

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU

Z DZIAŁALNOŚCI

POLSKIEGO ZWIĄZKU TOWARZYSTW WIOŚLARSKICH

W 2023 ROKU

Spis treści

1.	Wstęp	2
2.	Sprawy organizacyjne Związku	2
	Zarząd Związku.....	2
	Komisja Rewizyjna	2
	Biuro Związku.....	2
3.	Praca Zarządu i Prezydium Zarządu.....	4
4.	Sprawozdania Komisji Zarządu	5
	Komisja Wioślarstwa Masters.....	5
	Rada Trenerów.....	9
	Komisja Sportu dla Wszystkich	9
	Komisja Marketingu.....	10
	Komisja Dyscyplinarna	10
	Komisja Historyczna	10
	Komisja ds. Licencji i Zmiany Barw Klubowych.....	11
	Kolegium Sędziów	12
	Komisja Organizacji Imprez	13
	Komisja Zawodnicza	14
5.	Sprawozdanie z realizacji wniosków Sejmiku Sprawozdawczego PZTW	14
6.	Sprawozdanie Pionu Szkolenia.....	14
	Seniorzy	18
	Mistrzostwa świata.....	19
	Mistrzostwa Europy	35
	Młodzieżówka 19-22 lata.....	53
	Mistrzostwa świata.....	53
	Mistrzostwa Europy	64
	Juniorzy	76
	Mistrzostwa świata.....	76
	Mistrzostwa Europy	86
	Puchar Młodzieży – Coupe de la Jeunesse.....	94
	Puchar Bałtyku – Baltic Cup.....	95
	Regaty Nadziei Olimpijskich – Olympic Hopes	96
	Szkoły Mistrzostwa Sportowego.....	97
	Ośrodek Szkolenia Sportowego Młodzieży	98
	Szkolenie zawodników z predyspozycjami do uprawiania wioślarstwa.....	99
	Współzawodnictwo sportowe	100
	Szkolenie i Doszkalanie	100
	Wydawnictwa i Promocja.....	101
	Wioślarstwo osób niepełnosprawnych	101
	Wioślarstwo Akademickie	101
	Akademickie Centra Szkolenia Sportowego.....	101
	Współpraca z Fundacją Rozwoju Wioślarstwa Polskiego	101
	Punktacja klubowa PZTW - 2023	103

1. Wstęp

O becny Sejmik jest 103 kolejnym sejmikiem (a zarazem 97 Sejmikiem zwyczajnym) Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Polski Związek Towarzystw Wioślarskich zrzesza 59 członków zwyczajnych: 7 okręgów (w tym 2 zawieszony), 39 klubów i sekcji wioślarskich (w tym 1 zawieszony) oraz 13 UKS (w tym 1 zawieszony). Istnieje 5 Szkół Mistrzostwa Sportowego (Gorzów Wlkp., Płock, Toruń, Wałcz, Poznań) oraz jeden Ośrodek Szkolenia Sportowego Młodzieży w Bydgoszczy.

Dotychczas nadano tytuł Członka Honorowego Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich 135 osobom – zasłużonym działaczom naszego Związku. Odznaczenie „Zasłużony dla wioślarstwa” przyznano ogółem 491 osobom, a Medal „Bene Meritus” 144 osobom. Ogólna liczba wydanych licencji zawodniczych na koniec 2023 roku wynosiła 12 210, a liczba czynnych zawodników w roku 2023 wynosiła 1 864 osoby. Liczba czynnych zarejestrowanych zawodników Masters to 173 osoby. Ogólna liczba wydanych licencji trenera i instruktora wioślarstwa uprawniających do prowadzenia zajęć w zakresie sportu kwalifikowanego w wioślarstwie wynosi 223. Ogólna liczba sędziów wioślarskich w 2023 roku wynosiła 198 osób. Na wymienioną liczbę sędziów składa się: 64 sędziów klasy związkowej, w tym 11 z licencją FISA, 40 sędziów I klasy oraz 86 sędziów II klasy.

2. Sprawy organizacyjne Związku

Rok 2023, był pierwszym po zakończeniu pandemii COVID19, w którym Związek działał bez zakłóceń z nią związanych. Rozwiązano również problemy, z którymi borykał się Związek w 2022 roku, a wynikającymi z wybuchu wojny na Ukrainie oraz napływu do Polski licznej grupy uchodźców, w tym również zawodników wioślarstwa.

Bez przeszkód odbyły się wszystkie zawody krajowe, a także międzynarodowe, w których startowały nasze reprezentacje. W pełni zrealizowano zakładane na rok sprawozdawczy programy szkolenia sportowego i upowszechniania wioślarstwa.

Zarząd Związku

Zarząd PZTW w 2023 roku działał w niżej wymienionym składzie:

▪ Adam Korol	- prezes
▪ Anna Tataruch	- wiceprezes ds. organizacyjnych
▪ Piotr Basta	- wiceprezes ds. sportowych
▪ Przemysław Knigawka	- wiceprezes ds. sędziów i imprez
▪ Tomasz Kucharski	- skarbnik
▪ Stefan Janeczek	- członek
▪ Franciszek Kamiński	- członek
▪ Błażej Kamola	- członek
▪ Maciej Karczewski	- członek
▪ Julia Michalska-Płotkowiak	- członek
▪ Paweł Szczepaniak	- członek
▪ Marcin Wenzel	- członek

Komisja Rewizyjna

Komisja Rewizyjna w 2023 roku działała w następującym składzie:

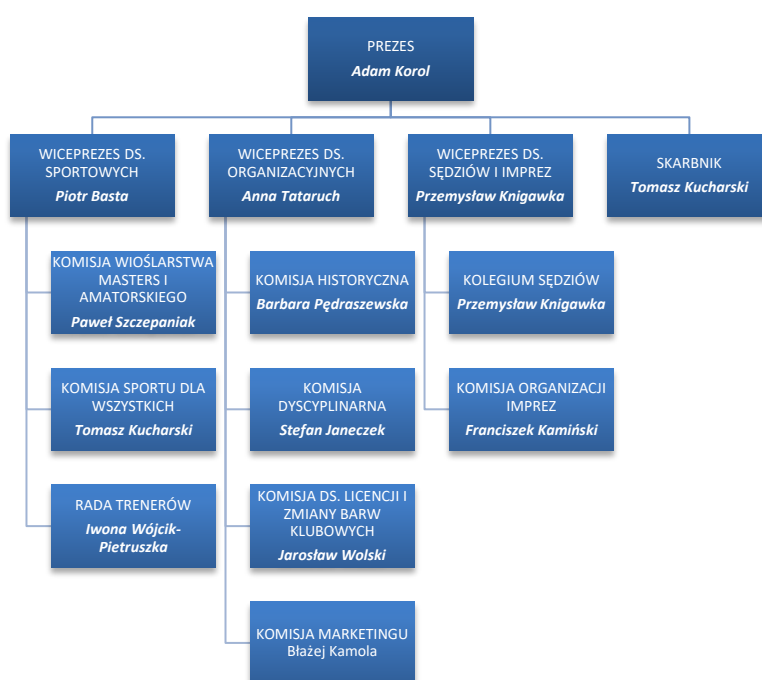
▪ Ewa Gancarz	- przewodnicząca
▪ Lech Burchard	- wiceprzewodniczący
▪ Sebastian Kosiorek	- członek
▪ Piotr Kula	- członek
▪ Marek Niedziałkowski	- członek

Biuro Związku

▪ Robert Zaborski	<i>sekretarz generalny</i> zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na tym stanowisku od 1.05.2007
▪ Justyna Bartnik	<i>główna księgowa</i> zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.06.2007

- Adam Karaszewski *specjalista ds. organizacji szkolenia* zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.01.2008
- Magdalena Gwiazdowska *specjalista ds. kontaktów międzynarodowych i organizacji imprez* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1.09.2010
- Marcin Ksionek *specjalista ds. obsługi administracyjnej i organizacji imprez* zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1.01.2008
- Angelika Alksnin *specjalista ds. administracyjno-biurowych* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 1.05.2023
- Joanna Dworzyńska *specjalista ds. finansowych* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1.10.2016 do dnia 16.08.2023
- Beata Gramatnikowska *specjalista ds. finansowych* zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 17.08.2023

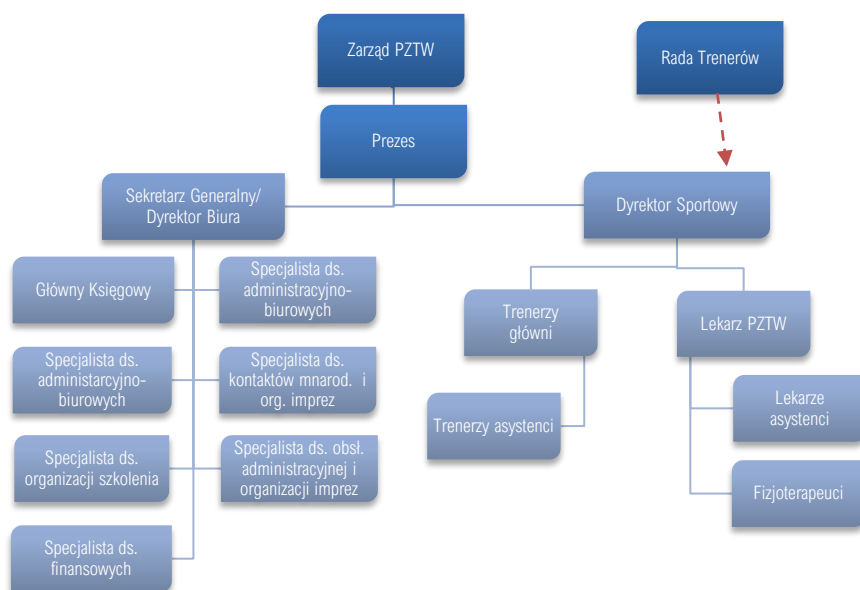
SCHEMAT ORGANIZACYJNY ZARZĄDU PZTW

PREZYDIUM

KOMISJE

SCHEMAT ORGANIZACYJNY BIURA PZTW

3. Praca Zarządu i Prezydium Zarządu

W okresie sprawozdawczym Zarząd spotkał się na zebraniach 10 razy, w tym 6 razy w formie zdalnej. Zarząd działał na podstawie ustalonego planu pracy. Tematy ujęte w planie pracy, a także problemy wynikające z bieżącej działalności Związku były przedmiotem obrad Zarządu. Na zebrania Zarządu są każdorazowo zapraszani: Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Związku i Przewodnicząca Komisji Lekarskiej. W zebraniach Zarządu uczestniczą Sekretarz Generalny i Dyrektor Sportowy Związku.

Wprowadzane do porządku obrad problemy i zagadnienia są w większości przypadków uprzednio przygotowywane na piśmie i rozsyłane do członków Zarządu i osób zapraszanych.

Członkowie Prezydium Zarządu spotykali się w pełnym składzie w celu przedyskutowania lub załatwienia pilnych bieżących spraw. Zebrania odbywały się w formie zdalnej. Informacje z pracy Prezydium są każdorazowo przedstawiane na zebraniach Zarządu, a podejmowane uchwały zatwierdzane.

Najważniejsze tematy omawiane na zebraniach Zarządu:

- Sprawy wynikające z dyskusji i wniosków uchwalonych przez delegatów na Sejmik
- Zamierzenia i plany szkoleniowe na rok 2023
- Informacje o realizacji planów szkoleniowych
- Informacje o propozycjach składu kadry narodowej oraz grup szkoleniowych
- Zatwierdzenie wniosków stypendialnych dla zawodników kadry narodowej
- Zatwierdzenie planów finansowych
- Sprawy wynikające z realizacji umów z MSiT
- Sprawy wynikające z realizacji umowy sponsorskiej
- Sprawy dotyczące promocji i marketingu
- Bieżące sprawy sportowe
- Stan zdrowia zawodników kadry
- Zatwierdzenie składu reprezentacji oraz zadań wynikowych na imprezy mistrzowskie poszczególnych grup wiekowych
- Ocena startów reprezentacji w imprezach mistrzowskich poszczególnych grup wiekowych
- Zatwierdzenie Kalendarza sportowego na rok 2023
- Przyznanie odznaczeń związkowych

Wykaz uchwał podjętych przez Zarząd PZTW w 2023 roku

Nr	Data	Treść
1/2023	27.01.2023	Zatwierdzenie zmian wynagrodzeń pionu szkolenia i pracowników biura PZTW
2/2023	27.01.2023	Zatwierdzenie rozszerzenia kategorii młodzika
3/2023	27.01.2023	Zatwierdzenie podziału środków z FRKF na 2023
4/2023	27.01.2023	Zatwierdzenie składu KN na 2023
5/2023	27.01.2023	Zatwierdzenie terminu i miejsca Sejmiku Sprawozdawczego
6/2023	22.02.2023	Zatwierdzenie wymiaru kar dla trenerów uczestników zgrupowania kadry juniorów
7/2023	22.02.2023	Zatwierdzenie zmian w regulaminie Mastersów i Amatorów
8/2023	29.04.2023	Zatwierdzenie decyzji Prezydium o zmianie w podziale środków z FRKF na 2023
9/2023	29.04.2023	Zatwierdzenie składu delegatów na Walne w PKOL
10/2023	29.04.2023	Zatwierdzenie zmiany terminu Sejmiku Sprawozdawczego PZTW
11/2023	29.04.2023	Zatwierdzenie wysokości wpisowego do regat po terminie zgłoszeń
12/2023	29.04.2023	Zatwierdzenie anulowania wpisowego za osadę wygłoszona w terminie
13/2023	20.06.2023	Zatwierdzenie sprawozdania z działalności PZTW za 2022 rok
14/2023	20.06.2023	Odrzucenie wniosku zawodników o start w PŚ Lucerna w M4-
15/2023	06.07.2023	Odwolanie Zarządu Fundacji RWP
16/2023	06.07.2023	Zatwierdzenie składu Zarządu FRWP
17/2023	06.07.2023	Przyznanie nagrody finansowej dla głównej księgowej za sporządzenie bilansu
18/2023	17.07.2023	Odrzucenie wniosku zawodników o bieg kwalifikacyjny do MŚS w M4-
19/2023	17.07.2023	Zatwierdzenie składu reprezentacji i zadań wynikowych na MŚJ
20/2023	17.07.2023	Zatwierdzenie wniosku o przyznanie wynagrodzenia dla Prezesa PZTW
21/2023	23.08.2023	Nowelizacja WRS
22/2023	23.08.2023	Zatwierdzenie składu i zadań wynikowych na MŚU23
23/2023	23.08.2023	Zatwierdzenie zasad kwalifikacji do Coastal Rowing 2023
24/2023	23.08.2023	Zatwierdzenie składu i zadań wynikowych na MŚS
25/2023	23.08.2023	Zatwierdzenie składu i zadań wynikowych na MEU23
26/2023	23.08.2023	Zatwierdzenie regulaminu pracy zdalnej w biurze PZTW
27/2023	21.10.2023	Ocena startu w MŚJ i MEJ 2023
28/2023	21.10.2023	Ocena startu w MŚU23 i MEU23 2023
29/2023	21.10.2023	Ocena startu w MŚS i MES 2023
30/2023	21.10.2023	Zatwierdzenie zasad kwalifikacji do reprezentacji wszystkich grup wiekowych na 2024 rok
31/2023	21.10.2023	Zatrudnienie P. Koneckiego na stanowisku trenera grupy wiosł krótkich kobiet
32/2023	21.10.2023	Zatwierdzenie wynagrodzenia dla prezesa PZTW
33/2023	21.12.2023	Zatwierdzenie punktacji regat do regulaminu SSM 2024
34/2023	21.12.2023	Zatwierdzenie stawek ryczałtu sędziowskiego

4. Sprawozdania Komisji Zarządu

Komisja Wioślarstwa Masters

Skład osobowy komisji:

- Paweł Szczepaniak - przewodniczący
- Agata Chrustowska - członek Komisji ds. amatorów
- Marek Wejs - członek Komisji ds. turystyki

Członkowie Komisji działali w swoich obszarach:

- Paweł Szczepaniak - mastersi, Mistrzostwa Polski Masters, Puchar Polski Masters 2023, weryfikacja regulaminów i współpraca z PZTW odnośnie wioślarstwa mastersów i amatorów.
- Agata Chrustowska - Amatorzy wraz Ligą Amatorów, rozwój wioślarstwa amatorskiego w Polsce.
- Marek Wejs - turystyka amatorów i mastersów w Polsce wraz z działalnością około wioślarską dotyczącą amatorów i mastersów.

Wioślarstwo mastersów i amatorów w Polsce istnieje od wielu lat, jednak ostatnie lata sprzyjają rozwojowi, dzięki powstaniu jasnych przepisów w Polskim Związku Towarzystw Wioślarskich regulujących klasyfikacje i współzawodnictwo. Niestety nadal przepisy są w ocenie środowiska zbyt wygórowane. Porównując to, że nasi mastersi, aby startować w Mistrzostwach Polski Masters muszą mieć licencje oraz aktualne badania lekarskie to w innych Państwach Unii Europejskiej takich warunków nie muszą spełniać. Większość Związków krajowych na świecie, także nie wymaga od swoich mastersów licencji, choć np. w Wielkiej Brytanii, w USA oraz w innych dyscyplinach sportu licencjonowanie zawodników Masters jest normą. Prawdopodobnie trend z licencjami w sporcie mastersów będzie postępował, bo jest to doskonały sposób na dofinansowanie działalności związków, szczególnie w tych dyscyplinach, gdzie mastersów jest większa ilość.

W 2023 roku w Polsce przeprowadzono wiele ciekawych wydarzeń, w których mastersi i amatorzy brali udział. Najważniejszymi zawodami tego typu w Polsce były: Mistrzostwa Polski Masters, Długodystansowych Mistrzostw Polski, Regaty ósemek Warsaw Head, Maraton Wioślarski Toruń-Bydgoszcz, Grad Prix Amatorów na Malcie w Poznaniu i wiele innych regionalnych inicjatyw. Nasza Komisja klasyfikuje polskich masterów po przez współzawodnictwo w Lidze Amatorów oraz Pucharze Polski Masters.

Polscy amatorzy i mastersi startowali także w zawodach za granicą, gdzie doskonale radzili sobie, uzyskując dobre rezultaty.

MASTERSI

Polscy Mastersi na arenie międzynarodowej z powodzeniem brali udział w najbardziej prestiżowych regatach, do których zaliczają się:

- World Rowing Masters Regatta 2023 w Tshwane w RPA .
- Euro Masters Regatta 2023 w Monachium.
- World Rowing Indoor Championship 2023
- Silver Skiff 2023 i inne

World Rowing Masters Regatta 2023 w Tshwane RPA

Z racji tego, że regaty odbywały się w południowej Afryce wzięło w nich udział tylko 5 zawodników z Polskich klubów tj. z KS Posenia – RBW i KS AZS Wratislavia, choć zawodników z polskimi korzeniami lub mieszkających na stałe za granicą było więcej to przedstawiamy wyniki naszej piątki:

4x kat D – 3 miejsce w składzie Paweł Szczepaniak, Rafał Łuczak, Gerard Bednarek, dopełnił osadę kolega z Niemiec który jest posiadaczem Licencji Masters PZTW - Helmut Longinus

2x kat D – 2 miejsce w składzie Paweł Szczepaniak, Gerard Bednarek

2xmix kat A – 3 miejsce w składzie Dalia Łuczak i Rafał Łuczak

2x kat C – 4 miejsce Gerard Bednarek i Rafał Łuczak

1x kat D – 2 miejsce Paweł Szczepaniak

1xkat A – 4 miejsce Rafał Łuczak

Joanna Krytowska z KS AZS Wratislavia startowała w składach kombinowanych z klubami z innych krajów - zajęła drugie miejsca w 8+ kat A, 4x kat A, 4- kat. B, 4x kat A, 4xmix kat A i 2x mix kat A, 3 miejsce w 8+ mix kat A, i czwarte miejsce w 2x kat A.

Jedyny złoty medal dla naszych barw zdobył Paweł Szczepaniak z Helmutem Longinusem w 2x kat E.

Euro Masters Regatta 2023 w Monachium

Liczna grupa z mastersów Polski walczyła o najwyższe lokaty w swoich biegach i nie rzadko nasi zawodnicy zwycięsko mijali linie mety. Przeważnie najlepsze osady do trzeciego miejsca w swoich biegach:

Pierwsze miejsca

1xMM kat. I Jacek Dąbrowski AZS-AWF Warszawa

1xMM kat. H Andrzej Adamczewski AZS-AWF Warszawa

4+MM kat. D Jacek Wróblewski, Dariusz Stefanowski, Krzysztof Neumann, Robert Borys ster. Alicja Szulc osada kombinowana

2-MM kat. D i kat. E Jacek Wróblewski, Dariusz Stefanowski osada kombinowana

2-MM kat. A i Kat. C Krzysztof Neumann, Robert Borys AZS UW

2x MM kat. C Jakub Raniszewski, Robert Borys AZS UW

2x MM kat. B Michał Pycio, Bartłomiej Gasparski TWDW

2xMix kat. G Ulrice Fuhrmann, Jacek Dąbrowski AZS-AWF Warszawa

2x Mix kat. B Tomasz Kupczyk, Alicja Szulc AZS UW

Drugie miejsca

1xMW kat. F Ulrice Fuhrmann AZS AWF Warszawa

1xMM kat B i kat. C. Wojciech Urbanowski Pałuckie TW w Żninie

2xMM 2xA Aleksander Ratuska, Piotr Gałęziak AZS UW

2xMM kat. D i 2-MM Kat. D Krzysztof Neumann, Robert Borys AZS UW

2xMM kat. E Mikołaj Mundzik, Jacek Dąbrowski AZS-AWF Warszawa/TWDW

Trzecie miejsca

1xMM kat. B Dariusz Stefanowski AZS Wratislavia

1xMM kat. D Waldemar Malinowski RTW Bydgoszcz

1xMM kat. D Piotr Łojarczyk AZS-AWF Warszawa
 1xMW kat. D Ulrice Fuhrmann AZS-AWF Warszawa
 1xMM kat. B Mikołaj Mundzik TWDW
 2xMW kat. C Sylwia Liśkiewicz, Ulrice Fuhrmann AZS UW
 2xMix kat. B Julia Dmenska, Mikołaj Mundzik TWDW
 1xMM kat. A Wojciech Urbanowski Pałuckie TW w Żninie
 2-MM kat. C Wojciech Urbanowski, Waldemar Malinowski osada kombinowana
 4xMM kat. B Michał Pycio, Maciej Zieliński, Rustam Zighshin, Mikołaj Mundzik TWDW
 2x MW kat B Alicja Szulc, Urszula Starościec AZS UW
 2xMix kat. A Waldemar Bulak, Urszula Starościec AZS-AWF Warszawa
 2xMix kat. A Tomasz Kupczyk, Alicja Szulc AZS UW

World Rowing Indoor Championship 2023

Doskonały wynik Dariusz Stefanowski, który w wadze lekkiej w kat E na 2000m zdobył drugie miejsce z czasem 6.58.9

Silver Skiff 2023 i Silver Skiff Vintage 2023

W Silver Skiff od samego początku starują mastersi, klasyfikacja jest prowadzona ze względu na kategorie wiekową. Na dystansie 11 km staruje w tych zawodach ponad 500 skifistów. Najlepszy wynik wśród Polaków osiągnął Paweł Szczepaniak, który zajął 11 miejsce w kat. D. Przeddzień Silver Skiff zorganizowano regaty Silver Skiff Vintage. Na dystansie 4 km zawodnicy rywalizowali na drewnianych skifach i drewnianych wiosłach. Oceniano sprzęt, który musiał być z lat osiemdziesiątych i wcześniej. Za użycie nowszego osprzętu np. butów z podnóżkiem lub wiosel węglowych doliczano karne sekundy do wyniku. Zawody rozegrano w dwóch kategoriach under 50 i over 50. Paweł Szczepaniak na swoim drewnianym Empacherze z 1978 roku zdobył 3 miejsce w kat. over 50. Rafał i Dalia Łuczak startowali w kategorii under 50 zajmując 11 i 13 miejsce.

Mistrzostwa Polski Masters 2023

Mistrzostwa Polski Masters 2023 odbyły się w Poznaniu na torze Regatowym Malta. Zawodnicy z licencjami PZTW ścigali się w piątek i sobotę między przedbiegami seniorów. W zawodach wzięło udział 104 zawodników czyli o prawie 50% więcej niż w 2022 roku. Zorganizowano 10 konkurencji, a do zdobycia było 13 kompletów medali. W klasyfikacji drużynowej wygrał Klub TWDW z Warszawy przed GTW Gedania i BKW Bydgoszcz.

Długodystansowe Mistrzostwa Polski 2023 Czaporu – Poznań

Po dłuższej przerwie udało się zorganizować Długodystansowe Mistrzostwa Polski na dystansie 8 km z Czaporu do Poznania rzeką Wartą. W tych zawodach zorganizowano konkurencje dla mastersów na jedynekach, dwójkach i czwórkach podwójnych. Dobrze obsadzone były konkurencje jedynek. Ze względu na małą liczbę zgłoszonych czwórek zdecydowano, że czwórek mastersów w następnych Długodystansowych Mistrzostwach Polski nie będzie. Klasyfikacje klubową Masters wygrał Klub KW 04 przed KS Posenania-RBW i GTW Gedania.

Puchar Polski Masters 2023

Po raz kolejny udało się zorganizować Puchar Polski Masters i sklasyfikować najlepszych zawodników Masters w sezonie 2023 pod względem ilościowym oraz jakościowym. Puchar Polski Masters ma na celu skłonienie do udziału w zawodach mastersów i amatorów w ciągu całego sezonu. Na podstawie punktów zdobywanych na poszczególnych regatach zostali wyłonieni najlepsi zawodnicy w danym sezonie wśród kobiet i mężczyzn. Do rankingu włączono różnorodne zawody pod kątem dystansu tj. sprint, dystans klasyczny i długi dystans:

- Mistrzostwa Polski Masters 2023 – dystans 1000 m – Poznań Malta. Do punktacji brane były wyniki maksymalnie z trzech najlepszych konkurencji.
- Regaty w Płocku w ramach Memoriału Juliusza Kawieckiego – dystans 500m, do punktacji brane były wyniki z trzech najlepiej punktowanych konkurencji.
- Długodystansowe Mistrzostwa Polski dystans 8km - zapunktować można było tylko w jednej konkurencji.

Dla zwycięzców przewidziano Puchar za 1, 2 i 3 miejsce w klasyfikacji kobiet i mężczyzn. Punktacja była ustalona wg poniższej tabeli.

	1 miejsce	2 miejsce	3 miejsce	4 miejsce	5 miejsce
1x	10	7	5	3	2
2-	10	7	5	3	2
2x	7	5	3	2	1
4-	5	3	2	1	0
4x	5	3	2	1	0
8+	3	2	1	0	0

Liczba zawodników biorących udział w rywalizacji o Puchar zwiększyła się w stosunku do roku 2021 i do 2022 roku znacząco. W 2021 roku ilość przedstawiała się następująco – 99 zawodników w tym 66 mężczyzn i 33 kobiety. W 2022 roku sklasyfikowano 122 zawodników w tym 89 mężczyzn i tyle samo kobiet co 2021 roku. A w 2023 roku sklasyfikowano łącznie 158 zawodników w tym 109 mężczyzn i 49 kobiet.

Liczba startujących Mastersów nie uwzględnia amatorów, którzy mają swoją osobną klasyfikację w Lidze Amatorów. Cieszy że w 2023 roku liczba Polskich Mastersów zwiększyła się o następne 20%. Zwycięzcy klasyfikacji punktowej Pucharu Polski Masters 2023:

miejsce	KLASYFIKACJA Indywidualna Kobiet	klub	pkt
1	Larysa Szczepaniak	bez	28
2	Ulrice Fuhrmann	AZS Warszawa	20
3	Danuta Pribe	KS Posenania RBW	18
4	Edyta Czerwińska - Nowak	WTW	16
5	Anna Gumienna	KS Posenania RBW	15
6	Anetta Ogińska	bez	14
7	Gabriela Wojciechowska	bez	13
8	Anna Wawrocka	BKW	12
9	Marzena Rzepczyńska	GTW Gedania	11
10	Agnieszka Renc	WTW Warszawa	10
10	Anna Listopadzka	TWDW	10

	KLASYFIKACJA Indywidualna Mężczyzn	klub	pkt
1	Stefanowski Dariusz	bez	28
2	Wróblewski Jacek	bez	26
3	Jakub Raniszewski	AZS UW	25
4	Jacek Dąbrowski	bez	22
5	Urbanowski Wojciech	bez	21
6	Paweł Szczepaniak	KS Posenania RBW	20
7	Adam Gaca	GTW Gedania	19
8	Michał Pycio	TWDW	17
9	Łukasz Wiśniewski	TWDW	16
9	Michał Błach	bez	16
10	Robert Borys	AZS UW	15
10	Rafał Łuczak	KS Posenania RBW	15

	KLASYFIKACJA KLUBOWA Masters 2023	pkt
1	KS Posenania RBW	83
2	TWDW	66
3	AZS Warszawa	62
4	KW 04	61
5	STW Szczecin	53
6	GTW Gedania	47
7	BKW Bydgoszcz	38
8	WTW Warszawa	35
9	PTW Płock	28
10	BTW Bydgoszcz	24
11	RTW Bydgoszcz	23
12	WTW Włocławek	8
13	WRC	7
14	PUMA Ostróda	5
15	AZS Toruń	4

Zawody na Ergometrach dla mastersów i amatorów

Bardzo dobrze rozwija się wioślarstwo na ergometrach wśród mastersów. W Polsce obecnie organizowanych jest kilkanaście zawodów tego typu, a na głównych zawodach w Polsce czyli Mistrzostwach Polski na Ergometrach we Wrocławiu wzięło udział ponad 20 zawodników i liczba startujących wzrasta rok do roku.

AMATORZY

Sezon 2023 pokazał coraz większe zainteresowanie wioślarstwem amatorskim w Polsce. Zwiększyła się liczba imprez wioślarskich w których organizatorzy dają możliwość startu amatorom, szczególnie na ergometrach. Atmosfera i klimat tych zawodów, ilość kibiców oraz rodzin zawodników biorących udział w wydarzeniach wioślarskich istotnie wpłynęły na popularyzację wioślarstwa. Rodzinna atmosfera jaka panuje podczas zawodów oraz fakt, że wioślarstwo można trenować w każdym wieku sprawia, że wioślarstwo staje się sportem coraz bardziej popularny. Ilość postów w mediach społecznościowych, artykułów w prasie i telewizji wskazuje na potrzebę rozwijania tego kierunku w latach następnych.

Wprowadzenie podczas Wioślarskiej Ligi Amatorów biegów łączonych zawodnik-amator, zawodnik- masters pozwoliło na starty czynnie trenujących zawodników z rodzicami, trenerami czy doświadczonymi Mastersami. Aktywizacja osób starszych poprzez sport wpisuje się idealnie w kierunek i cele jakie ma MSiT.

TURYSTYKA MASTERSÓW I AMATORÓW

Wioślarstwo w swej turystycznej odmianie, choć mniej popularne, jak pływanie sportowe np. Mastersów, pojawia się na mapie Polski. Są ośrodki, które cyklicznie organizują spływy rzeczne różnymi jednostkami pływającymi. Majowy maraton Toruń – Bydgoszcz skupiający na wyczynowych 8+ prawie setkę ludzi. Kończy się zazwyczaj wyścigiem na bydgoskim torze, czyli łączy turystykę z elementem

współzawodnictwa. Warszawa raz, czasem dwa razy w roku organizuje turystyczny wypad, często integracyjny Kanałem Królewskim (pot. Żerański). Angażując jednostki różnego typu w zależności od składu osobowego i możliwości klubowych. Od niedawna, ale systematycznie opolscy „Cyklofani” w czerwcu organizują 100 km spływ do Wrocławia. Bardzo ciekawa impreza, w którą wpisane jest słuzowanie na kilkunastu tego typu obiektach wodnych. Płyną ósemki, czwórki. Wrocławski PEGAZ może już nie tak często jak kiedyś, ale czasem też organizuje dla przyjaciół wiosła, krótkie jednodniowe wyprawy.

Nie sposób pominąć naszej pierwszej damy turystyki wioślarskiej Kol. Marii Braun z Warszawy. Na łodzi wiosłowej własnej produkcji, ale zawierającej wszystkie elementy wioślarstwa klasycznego, przemierza samotnie poza akwenami polskimi, odcinki rzek i jezior Europy. Można z pełną odpowiedzialnością nazwać Ją ambasadorką krajowej turystyki wiosłowej. Śledzić wyprawy Kol. Marii można w SM np. na FB: Bloody Mary - dziennik pokładowy.

Powinniśmy jeszcze wspomnieć o wiosłowaniu w dniu Niepodległości 11 listopada. W Poznaniu i Szczecinie odbywają się tego typu działania, które nie mają charakteru sportowego np. W Poznaniu na Warcie zorganizowano paradę czwórek, gdzie wypłynęło i wiosłowało w szpalerze 20 czwórek jedna za drugą. Uczestnicy i łodzie były przystrojone w barwy i symbole narodowe. Ludzie z brzegów i z mostów mogli i oglądali to niecodzienne wydarzenie w celu uczczenia Święta Narodowego. Zachęcamy by tego typu inicjatywy organizować w innych miastach Polski.

Podsumowując można stwierdzić, że dzięki działaniom przedstawicieli komisji i współpracy z Zarządem PZTW wypracowano kierunki rozwoju wioślarstwa amatorów i masterów, należy pamiętać jednak, że wciąż jesteśmy na początku drogi i jeszcze przez następne kilka lat należy wspierać i stymulować działania rozwojowe wioślarstwa osób dojrzałych.

Komisja działała na bieżąco za pośrednictwem poczty internetowej i spotkań m. in. na regatach, realizuje strategię działań podjętych na początku kadencji.

Rada Trenerów

Skład osobowy rady:

- Iwona Wójcik-Pietruszka - przewodnicząca
- Aneta Bełka-Siemion
- Tomasz Bykowski
- Michał Gąszczak
- Sebastian Kosiorek
- Agnieszka Renc
- Szymon Wiśniewski

Rada Trenerów w roku 2023 zajmowała się następującymi sprawami:

- opracowanie regulaminów regat krajowych,
- opracowanie punktacji współzawodnictwa Sportowego dzieci i młodzieży,
- opracowanie zasad rywalizacji kategorii wiekowej młodzików B,
- złożono wnioski do kolegium sędziów o opracowanie procedur rozgrywania regat przy nagłych zmianach pogody.

Komisja Sportu dla Wszystkich

Skład osobowy komisji:

- Tomasz Kucharski - Przewodniczący
- Michał Jeliński
- dr Gabriel Pawlak

Komisja w trakcie ostatniego roku realizowała następujące zadania:

- zastępca komisji Michał Jeliński kontynuował realizację projektu „Młode Polskie Wiosła”. Celem projektu jest upowszechniania sportu dzieci i młodzieży, program realizowany jest przez Polski Związek Towarzystw Wioślarskich. Realizacja projektu objęła 12 województw: dolnośląskie, kujawsko-pomorskie, podlaskie, pomorskie, lubuskie, łódzkie, małopolskie, mazowieckie, śląskie, wielkopolskie, warmińsko-mazurskie, zachodniopomorskie. W programie „Młode Polskie Wiosła” wzięło udział 880 uczestników, zakupiono 30 łodzi wioślarskich, czwórki podwójnych do nauki wiosłowania. Elementem motywacji i uatrakcyjnienia dla uczestników zajęć był udział w cyklu kilkunastu imprez sportowych, spośród których 15 było dofinansowane ze środków MSiT w ramach programu MPW. Były to zarówno imprezy o charakterze ogólnorozwojowym, regaty wioślarskie oraz na ergometrach wioślarskich.
- dr Gabriel Pawlak pełnomocnik PZTW ds. sportu akademickiego koordynował przygotowania do udziału akademickiej reprezentacji w Uniwersjadzie w Chengdu (Chiny). Reprezentacja zdobyła trzy złote i dwa srebrne medale osiągając historyczny, najlepszy wynik, uzyskując 2 lokatę w klasyfikacji medalowej (generalnej).

- odbyło się spotkanie w siedzibie PZSN Start dotyczące zabezpieczenia przygotowań reprezentacji do startu w kwalifikacjach do Igrzysk Paralimpijskich Paryż 2024.
- przedstawiciel uczestniczył w posiedzeniach sejmowej Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki.

Komisja Marketingu

Skład osobowy komisji:

- Błażej Kamola - przewodniczący
- Andrzej Krzepiński
- Marcin Wenzel

W roku 2023 Komisja zajmowała się głównie realizacją umowy ze Sponsorem generalnym PZTW - spółką Enea oraz promocją dyscypliny dzięki współpracy z TVP Sport.

Dzięki zawartej w dniu 31 marca 2022 roku umowie sponsorskiej z ENEA S.A. Polski Związek Towarzystw Wioślarskich ma możliwość realizować we współpracy z Ministerstwem Sportu i Turystyki programy szkolenia sportowego i przygotowania reprezentacji poszczególnych kategorii wiekowych do startu w imprezach mistrzowskich. Dzieje się tak, ponieważ warunkiem uzyskania środków publicznych jest posiadanie 5% wkładu własnego, który w przypadku wysokich dotacji pozyskanych w roku 2023 z MSiT, wynosił ponad 1 mln złotych. Bieżąca współpraca ze Sponsorem obejmuje realizację zobowiązań wyszczególnionych w umowie oraz przygotowywanie okresowych arkuszy sprawozdawczych potwierdzających ich wykonanie. W roku objętym sprawozdaniem przygotowane i przekazane do Sponsora zostały zgodnie z harmonogramem arkusze sprawozdawcze obejmujący okres całego 2023 roku. Arkusze sprawozdawcze zostały przyjęte bez uwag. Z końcem roku umowa została rozwiązana. Natomiast od początku roku 2024 umowa z ENEA S.A. realizowana będzie poprzez Polski Komitet Olimpijski.

Ważnym elementem działalności Komisji jest realizacja promocji wioślarstwa oraz Sponsora Generalnego w oparciu o umowę z Telewizją Polską, a dokładnie TVP Sport, która zawarta została w roku 2022 na okres do roku 2028. Promocja polega na obsłudze newsowej z głównych zawodów wioślarskich kategorii seniorskiej oraz transmisji zawodów międzynarodowych, do których TVP Sport posiada prawa nabyte od kontrahentów zewnętrznych. Do zawodów tych zaliczają się: zawody pucharu świata, mistrzostw Europy oraz mistrzostw świata. Każdorazowo przy tych imprezach PZTW wykupuje w Biurze Reklamy TVP S.A. emisje wskazań sponsorskich Enea. Oprócz relacji na antenie TVP Sport, PZTW, wykupuje także emisje 8 sekundowego spotu reklamowego Enea przy materiałach wideo na TVP Sport online z ww. imprez międzynarodowych oraz przy transmisjach live z wybranych imprez wioślarskich, z których Związek realizuje relację internetową (MP Seniorów).

Komisja na bieżąco podejmuje działania polegające na przygotowywaniu ofert sponsorskich i prowadzeniu rozmów z potencjalnymi sponsorami w zakresie podjęcia współpracy.

Komisja Dyscyplinarna

Skład osobowy komisji:

- Stefan Janeczek - przewodniczący
- Marian Pawlak - wiceprzewodniczący
- Katarzyna Staszak
- Piotr Winczura

W 2023 roku Komisja nie zbierała się na spotkaniach stacjonarnych i komunikowała się w formie zdalnej. Do komisji w 2023 roku wpłynął wniosek o przyznanie przez Sejmik PZTW godności członka honorowego dla zasłużonych dla wioślarstwa trenerów.

Komisja Historyczna

Skład osobowy komisji:

- Barbara Pędraszewska-Sołtys - przewodnicząca
- Anna Tataruch – przedstawiciel w Zarządzie PZTW
- Ryszard Kobendza
- Bartłomiej Koc
- Dawid Kalinowski
- Bogusław Kołodziejak
- Artur Kowalczyk
- Roman Kowalewski
- Marek Kowalski
- Henryk Kurzyński
- Wojciech Nowakowski
- Małgorzata Pawlak-Kubasek
- Marian Pawlak
- Michał Plewiński
- Antoni Rosołowicz
- Ignacy Rudziński
- Zbigniew Szafkowski
- Ryszard Stefaniuk
- Rafał Szubert
- Danuta Brenk

W 2023 r., odbyło się dwanaście spotkań Komisji Historycznej PZTW w celu omówienia podejmowanych działań i potrzeb Komisji. Poza tymi zebraniem, poszczególni druhowie i drużyny zajmowali się sprawami bieżącymi, do których należy zaliczyć:

- Rada Biblioteczna w składzie : dh. Wanda Lewicka dh .Ignacy Rudziński, dh. Bogusław Kołodziejak na bieżąco porządkują i katalogują zbiory biblioteczne związane z dziejami wioślarstwa;
- Marian Pawlak prowadzi weryfikację i uporządkowanie materiałów związanych wioślarstwem Okręgu Dolnośląskiego, przekazanych przez żonę śp. Zbigniewa Schwarzera;
- Dh Ryszard Olczuk pracuje nad Historią PTW Płock oraz dokumentuje działalność Płockiego Klubu Olimpijczyka.
- Dh Roman Kowalewski działa na rzecz Wioślarstwa Szczecińskiego 75-lecie.
- Dh Antoni Rosołowicz regularnie dostarcza wiadomości związanych z historią wioślarstwa, prace są obecnie bardzo intensywne z uwagi na zbliżający się jubileusz 105-lecia PZTW.
- Dh Bartek Koc gromadzi wyniki Masters w zawodach na ergometrach i Regatach Wioślarskich.

Warto wspomnieć o znaczących inicjatywach członków Komisji, przedstawionej chronologicznie:

1. W dniach 16-18 października 2023 roku w Kruszwicy – w gościnnych progach Klubu Wioślarskiego „GOPŁO” oraz Zajazdu „U Piasta Kołodzieja” - spotkała się Grupa Trenerów Wioślarstwa 65+. Było to czwarte z kolei spotkanie towarzyskie, w którym udział wzięli: Jerzy Broniec, Aleksander Wojciechowski, Witold Sroga, Jerzy Kosiński, Adam Skwarski, Marian Drażdżewski, Kazimierz Naskręcki, Andrzej Banasiak, Marian Hening, Jerzy Ulczyński, Jerzy Zych, Marek Bartosiak, Lech Olszewski, Eugeniusz Błaszczak, Marian Pawlak, Ryszard Olczuk, Stefan Janeczek, Zdzisław Biernacki.
2. W listopadzie odbyło się spotkanie Komisji Historycznej w Poznaniu. Zebranie to umożliwił sekretarz Robert Zaborski i dyrektor sportowy Andrzej Krzepiński. Obrady były niezwykle udane, ponieważ spotkało się więcej członków i była możliwość omówienia istotnych spraw związanych z działalnością Komisji (lista i szczegółowe sprawozdanie ze spotkania znajduje się w segregatorze Komisji).
3. Z inicjatywy dr Barbary Pędraszewskiej w dn. 1 grudnia 2023 r., w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie odbyła się I Ogólnopolska Konferencja Naukowa nt.: „Sport kobiet – historia i współczesność”. Konferencja odbyła się przy znaczącej współpracy ze Związkiem. Podczas konferencji członkiem honorowym była utytułowana zawodniczka, olimpijka, obecnie trenerka wioślarstwa w jednej szkół w Londynie – Julia Michalska-Płotkowiak, która w niezwykle ciekawy sposób przybliżyła zagadnienia związane ze sportem kobiet. Podczas konferencji zostały zaprezentowane teksty związane m.in. z wioślarstwem kobiet. Cennym zwieńczeniem konferencji jest wydanie książki z tekstami uczestników, rekrutujących się z wielu akademickich ośrodków naukowych. Sukces tego wydarzenia spowodował podjęcie decyzji o organizacji kolejnej konferencji poświęconej aktywności sportowej kobiet w 2024 r.

W kontekście zbliżających się obchodów 105 Rocznicy PZTW Komisja podjęła działania zmierzające do zebrania materiałów, które uświetniłyby odpowiednio ten jubileusz.

Komisja ds. Licencji i Zmiany Barw Klubowych

Skład osobowy komisji:

- Jarosław Wolski - przewodniczący
- Magdalena Gwiazdowska
- Katarzyna Kowalczyk

Dotychczasowy skład Komisji, nadal w tej kadencji Zarządu, pracował bez zmian co pozwalało na spokojną kontynuację działalności. Komisja niezmiennie pracowała kompletując dokumenty dotyczące licencji zawodników, trenerów, instruktorów a także klubów wioślarskich, w sposób ciągły, nadając licencje zgodnie z obowiązującymi regulaminami.

Jak już wcześniej informowaliśmy, dzięki sprawnemu działaniu zainstalowanego, nowego oprogramowania komputerowego oraz coraz sprawniejszym środkom łączności, praca Komisji uległa dużemu ułatwieniu i nie było konieczności wielokrotnego spotykania się w biurze Związku dla wymiany opinii, a coroczne przedłużanie ważności licencji zawodników, dzięki pracy pani Magdaleny Gwiazdowskiej w biurze Związku, odbywało się płynnie i bez zakłóceń.

Szczególny zakres prac, zgodnie z obowiązującym regulaminem, jest związany ze zmianą barw klubowych zawodników w okresie od 1 listopada do 15 marca następnego roku. W takich sytuacjach oprócz badania i analizy dokumentów, niezbędne są kontakty z zawodnikami i przedstawicielami zainteresowanych klubów – macierzystego i przyjmującego zawodnika oraz w pewnych przypadkach pełnienie roli negocjatora przy ewentualnym ustalaniu czy doprecyzowaniu warunków przekazania ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika.

W 2023 roku Komisja, poza odnawianiem licencji i nadawaniem nowych, zarejestrowała jedną, wyjątkową sytuację związaną ze zmianą barw klubowych pomiędzy klubami poznańskimi, kiedy to Poznań Rowing Club nie wydał zgody na odejście młodzika do AZS Poznań nie uzasadniając swojej decyzji, co stworzyło patową sytuację jakiej obecny regulamin nie przewiduje.

Procedura zmiany barw klubowych jest uruchamiana w tych przypadkach, kiedy do biura Związku wpłynie, w regulaminowym terminie, komplet wymaganych dokumentów, dlatego każda korespondencja dotycząca zmian barw klubowych jest opatrywana datownikiem. Niestety, od lat, większość spraw wpływa do Komisji w końcowym okresie przewidzianym przez regulaminy na zmiany, co w znacznym stopniu ogranicza możliwość ewentualnych negocjacji pomiędzy zainteresowanymi stronami.

Aktywne licencje w okresie kadencji Komisji:

- 2021 r. - 1467
- 2022 r. - 1452 aktywne licencje zawodnicze, 89 licencji Masters i 11 niepełnosprawnych
- 2023 r. - 1790 aktywnych licencji zawodniczych, 161 licencji Masters, 11 niepełnosprawnych, 2 „tylko ergometr” i 1616 zawodniczych.

Nie ukrywamy, że bardzo cieszy tak duży wzrost zainteresowania wioślarstwem i oby ten trend utrzymywał się jak najdłużej

W związku z rozpoczętymi pracami nad nowym regulaminem, Komisja proponuje "pochylić się" nad:

- jednoznaczną interpretacją dotyczącą zmiany barw klubowych przez zawodników będących uczniami SMS, na jaki okres czasu mogą być pozbawieni finansowania.
- wprowadzenie wysokości ekwiwalentu za zawodników o klasie sportowej niższej od I-szej, (młodzicy, juniorzy?).
- rozwiązania dotyczące trybu postępowania w przypadku kiedy na wniosek zawodnika o zmianę barw klubowych brak reakcji klubu macierzystego.
- jakie może być postępowanie kiedy zawodnik zmienia barwy klubowe, nowy klub wywiązuje się ze zobowiązań (wplaca ekwiwalent), ale zawodnik ostatecznie nie stawia się na zajęciu.

Kolegium Sędziów

Skład osobowy kolegium:

- Przemysław Knigawka - przewodniczący
- Anna Widun - wiceprzewodnicząca
- Marta Marszałek - sekretarz
- Marcin Boczkowski
- Paweł Bruż
- Jerzy Erdman
- Franciszek Kamiński
- Katarzyna Kowalczyk
- Michał Kowalewski
- Katarzyna Ohl

1. Posiedzenia Prezydium Kolegium Sędziów

W roku 2023 przeprowadzono 4 zebrania Prezydium, z czego 3 zebrania odbyły się zdalnie, wykorzystując oprogramowanie do wideokonferencji. W trakcie spotkań omawiano bieżące sprawy Kolegium dotyczące organizacji pracy sędziów, obsady sędziowskiej w bieżącym sezonie, potrzeb w zakresie zmian w regulaminach, terminów i zakresu szkoleń i egzaminów, pracy sędziów podczas regat minionego sezonu, oceny poprawności ich działania, przygotowania infrastruktury wioślarskiej do prowadzenia zawodów, relacje z zawodnikami i trenerami.

2. Struktura osobowa i klasy sędziowskie Kolegium Sędziów

Zgodnie z obowiązującym Regulaminem Kolegium Sędziów przeprowadzono roczną weryfikację aktualności i liczebności licencji sędziowskich wszystkich klas. W rezultacie na dzień 31.12.2023 aktualne licencje sędziowskie PZTW posiadało 198 sędziów. Licencję związkową posiadało 64 sędziów (27 kobiet i 37 mężczyzn), klasę pierwszą – 40 sędziów (21 kobiet i 19 mężczyzn), a drugą – 86 sędziów (55 kobiet i 31 mężczyzn). Ponadto czynną licencję międzynarodowej federacji wioślarskiej FISA posiadało 11 sędziów (3 kobiety i 8 mężczyzn).

W wyniku przeprowadzonych szkoleń sędziowskich, egzaminów oraz weryfikacji formalnych Kolegium powiększyło swoje grono o ok. 11% liczone rok do roku, tj. o 19 nowych sędziów klasy drugiej.

3. Praca sędziów na regatach krajowych oraz międzynarodowych organizowanych w Polsce

Kolegium Sędziów zapewniło obsługę sędziowską 11 ogólnopolskich wioślarskich imprez sportowych, organizowanych przez PZTW. W każdej z tych imprez uczestniczyło przeciętnie od 26 do 30 sędziów. Łącznie w sezonie 2023 zapewniono obsadę sędziowską na ok. 254 stanowiskach. Ponadto, w zawodach Akademickie Mistrzostwa Europy EUSA odbywających się w Bydgoszczy, 18 sędziów z licencją krajową pełniło funkcje pomocnicze przy jury FISA.

Ponadto, Kolegium zapewniło obsługę sędziowską regat organizowanych lokalnie, takich jak Akademickie Mistrzostwa Polski w Bydgoszczy, Wielka Wioślarska o Puchar Brdy w Bydgoszczy, czy Długodystansowe Mistrzostwa Polski organizowanych w Poznaniu, w których uczestniczyli sędziowie z wszystkich okręgów.

4. *Udział sędziów związkowych posiadających licencję FISA w regatach międzynarodowych i mistrzowskich*

W roku 2023 siedemnaście miejsc dla dziewięciu sędziów z licencją międzynarodową FISA zostało nominowanych do udziału w imprezach organizowanych w 2024 roku przez Międzynarodową Federację Wioślarską FISA. Są to Igrzyska Olimpijskie, regaty Pucharu Świata, Młodzieżowe Mistrzostwa Świata i Mistrzostwa Świata Juniorów, Mistrzostwa Świata w Wioślarstwie Morskim, Światowe Regaty Masters, Akademickie Mistrzostwa Świata, Mistrzostwa Europy Seniorów, Europejskie Regaty Kwalifikacyjne do Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostwa Europy Juniorów, Mistrzostwa Europy w Wioślarstwie Morskim.

5. *Udział polskich sędziów w pracach komisji federacji międzynarodowej*

W roku 2023 koleżanka Anna Widun została powołana na członka Komisji Arbitrów Europejskiego Zarządu przy Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Jednocześnie koleżanka Monika Kuczma kontynuowała swoją pracę jako członek Komisji Wioślarstwa dla Niepełnosprawnych.

6. *Podnoszenie kwalifikacji sędziowskich*

W dniach 11-12 marca 2024 przeprowadzone zostało ogólnopolskie szkolenie sędziów w Centralnym Ośrodku Sportu Akademickiego w Gdańsku. W szkoleniu uczestniczyło 95 sędziów z wszystkich okręgów. Na potrzeby organizacji szkolenia, spośród doświadczonych sędziów powołano Radę Programową, która opracowała kompleksowy program szkolenia oraz dobrała zespół osób szkolących. Zajęcia prowadzone były w formie wykładów i ćwiczeń, w tym także z podziałem na grupy wg posiadanych klas sędziowskich.

W roku 2023 zaplanowano przeprowadzenie egzaminu na sędziego związkowego w przeddzień regat jesiennych odbywających się w Poznaniu. W trakcie formalnej weryfikacji zgłaszanych kandydatów, do egzaminu zakwalifikowały się 2 osoby spełniające wymagania regulaminowe. W związku z małą liczbą kandydatów, przeprowadzenie egzaminu zostało przełożone na sezon 2024.

7. *Opracowanie aktualizacji Wioślarskiego Regulaminu Sportowego*

Wiosną 2023 r. przeprowadzono przegląd treści i aktualizację Wioślarskiego Regulaminu Sportowego. Priorytetowo potraktowano włączenie do WRS regulaminu sportowego wioślarskich sprintów plażowych wraz z systemem progresji. Oprócz innych drobnych zmian uzupełniających bądź aktualizujących, wprowadzono system progresji podczas zawodów rozgrywanych na 8 torach w ramach wioślarstwa klasycznego oraz kategorię młodzika „B”. W dniu 21.06.2023 r. Zarząd PZTW zatwierdził nowy regulamin do stosowania. Ponadto, podczas trwania sezonu korygowano regulaminy regatowe i przepisy ogólne Wioślarskiego Informatora Sportowego wg zgłaszanych potrzeb.

Komisja Organizacji Imprez

Skład osobowy komisji:

- Franciszek Kamiński - przewodniczący
- Stefan Janeczek
- Anna Widun
- Maria Szymerowska
- Jerzy Erdman

W 2023 roku Komisja spotkała się kilka razy omawiając zadania i sposób realizacji zaplanowanych zadań.

- zaopiniowanie wraz z zespołem organizacyjnym Kalendarza imprez
- ustalenie z pionem sportowym regulaminów imprez
- ustalenie sposobów współpracy z organizatorami bezpośrednimi imprez
- rozbudowa systemu pomiaru międzyczasów na torze w Kruszwicy

W sezonie 2023 Komisja oceniła kilka imprez centralnych wyróżniając takie jak:

- Mistrzostwa Polski na ergometrze Wioślarskim w Wrocławiu
- Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży w Kruszwicy
- Mistrzostwa Polski Seniorów w Poznaniu
- Długodystansowe Mistrzostwa Polski w Poznaniu

Razem z zespołem pomiaru czasu wprowadzono nowy system pomiaru międzyczasów również na torze regatowym w Kruszwicy. System działa też na torze Malta w Poznaniu.

Wszystkie oceniane Imprezy zostały przygotowane i przeprowadzone bardzo dobrze zgodnie z regulaminami PZTW i uzyskały wysoką ocenę Komisji.

W 2023 roku członkowie Komisji współpracowali z AZS Bydgoszcz przy organizacji Akademickich Mistrzostw Europy. Impreza odbyła się na Torze Regatowym Brdujście i zgromadziła ponad 500 zawodników reprezentujących uczelnie 21 państw. Impreza bardzo dobrze zorganizowana uzyskała tytuł Sportowego Wydarzenia Roku

Komisja Zawodnicza

Skład osobowy komisji:

- Michalska-Plotkowiak Julia - przewodnicząca
- Mikołaj Burda
- Joanna Dittmann/Olga Michałkiewicz
- Szymon Pośnik
- Katarzyna Wełna

Komisja w 2023 roku skupiona była na przedstawieniu polityki Safeguarding. Udało zorganizować się spotkanie online z kadrą narodową seniorów oraz z kadrą młodzieżową.

Członkowie komisji to czynni zawodnicy i przedstawiciele poszczególnych grup, których zadaniem było wysłuchać i reagować, gdy zawodnicy odczuwali dyskomfort pracy na tle profesjonalnym z Pionem szkolenia czy też pracownikami PZTW.

Zadaniem komisji było rozpowszechnianie regulaminów i aktualizacji zapisów ze strony World Rowing oraz prośbą o aktywny udział zawodników jak również ich trenerów w szkoleniach online w celu odpowiedniego przygotowania do zawodów na arenie międzynarodowej.

Przewodnicząca komisji brała czynny udział w webinarach organizowanych przez World Rowing „Prevention of manipulation of competition”, komisję zawodniczą MKOI, spotkanie z prezydentem Thomasem Bachem oraz WADA m. in. na temat antydopingu z przewodniczącym Witoldem Bańką.

Wszelkie niejasności zgłaszane przez zawodników, za ich zgodą były regularnie omawiane z dyrektorem sportowym Andrzejem Krzepińskim w celu szybkiego rozwiązania problemu.

5. Sprawozdanie z realizacji wniosków Sejmiku Sprawozdawczego PZTW

Sprawozdanie z realizacji wniosków zgłoszonych przez kluby, przedyskutowanych i przyjętych przez delegatów na Sejmiku Sprawozdawczym w dniu 25.06.2023.

Na Sejmiku Sprawozdawczym 2023 został zgłoszony jeden wniosek przez delegatów obecnych na zebraniu w imieniu Grupy trenerów 65+. Dotyczył on przyznania godności Członka Honorowego PZTW niżej wymienionej grupie zasłużonych trenerów:

- Andrzej Banasiak
- Marian Hennig
- Danuta Kotwińska
- Krzysztof Krupecki
- Ryszard Piszczorowicz
- Witold Sroga

Wniosek został przyjęty przez Sejmik i jednocześnie została podjęta uchwała o nadaniu godności Członka Honorowego ww. osobom.

6. Sprawozdanie Pionu Szkolenia

Rok 2023, w którym odbywały się główne kwalifikacje olimpijskie, ze względu na przesunięcie Igrzysk w Tokio był drugim a jednocześnie przedostatnim w cyklu przygotowań do Igrzysk XXXIII Olimpiady w Paryżu.

W reprezentacji, ze względu na dokonującą się zmianę pokoleniową, po zakończeniu karier przez kilkoro czołowych zawodniczek i zawodników kadry, do szkolenia olimpijskiego weszła grupa młodych zawodniczek i zawodników. Kontynuowano rozpoczęte rok wcześniej prowadzenie maksymalnie szerokiej grupy objętej szkoleniem centralnym, celem sprawdzenia posiadanego potencjału i zapewnieniu większych możliwości w selekcji do poszczególnych osad reprezentacyjnych. W grupach młodzieżowych podobnie jak w latach poprzednich prowadzono szkolenie pod kątem przygotowania i startu reprezentacji młodzieżowej i juniorów w mistrzostwach Europy i

świata. Niemniej jednak szczególnie w grupie młodzieżowej celem szkolenia zawodników było również przygotowanie bezpośredniego zaplecza dla kadry olimpijskiej.

W 2023 roku Związek kontynuował rozpoczęty rok wcześniej program upowszechniania wioślarstwa. Program „Młode polskie wiosła” adresowany do uczniów szkół podstawowych realizowany był w ścisłej współpracy z klubami wioślarskimi z całego kraju. W ramach programu stworzono oddziały i grupy szkoleniowe bardzo młodych adeptów sportu wioślarskiego. W wielu ośrodkach otworzyło to drogę zawodową dla młodych instruktorów sportu. Dzięki programowi realizowane były nabory do sekcji wioślarskich, prowadzono systematyczne zajęcia sportowe w klubach. Zakupiono również dla klubów drugą partię sprzętu wioślarskiego - czwórki podwójnych o małej wyporności oraz po raz pierwszy zakupiono 30 w pełni wyposażonych motorówek. Wynikiem realizowanego programu jest delikatne zwiększanie ilości zgłoszonych do PZTW zawodniczek i zawodników i głębokie przekonanie, że ta tendencja będzie wyraźniejsza w latach kolejnych.

W roku sprawozdawczym 2023 Pion szkolenia pracował w następującym składzie trenerskim:

- Andrzej Krzepiński Dyrektor Sportowy,
Koordynator Przygotowań Olimpijskich i całości szkolenia wszystkich grup wiekowych
- Michał Jeliński Asystent Dyrektora Sportowego

W kadrze seniorów

- Łukasz Pawłowski Trener główny waga lekka kobiet
- Wojciech Jankowski Trener główny wiosła długie kobiet
- Przemysław Konecki Trener asystent wiosła krótkie kobiet
- Aleksander Wojciechowski Trener główny wiosła krótkie mężczyzn
- Robert Sycz Trener główny waga lekka mężczyzn
- Maciej Kurek Trener główny wiosła długie mężczyzn
- Rafał Dziekoński Trener współpracujący wiosła krótkie mężczyzn

W kadrze młodzieżowej

- Mariusz Szumański Trener główny kadry młodzieżowej
- Aneta Bełka-Siemion Trener asystent

Trenerzy współpracujący

- Rafał Dziekoński
- Wojciech Gutorski

W kadrze juniorów

- Artur Jankowiak Trener główny kadry juniorów

Trenerzy klubowi współpracujący i prowadzący osady w mistrzostwach świata i Europy juniorów

- Jarosław Bielaszewski Zawisza Bydgoszcz
- Łukasz Nieradka Posnania RBW Poznań
- Agnieszka Robaszkiewicz AZS UMK Toruń
- Wojciech Szymerowski AZS Wrocławia Wrocław
- Tomasz Czubak Lotto Bydgoszcz
- Mateusz Trzmiel KTW Kalisz

Działalność pionu szkolenia obejmowała głównie kierunki:

selekcja, szkolenie i przygotowanie reprezentacji poszczególnych grup wiekowych do imprez głównych sezonu poprzez zgrupowania, badania diagnostyczne i monitoring, starty kontrolne krajowe i zagraniczne.

- Opracowywanie programów regat krajowych oraz merytoryczny nadzór nad współzawodnictwem krajowym we wszystkich kategoriach wiekowych
- Merytoryczny nadzór nad Szkołami Mistrzostwa Sportowego
- Merytoryczny nadzór nad szkoleniem i współzawodnictwem wojewódzkim dzieci i młodzieży
- Doszkalanie specjalistyczne trenerów i instruktorów wioślarstwa
- Współpraca ze wszystkimi ogniwami samorządów terytorialnych prowadzących działalność sportową w zakresie wioślarstwa
- Współpraca ze wszystkimi instytucjami centralnymi w zakresie merytorycznym
- Opracowywanie kalendarza budżetowego Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich
- Opracowywanie Wioślarskiego Informatora Sportowego
- Organizacja całego procesu szkolenia centralnego wszystkich grup

W 2023 roku rozegrane zostały mistrzostwa świata i Europy juniorów i młodzieżowców oraz mistrzostwa świata i Europy seniorów. Dodatkowo nasi zawodnicy startowali w trzech edycjach pucharu świata, regatach Coupe de la Jeunesse, Pucharze Bałtyku „Baltic Cup” i Regatach Nadziei Olimpijskich „Olympic Hopes”. Polskie reprezentacje w wioślarstwie zdobyły w 2023 roku w tych imprezach ogółem 43 medale.

LICZBA MEDALI REPREZENTACJI W IMPREZACH POSZCZEGÓLNYCH GRUP SZKOLENIOWYCH

Nazwa imprezy/Rok	Seniorzy	Młodzież 19-22	Juniorzy	Razem
Igrzyska olimpijskie	-	-	-	-
Mistrzostwa świata	2	4	0	6
Mistrzostwa Europy	1	6	2	9
Puchar świata	1	-	-	1
Coupe de la Jeunesse	-	-	4	4
Baltic Cup	-	-	18	18
Olympic Hopes	-	-	5	5
Razem	4	10	29	43

Liczba zdobytych medali i miejsca zajmowane w rankingu przez poszczególne federacje pod względem ilości zdobytych medali w 2023 roku obrazuje poniższe zestawienie. Na czele tej klasyfikacji podobnie jak w roku 2022 znaleźli się Włosi przez Niemcami i Wielką Brytanią. Polska w tej klasyfikacji zajęła 9 pozycję razem Grecją, Szwajcarią i Turcją.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW wg LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW, MŁODZIEŻOWYCH I JUNIORÓW (wszystkie konkurencje) w 2023 ROKU					
Lp.	Kraj	Mistrzostwa Świata Seniorów	Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	Mistrzostwa Świata Juniorów	Liczba medali łącznie
1	Włochy	6	9	6	21
2	Niemcy	3	7	7	17
	Wielka Brytania	6	5	6	17
4	Rumunia	5	2	6	13
	USA	7	5	1	13
6	Australia	4	5	2	11
	Holandia	8	3		11
8	Irlandia	4	3	1	8
9	Grecja		2	4	6
	Polska	2	4		6
	Szwajcaria	3	2	1	6
	Turcja		3	3	6
13	Nowa Zelandia	3	2		5
14	Francja		3	1	4
15	Kanada		3		3
16	Litwa	1	1		2
	Chiny	1		1	2
18	Hiszpania		1		1
	Bułgaria		1		1
	Chile		1		1
	Czechy		1		1
	Dania		1		1
	Moldawia	1			1
	RSA			1	1
	Serbia		1		1
	Słowacja			1	1
	Urugwaj			1	1
	Chorwacja	1			1
	Meksyk	1			1
	Węgry	1			1
	Tajlandia		1		1

W łącznej klasyfikacji medalowej z trzech najważniejszych imprez sezonu tj. mistrzostw świata poszczególnych kategorii wiekowych, w której nie liczba, a kolor medali decyduje o pozycji danej federacji w rankingu, zwyciężyły Włochy przed Wielką Brytanią i Rumunią. Polska w 2023 roku znalazła się na 10 miejscu z dwoma złotymi, dwoma srebrnymi i dwoma brązowymi medalami na 31 państw, które zdobywały medale w światowych imprezach mistrzowskich.

KLASYFIKACJA MEDALOWA w MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW, MŁODZIEŻOWYCH I JUNIORÓW w 2023 ROKU					
Lp.	Kraj	MŚ Seniorów	Młodzieżowe MŚ	MŚ Juniorów	Klasyfikacja medalowa (złote-srebrne-brązowe)
1	Włochy	3 – 2 – 1	5 – 3 – 1	3 – 2 – 1	11 – 7 – 3
2	Wielka Brytania	4 – 1 – 1	3 – 2 – 0	3 – 2 – 1	10 – 5 – 2
3	Rumunia	2 – 1 – 2	2 – 0 – 0	3 – 0 – 3	7 – 1 – 5
4	Niemcy	1 – 2 – 0	2 – 3 – 2	2 – 5 – 0	5 – 10 – 2
5	Holandia	5 – 3 – 1	0 – 2 – 1		5 – 5 – 2
6	USA	0 – 3 – 4	2 – 1 – 2	1 – 0 – 0	3 – 4 – 6
7	Irlandia	2 – 0 – 2	1 – 2 – 0	0 – 1 – 0	3 – 3 – 2
8	Szwajcaria	2 – 1 – 0	1 – 0 – 1	0 – 0 – 1	3 – 1 – 2

	Turcja		1-1-1	2-0-1	3-1-2
10	Polska	0-0-2	2-2-0		2-2-2
11	Grecja		1-0-1	0-4-0	1-4-1
12	Australia	0-1-3	1-1-3	0-0-2	1-2-8
13	Litwa	0-1-0	1-0-0		1-1-0
14	Nowa Zelandia	0-1-2	0-2-0		0-3-2
15	Chile		0-1-0		0-1-0
	Chorwacja	0-1-0			0-1-0
	Czechy		0-1-0		0-1-0
	Hiszpania		0-1-0		0-1-0
	Meksyk	0-1-0			0-1-0
	Węgry	0-1-0			0-1-0
21	Francja		0-0-3	0-0-1	0-0-4
22	Kanada		0-0-3		0-0-3
23	Chiny	0-0-1		0-0-1	0-0-2
24	Bułgaria		0-0-1		0-0-1
	Dania		0-0-1		0-0-1
	Moldawia	0-0-1			0-0-1
	RSA			0-0-1	0-0-1
	Serbia		0-0-1		0-0-1
	Słowacja			0-0-1	0-0-1
	Tajlandia		0-0-1		0-0-1
	Urugwaj			0-0-1	0-0-1

Natomiast dokonując zestawienia państw w kolejności wg sumy liczby zdobytych punktów w mistrzostwach świata seniorów, młodzieżowych oraz juniorów Polska znajduje się w drugiej dziesiątce państw na świecie. W 2023 roku zajęliśmy czternaste miejsce. Klasyfikację wygrali Niemcy przed Włochami i Wielką Brytanią. Ogólnie w rywalizacji międzynarodowej na poziomie mistrzowskim uczestniczyło 79 federacji na 156 zrzeszonych w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, a punktowało na imprezach mistrzowskich 39 reprezentacji.

KLASYFIKACJA PUNKTOWA w MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW, MŁODZIEŻOWYCH I JUNIORÓW w 2023 ROKU					
Lp.	Kraj	MŚ Seniorów	Młodzieżowe MŚ	MŚ Juniorów	Punkty
1	Niemcy	21	98	70	189
2	Włochy	25	96	61	182
3	Wielka Brytania	59	61	55	175
4	Rumunia	56	29	45	130
5	USA	47	43	25	115
6	Australia	39	49	23	111
	Holandia	71	39	1	111
8	Irlandia	33	28	15	76
9	Francja	6	41	21	68
	Szwajcaria	26	29	13	68
11	Grecja	7	23	33	63
12	Nowa Zelandia	29	23	9	61
13	Turcja		23	29	52
14	Polska	7	35	7	49
15	Chiny	17	10	14	41
16	Kanada	10	25	2	37
17	Czechy	5	13	16	34
18	Hiszpania	11	15		26
	Litwa	10	16		26
20	RSA	3	4	15	22
21	Bułgaria	4	9	3	16
22	Austria	2	8	4	14
	Belgia	1	8	5	14
24	AIN	2	2	9	13
25	Chile	4	7	1	12
	Chorwacja	10		2	12
	Dania	5	7		12
28	Urugwaj		5	6	11
29	Serbia		9		9
30	Portugalia		5	3	8
31	Norwegia	3		4	7
32	Słowacja			6	6
	Tajlandia		6		6
34	Brazylia		3		3
	Węgry			3	3
36	Meksyk	2			2
37	Estonia	1			1
	Japonia	1			1

	Ukraina	1		1
--	---------	---	--	---

Poniżej w tabeli przedstawiono osiągnięcia polskich reprezentacji juniorów, młodzieżowej i seniorów w imprezach głównych.

SEZON 2023									
Nazwa imprezy	Termin i miejsce	Liczba medali	Miejsce pod względem liczby medali	KLASYFIKACJA MEDALOWA			Miejsce w klasyfikacji medalowej	Liczba punktów	Miejsce w punktacji drużynowej
				złote	srebrne	brązowe			
MŚ Seniorów	Belgrad 3-10.09	2	11	-	-	2	15	14	13
MŚ Młodzieżowe	Płowdiw 19-23.07	4	6	2	2	-	2	35	8
MŚ Juniorów	Paryż 2-6.08	-	-	-	-	-	-	7	17
ME Seniorów	Bled 26-28.05	1	9-15	1	-	-	6-8	27	8-9
Młodzieżowe ME	Krefeld 26-27.08	6	2	1	5	-	3	56	4
ME Juniorów	Brive la Gaillarde 20-21.05	2	7-8	1	1	-	6	19	9
Razem		15		5	8	2		158	

Rok sprawozdawczy, który został poddany ocenie pomimo licznych sukcesów w grupach młodzieżowych należy uznać za umiarkowanie udany dla polskiego wioślarstwa. W obiektywnej ocenie efektywności polskiego sportu, wioślarstwo znajduje się w czołówce rankingu i dzięki temu jest wśród dyscyplin o wysokim poziomie dofinansowania ze środków budżetu państwa. Dzięki temu podjęto działania na rzecz znaczącego rozszerzenia grup szkolenia centralnego. Jest to strategia inwestycji w kapitał ludzki i budowania solidnej podstawy piramidy szkoleniowej. Dotyczy to wszystkich grup szkoleniowych. Każda wymaga obiektywnej troski o obecny i przyszły kapitał ludzki.

Cykl olimpijski 2016–2021 przyniósł liczne sukcesy seniorskich grup kobiet i mężczyzn. Naturalny proces wymiany pokoleniowej obnażył jednak słabość bezpośredniego zaplecza pierwszej reprezentacji. Dotyczy to głównie grupy kobiet, zarówno w kategorii wioseł długich jak i krótkich. Z nadzieją patrzymy jednak na pracę szkoleniową, wykonywaną niekiedy od podstaw, przez zatrudnionych w PZTW szkoleniowców. Pion szkolenia wraz z władzami Związku cyklicznie poddaje rzeczowej analizie kolejne etapy przygotowań, szukając i wykorzystując wszystkie dostępne środki wspomagania procesu szkoleniowego, celem efektywnego wykorzystania całego posiadanego potencjału ludzkiego, zawodników i zawodniczek dysponujących cechami z modelu mistrza w tej dyscyplinie sportu.

Wizytówką polskiego wioślarstwa po latach dominacji pań stała się męska osada czwórki podwójnej, którą uzupełnia lekka osada pań. To oni podjęli podczas mistrzostw świata w Belgradzie walkę o kwalifikacje olimpijskie i choć ostatecznie wywalczyła je w 2023 roku jedynie czwórka podwójna to Katarzyna Wełna i Martyna Radosz sklasyfikowane zostały na pierwszym nie wchodzącym miejscu. Panowie zdobywając złoty medal mistrzostw Europy oraz brązowy mistrzostw świata, w tej jakże „polskiej” konkurencji – czwórce podwójnej, dają wioślarstwu silną pozycję na świecie i w naszym kraju. Sukcesy młodego pokolenia zawodniczek i zawodników, medale imprez juniorskich i młodzieżowych zdobyte przez zdeterminowanych i zdolnych do odnoszenia sukcesów w przyszłości młodych ludzi dają nadzieję, że proces naturalnej wymiany członków kadr będzie płynny.

Cieszy niewątpliwie wysoki prestiż, jaki zdobyło i utrzymuje nasze wioślarstwo zarówno na świecie, jak też we władzach World Rowing. Na prestiż naszego wioślarstwa wpływają nie tylko wyniki zawodników, choć one z pewnością są najważniejsze, ale również merytoryczna wiedza trenerów i profesjonalizm osób wspomagających organizacyjnie działalność sportową.

Niestety, pomimo uruchomienia kilku nowych programów finansowanych ze środków MSiT, na których efekty będziemy musieli jednak cierpliwie poczekać, w polskim wioślarstwie nadal borykamy się z licznymi problemami. Wynikają one w głównej mierze z trudności finansowych, które dotyczą praktycznie wszystkich polskich klubów i sekcji wioślarskich, co przy relatywnie wysokich kosztach funkcjonowania naszej dyscypliny skutecznie ograniczają jej rozwój.

Seniorzy

Sezon 2023 był drugim cyklem olimpijskim, a zarazem przedostatnim w skróconym przez pandemię cyklu olimpijskim, a tym samym rokiem głównych kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich w Paryżu. Z tego względu głównym celem w sezonie 2023 było przede wszystkim przygotowanie i ostateczne wyselekcjonowanie, na podstawie wyników sezonu 2022 poszczególnych osad reprezentacyjnych do startu w kwalifikacjach olimpijskich na Mistrzostwach Świata Seniorów w Belgradzie, składającej się z 10-12 osad, z których 5 – 7 wywalczy kwalifikacje do igrzysk olimpijskich oraz 1-2 załogi będą posiadały realną szansę na walkę o jeden z medali Igrzysk Olimpijskich 2024 roku w Paryżu. W 2022 roku rozegrano następujące regaty mistrzowskie:

- Mistrzostwa Europy 26-28.05 Bled (Słowenia)
- Mistrzostwa świata 03-10.09 Belgrad (Serbia)

Mistrzostwa świata

Mistrzostwa Świata Seniorów 2023 były 40 z kolei, a włączając do tego Mistrzostwa Świata Seniorów w konkurencjach nieolimpijskich jakie rozgrywane są w latach Igrzysk Olimpijskich, były to już 51 mistrzostwa świata w wioślarstwie. Mistrzostwa rozgrywane są od 1962 roku. Pierwsze pięć edycji rozegrano w cyklu co cztery lata, a od 1974 roku odbywają się już corocznie. Konkurencje kobiece w ramach mistrzostw rozgrywane są od 1974 roku. W mistrzostwach świata w Belgradzie wzięło udział 67 narodowych federacji ze 157 zrzeszonych obecnie w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA (70 wliczając państwa, które zgłosiły osady tylko w konkurencjach osób niepełnosprawnych) oraz AIN czyli Individual Neutral Athletes czyli zawodnicy z Białorusi i Rosji dopuszczeni do startu w małych typach łodzi. Rekordowe liczby 75 uczestniczących federacji w dotychczas rozegranych mistrzostwach świata zanotowano w 2015 roku we francuskim Aiguebelette oraz w 2019 w Linz-Ottensheim, które to zawody były jednocześnie kwalifikacjami do igrzysk olimpijskich. Natomiast najmniej federacji wioślarskich w ostatnich dwudziestu jeden latach uczestniczyło w mistrzostwach w 2010 roku w Nowej Zelandii.

Zgodnie z programem zatwierdzonym na Kongresie FISA w 2017 roku w Sarasocie łącznie w mistrzostwach świata rozgrywanych jest 20 konkurencji, po 10 tych samych konkurencji kobiecych i męskich. W tym 14 objętych programem Igrzysk Olimpijskich, 6 tzw. „nieolimpijskich”. W mistrzostwach 2023 rozegrano 19 konkurencji ze względu na brak zgłoszeń do żeńskiej czwórki podwójnej wagi lekkiej. W programie mistrzostw świata po Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro całkowicie wycofano, czwórkę bez sternika wagi lekkiej, która dotychczas była rozgrywana w programie Igrzysk Olimpijskich, a nasza federacja zdobyła w niej nawet srebrny medal w igrzyskach w Pekinie.

Wśród czternastu objętych programem igrzysk olimpijskich jest siedem konkurencji kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i podobnie siedem męskich w tym także jedna wagi lekkiej.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencje żeńskie:

- W1x - jedynka
- W2x - dwójka podwójna
- W2- - dwójka bez sterniczki
- W4- - czwórka bez sterniczki
- W4x - czwórka podwójna
- W8+ - ósemka
- LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- M1x - jedynka
- M2x - dwójka podwójna
- M2- - dwójka bez sternika
- M4- - czwórka bez sternika
- M4x - czwórka podwójna
- M8+ - ósemka
- LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

W ramach konkurencji tzw. nieolimpijskich rozegrano dwie konkurencje żeńskie wagi lekkiej i trzy męskie wagi lekkiej.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencje żeńskie:

- LW1x - jedynka wagi lekkiej
- LW2- - dwójka bez sterniczki wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- LM1x - jedynka wagi lekkiej
- LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej
- LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej

W tegorocznych mistrzostwach świata seniorów łącznie wystartowało 355 osad, w tym 205 męskich i 150 kobiecych, co daje procentowy stosunek udziału 57,75% osad mężczyzn do 42,25% osad kobiet.

W Mistrzostwach Świata w Racicach, podobnie jak w 2022 roku zdecydowanie najwięcej osad wystartowało w jedynkach mężczyzn. Wśród pierwszych sześciu pozycji znalazła się tylko jedna konkurencja kobieca – jedynka kobiet. Trzy ostatnie w tym zestawieniu to „nieolimpijskie” konkurencje wagi lekkiej, w których nie obsadzono nawet pełnego finału. Wśród konkurencji olimpijskich z najmniejszą ilością startujących osad znalazły ósemki kobiet i mężczyzn.

W tegorocznych mistrzostwach żadna z federacji nie zgłosiła kompletu osad, a na czele zestawienia znalazły się reprezentacje USA i Włoch, którzy zgłosili po 18 osad. Na trzecim miejscu w tym zestawieniu znaleźli się Niemcy, którym w tych mistrzostwach zabrakło do kompletu dwóch osad w konkurencjach nieolimpijskich. 15 największych federacji, czyli 22% wszystkich uczestniczących miało w swoich reprezentacjach niespełna 55% wszystkich startujących osad. Polska z 12 osadami znalazła się w grupie 10 największych reprezentacji. Wyjątkowo mało, bo tylko 4,8% uczestniczących w rywalizacji federacji miało w tegorocznych mistrzostwach tylko po jednej osadzie.

Dwanaście osad zgłoszonych przez naszą federację do tegorocznych mistrzostw świata seniorów było identyczną wartością jak w przedolimpijskich mistrzostwach 2011 roku w Bled i 2019 roku w Linz-Ottensheim. Najwięcej mieliśmy siedem lat temu we francuskim Aiguebelette, kiedy to dano szansę kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro wszystkim przygotowywanym w trzyletnim cyklu osadom oraz w 2009 roku, kiedy Polska była gospodarzem mistrzostw świata w Poznaniu.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie wystartowało łącznie 972 zawodniczek i zawodników, w tym 135 osób w konkurencjach niepełnosprawnych i była to zdecydowanie niższa liczba startujących do analogicznych przedolimpijskich mistrzostw z lat 2003, 2007, 2011, 2015 i 2019, kiedy są one zarazem kwalifikacjami olimpijskimi. Wpływ na to mogło mieć m. in. nie dopuszczenie do startu zazwyczaj licznych reprezentacji Białorusi i Rosji, poza pojedynczymi zawodnikami zgłoszonymi w małych typach łodzi jako AIN - Individual Neutral

Athletes. W dziewiętnastu konkurencjach (bez osób niepełnosprawnych) wystartowało 837 osób, a w tym 359 zawodniczek i 478 zawodników co daje procentowo udział 42,9% kobiet i 57,1% mężczyzn. W Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu zaplanowano w wyniku kwalifikacji równy udział po 50% kobiet i mężczyzn. Należy pamiętać, że po igrzyskach w Rio de Janeiro zmieniono program Mistrzostw Świata. Ograniczono konkurencje „nieolimpijskie” tylko do sześciu wagi lekkiej, a jeszcze dwa lata wcześniej po raz ostatni rozegrano ósemki wagi lekkiej mężczyzn, co wszystko razem zdecydowanie zmniejszyło ogólną ilość rywalizujących głównie zawodników w Mistrzostwach Świata Seniorów.

Obecnie pełna reprezentacja jednej reprezentacji na Mistrzostwach Świata Seniorów maksymalnie może liczyć 62 osoby - po 30 zawodniczek i zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników, gdyż obecnie nie ma ograniczeń płci wśród sterników, a jedynie obowiązuje jedna wspólna minimalna masa ciała. W przypadku tegorocznych mistrzostw było to 58 osób, ze względu na brak zgłoszeń w jednej z konkurencji „nieolimpijskich” – czwórce podwójnej wagi lekkiej kobiet.

Największą reprezentację mieli Amerykanie, którzy nie zgłosili tylko dwójki bez sternika wagi lekkiej mężczyzn. 15 federacji, czyli 22,1% uczestniczących w rywalizacji zgłosiło tylko po jednym zawodniku lub zawodniczkę. Patrząc na potencjał wioślarstwa w swoich krajach (liczba klubów, czy liczba wiosłujących osób) to w czołówce tym razem znalazły się same potęgi światowego wioślarstwa. Polska z liczbą dwudziestu siedmiu zawodników znalazła się w tym zestawieniu na 10 pozycji.

Ogólna liczba polskich zawodniczek i zawodników startujących w Belgradzie znajduje się poniżej średniej ostatnich dwudziestu dwóch lat. W poprzednim cyklu olimpijskim, przez trzy lata mieliśmy 30-osobową reprezentację. Natomiast największą reprezentację mieliśmy w mistrzostwach świata 2009 roku u siebie w Poznaniu, co było zrozumiałe. Z jednej strony jako gospodarze, z drugiej był to okres, kiedy próbowaliśmy budować, obok dobrze wtedy płynącej męskiej ósemki również ósemkę kobiet, a z trzeciej to fakt, że po bardzo dobrych dla naszego wioślarstwa Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie żaden z reprezentantów nie zakończył kariery i wszyscy chcieli zaprezentować się przed własną publicznością w rozgrywanych po raz pierwszy w Polsce mistrzostwach świata seniorów.

Kolejne starty z największymi liczebnie naszymi reprezentacjami to były mistrzostwa świata, które były zarazem olimpijskimi kwalifikacjami (Monachium, Bled i Aiguebelette), gdyż Polski Związek Towarzystw Wioślarskich zawsze starał się dawać szanse kwalifikacji olimpijskich maksymalnej liczbie zawodniczek i zawodników.

W Mistrzostwach Świata Seniorów w Belgradzie rozdano 57 medali w 19 konkurencjach.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Holandia	8
2	USA	7
3-4	Wielka Brytania, Włochy	6
5	Rumunia	5
6-7	Australia, Irlandia	4
8-10	Niemcy, Nowa Zelandia, Szwajcaria	3
11	Polska	2
12-17	Chiny, Chorwacja, Litwa, Meksyk, Mołdawia, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1-2	Rumunia, USA	5
3	Holandia	4
4-5	Australia, Wielka Brytania	3
6-12	Chiny, Irlandia, Litwa, Meksyk, Niemcy, Nowa Zelandia, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Włochy	5
2	Holandia	4
3-5	Irlandia, Szwajcaria, Wielka Brytania	3
6-9	Niemcy, Polska , Nowa Zelandia, USA	2
10-13	Australia, Chorwacja, Mołdawia, Węgry	1

Łącznie 57 medali rozdzieliło pomiędzy siebie 17 federacji co stanowi 25% wszystkich startujących. 27 medali w konkurencjach kobiecych zdobywały przedstawicielki 12 państw. 30 medali w konkurencjach męskich zdobyło 13 państw. Łącznie najwięcej medali w tych Mistrzostwach Świata zdobyli Holendrzy. Z tym, że najwięcej medali w konkurencjach męskich zdobyły Wielka Rumunia i USA, a Włochy najwięcej w żeńskich. Pięć pierwszych federacji o największej liczbie medali zdobyło razem ponad połowę wszystkich medali. W konkurencjach kobiet ponad połowę medali zdobyły trzy pierwsze reprezentacje. W konkurencjach męskich pięć pierwszych reprezentacji zdobyło 18 medali.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Holandia	8
2	Wielka Brytania	6
3	Rumunia	5
4-5	Australia, USA	4
6-7	Irlandia, Nowa Zelandia	3
8-9	Szwajcaria, Włochy	2
10-14	Chiny, Chorwacja, Litwa, Niemcy, Polska	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Rumunia	5
2	Holandia	4
3-5	Australia, USA, Wielka Brytania	3
6-8	Chiny, Litwa, Nowa Zelandia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Holandia	4
2-3	Irlandia, Wielka Brytania	3
4-6	Nowa Zelandia, Szwajcaria, Włochy	2
7-11	Australia, Chorwacja, Niemcy, Polska , USA	1

W czternastu konkurencjach olimpijskich jest do rozdania 42 medale, a zdobyło je 14 federacji co stanowi 21,2% wszystkich mających w nich swoje załogi w tych konkurencjach. W siedmiu konkurencjach kobiecych 21 medali zdobywało 8 federacji z 41 federacji mających osady kobiece w konkurencjach olimpijskich co stanowi 19,5%. Natomiast w konkurencjach męskich również 21 medali zdobywało 11 państw, czyli 17,7% federacji, które miały w nich swoje osady. Najwięcej medali w konkurencjach olimpijskich zdobyła Holandia (8), przed Wielką Brytanią (6) i Rumunią (5). W konkurencjach kobiecych najwięcej medali zdobyły Rumunki, a w męskich Holendrzy.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Włochy	4
2	USA	3
3	Niemcy	2
4-9	Irlandia, Meksyk, Mołdawia, Polska , Szwajcaria, Węgry	1

W konkurencjach „nieolimpijskich” do rozdania było łącznie 15 medali (w tym wypadku 6 w konkurencjach kobiecych i 9 męskich), które rozdzieliło pomiędzy siebie 9 federacji z 36 mających w nich swoje osady, co stanowi 25%. Ponad ¼ z nich zdobyli Włosi (26,7%). Natomiast trzy federacje: Włochów, Niemców i USA zdobyła 60% wszystkich możliwych do zdobycia medali.

LICZBA ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ W LATACH 2001-2023

Rok	Miejsce	Liczba medali	Miejsce w klasyfikacji medalowej	
			Ogólne	Konkurencje olimpijskie
2001	Lucerna	2	14-15	9-10
2002	Sewilla	2	14	12
2003	Mediolan	2	17-18	13-14
2005	Gifu	2	12-13	7
2006	Eton	2	11-12	9-12
2007	Monachium	2	7-8	8-10
2009	Poznań	4	5	3
2010	Karapiro	1	18-20	16-17
2011	Bled	-	-	-
2013	Chungju	1	20-22	18-19
2014	Amsterdam	2	19	13
2015	Aiguebelette	-	-	-
2017	Sarasota	3	15	12
2018	Plovdiv	1	10-13	10-12
2019	Linz-Ottensheim	4	8	6-7
2022	Racice	1	9-10	6-9
2023	Belgrad	2	15	13-14

Nasza reprezentacja w mistrzostwach świata seniorów w ostatnich dwudziestu dwóch latach zdobyła 31 medali. Dwukrotnie nie zdobyła żadnego medalu – w latach 2011 i 2015. Dwa razy zdobyła cztery medale – w 2009 roku w Poznaniu i w 2019 roku w Ottensheim. Jeden raz miała trzy medale – w 2017 roku w Sarasocie oraz osiem razy reprezentacja zdobyła po dwa medale. Cztery razy zdobywała po jednym medalu – Karapiro, Chungju, Plovdiv i w Racicach. Klasyfikacji medalowej zawsze ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich liczba.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brazowe
1	Holandia	5 – 3 – 1
2	Wielka Brytania	4 – 1 – 1
3	Włochy	3 – 2 – 1
4	Rumunia	2 – 1 – 2
5	Szwajcaria	2 – 1 – 0
6	Irlandia	2 – 0 – 2
7	Niemcy	1 – 2 – 0
8	USA	0 – 3 – 4
9	Australia	0 – 1 – 3
10	Nowa Zelandia	0 – 1 – 2
11-14	Chorwacja	0 – 1 – 0

	Litwa	
	Meksyk	
	Węgry	
15	Polska	0 – 0 – 2
16-17	Chiny	0 – 0 – 1
	Moldawia	

Na pierwszym miejscu ogólnej klasyfikacji medalowej wszystkich konkurencji znalazła się z pięcioma złotymi medalami reprezentacja Holandii, a z tuż za nimi z czterema reprezentacja Wielkiej Brytanii. Polska reprezentacja tym razem z dwoma brązowymi medalami zajęła piętnaste miejsce.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brazowe
1	Holandia	3 – 1 – 0
2	Rumunia	2 – 1 – 2
3	Wielka Brytania	2 – 0 – 1
4-5	Irlandia	1 – 0 – 0
	Włochy	
6	USA	0 – 2 – 3
7	Australia	0 – 1 – 2
8-11	Litwa	0 – 1 – 0
	Meksyk	
	Niemcy	
	Nowa Zelandia	
12	Chiny	0 – 0 – 1

MEŹCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brazowe
1	Włochy	2 – 2 – 1
2	Holandia	2 – 2 – 0
3-4	Szwajcaria	2 – 1 – 0
	Wielka Brytania	
5	Niemcy	1 – 1 – 0
6	Irlandia	1 – 0 – 2
7	USA	0 – 1 – 1
8-9	Chorwacja	0 – 1 – 0
	Węgry	
10-11	Nowa Zelandia	0 – 0 – 2
	Polska	
12-13	Australia	0 – 0 – 1
	Moldawia	

W konkurencjach żeńskich na czele klasyfikacji znalazła się Holandia z trzema złotymi medalami, a w konkurencjach męskich reprezentacja Włoch z dwoma złotymi medalami, minimalnie wyprzedzając Holendrów. Męska część polskiej reprezentacji, dzięki dwóm brązowym medalom, znalazła się wspólnie z Nową Zelandią na dziesiątym miejscu.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brazowe
1	Holandia	5 – 3 – 0
2	Wielka Brytania	4 – 1 – 1
3	Rumunia	2 – 1 – 2
4	Szwajcaria	1 – 1 – 0
5	Irlandia	1 – 0 – 2
6	Niemcy	1 – 0 – 0
7	USA	0 – 3 – 1
8	Australia	0 – 1 – 3
9	Nowa Zelandia	0 – 1 – 2
10	Włochy	0 – 1 – 1
11-12	Chorwacja	0 – 1 – 0
	Litwa	
13-14	Chiny	0 – 0 – 1
	Polska	

Na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich znalazła się w tym roku Holandia, która w konkurencjach żeńskich zdobyła trzy złote medale, a w męskich dwa złote medale. Na drugim miejscu klasyfikacji olimpijskiej znalazła się Wielka Brytania z czterema złotymi medalami. Na podium stanęła także reprezentacja Rumunii, która zdobyła dwa złote medale w konkurencjach kobiecych. Polska reprezentacja z jednym brązowym medalem zajęła w tym zestawieniu trzynaste miejsce wspólnie z Chinami.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brazowe
1	Holandia	3 – 1 – 0
2	Rumunia	2 – 1 – 2
3	Wielka Brytania	2 – 0 – 1
4	USA	0 – 2 – 1
5	Australia	0 – 1 – 2
6-7	Litwa	0 – 1 – 0
	Nowa Zelandia	
8	Chiny	0 – 0 – 1

MEŹCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brazowe
1	Holandia	2 – 2 – 0
2	Wielka Brytania	2 – 1 – 0
3	Szwajcaria	1 – 1 – 0
4	Irlandia	1 – 0 – 2
5	Niemcy	1 – 0 – 0
6	Włochy	0 – 1 – 1
7-8	Chorwacja	0 – 1 – 0
	USA	
9	Nowa Zelandia	0 – 0 – 2
10-11	Australia	0 – 0 – 1
	Polska	

W konkurencjach kobiecych ponownie na czele stała reprezentacja Holandii, która dzięki trzem złotym medalom wygrała z drugą reprezentacją Rumunii. W konkurencjach męskich klasyfikację tym razem wygrali Holendrzy. W ubiegłym roku byli to Brytyjczycy, którzy tym razem zajęli drugie miejsce. Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji „nieolimpijskich” kolejny rok z rzędu znaleźli się Włosi tym razem przed Irlandią i Szwajcarią.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Braźowe
1	Włochy	3 – 1 – 0
2-3	Irlandia Szwajcaria	1 – 0 – 0
4	Niemcy	0 – 2 – 0
5-6	Meksyk Węgry	0 – 1 – 0
7	USA	0 – 0 – 3
8-9	Mołdawia Polska	0 – 0 – 1

Polska w mistrzostwach świata seniorów zdobyła ogółem 51 medali, a w tym 12 złotych. Należy zwrócić uwagę, że w tym roku od zdobycia pierwszego złotego medalu mistrzostw świata seniorów dla polskiego wioślarstwa przez dwójkę podwójną wagi lekkiej Roberta Sycza i Tomasza Kucharskiego w 1997 roku minęło 25 lat.

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje w poszczególnych reprezentacjach przygotowujących się w cyklu czteroletnim do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Holandia	76
2	USA	67
3-5	Rumunia, Wielka Brytania, Włochy	59
6	Irlandia	42
7	Australia	39
8	Szwajcaria	37
9	Niemcy	35
10	Nowa Zelandia	29
11	Chiny	17
12	Francja	15
13	Polska	14
14	Hiszpania	12
15	Węgry	11
16-18	Chorwacja, Kanada, Litwa	10
19	Meksyk	9
20	Grecja	7
21	Mołdawia	6
22-25	Austria, Czechy, Dania, Izrael	5
26-27	Bułgaria, Chile	4
28-29	Norwegia, Południowa Afryka	3
30	AIN	2
31-34	Belgia, Estonia, Japonia, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	USA	45
2	Rumunia	43
3	Holandia	39
4	Wielka Brytania	29
5	Australia	28
6	Irlandia	21
7	Nowa Zelandia	17
8-9	Chiny, Włochy	14
10	Niemcy	11
11	Litwa	10
12	Kanada	9
13-15	Francja, Meksyk, Szwajcaria	7
16-17	Bułgaria, Chile	4
18-20	Austria, Grecja, Polska	2
21-23	Dania, Hiszpania, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Włochy	45
2	Holandia	37
3-4	Szwajcaria, Wielka Brytania	30
5	Niemcy	24
6	USA	22
7	Irlandia	21
8	Rumunia	16
9-10	Nowa Zelandia, Polska	12
11-13	Australia, Hiszpania, Węgry	11
14	Chorwacja	10
15	Francja	8
16	Mołdawia	6
17-19	Czechy, Grecja, Izrael	5
20	Dania	4
21-24	Austria, Chiny, Norwegia, Południowa Afryka	3

25-26	AIN, Meksyk	2
27-30	Belgia, Estonia, Japonia, Kanada	1

Na czele tabeli ogólnej punktacji drużynowej, podobnie jak w ubiegłym roku, znaleźli się Holendrzy, zdobywając 9 punktów więcej niż drudzy Amerykanie. W konkurencjach kobiecych wygrała USA, mając tylko 2 punkty więcej od drugiej Rumunii. Natomiast w konkurencjach męskich ponownie zwyciężyli Włosi, z przewagą tylko 8 punktów nad drugą reprezentacją Holandii (w 2022 roku z przewagą 4 punktów nad Wielką Brytanią). Punktowała łącznie w tym roku dokładnie połowa startujących federacji, kiedy w ubiegłym roku było to 62,3%, w 2019 roku 44%, a w 2018 roku minimalnie ponad połowa (53%) uczestniczących w mistrzostwach świata wioślarskich federacji. W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 52,3% państw mających w nich swoje osady (w ubiegłym roku było to 61%, 2019 roku 42,6%, a w 2018 roku 56,1% państw). W konkurencjach męskich punkty zdobywało 46,9% uczestniczących w nich państw (w 2022 roku było to 54,2%, w 2019 roku 43,1%, a w 2018 roku 48,2% państw). Polska w punktacji ogólnej zajęła trzynaste miejsce z 14 punktami, kiedy w 2022 roku zajęliśmy dalekie 18 miejsce z 10 punktami, a w 2019 roku zajęliśmy dziewiąte miejsce mając 38 punktów. W konkurencjach żeńskich z dwoma punktami zajęliśmy wspólnie z Austrią i Grecją 18 miejsce. W konkurencjach męskich Polska zajęła wspólnie z Nową Zelandią 9 miejsce.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Holandia	71
2	Wielka Brytania	59
3	Rumunia	56
4	USA	47
5	Australia	39
6	Irlandia	33
7	Nowa Zelandia	29
8	Szwajcaria	26
9	Włochy	25
10	Niemcy	21
11	Chiny	17
12	Hiszpania	11
13-15	Chorwacja, Kanada, Litwa	10
16-17	Grecja, Polska	7
18	Francja	6
19-20	Czechy, Dania	5
21-22	Bułgaria, Chile	4
23-24	Norwegia, Południowa Afryka	3
25-27	AIN, Austria, Meksyk	2
28-31	Belgia, Estonia, Japonia, Ukraina	1

Punktację drużynową konkurencji olimpijskich wygrała tym razem zdecydowanie Holandia przed Wielką Brytanią. W ubiegłym roku wygrali natomiast Brytyjczycy, mając na koncie tylko 1 punkt więcej niż druga Holandia. Dokładnie tak jak w zeszłym sezonie w tegorocznych Mistrzostwach Świata w konkurencjach olimpijskich punkty zdobyło 50% państw mających w tej rywalizacji swoje osady (w 2019 roku było to 32,9%, a 2018 roku 47,2%). W czternastu konkurencjach olimpijskich łącznie do zdobycia było 518 punktów. Po 259 w konkurencjach kobiet i mężczyzn. Pięć pierwszych reprezentacji w punktacji drużynowej zdobyło ponad połowę tych punktów (52,5%). Nasza reprezentacja zajęła w tym roku szesnaste miejsce wraz z reprezentacją Grecji.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Rumunia	40
2	Holandia	34
3	USA	33
4	Wielka Brytania	29
5	Australia	28
6	Nowa Zelandia	17
7	Chiny	14
8	Irlandia	12
9	Litwa	10
10	Kanada	9
11-12	Szwajcaria, Włochy	5
13-15	Bułgaria, Chile, Niemcy	4
16	Francja	3
17-18	Austria, Grecja	2
19-22	Dania, Hiszpania, Polska , Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Holandia	37
2	Wielka Brytania	30
3-4	Irlandia, Szwajcaria	21
5	Włochy	20
6	Niemcy	17
7	Rumunia	16
8	USA	14
9	Nowa Zelandia	12
10	Australia	11
11-12	Chorwacja, Hiszpania	10
13	Polska	6
14-15	Czechy, Grecja	5
16	Dania	4
17-20	Chiny, Francja, Norwegia, Południowa Afryka	3
21-22	AIN, Meksyk	2
23-26	Belgia, Estonia, Japonia, Kanada	1

W konkurencjach „nieolimpijskich” rozegrano pięć konkurencji wagi lekkiej, gdyż w tym roku zabrakło zgłoszeń do czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Włochy	34
2	USA	20
3	Niemcy	14
4-5	Szwajcaria, Węgry	11
6-7	Francja, Irlandia	9
8-9	Meksyk, Polska	7
10	Mołdawia	6
11-12	Holandia, Izrael	5
13-14	Austria, Rumunia	3
15	Hiszpania	1

W konkurencjach „nieolimpijskich” podobnie jak w latach ubiegłych, zdecydowanie na czele punktacji drużynowej znaleźli się Włosi, którzy w pięciu finałach mieli cztery osady, które zdobyły medale. 41,7 % federacji mających swoje załogi w tych konkurencjach zdobywało punkty (w 2022 roku było to 53,7%, w 2019 roku 53,4%, a w 2018 roku 55,9%). Tym razem nasza reprezentacja punktowała w obu zgłoszonych konkurencjach, a skifista wagi lekkiej zdobył brązowy medal.

Tegoroczne mistrzostwa świata w wioślarstwie rozgrywane były w dniach 3 – 10 września na torze regatowym Ada Ciganlija, który położony jest nad jeziorem Sava, zlokalizowanym w samym sercu Belgradu, 4 km od centrum miasta. Ada Ciganlija to wyspa rzeczna, sztucznie zamieniona w półwysep. Podstawowe parametry techniczne toru regatowego:

- długość całkowita 3.500 m
- szerokość całkowita wynosi 160 m - 250 m
- głębokość 4 m - 6 m
- 8 pasów wody o szerokości 12,5 m oznaczonych zgodnie z system Albano
- droga asfaltowa wokół trasy o długości 7,5 km
- 4 pomosty dla osad do odpływania i przyływania
- 4 piętrowa klimatyzowana wieża sędziowska z centrum operacyjnym
- zadaszona trybuna na 2.000 miejsc

Na torze odbyły się m.in. Mistrzostwa Świata U23 w roku 2003, Puchary Świata w latach 2012, 2017, 2018 oraz 2022. Polska reprezentacja zakończyła ostatnie zgrupowanie w COS-OPO Wałcz w niedzielę 27 sierpnia, zaś wylot do Serbii nastąpił w dniu 30 sierpnia. Transport sprzętu zapewniony był dwoma pojazdami z których jeden transportował sprzęt wioślarski, zaś drugi wyposażenie dodatkowe (ergometry, rowerki, namioty, sprzęt fizjoterapeutyczny, lodówki, itp.). Zakwaterowanie w Belgradzie polska ekipa miała zapewnione w ramach oferty przygotowanej przez Komitet Organizacyjny - był to Bleecker Hotel. W hotelu do naszej dyspozycji była sala konferencyjna na 6 piętrze, którą podzieliliśmy na część treningową (ergometry i rowery stacjonarne Concept2) oraz na część przeznaczoną na realizację zabiegów fizjoterapeutycznych. Pościłki serwowane były w hotelu jednak istniała możliwość zamówienia obiadów na torze i z tej możliwości korzystała, szczególnie w drugim etapie zawodów, duża część naszej reprezentacji. Transport pomiędzy hotelem i torem regatowym zapewniony był przez sprawnie działające shuttle busy, zaś dystans około 6 kilometrów pokonywany był w czasie do max. 15 minut.

Wrześniowa pogoda charakteryzowała się wysoką temperaturą, co było uciążliwe zarówno dla organizatorów jak i ekip. Jednak dzięki wyposażeniu reprezentacji w dwa namioty wyposażone w klimatyzator i wentylatory członkowie polskiej drużyny mieli zapewnione bardzo dobre warunki.

W trakcie mistrzostw świata w Belgradzie położenie akwenu oraz panujące warunki atmosferyczne, w tym dość mocny przeciwny i boczny wiatr nie pozwalały na sprawiedliwy przebieg rywalizacji i nie sprzyjały osiągnięciu wybitnych wyników. W związku z powyższym w zawodach nie odnotowano rezultatów na najwyższym rekordowym poziomie. W tych mistrzostwach nie poprawiono, w żadnej konkurencji, najlepszego światowego rezultatu, a najlepsze wyniki poszczególnych konkurencji osiągnęto na różnych etapach rywalizacji.

Najstarszym rekordowym rezultatem w konkurencjach olimpijskich jest ponad dwudziestoletni już rezultat mistrzyni olimpijskiej z Pekinu w skiffie – Bułgarki Romyany Neykovej osiągnięty podczas mistrzostw świata w 2002 roku w hiszpańskiej Seville. Natomiast w sześciu obecnie rozgrywanych konkurencjach nieolimpijskich najstarszym rekordowym rezultatem jest wynik uzyskany przez australijską dwójkę bez

sterniczki kobiet jeszcze podczas mistrzostw świata 1997 roku we francuskim Aiguebelette. Należy jednak pamiętać, że konkurencja ta nie była rozgrywana w mistrzostwach świata przez 14 lat, od roku 2004 do 2018. Ogólnie najstarszym rekordowym wynikiem jest rezultat osiągnięty w 1986 roku przez rumuńską osadę czwórki ze sterniczką. Najwięcej rekordowych wyników – osiem – uzyskanych zostało w roku 2014 podczas mistrzostw świata seniorów na amsterdamskim torze Bosbaan.

Wśród 14 konkurencji olimpijskich jedynie w pięciu konkurencjach najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w finałach A, co jest potwierdzeniem faktu, że warunki panujące w Belgradzie nie były optymalne i zdarzało się, iż wyniki wyższych finałów były gorsze niż wyniki finałów niższych. Tak zdarzyło się w przypadku choćby naszej czwórki bez sternika, która wygrała finał C z czasem 5:58.76, podczas gdy zwycięska osada finału B uzyskała czas 6:03.08, co jednocześnie dało tej osadzie kwalifikację olimpijską. Pozostałe najlepsze wyniki uzyskano – 4 w repasażach, 3 w przedbiegach, i po 1 w finale B i C. W przypadku dziesięciu naszych załóg konkurencji olimpijskich po cztery osady najlepszy swój wynik osiągnęły w biegach finałowych i przedbiegach zaś dwie w repasażach.

Z polskich osad startujących w tegorocznych mistrzostwach świata najbliższy rezultat do rekordowego osiągnął jedynkarz wagi lekkiej 14,57 sek., ale podobne różnice zanotowano dla osad jedynkarki wagi lekkiej, dwójki podwójnej mężczyzn oraz czwórki bez sternika. Najgorzej pod tym względem wypadają nasze dwójki - bez sterniczki i bez sternika, których najlepsze wyniki o ponad 30 sekund odbiegały od światowych rekordów. Można to tłumaczyć faktem, że obie osady zajmując ostatecznie odpowiednio miejsca XXI oraz XXIV stanowiły rezerwę dla załóg, w których płynęły najmocniejsze wioślarki i wioślarze mający walczyć o olimpijskie kwalifikacje.

Na czele polskich osad mających najbardziej zbliżone swoje najlepsze rezultaty osiągnięte w trakcie mistrzostw świata w Belgradzie do najlepszych w tych mistrzostwach znajdują się obie jedynki wagi lekkiej kobiet i mężczyzn oraz kobieca i męska czwórka bez sternika. Wydaje się uzasadnione twierdzenie, że powodem tego stanu rzeczy są nierówne warunki atmosferyczne panujące na torze regatowym promujące torry skrajne, na których na różnych etapach rywalizacji można było ustanowić stosunkowo dobre wyniki czasowe.

KIEROWNICTWO EKIPY

Prezes

Dyrektor Sportowy

Lekarz

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Trener wioseł długich kobiet

Trener wioseł długich mężczyzn

Trener wagi lekkiej kobiet

Trener wagi lekkiej mężczyzn

Trener wioseł krótkich mężczyzn

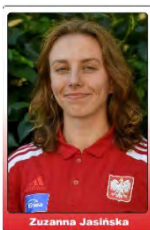
Trener asystent

I. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIECI LW1x

Jasińska Zuzanna

2000

Pegaz Wrocław

Trener klubowy:

Michał Gąszczak - Pegaz Wrocław

Trener prowadzący w reprezentacji:

Łukasz Pawłowski

Zawodniczka z grupy Łukasza Pawłowskiego charakteryzuje się ogromną ambicją, zaangażowaniem i walecznością. W pierwszej części okresu przygotowawczego zawodniczka borykała się z kontuzją oraz późniejszą rehabilitacją co wpłynęło niewątpliwie na jakość przygotowań. Podczas centralnych wiosennych regat kontrolnych w konkurencji 1x wagi lekkiej zajęła 4 miejsce. Od wiosny poświęciła wszystkie siły, aby doskonalić właśnie pływanie na skiffie. Trening i ciągły rozwój pozwoliły zawodniczce pewnie wywalczyć złoty medal letnich światowych igrzysk uniwersyteckich w chińskim Chengdu w konkurencji LW1x, uzyskując swój rekordowy czas 7:43.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono 23, a wystartowało 20 jedynek wagi lekkiej kobiet. W jednym z czterech przedbiegów pierwsze dwie osady kwalifikowały się do półfinału A/B, a kolejne do repasażu. Nasza zawodniczka po dobrym biegu zakwalifikowała się bezpośrednio do półfinału. Zuzanna po bardzo dobrym finiszu i zaciętej walce z Brytyjką zajęła 2 miejsce. Zawodniczka w tym biegu poprawiła o 5 sekund swój dotychczasowy rekordowy czas. Półfinał niestety nie dał awansu do finału A. Zuzanna do połowy dystansu płynęła na trzeciej premiowanej awansem pozycji, jednak w drugiej części dystansu nie udało jej się odeprzeć ataku Rumunki, co niestety spowodowało spadek na miejsce 4 nie dające prawa do walki w dużym finale.

Ostatnim wyścigiem naszej skiffistki był finał B. Wyścig finałowy Zuzanna rozpoczęła spokojnie i po pierwszych 500 m zajmowała 4 miejsce. Na półmetku przesunęła się na 3 miejsce. Nasza wioślarka nie zadowolona tym rezultatem i w drugiej części dystansu pokazała charakter i wyraźnie przyśpieszyła, co dzięki doskonałemu finiszowi dało jej ostatecznie drugą lokatę. Dało to Zuzannie Jasińskiej ostatecznie 8 miejsce mistrzostw świata i wiązało się dodatkowo z ponownym poprawieniem dotychczasowego najlepszego wyniku życiowego, który obecnie wynosi 7:37.45.

Zuzanna Jasińska mimo braku awansu do finału A pokazała dobry poziom sportowy, charakter i dobrą walkę w torze. Trzeba dodać, iż był to jej pierwszy seniorski międzynarodowy start na jedynce oraz debiut w seniorskich mistrzostwach świata. Zawodniczka uzyskała swój najlepszy czas w dotychczasowej karierze, a 8 miejsce w debiucie pozwala, przy odpowiednim rozwoju sportowym, pozytywnie patrzeć w przyszłość.

Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce

Zadanie wynikowe: do X miejsca

Ostateczny wynik: VIII miejsce

Ocena PZTW: pozytywna

II. JEDYNKA KOBIECI W1x

Wieliczko Marta

1994

Wisła Grudziądz

Trener klubowy:

Krzysztof Zieliński - Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Zawodniczka z wybitnymi sukcesami w konkurencjach wielowiosłowych, łącznie z medalem Igrzysk Olimpijskich w Tokio 2020 w czwórce podwójnej. Po odejściu z medalowej osady Agnieszki Kobus-Zawojskiej oraz Marii Sajdak podjęta została decyzja o przygotowaniu do kwalifikacji olimpijskich dwójki podwójnej, w skład której miały wejść pozostałe dwie zawodniczki, czyli Marta Wieliczko oraz Katarzyna Zillmann. Niestety, po udanych próbach w początkach okresu przygotowawczego, kontuzja Katarzyny przekreśliła te plany, a przeciągające się leczenie wymusiło przestawienie Marty na przygotowania w konkurencji jedynki. Zawodniczka bardzo pozytywnie podchodziła do tej koncepcji i bardzo zaangażowała się w przygotowania wierząc w możliwość nawiązania równorzędnej rywalizacji ze światową czołówką. W związku z przeciągającą się nieobecnością Katarzyny, Marta Wieliczko w konsekwencji podjęła się rywalizacji w zawodach pucharu świata oraz królewskich regatach w Henley w wioślarskim skiffie.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono 32, jednak wystartowało 31 jedynek kobiet. W jednym z sześciu przedbiegów pierwsze trzy zawodniczki kwalifikowały się do ćwierćfinału, a kolejne do repasażu. Nasza zawodniczka zajmując piąte miejsce zmuszona

była w kolejnym wyścigu rywalizować w biegu repasażowym. W jednym z trzech repasaży jedynie dwie pierwsze zawodniczki kwalifikowały się do ćwierćfinału, zaś kolejne do półfinału E/F. Naszej zawodniczce nie udało się zakwalifikować do kolejnej tury i zajmując ostatnie miejsce w wyścigu awansowała jedynie do półfinału E/F. W półfinale Marta Wieliczko bez problemu zwyciężyła awansując do finału E. Również w finale E nasza zawodniczka nie dała szans rywalkom kończąc rywalizację na mistrzostwach świata ostatecznie na XXV miejscu.

Pomimo czynionych stałych postępów i coraz lepszym wynikiem w kolejnych międzynarodowych startach oraz bardzo dobrej dyspozycji w okresie BPS przed mistrzostwami świata, sam udział w zawodach uznać należy za nieudany. Przyczyn szukać należy głównie w braku odporności psychicznej, która uniemożliwiła pokazanie posiadanych możliwości. Wydaje się, że Marta Wieliczko, która największe sukcesy odnosiła w osadach wieloosobowych, właśnie w nich powinna szukać spełnienia sportowych ambicji. Kwestią otwartą, bo medyczną, jest możliwość stworzenia duetu z Katarzyną Zillmann, z którą z oczywistych powodów powinny stworzyć szybką osadę. Niestety z powodów wspomnianych powyżej, pomimo dużych możliwości zawodniczki, które jednak nie znalazły swojego odzwierciedlenia w championacie globu start należy uznać za nieudany, choć może w pewnym sensie usprawiedliwiony.

Prognoza wyniku: IX-XVI miejsce
Zadanie wyniku: do IX miejsca – kwalifikacja olimpijska
Ostateczny wynik: XXV miejsce
Ocena PZTW: negatywna

III. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ Kobiet LW2x

Radosz Martyna	1991	Lotto Bydgoscia
Wełna Katarzyna	1994	AZS AWF Kraków

Trenerzy klubowi:
 Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
 Artur Leśniak - AZS AWF Kraków
Trener prowadzący w reprezentacji:
 Łukasz Pawłowski

Zawodniczki Katarzyna Wełna i Martyna Radosz cechują się olbrzymim doświadczeniem ale również stażem treningowym z pośród grupy kobiet wagi lekkiej. Mają odpowiednio 29 i 32 lata. Martyna Radosz wróciła do sportu po przerwie macierzyńskiej. Od początku sezonu obie panie osiągały bardzo dobre wyniki będą w ścisłej czołówce zawodów kontrolnych w Poznaniu i prezentując na nich bardzo wysoki poziom. W trakcie przygotowań do MŚ zawodniczki poprawiały swoje rekordy życiowe podczas testów trenerskich i badań wydolnościowych. Miejsca zajęte w sezonie to 4 na ME w Bled oraz 8 miejsce na Pucharze Świata w Lucernie. Obie zawodniczki są w optymalnym wieku oraz posiadają dorobek i ogromne doświadczenie jak również to co wydaje się być najważniejsze - determinację i ogromne zaangażowanie.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono 21, ale ostatecznie wystartowało 20 dwójek podwójnych wagi lekkiej. Polska osada startowała w 3 wyścigach. Pierwszy start w przedbiegu dał bezpośredni awans do półfinału. Załoga zajęła 2 miejsce za osadą Kanady. Bezpośredni awans do półfinału uzyskały dwie pierwsze. Półfinał niestety nie dał awansu do finału A.

Osada do połowy dystansu płynęła na 3 pozycji jednak w drugiej części dystansu nie udało jej się odeprzeć ataku Chinek. Po mocnym finiszu i ataku na 3 pozycję niestety zabrakło 1,47 sekundy do Chinek i dało tylko 4 miejsce. Ostatnim wyścigiem naszej osady był finał B. Wyścig finałowy osada rozpoczęła dobrze płynąc w stawce w pierwszej trójce. Na półmetku nasza osada zajmowała to miejsce nieznacznie przegrywając z pierwszą o 0,7s. Na finiszu zostały już tylko dwie osady w walce o zwycięstwo i awans do Igrzysk Olimpijskich w Paryżu. Po pasjonującym wyścigu zwyciężyły Irlandki wyprzedzając o 1 sekundę osadę Polską. Osada pokazała wysoki poziom sportowy, udowodniła, że należy do czołowych osad wagi lekkiej na świecie. Niestety VIII miejsce jest pierwszym, które nie daje awansu do Igrzysk Olimpijskich Paryż 2024.

Zaprezentowany poziom sportowy i wykazana waleczność pokazały wybitny potencjał tej osady. Choć ostateczny wynik i brak kwalifikacji olimpijskiej są niezadowolające, to należy brać pod uwagę fakt, iż był to pierwszy sezon wspólnych startów osady. Dodatkowo warto przypomnieć, że Martyna Radosz wróciła do wiosłowania po 3 latach przerwy macierzyńskiej, jak też należy wziąć pod uwagę fakt, że niestety w sezonie nie ominęły ich kontuzje zaburzając ciągłość przygotowań.

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce
Zadanie wyniku: do VII miejsca – kwalifikacja olimpijska

Ostateczny wynik: VIII miejsce
Ocena PZTW: pozytywna

IV. DWÓJKA PODWÓJNA KOBIET W2x

Kalinowska Wiktoria	2002	AZS AWF Warszawa
Sobocińska Jessika	2001	Posnania Poznań

Wiktoria Kalinowska

Jessika Sobocińska

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Szumowski – AZS AWF Warszawa
Mariola Abrahamczyk – Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Łukasz Pawłowski

Młoda perspektywiczna osada będąca jeszcze w wieku młodzieżowym, których potencjał należało wykorzystać. Podjęta została decyzja o wysłaniu do Serbii w kategorii open dwójki „lekkusek” w składzie Wiktoria Kalinowska i Jessika Sobocińska, których poziom sportowy był zdecydowanie wyższy niż tegoroczny poziom polskich osad „open”. Zawodniczki w sezonie zajęły 8 miejsce na pucharze świata w Varese gdzie uzyskały bardzo dobry czas 6:53 (rekord młodzieżowych mistrzostw świata w tamtym czasie to 6:54). Podczas młodzieżowych mistrzostw świata w Plovdiv osada zajęła drugie miejsce przegrywając tylko z wyśmienitymi Greczynkami poprawiając swój rekordowy czas o jedną sekundę.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono 20, a wystartowało 19 dwójek podwójnych kobiet. Polska osada startowała w 4 wyścigach. Pierwszy start w przedbiegu nie dał bezpośredniego awansu do półfinału. Załoga zajęła 4 miejsce. Bezpośredni awans do półfinału uzyskały dwie pierwsze. W repasażu nasza osada niestety także nie uzyskała awansu do półfinału. Polki przez cały wyścig płynęły na 3 pozycji tracąc na mecie ponad 5 sekund do Norweżek. Niestety awans do półfinału uzyskały tylko dwie osady. W półfinale C/D Polska osada zajęła drugie miejsce i awansowała do finału C. Wygrała osada Kanady. Ostatnim wyścigiem naszej osady był finał C. Wyścig finałowy osada rozpoczęła bardzo dobrze płynąc na drugiej pozycji. Na półmetku zawodniczki zajmowały trzecie miejsce tracąc do pierwszej Kanady ponad sekundę. Niestety na finiszu dziewczyny nie wytrzymały narzuconego wysokiego tempa i po walce z osadą Szwajcarii zajęły 5 miejsce, co finalnie dało 17 pozycję.

Zawodniczki udowodniły, że potrafią szybko pływać, ale niestety jeszcze nie na takim poziomie, aby skutecznie walczyć w konkurencji wagi open szczególnie jeśli jest wsteczny wiatr i dochodzi do relokacji torów. Do nawiązania równorzędnej rywalizacji z „ciężkimi” osadami zabrakło około 5 sekund. Biorąc pod uwagę różnice parametrów fizjologicznych wyzwanie jakie nasza zawodniczki „rzuciły” czołowym osadom świata jest godne podziwu. Start w Belgradzie na pewno będzie dla obu Pań niezbędnym doświadczeniem w rozwoju dalszej kariery. Obie są jeszcze młode – Jessika Sobocińska ma 22 lata, natomiast Wiktoria Kalinowska 21 lat.

Prognoza wynikowa: IX-XVI miejsce
Zadanie wynikowe: do XI miejsca – kwalifikacja olimpijska
Ostateczny wynik: XVII miejsce
Ocena PZTW: negatywna

V. DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIET W2-

Jęchorek Barbara	2001	Posnania Poznań
Jankowska Martyna	2002	AZS AWF Gorzów Wlkp.

Barbara Jęchorek

Martyna Jankowska

Trenerzy klubowi:

Mariola Abrahamczyk – Posnania Poznań
Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Zawodniczki są mistrzyniami świata U23 w czwórce bez sterniczki i młodzieżowymi wicemistrzyniami Europy w W2-. Osada była osadą rezerwową do W4- z możliwością startu w mistrzostwach świata. Start tej młodej osady utytułowanej w swej kategorii wiekowej osady rozpatrywany był w kontekście inwestycji w przyszły rozwój, nabywania doświadczeń i cech sprawności specjalistycznej.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono i wystartowały 22 dwójki bez sterniczki. W jednym z czterech przedbiegów tylko pierwsza osady kwalifikowała się do półfinału A/B, a kolejne do repasażu. Nasz załoga zajmując z dużą stratą czwarte miejsce musiała startować w repasażu. Kolejny wyścig nie przyniósł niespodzianki i nasze zawodniczki zajmując ostatnie piąte miejsce zakwalifikowały się do półfinału C/D. W wyścigu o Finał C lub D polska osada ponownie uplasowała się na ostatnim miejscu z dużą stratą do zwycięskiej osady Paragwaju. Ostatnim wyścigiem naszej załogi był Finał D w którym nasz osada finiszowała na ostatnim miejscu kończąc na tym miejscu całe zawody.

Obie zawodniczki są przyszłością polskich kobiecych wioseł długich (sukcesy w kategorii młodzieżowej) i jeśli nie zniechęci ich zajęcie ostatniego miejsca na mistrzostwach świata seniorów, to należy wierzyć, że ze świadomością istniejącego dystansu do światowej elity realizować będą proponowany przez PZTW program doskonalenia mistrzostwa sportowego. Zadaniem odpowiedzialnego za tą grupę szkoleniowca, którym jest niezwykle doświadczony zawodnik i medalista olimpijski Wojciech Jankowski jest kontynuowanie współpracy z zawodniczkami i motywowanie ich do ciężkiej i systematycznej pracy w ramach szkolenia centralnego jak również nadzór nad treningami klubowymi. Pod względem zajętego w Belgradzie miejsca – XXI ocena jest negatywna, ale ta ocena powinna być lepsza biorąc pod uwagę uzyskany wynik czasowy: 7:22,58.

Prognoza wynikowa: IX-XVI miejsce
Zadanie wynikowe: do XI miejsca – kwalifikacja olimpijska
Ostateczny wynik: XXI miejsce
Ocena PZTW: negatywna

VI. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIEC W4-

Dittmann Joanna	1992	RTW Lotto Bydgoscia
Kaźmierczak Weronika	2000	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Lesner Zuzanna	1999	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Michałkiewicz Olga	1994	AZS AWF Gorzów Wlkp.

Joanna Dittmann

Weronika Kaźmierczak

Zuzanna Lesner

Olga Michałkiewicz

Trener klubowy:

Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
 Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Osada w ww. składzie w tym sezonie nie startowała. Jako osada W4 – startowała w mistrzostwach Europy w Bled

zajmując VII miejsce. Podczas selekcji koncepcja finalnego składu, optymalnego zdaniem trenera reprezentacji nie mogła z przyczyn zdrowotnych uczestniczyć w III edycji pucharu świata. Pomimo tego podjęto decyzję o przygotowaniach do głównych zawodów mistrzowskich sezonu. Dwie zawodniczki są medalistkami MŚ Seniorów z 2017 roku. Skład osady był w ¾ analogiczny do składu osady, która w roku 2022 wystartowała w MŚ w Rudnicach (Barbarę Jęchorek zastąpiła obecnie Joanna Dittmann).

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono 16, a wystartowało 14 czwórek bez sterniczki. W jednym z czterech przedbiegów pierwsze trzy osady kwalifikowały się do półfinału A/B, a kolejne do repasażu. Nasza osada zajmując miejsce poza pierwszą trójką zmuszona była startować w repasażu. Najlepszy start naszej osady, to bieg repasażowy, w którym nasze zawodniczki prowadziły przez cały dystans i na końcu przegrały z Kanadą i Niemkami

uzyskując jednak prawo startu w półfinale A/B. W półfinale decydującym o rozdziale pierwszych kwalifikacji olimpijskich poprzez awans do finału A, prawo to wywalczyły osady Holandii, Rumunii oraz Australii. Naszym paniom kończącym wyścig na miejscu piątym pozostała rywalizacja w finale B, w którym kwalifikacje olimpijską uzyskać może tylko zwycięzca. W trakcie wyścigu w finale B nasza osada do półmetka płynęła w stawce na dobrym 2 – 3 miejscu. Jednak w chwili, gdy osada Nowej Zelandii odpłynęła i zwiększyła znacząco przewagę, nasza osada poddała się mentalnie i ostatecznie zajęła ostatnie miejsce kończąc zawody na miejscu XII. Dodatkowo ze względu na kłopoty z kregosłupem Joanny Dittmann, do ostatniej chwili tzn. do startu Finału B, gdzie osada miała walczyć o kwalifikacje olimpijskie start tej osady stał pod znakiem zapytania. Jednocześnie warunki panujące na torze, w tym boczny wiatr, także nie były sprzymierzeńcem naszej osady.

Uzyskanie w głównych imprezach sezonu - XI miejsca w 2022 i XII w 2023 pozycjonuje tą osadę poza czołówką światowego wioślarstwa. Jej potencjał i chwilowa dyspozycja zależy obecnie od obu starszych zawodniczek, które borykają się z wieloma problemami m.in. zdrowotnymi, motywacyjnymi. Zaobserwować można objawy braku motywacji i pełnego zaangażowania, które w realiach dzisiejszego sportu są niezbędne do osiągania wybitnych wyników. Jeśli nie uda się uzyskać w najbliższym czasie ich 100% mobilizacji należy rozpocząć budowanie nowej osady w oparciu o ich młodsze koleżanki prawdopodobnie nawet rezygnując z walki o Paryż, ponieważ jakiegokolwiek wahania ze strony zawodników finalnie skazują ich na niepowodzenie. Należy więc w przypadku braku pełnej deklaracji zaangażowania i współpracy, którą należy na bieżąco monitorować, rozpocząć pracę nad odbudową grupy wioseł długich na bazie zawodniczek, które w 2023 odniosły sukcesy w głównych imprezach kategorii młodzieżowej.

Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce
Zadanie wynikowe: do VII miejsca – kwalifikacja olimpijska
Ostateczny wynik: XII miejsce
Ocena PZTW: negatywna

VII. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘCZYZN LM1x

Mikołajczewski Artur

1990

Gopło Kruszwica

Trener klubowy:

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Zawodnik w trakcie sezonu był kandydatem do osady dwójki podwójnej wagi lekkiej, jednak występująca w początkowej części sezonu słaba dyspozycja na regatach krajowych i problemy zdrowotne w sezonie, jak i brak utrzymania wymaganego limitu wagi przekreśliły ten układ. Po dobrym występie na jedynce w pucharze świata (Lucerna) potwierdzającym jego dobrą formę oraz niestety kolejnej decyzji zawodnika o rezygnacji z zapowiedzianych przejazdów kontrolnych w dwójce, które miały decydować o jej składzie, zawodnik dostał możliwość startu w mistrzostwach świata na jedynce.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono 28, jednak wystartowało 27 jedynek wagi lekkiej mężczyzn. W jednym z pięciu przedbiegów pierwsze cztery osady kwalifikowały się do ćwierćfinału, a kolejne do repasażu. Nasz zawodnik po dobrym biegu z drugiego miejsca i z dobrym czasem zakwalifikował się do kolejnego etapu rywalizacji. W biegu ćwierćfinałowym Artur Mikołajczewski pozostawił z tyłu swoich przeciwników, bo choć warunki były bardzo ciężkie to dobra dyspozycja pozwoliła naszemu skiffiście zakończyć ten wyścig zwycięsko. Do półfinału A/B kwalifikowało się pierwszych trzech zawodników. Również w biegu półfinałowym rywalizacja toczyła się pod wiatr, ale i tu dzięki zwycięstwu swoją doskonałą formę zaprezentował nasz najlepszy obecnie „lekkus”. Pierwszych trzech zawodników uzyskiwało awans do Finału A. W Finale pomimo wykazanej ogromnej ambicji i maksymalnemu zaangażowaniu wyższość dwóch przeciwników Artura nie podlegała wątpliwości. Przed nim na metę wpłynął Szwajcar, który zwyciężył z Polakiem także w Lucernie oraz reprezentant Włoch.

W poszczególnych biegach zawodnik zajmował czołowe miejsca i realna wydawała się walka o najwyższy stopień podium, jednak występ zakończył się ostatecznie trzecim miejscem, co i tak uznać należy za sukces.

Prognoza wynikowa:

I-III miejsce

Zadanie wynikowe:

medal

Ostateczny wynik:

brązowy medal

Ocena PZTW:

pozytywna

VIII. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘCZYZN LM2x

Gałęza Daniel

2004

Drakkar Gdańsk

Kowalski Jerzy

1988

Gopło Kruszwica

Trener klubowy:

Tomasz Bykowski – Drakkar Gdańsk

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Robert Sycz

Połączenie rutyny i młodości powinno ostatecznie dać efekt w postaci kwalifikacji olimpijskiej. W sezonie 2023 startując w regatach międzynarodowych potrafili wygrać i dobrze zaprezentować swoje możliwości. Osada została stworzona w tym sezonie po krajowych regatach kwalifikacyjnych. Kandydatem do tej osady był również Artur Mikołajczewski, jednak początkowa słaba dyspozycja na regatach krajowych, problemy zdrowotne w sezonie, wymagany limit wagi oraz niekorzystne nastawienie do współpracy przekreśliły ten układ.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono 27, ale wystartowało 25 dwójek podwójnych wagi lekkiej mężczyzn. W jednym z pięciu przedbiegów cztery pierwsze osady kwalifikowały się do ćwierćfinału, a kolejne do repasażu. Nasza osada po słabym wyścigu zajmując ostatnie piąte miejsce zmuszona była płynąć w repasażu. W repasażu polska osada popłynęła skutecznie wygrywając wyścig i kwalifikując się do ćwierćfinału. W biegach ćwierćfinałowych awans do półfinału A/B uzyskiwały trzy pierwsze

osady i polska osada zajmując drugie miejsce znalazła się w gronie 12 najlepszych osad świata. Bieg półfinałowy nie można zaliczyć do udanych dla polskiej osady. Wyścig dawał ogromną szansę na uzyskanie kwalifikacji olimpijskiej jednak zajęcie ostatniego miejsca uniemożliwiło wykorzystanie tej możliwości. Zawodnikom pozostała jednak jeszcze jedna szansa w finale B, w którym zwycięzca również uzyskiwał kwalifikację olimpijską. Niestety pomimo ambitnej walki nie udało się wywalczyć kwalifikacji olimpijskiej. Osada straciła do zwycięzcy 6 sekund, co wyznacza dystans do poziomu załóg, które zakwalifikowały się do Paryża.

Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce
Zadanie wynikowe: do VII miejsca – kwalifikacja olimpijska
Ostateczny wynik: XI miejsce
Ocena PZTW: negatywna

IX. DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M2-

Jackowiak Emilian	2000	Posnania Poznań
Kaczmarek Jerzy	2001	Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Maciej Hoffmann – Posnania Poznań

Maciej Kurek – Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Maciej Kurek

Dwójka bez sternika to Emil Jackowiak zeszłoroczny młodzieżowiec, Jerzy Kaczmarek obecny młodzieżowiec. Zawodnicy stanowią jeden z mocniejszych członów wioseł długich. Obaj w ubiegłym roku startowali w ósemce i zdobyli srebrny medal MME oraz zajęli 5 miejsce podczas młodzieżowych mistrzostw świata w Varese. W tym roku obydwaj zawodnicy bardzo dobrze wypadli w regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu, gdzie Emil Jackowiak płynąc z Łukaszem Posyłąjką zajęli 2 miejsce, natomiast Jerzy Kaczmarek płynąc z Damianem Józefowiczem zajęli 3 pozycję. Pierwszy raz wspólnie usiedli ze sobą przed MPS, w których zdobyli tytuł mistrzów Polski seniorów. Dwa tygodnie później wystartowali na III pucharze świata w Lucernie, gdzie zakończyli rywalizację na 16 miejscu na 31 startujących osad.

W konkurencji 2- zgłoszonych zostało 28 ale wystartowało 26 osad, czyli 5 przedbiegów z których pierwsze 4 osady awansowały do bezpośredniego ćwierćfinału. W swoim przedbiegu nasza osada wylosowała osady z: ESP (tegoroczni brązowi medalisci ME z Bled), RSA (finalnie 6 miejsce MŚ), IRL (finalnie brązowi medalisci MŚ) oraz GER. Do 1800 m nasza osada była na pozycji wchodzącej ze znaczną przewagą do osady niemieckiej, jednak w końcówce szlakowy popełnił techniczny błąd przez co osada praktycznie stanęła. W wyniku zdarzenia osada z Niemiec na ostatnich metrach minęła naszą dopływając do linii mety przed naszą. Dzień później rozegrany został repasaż, w którym nasza osada płynęła z reprezentacjami CZE, SLO, NED, TUR, oraz EGY. Nasza dwójka wygrała repasaż awansując do ćwierćfinału. W ćwierćfinale polska osada płynęła z osadami z ESP (brązowymi medalistami ME z Bled 2023), USA (finalnie 5 miejsce MŚ), NZL, FR, CAN. Niestety z uwagi na zmianę warunków pogodowych (silny boczny wiatr) nastąpiła relokacja torów. W związku z tym, iż nasza osada awans do ćwierćfinału zapewniła sobie dopiero poprzez repasaż, w wyniku relokacji zostali przekierowani na najbardziej niekorzystny tor nr 6. Torami uprzywilejowanymi w tym układzie były tory od 1 (najbardziej zakryty od str. brzegu), a najmniej 6, gdzie fala była już największa. Z ćwierćfinału pierwsze trzy osady awansowały do półfinału A/B, kolejne do C/D. Niestety relokacja torów w kolejnych dniach cały czas ustawiała nas na 6 torze. W półfinale C/D również nasi zawodnicy płynęli na torze 6 (najmniej korzystnym). W większości biegów osady płynące na torach 6 i 5 kończyły rywalizację na ostatnich miejscach. Dla młodych reprezentantów Polski ten fakt mógł w podświadomości nastawić ich negatywnie i prawdopodobnie już przed startem zawodnicy przegrali w sferze mentalnej, czego efektem było zakończenie zmagania na ostatnim miejscu w finale D.

Był to pierwszy start tych zawodników na zawodach seniorskich takiej rangi. Należą oni do młodego pokolenia wioślarzy, którzy stanowią bezpośrednio zaplecze podstawowych zawodników wioseł długich. Zebrane doświadczenie powinno już w najbliższej przyszłości skutkować podniesieniem reprezentowanego poziomu sportowego i obaj zawodnicy najprawdopodobniej będą podstawą budowy nowej grupy długowiosłowej. Kończąc zawody na 24 miejscu nie spełnili zadania wynikowego.

Prognoza wynikowa: IX-XVI miejsce
Zadanie wynikowe: do XIV miejsca
Ostateczny wynik: XXIV miejsce
Ocena PZTW: negatywna

X. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Domański Konrad	2002	WTW Warszawa
Płomiński Piotr	2001	WTW Warszawa

Trener klubowy:
Krzysztof Kaliński – WTW Warszawa
Trener prowadzący w reprezentacji:
Robert Sycz

tegorocznymi sukcesami w kategorii (Piotr Płomiński został mistrzem świata Domański wicemistrzem w dwójce razem w sezonie 2023 wywalczyli na Polski seniorów. Osada w pełni otrzymanie szansy walki o kwalifikacje W tegorocznych Mistrzostw Świata w zgłoszono i wystartowało 30 dwójek mężczyzn. W jednym z pięciu pierwsze cztery osady kwalifikowały się do ćwierćfinału, a kolejne do repasażu. Nasza załoga zajmując czwarte miejsce uzyskała kwalifikacje do kolejnego etapu rywalizacji. W biegu ćwierćfinałowym dwójka zajęła czwarte miejsce i uzyskała jedynie prawo startu w półfinale C/D. Start, który jako jedyny wśród czterech biegów na mistrzostwach można uznać za naprawdę udany i który dał naszej dwójce awans do Finału C. Wyścig w finale C zakończył rywalizację naszego debła. Nie udało się nawiązać równorzędnej walki z przeciwnikami i poza nie sklasyfikowaną osadą Szwecji nasi zawodnicy musieli uznać wyższość wszystkich pozostałych rywali. Kończąc ten bieg na piątym miejscu, zostali sklasyfikowani na XVII miejscu zawodów.

Dwójka młodych zawodników z młodzieżowej w jedynce, Konrad podwójnej) zaś debłu mistrzostwo zasługiwała na olimpijskie.

Belgradzie podwójnych przedbiegów

Występ dwójki podwójnej należy realnie ocenić jako obiecujący. Start w Belgradzie uświadomił zawodnikom, że pomiędzy poziomem seniorskim i młodzieżowym jest znaczna różnica, zaś dodatkowym poważnym problemem w przygotowaniach jest godzenie startów w obu tych kategoriach. Oceniając niezadowalający wynik musimy zdawać sobie sprawę z dużego potencjału Piotra i Konrada, który z pewnością będzie widoczny w kolejnych sezonach. Wymagać to będzie jednak sprawdzenia także innych rozwiązań personalnych i organizacyjnych oraz nastawienia młodych zawodników do ciężkiej pracy treningowej i gotowości do uniesienia zwiększającej się presji, poziomu rywalizacji przy ograniczeniach ilościowych dyktowanych przez MKOl. Pozytywem dla obu zawodników jest fakt, że należą do grupy prowadzonej przez doświadczonego szkoleniowca Aleksandra Wojciechowskiego i przy zaangażowaniu, który reprezentują mają ogromne szanse na dalsze postępy i kolejne sukcesy.

Prognoza wynikowa: IX–XVI miejsce
Zadanie wynikowe: do XI miejsca – kwalifikacja olimpijska
Ostateczny wynik: XVII miejsce
Ocena PZTW: negatywna

XI. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M4x

Barański Fabian	1999	WTW Włocławek
Biskup Mateusz	1994	Lotto Bydgoscia
Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:
Krzysztof Gabrylewicz – WTW Włocławek
Sycz Robert – Lotto Bydgoscia
Jarosław Szymczyk – AZS AWF Warszawa
Szumański Mariusz – AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:
Aleksander Wojciechowski

Utytułowana osada złożona z doświadczonych zawodników. Przygotowywana do startu odbywały się bez zmian personalnych. Po udanych występach w pierwszej połowie okresu startowego (mistrzostwo Europy i zwycięstwo w I edycji PŚ) nastąpiły kłopoty z pełną realizacją

programu treningowego. Problemy zdrowotne Mateusza Biskupa i wycofanie osady ze startu w Lucernie, a w czasie bezpośrednich przygotowań kontuzja Fabiana Barańskiego napawały niepokojem o końcowy wynik kwalifikacji. Wytężona praca fizjoterapeuty oraz zamiana szlakowego doprowadziły osadę do gotowości startowej.

W tegorocznych mistrzostwach świata w Belgradzie zgłoszono i wystartowało 17 czwórek podwójnych mężczyzn. Wszystkie biegi na mistrzostwach świata w Belgradzie były udane do momentu finału. Finał zakończył się III miejscem przed osadą GBR, ale za NED i ITA, które zostały pokonane w mistrzostwach Europy. Mimo to osada zaprezentowała wysoki poziom, który zagwarantował im kwalifikację olimpijską.

Prognoza wyników: I-III miejsce
Zadanie wyników: medal i kwalifikacja olimpijska
Ostateczny wynik: brązowy medal i kwalifikacja olimpijska
Ocena PZTW: pozytywna

XII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M4-

Burda Mikołaj	1982	Lotto Bydgoscia
Posyłajka Łukasz	1996	AZS Szczecin
Szpakowski Michał	1989	Posnania Poznań
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz

Trenerzy klubowi:

Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
 Piotr Kula – AZS Szczecin
 Maciej Kurek – Posnania Poznań
 Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Maciej Kurek

W składzie osady czwórki bez sternika wiosłuje Michał Szpakowski, który w zeszłym sezonie przeszedł w okresie przygotowawczym zapalenie mięśnia sercowego. Podczas mistrzostw Europy w Monachium płynąc w konkurencji dwójki bez sternika wraz z Adamem Woźniakiem zajęli 7 miejsce, natomiast podczas mistrzostw świata w Racicach zajęli 10 miejsce. W tym sezonie startował wraz z Wiktorem Chablem w dwójce bez sternika podczas wiosennych regat kontrolnych wygrywając tę rywalizację. W zawodach międzynarodowych w Duisburgu w dwójce bez sternika, wraz z Wiktorem Chablem również zwyciężył. W tym samym składzie podczas ME w Bled zakończyli rywalizację na 11 miejscu. Z uwagi na niezadawalający wynik zostały poczynione kroki do wyłonienia szybszego składu. W związku z powyższym na II pucharze świata popłynął w dwójce bez sternika z Łukaszem Posyłajką kończąc rywalizację na 7 miejscu.

Mikołaj Burda, Mateusz Wilangowski oraz Łukasz Posyłajka w zeszłym sezonie startowali w konkurencji czwórki bez sternika wraz z Piotrem Juszcakiem zajmując podczas mistrzostw Europy w Monachium 4 miejsce, natomiast podczas mistrzostw świata w Racicach 9 miejsce. W tym sezonie ww. trójka zawodników podczas ME w Bled wystartowała w konkurencji czwórki bez sternika wraz z Emilem Jackowiakiem kończąc zawody na 5 miejscu. Podczas II pucharu świata w Varese, do w/w osady wsiadł Jerzy Kaczmarek za Łukasza Posyłajkę. Osada zakończyła rywalizację na 11 miejscu. Podczas III pucharu świata w Lucernie osada wystartowała w składzie Szpakowski, Burda, Posyłajka, Wilangowski kończąc zawody na 9 miejscu.

W konkurencji M4- zgłoszonych zostało 17 ale wystartowało 16 osad, czyli zawodnicy rozpoczęli od udziału w jednym z trzech przedbiegów, w których pierwsze dwie osady awansowały bezpośrednio do półfinału. W przedbiegu polska osada płynęła z osadami NZL (3 miejsce w III pucharze świata w Lucernie a finalnie 3 miejsce podczas mistrzostw świata w Belgradzie) NED (5 miejsce w III pucharze świata w Lucernie, a finalnie 4 miejsce podczas mistrzostw świata w Belgradzie), GER, oraz CHN. W przedbiegu nasza osada do 1000 m płynęła w czołówce z osadami NED i NZL (wszystkie trzy osady wpłynęły na 1000m w niecałej sekundzie). Na 1500 m strata naszej osady w stosunku do osady NED wynosiła 3,28 sek. a do osady NZL 3,04 sek. i właśnie te dwie osady awansowały bezpośrednio do półfinału. W biegu

reparażowym przeciwnikami były osady: ITA, SUI, RSA, oraz CHN. Pierwsze trzy osady awansowały do półfinału. Na 500 m nasza osada była na prowadzeniu z czasem 1:26,74, ITA z czasem 1:26,77, SUI 1:26,81. Na 1000m na prowadzenie wysunęła się osada SUI z czasem 2:55,93, następnie osada ITA 2:56,55, Pol 2:57,42, CHN 2:58,26 i RSA 2:58,88. Na 1500m na prowadzeniu nadal osada SUI z czasem 4:26,29, na drugą pozycję przesunęła się nasza osada z czasem 4:27,03, na trzecim osada ITA 4:27,17, RSA 4:28,88 i CHN 4:30,25. Niestety po dramatycznym finiszu, nasza osada kończy bieg na 4 pozycji nie awansując do półfinału. Naszej osadzie zabrakło 0,02 sek. by awansować do półfinału, a tym samym kontynuować dalszą walkę o kwalifikację olimpijską. Wyścig o miejsca od 13-19 nasza osada pewnie wygrała z czasem 5:58,76 płynąc od startu do mety na pierwszym miejscu.

W Finale B czyli w wyścigu o miejsca od 7-12 wygrała osada Rumunii z czasem 6:03,08 zapewniając tym samym sobie kwalifikację olimpijską. Kolejne miejsca to trzy osady, z którymi nasza osada walczyła w reparażu, czyli na drugiej pozycji dopłynęła osada SUI z czasem 6:05,44 (do 1900 m płynęła jako pierwsza), następnie osada ITA z czasem 6:06,44, oraz osada RSA z czasem 6:08,96.

Z analizy startów zauważyć można, iż w najistotniejszym momencie biegów, jakim jest ostatnie 500m, nasza osada nie dotrzymuje rytmu przeciwnikom, co wynika z braku spójności i płynności ruchów i co ostatecznie skutkuje utratą wypracowanej pozycji. Konieczna będzie analiza problemu ostatnich „500 metrów” i podjęcie decyzji, być może, dotyczących zmian w składzie osobowym osady. Niestety pomimo sporego grona młodych zawodników nie prezentują oni jeszcze wystarczająco wysokiego poziomu sportowego, a dodatkowo pozostały do kwalifikacji w Lucernie czas może mieć decydujący wpływ na podejmowane decyzje i właściwe przygotowanie osady, która ma potencjał na wyjazd do Paryża.

Prognoza wyników: IV-VIII miejsce
Zadanie wyników: do miejsca VII - kwalifikacja olimpijska
Ostateczny wynik: XIII miejsce
Ocena PZTW: negatywna

Mistrzostwa Europy

Mistrzostwa Europy Seniorów 2023 rozegrane zostały w dniach 25-28 maja w słoweńskim Bled na jeziorze o tej samej nazwie i były siedemnastymi mistrzostwami wznowionymi po 34-letniej przerwie.

Mistrzostwa Europy w wioślarstwie to jedne z najstarszych imprez sportowych na kontynencie, których historia sięga 1893 roku. Impreza bardzo się rozwinęła od jej XIX-wiecznych początków. Wtedy rozegrano tylko trzy wyścigi i wszystkie dla mężczyzn. Mistrzostwa Europy w wioślarstwie odbywały się niemal corocznie od 1893 do 1973 roku, po czym przekształciły się w mistrzostwa świata w wioślarstwie. Mistrzostwa Europy zostały ponownie wprowadzone do międzynarodowego kalendarza wioślarskiego w 2007. Do 2012 roku mistrzostwa Europy seniorów rozgrywane były we wrześniu dwa tygodnie po mistrzostwach świata seniorów, z wyjątkiem 2010 roku, kiedy to mistrzostwa świata na Karapiro w Nowej Zelandii rozegrano na przełomie października i listopada. Od 2013 roku zmieniono termin rozgrywania na przełom maja i czerwca i przez to stały się integralną imprezą sezonu dla wielu drużyn, co miało niebagatelny wpływ na podniesienie poziomu sportowego tej imprezy, gdyż zaczęły w niej startować wszystkie najlepsze osady europejskie.

Na regatowym torze w Bled rozgrywano w przeszłości najważniejsze zawody w wioślarstwie – czterokrotnie były to mistrzostwa świata (1966, 1979, 1989, 2011) oraz raz mistrzostwa Europy (1956).

Przez lata zmieniał się program Mistrzostw Europy Seniorów, a co za tym idzie również ilość konkurencji. Obecnie w programie rozgrywane jest czternaście konkurencji olimpijskich (siedem kobiecych i siedem tych samych męskich), sześć konkurencji wagi lekkiej nieobjętych programem Igrzysk olimpijskich (trzy żeńskie i także trzy takie same męskie). Program szkolenia osób niepełnosprawnych w naszym kraju jest prowadzony oddzielnym trybem, dlatego w poniższych zestawieniach pominięto konkurencje osób niepełnosprawnych.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x - jedynka kobiet
- W2x - dwójka podwójna kobiet
- W2- - dwójka bez sterniczki kobiet
- W4- - czwórka bez sterniczki kobiet
- W4x - czwórka podwójna kobiet
- W8+ - ósemka kobiet
- LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x - jedynka mężczyzn
- M2x - dwójka podwójna mężczyzn
- M2- - dwójka bez sternika mężczyzn
- M4- - czwórka bez sternika mężczyzn
- M4x - czwórka podwójna mężczyzn
- M8+ - ósemka mężczyzn
- LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x - jedynka wagi lekkiej kobiet
- LW2- - dwójka bez sterniczki wagi lekkiej
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- LM1x- jedynka wagi lekkiej mężczyzn
- LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej
- LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

W tym roku w mistrzostwach Europy na starcie stanęło 197 osad (58,4% osad męskich i 41,6% osad kobiecych). W tegorocznych mistrzostwach Europy rozegrano 16 konkurencji, przy czym nie była to maksymalna liczba ze względu na brak zgłoszeń w 4 konkurencjach

nieolimpijskich – dwójkach bez sternika wagi lekkiej i czwórkach podwójnych wagi lekkiej kobiet i mężczyzn. Podobnie jak w zeszłym roku, najczęściej wystartowało męskich skifistów. Na końcu tego zestawienia znalazły się ósemki kobiet i mężczyzn. Od początku rozgrywania Mistrzostw Europy Seniorów po 34 – letniej przerwie zawsze było 14 konkurencji olimpijskich (8 męskich i 6 kobiecych), jednak od pięciu lat nastąpiła zmiana i obecnie jest po siedem i to tych samych kobiecych i męskich. Różnie natomiast bywało z konkurencjami „nieolimpijskimi” i to one różnicowały ilości rywalizujących osad i zawodników. Najwięcej konkurencji (maksymalną ilość) rozegrano w portugalskim Montemor z uwagi na wniosek większości europejskich federacji. Ponieważ mistrzostwa świata w roku 2010 odbywały się w dalekiej Nowej Zelandii i nie każdą federację było stać na wysłanie tam szerokiej reprezentacji, dlatego mistrzostwa Europy dla wielu były imprezą główną tego sezonu.

Żadna federacja nie zgłosiła w tym roku swoich osad we wszystkich rozegranych konkurencjach, a najwięcej, bo rekordowe 15 osad zgłosiła nasza federacja. W trzech konkurencjach nie mieli osad w swoich reprezentacjach Niemcy i Włosi. Pięć małych federacji zgłosiło tylko po jednej osadzie. Wśród kobiet dwie reprezentacje – Polski i Wielkiej Brytanii miały swoje osady w 7 rozegranych konkurencjach, a żadne z państw nie zgłosiło maksymalnej liczby osad. W konkurencjach męskich z ośmioma załogami Polska znalazła się na czele zestawienia razem z reprezentacjami Niemiec i Włoch.

Polska zanotowała tym razem najwyższą liczbę piętnastu startujących osad. Oprócz tegorocznej rekordowej liczby, nasza federacja dwukrotnie zgłaszała do Mistrzostw Europy Seniorów po 14 osad. We wcześniej wspomnianym 2010 roku, ale wtedy dla wielu osad była to impreza główna kończąca sezon startów, gdyż trenerzy nie zdecydowali się na start w tak późnych mistrzostwach świata w Nowej Zelandii z uwagi na zakłócenia w przygotowaniach do kolejnego sezonu kwalifikacji olimpijskich, oraz w 2015 roku kiedy to mistrzostwa Europy ponownie rozgrywane były, po ośmiu latach, w Poznaniu na swoim torze regatowym Malta i przed własną publicznością. Jak widać standardem dla naszej reprezentacji jest 8 – 11 osad zgłaszanych do Mistrzostw Europy Seniorów. Jedenaście osad wystawiliśmy aż sześciokrotnie; trzy razy osiem, po dwa dziewięć, dziesięć i czternaście oraz po raz pierwszy liczbę 15 osad. Należy dodać, że zawodniczka Marta Wieliczko wystartowała w dwóch konkurencjach – jedyne i dwójce podwójnej kobiet.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy rywalizowały 484 osoby, w tym 204 zawodniczki, co stanowi 42,15% ogółu startujących i 280 zawodników czyli 57,85% ogółu. W bieżącym roku została przełamana tendencja spadkowa uczestnictwa mężczyzn, która była spowodowana między innymi polityką wyrównywania szans poprzez zmniejszenie konkurencji męskich, a wprowadzanie dodatkowych konkurencji kobiecych. Maksymalna obecnie reprezentacja na Mistrzostwa Europy liczy 60 zawodniczek i zawodników (po 30) i dwie osoby, sterniczki lub sternicy, Największą liczebnie reprezentacją, z 45 osobami, była w tym roku Wielka Brytania. Natomiast najmniejsze liczebnie reprezentacje miały Cypr, Finlandia, Izrael i Monako – wszystkie z jednym skifistą oraz Łotwa z jedną skiffistką. Zawsze najwyżej w tych rankingach znajdują się reprezentacje, które posiadają w swoich szeregach najwięcej dużych łodzi, a szczególnie ósemki i dlatego na pierwszych pięciu miejscach są federacje, które zgłosiły do Bled przynajmniej jedną z ósemek. Polska reprezentacja zajęła w tym zestawieniu piąte miejsce.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy mieliśmy jedną z największych w historii liczebnie reprezentację liczącą 40 osób. Największą liczebnie reprezentację mieliśmy w 2010 roku w portugalskim Montemor, w którym zgłosiliśmy obie ósemki i wystartowała tam nasza reprezentacja w najmocniejszym składzie, traktując te mistrzostwa jako imprezę główną sezonu.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Holandia	10
2	Wielka Brytania	7
3	Rumunia	6
4	Włochy	5
5-6	Grecja, Szwajcaria	4
7	Francja	3
8	Hiszpania	2
9-15	Chorwacja, Czechy, Litwa, Niemcy, Polska , Serbia, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1-2	Holandia, Rumunia	5
3	Wielka Brytania	4
4	Grecja	2
5-12	Czechy, Francja, Hiszpania, Litwa, Serbia, Szwajcaria, Ukraina, Włochy	1

MĘSCYZNI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Holandia	5
2	Włochy	4
3-4	Szwajcaria, Wielka Brytania	3
5-6	Francja, Grecja	2
7-11	Chorwacja, Hiszpania, Niemcy, Polska , Rumunia	1

15 z 34 federacji (44,1%) zdobyło co najmniej jeden medal w tegorocznych mistrzostwach Europy seniorów. Holandia zdobyła największą liczbę 10 medali przed Wielką Brytanią -7, Rumunią -6 i Włochami -5. W konkurencjach kobiecych na czele znalazła się Holandia razem z Rumunią, a w konkurencjach dominowali już samodzielnie Holendrzy. Na tym tle nasza reprezentacja wygląda raczej słabo bez medalu w konkurencjach kobiecych i jednym medalem w konkurencjach męskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Holandia	10

2	Wielka Brytania	7
3	Rumunia	5
4	Włochy	4
5-6	Grecja, Szwajcaria	3
7-8	Francja, Hiszpania	2
9-14	Chorwacja, Litwa, Niemcy, Polska , Serbia, Ukraina	1

14 federacji z 33 mających swoje osady w czternastu konkurencjach olimpijskich (42,4%) miało co najmniej jeden medal, z czego tylko osiem miało więcej niż jeden. Najwięcej zdobyli zdecydowanie Holendrzy, którzy stawali na podium w 10 konkurencjach olimpijskich. W połowie czyli siedmiu z tych konkurencji medale zdobyli reprezentanci Wielkiej Brytanii. Polska z jednym medalem uplasowała się na końcu tego zestawienia w grupie sześciu państw.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Holandia	5
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	4
4-11	Francja, Grecja, Hiszpania, Litwa, Serbia, Szwajcaria, Ukraina, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Holandia	5
2-3	Wielka Brytania, Włochy	3
4-5	Grecja, Szwajcaria	2
6-11	Chorwacja, Francja, Hiszpania, Niemcy, Polska , Rumunia	1

W konkurencjach kobiet najwięcej medali miały Holenderki, które zdobyły ich pięć w siedmiu konkurencjach, tuż za nimi z czterema medalami uplasowały się Rumunki i reprezentantki Wielkiej Brytanii. W olimpijskich konkurencjach mężczyzn aż sześć federacji (w tym Polska) zdobyło tylko jeden medal. Na czele z pięcioma medalami znalazła się Holandia. Po trzy medale zdobyły reprezentacje Wielkiej Brytanii i Włoch.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Liczba medali
1-6	Włochy	1
	Szwajcaria	
	Grecja	
	Rumunia	
	Francja	
	Czechy	

LICZBA ZDOBYTYCH MEDALI PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2023

2007	Poznań	3 medale	2016	Brandenburg	2 medale
2008	Ateny	3 medale	2017	Racice	5 medali
2009	Brześć	4 medale	2018	Glasgow	4 medale
2010	Montemor	5 medali	2019	Lucerna	4 medale
2011	Płowdiw	3 medale	2020	Poznań	3 medale
2012	Varese	2 medale	2021	Varese	2 medale
2013	Sevilla	5 medali	2022	Monachium	1 medal
2014	Belgrad	2 medale	2023	Bled	1 medal
2015	Poznań	3 medale			

Na siedemnaście rozegranych Mistrzostw Europy średnia wynosi obecnie 3,06 medali, czyli należy stwierdzić, że tegoroczny start był niestety poniżej średniej. Przyczyn należy upatrywać m.in. w dość znaczącej przebudowie reprezentacji. Trzykrotnie w najnowszej historii Mistrzostw Europy Seniorów zdobywaliśmy po pięć medali, trzykrotnie także po cztery medale, pięciokrotnie po trzy medale, trzykrotnie po dwa medale i w ostatnich dwóch latach po jednym medalu. Każdej klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Bronzowe
1	Rumunia	5 – 1 – 0
2	Wielka Brytania	3 – 3 – 1
3	Holandia	2 – 4 – 4
4	Szwajcaria	2 – 1 – 1
5	Francja	1 – 0 – 2
6-8	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Polska	
	Ukraina	
9	Włochy	0 – 3 – 2
10	Grecja	0 – 3 – 1

11	Litwa	0 – 1 – 0
12	Hiszpania	0 – 0 – 2
13-15	Czechy	0 – 0 – 1
	Niemcy	
	Serbia	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Braźowe
1	Rumunia	5 – 0 – 0
2	Holandia	1 – 2 – 2
3	Wielka Brytania	1 – 2 – 1
4	Ukraina	1 – 0 – 0
5	Grecja	0 – 2 – 0
6-7	Litwa	0 – 1 – 0
	Szwajcaria	
8-12	Czechy	0 – 0 – 1
	Francja	
	Hiszpania	
	Serbia	
	Włochy	

MEŃCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Braźowe
1	Wielka Brytania	2 – 1 – 0
2	Szwajcaria	2 – 0 – 1
3	Holandia	1 – 2 – 2
4	Francja	1 – 0 – 1
5-6	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Polska	
7	Włochy	0 – 3 – 1
8	Grecja	0 – 1 – 1
9	Rumunia	0 – 1 – 0
10-11	Hiszpania	0 – 0 – 1
	Niemcy	

Po dwóch latach dominacji Brytyjczyków, na pierwszym miejscu ogólnej klasyfikacji medalowej wszystkich konkurencji znaleźli się tym razem Rumuni. W konkurencjach kobiecych z pięcioma złotymi medalami rządzą niepodzielnie Rumunki, a drugie w zestawieniu Holenderki miały dla porównania tylko jeden złoty medal. W konkurencjach męskich na czele klasyfikacji medalowej znaleźli się reprezentanci Wielkiej Brytanii i tylko oni oraz Szwajcarzy zdobyli po dwa złote medale. Polska reprezentacja z jednym złotym medalem w tym roku zajęła w klasyfikacji medalowej ogólnej szóste miejsce wspólnie z Chorwacją i Ukrainą oraz czwarte w klasyfikacji męskich konkurencji wspólnie z Chorwacją. Po raz trzeci z rzędu zabrakło nas w klasyfikacji medalowej konkurencji kobiet.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Braźowe
1	Rumunia	4 – 1 – 0
2	Wielka Brytania	3 – 3 – 1
3	Holandia	2 – 4 – 4
4	Szwajcaria	2 – 1 – 0
5-7	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Polska	
	Ukraina	
8	Włochy	0 – 2 – 2
9	Grecja	0 – 2 – 1
10	Litwa	0 – 1 – 0
11-12	Francja	0 – 0 – 2
	Hiszpania	
13-14	Niemcy	0 – 0 – 1
	Serbia	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Braźowe
1	Rumunia	4 – 0 – 0
2	Holandia	1 – 2 – 2
3	Wielka Brytania	1 – 2 – 1
4	Ukraina	1 – 0 – 0
5-7	Grecja	0 – 1 – 0
	Litwa	
	Szwajcaria	
8-11	Francja	0 – 0 – 1
	Hiszpania	
	Serbia	
	Włochy	

MEŃCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Braźowe
1	Wielka Brytania	2 – 1 – 0
2	Szwajcaria	2 – 0 – 0
3	Holandia	1 – 2 – 2
4-5	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Polska	
6	Włochy	0 – 2 – 1
7	Grecja	0 – 1 – 1
8	Rumunia	0 – 1 – 0
9-11	Francja	0 – 0 – 1
	Hiszpania	
	Niemcy	

W ogólnej klasyfikacji medalowej konkurencji olimpijskich na czele znaleźli się reprezentanci Rumuni przed Wielką Brytanią. Siedem reprezentacji zdobyło złote medale w czternastu konkurencjach olimpijskich. Wśród kobiet w siedmiu konkurencjach złote medale zdobyły cztery reprezentacje, a wśród siedmiu konkurencji męskich pięć reprezentacji. W konkurencjach kobiecych tylko Rumunia zdobyła więcej niż jeden złoty medal. Wśród mężczyzn Brytyjczycy i Szwajcarzy zdobyli więcej niż jeden złoty medal. Polska z jednym złotym medalem znalazła się razem z Chorwacją na czwartym miejscu.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Braźowe
1-2	Francja	1 – 0 – 0
	Rumunia	
3-4	Grecja	0 – 1 – 0
	Włochy	
5-6	Czechy	0 – 0 – 1
	Szwajcaria	

W konkurencjach nieolimpijskich na czele klasyfikacji medalowej z jednym złotym medalem znaleźli się Francuzi i Rumuni. Polscy wioślarze w całej historii zdobyli 82 medale w Mistrzostwach Europy Seniorów, z czego większość bo 52 medale zdobyli po wznowieniu ich rozgrywania, po 34 – letniej przerwie, to jest od 2007 roku. Obecny rozkład wszystkich medali na poszczególne kolory przedstawia zamieszczone poniżej podium.

Wykładnikiem potencjału sportowego poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje szkoleniowe i organizacyjne w poszczególnych reprezentacjach. Punktacja obejmuje miejsca 1 - 8, a kolejnym miejscem przyporządkowana jest następująca ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1. W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 592 punkty przy rozgrywaniu w Bled 16 konkurencji. W wioślarstwie każda federacja do mistrzostw może zgłosić w poszczególnych konkurencjach po jednej osadzie. Tak więc w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów przy pełnej reprezentacji maksymalnie można zdobyć 144 punkty. W Bled z uwagi na mniejszą niż osiem ilość zgłoszeń w dwóch konkurencjach rozdzielono ostatecznie 579 punktów (286 w kobietach i 293 w mężczyznach).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Holandia	72
2	Rumunia	69
3	Wielka Brytania	64
4	Włochy	48
5	Szwajcaria	45
6	Niemcy	33
7	Francja	28
8-9	Grecja, Polska	27
10	Irlandia	26
11	Hiszpania	24
12	Litwa	19
13	Dania	17
14	Ukraina	16
15	Chorwacja	14
16	Czechy	13
17-18	Bułgaria, Serbia	9
19	Słowenia	5
20-21	Belgia, Turcja	4
22	Norwegia	3
23	Węgry	2
24	Austria	1

KOBIECY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Rumunia	47
2	Holandia	35
3	Wielka Brytania	34
4-5	Irlandia, Szwajcaria	18
6	Niemcy	16
7-8	Grecja, Włochy	14
9-10	Francja, Hiszpania	12
11	Litwa	11
12-13	Polska, Ukraina	9
14	Czechy	8
15	Dania	7
16	Serbia	6
17-18	Bułgaria, Chorwacja	5
19	Turcja	4
20-21	Austria, Norwegia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Holandia	37
2	Włochy	34
3	Wielka Brytania	30
4	Szwajcaria	27
5	Rumunia	22
6	Polska	18
7	Niemcy	17
8	Francja	16
9	Grecja	13
10	Hiszpania	12
11	Dania	10
12	Chorwacja	9
13-14	Irlandia, Litwa	8
15	Ukraina	7
16-17	Czechy, Słowenia	5
18-19	Belgia, Bułgaria	4
20	Serbia	3
21-22	Norwegia, Węgry	2

Punktowały łącznie 24 federacje, co stanowi łącznie 70,6% wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy. W ubiegłym roku było to 81,8%. Drużynowo tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów, zdobywając 72 punkty, wygrali Holendrzy, a najlepsi w dwóch ostatnich Włosi uplasowali się tym razem dopiero na czwartym miejscu. W konkurencjach kobiecych dominowała reprezentacja Rumunii. Natomiast w konkurencjach męskich na czele znaleźli się Holendrzy. Polska reprezentacja znalazła się wraz z Grecją na ósmym miejscu, oraz wraz z Ukrainą na dwunastym miejscu w konkurencjach kobiecych i na szóstym miejscu w konkurencjach męskich.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Holandia	72
2	Wielka Brytania	63
3	Rumunia	60
4	Włochy	41
5	Szwajcaria	36
6	Niemcy	30
7-8	Hiszpania, Polska	24
9	Irlandia	21
10	Grecja	20
11-12	Francja, Litwa	19
13	Ukraina	16
14	Chorwacja	14
15	Dania	13
16-17	Bułgaria, Serbia	9
18	Czechy	7
19	Belgia	4
20	Norwegia	3
21	Austria	1

Punktowało łącznie 21 federacji, co stanowi łącznie 63,6% wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy w konkurencjach olimpijskich. Na czele punktacji drużynowej w konkurencjach olimpijskich, podobnie jak w roku ubiegłym, znalazła się Holandia, wyprzedzając o 9 punktów liderów dwóch poprzednich lat – Brytyjczyków. Polska reprezentacja w tym roku znalazła się razem z Hiszpanią na siódmej pozycji.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Rumunia	38
2	Holandia	35
3	Wielka Brytania	33
4	Niemcy	16
5	Szwajcaria	15
6	Włochy	14
7	Irlandia	13
8-9	Francja, Hiszpania	12
10	Litwa	11
11	Ukraina	9
12-14	Dania, Grecja, Polska	7
15	Serbia	6
16-17	Bułgaria, Chorwacja	5
18	Czechy	2
19-20	Austria, Norwegia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Holandia	37
2	Wielka Brytania	30
3	Włochy	27
4	Rumunia	22
5	Szwajcaria	21
6	Polska	17
7	Niemcy	14
8	Grecja	13
9	Hiszpania	12
10	Chorwacja	9
11-12	Irlandia, Litwa	8
13-14	Francja, Ukraina	7
15	Dania	6
16	Czechy	5
17-18	Belgia, Bułgaria	4
19	Serbia	3
20	Norwegia	2

W kobiecych konkurencjach olimpijskich punkty zdobyło 20 federacji czyli 86,96% mających w nich swoje osady, a odpowiednio w męskich konkurencjach olimpijskich punktowało również 20 federacji, co stanowi 60,6%. Polskie osady kobiece zajęły dwunaste miejsce w punktacji wraz z Danią i Grecją (dla przypomnienia 2018 – 5 miejsce, 2019 – 8 miejsce, 2020 – 9 miejsce, w 2021 – 15 miejsce, w 2022 – 10 miejsce). W męskich konkurencjach olimpijskich zajęliśmy szóste miejsce, tuż za czołowymi reprezentacjami wszystkich rankingów – Wielką Brytanią, Włochami, Rumunią i Holandią, ale tym razem również za mniejszą reprezentacją Szwajcarii.

Poniżej zestawiono miejsca naszej reprezentacji ogółem oraz kobiet i mężczyzn w Mistrzostwach Europy Seniorów od 2007 roku, czyli od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie. Najwyższe pozycje nasza reprezentacja zajęła w pierwszych mistrzostwach w 2007 roku w Poznaniu, ale wtedy należy pamiętać była stosunkowo mała frekwencja, a niektóre czołowe europejskie federacje w ogóle nie wystartowały, oraz w Portugalii w 2010 roku, kiedy to ze względu na miejsce i termin rozgrywania Mistrzostw Świata w Nowej Zelandii większość najlepszych osad naszej reprezentacji potraktowała te Mistrzostwa Europy jako imprezę główną kończącą sezon.

MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2023

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	1	4	1

2008 Ateny	3-4	3	6
2009 Brześć	4	6	4
2010 Montemor	2	2-3	2
2011 Płowdiw	3-4	7	2
2012 Varese	4-5	6-7	4
2013 Sewilla	4	4	5
2014 Belgrad	4	4-5	8-9
2015 Poznań	5	4	11
2016 Brandenburg	6	5	10
2017 Racice	5	5	3
2018 Glasgow	4	3	5
2019 Lucerna	6	8	5
2020 Poznań	5	9	4
2021 Varese	8	15-17	6
2022 Monachium	6-7	10-11	5
2023 Bled	7-8	12-14	6

Start naszej reprezentacji w Bled, w porównaniu do zeszlórocznego występu w Monachium, zapewnił nam podobne miejsca w zestawieniu punktacji konkurencji olimpijskich. Występ na Mistrzostwach Europy był kolejnym etapem budowania osad reprezentacyjnych do kwalifikacji olimpijskich, które odbędą się podczas tegorocznych Mistrzostw Świata w Belgradzie.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1-3	Francja, Rumunia, Szwajcaria	9
4-5	Grecja, Włochy	7
6	Czechy	6
7-8	Irlandia, Słowenia	5
9-10	Dania, Turcja	4
11-12	Niemcy, Polska	3
13	Węgry	2
14	Wielka Brytania	1

W ramach konkurencji nieolimpijskich rozgrywane są obecnie wyłącznie konkurencje wagi lekkiej. W tej kategorii na wszystkich imprezach mistrzowskich zazwyczaj prym wiodą Włosi, którzy zawsze obsadzają komplet osad. Wyjątkowo tym razem, prawdopodobnie ze względu na rozegranie tylko jedynek wagi lekkiej, zostali wyprzedzeni aż przez trzy państwa – Francję, Rumunię i Szwajcarię. Punkty zdobyło 14 z 18 federacji, które miały swoje osady w tych konkurencjach, co stanowi 77,8%. Polska tym razem miała obie jedyne w konkurencjach nieolimpijskich i obie zajęły miejsca punktowane, co ostatecznie uplasowało nas na 11 pozycji wraz z reprezentacją Niemiec.

Tor wioślarski, na którym odbywały się tegoroczne mistrzostwa Europy seniorów rozłożony został na jeziorze Bled położony w środku Alp Julijskich. Jezioro Bled swoją nazwę wzięło od najpiękniejszego w Słowenii miasteczka turystycznego o tej samej nazwie. Jezioro o długości 2,5 km wśród gór jest samo w sobie ogromną atrakcją turystyczną. Posiada niewielką wysepkę z kościółkiem, do którego dopływa się charakterystycznymi wieloosobowymi barwnymi łodziami. Otoczone jest z trzech stron skalistymi, obrośniętymi drzewami górskimi. Na jednej z nich na samym szczycie stoi niewielki, bardzo malowniczy zameczek. Na przeciwległym brzegu zbudowana została w czasach istnienia Jugosławii posiadłość jej komunistycznego sekretarza Josipa Broz Tito. Czwartą stroną jeziora zamyka miasteczko uzdrowiskowe Bled z niezliczoną ilością hoteli które żyje głównie z turystyki. Strefa startowa toru wioślarskiego znajduje się w samym centrum miasta co zwiększa jeszcze jego atrakcyjność.

Polska ponad 50-cio osobowa reprezentacja została zakwaterowana w samym sercu centrum miasteczka w pięciogwiazdkowym hotelu o nazwie „Toplice” w pokojach jedno i dwuosobowych. W hotelu, który wybudowany został w miejscu ciepłych źródeł i notabene dało mu nazwę, zawodnicy mieli do dyspozycji niewielki basenik oraz specjalną salę do odnowy biologicznej przygotowaną przez zespół fizjoterapeutów związkowych. Wszystkie posiłki zabezpieczone zostały w hotelowej restauracji w systemie szwedzkiego stołu w dużym asortymencie i ilościach.

Wioska wioślarska, gdzie znajdowały się łodzie i całe zaplecze socjalne mistrzostw Europy oparta została o bazę miejscowego klubu wioślarskiego, będącego zarazem głównym centrum treningowym słoweńskich wioślarzy. Wszystkie łodzie znajdowały się na stelażach rozstawionych poza klubem wioślarskim na sąsiadującej z nim łące. W stałej części klubu znajdowały się m.in. biura organizacyjne mistrzostw, sala konferencyjna, szatnie z prysznicami. Dodatkowo wokół dostawiono hale namiotowe, w których m.in. zorganizowany został catering oraz mieściły się pomieszczenia do odpoczynku, sala z ergometrami wioślarskimi do rozgrzewki lub treningu. Cała baza socjalna umieszczona jest w zatoczce na wysokości 1500 metrów od startu. Pomiędzy hotelami a wioską wioślarską wahadłowo kursowały autobusy organizatorów, jednak część polskiej reprezentacji decydowała się na przemarsz pieszo pomiędzy hotelem a wioską zawodniczą malowniczą

alejką wzdłuż brzegu jeziora co zajmowało około 20-25 minut. Na mecie trybuny dla publiczności zbudowane zostały na stoku stromej góry w oparciu o prowizoryczne rusztowania z rur konstrukcyjnych. Polska reprezentacja w wyznaczonym miejscu wioski zawodniczej, podobnie jak inne reprezentacje dysponowała własnym namiotem w której zawodnicy spędzali ostatnie minuty przed kolejnymi wyścigami.

W pierwszych dwóch dniach pobytu w Bled pogoda była deszczowa jednak kolejne dni przyniosły poprawę pogody, która utrzymała się do końca. Termin rozgrywania mistrzostw spowodował komfortowy poziom temperatury który oscylował w okolicach 20-25°C.

Nasza ekipa po zakończonym zgrupowaniu poprzedzającym mistrzostwa w poniedziałek, 22 maja spotkała się na lotnisku Okęcie skąd porannym samolotem wyleciała do stolicy Słowenii Lubljany. Część ekipy do Warszawy przyjechała dzień wcześniej i nocowała w Hotelu Campanile. Dowóz do Bled z lotniska w Lubljanie zapewniali organizatorzy mistrzostw. Polska reprezentacja nazajutrz po mistrzostwach Europy autokarem również zapewnionym przez organizatorów przejechała do Wiednia skąd samolotem około godziny 21.00 powróciła do Warszawy.

Tor regatowy w Bled ma dogodne warunki do szybkiego pływania. W końcowych dniach zawodów kiedy rozstrzygał się podział medali w kilku konkurencjach ustanowiono najlepsze czasy w historii rozgrywania mistrzostw Europy. Wszystkie czasy ustanowione zostały w wyścigach finałowych. W przypadku piętnastu polskich załóg startujących w tegorocznych mistrzostwach Europy trzy z nich swoje najlepsze rezultaty uzyskały w swoich finałach A, trzy w finałach B, jedna w półfinale, pięć w repasażach, jedna w biegu o tory i dwie w przedbiegach, dla których był to start ostatni z uwagi na wycofanie z rywalizacji.

Najbliższe rekordowego wyniku swoje rezultaty w Bled miały osady czwórki podwójnej mężczyzn i dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet, które zajęły również najwyższe miejsca w reprezentacji. Natomiast najłabsze w polskiej reprezentacji rezultaty miała skifistka Marta Wieliczko, która została wycofana po przedbiegu i osada będąca zapleczem do czwórki bez sternika - kobieca dwójka bez sternika. Najmniejsze różnice czasowe swojego najlepszego rezultatu w Bled do najlepszego wyniku mistrzostw w tej konkurencji miała oczywiście

zwycięska męska czwórka podwójna mężczyzn oraz dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet, której niewiele zabrakło do brązowego medalu. Na dole tego zestawienia znalazła się ponownie osada zawodniczek dwójki bez sterniczki, będąca rezerwowymi w grupie wioseł długich kobiet oraz jedynka i dwójka podwójna kobiet, które zostały wycofane z rywalizacji po przedbiegach.

KIEROWNICTWO EKIPY

Dyrektor Sportowy

Lekarz

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Trener wioseł
długich kobiet

Trener wioseł długich
mężczyzn

Trener wagi lekkiej
kobiet

Trener wagi lekkiej
mężczyzn

Trener asystent
W4x

Trener asystent W2x,
W1x

Trener asystent M8+

I. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW1x

Sobocińska Jessica

2001

Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Mariola Abrahamczyk - KS Posnania RBW Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Łukasz Pawłowski

Zawodniczka KS Posnania RBW Poznań drugi sezon jest częścią grupy zawodniczek wagi lekkiej prowadzonych obecnie przez Łukasza Pawłowskiego. Zespół niesłuchanie zdeterminowany i zaangażowany, charakteryzujący się profesjonalizmem i wolą walki.

W tegorocznych Mistrzostw Europy w Bled zgłoszono 12 jedynek wagi lekkiej. Polska osada startowała w 3 wyścigach. Pierwszy start w przedbiegu nie dał bezpośredniego awansu do finału A, gdyż Jessica zajęła 4 miejsce a bezpośredni awans do finału uzyskiwała jedynie zwyciężczyni. Jak się później okazało w przedbiegu startowały 4 późniejsze finalistki zajmujące odpowiednio 2,3,4 i 5 miejsce w finale A.

Reparaż niestety nie dał awansu do finału A. Jessica stoczyła do pewnego momentu wyrównany bój z osadą Szwajcarii. Niestety było to za mało na awans i dało tylko 3 m. Do finału awansowały dwie pierwsze skiffistki. Ostatnim wyścigiem naszej skiffistki był finał B. Wyścig finałowy osada rozpoczęła dobrze osiągając po pierwszych 500 m drugie miejsce. Na półmetku Jessica nieznacznie przegrywała z GBR. Nasza wioślarka pokazała charakter, bardzo dobrze popłynęła drugą część dystansu i po wspaniałym finiszu wygrał finał B zajmując ostatecznie 7 m mistrzostw Europy.

Zawodniczka Jessica Sobocińska mimo braku awansu do finału A zaprezentowała dobry poziom sportowy, charakter i walkę do końca. Trzeba dodać, iż był to jej pierwszy międzynarodowy start na jedynce. Na szczególną pochwałę zasługuje postawa jaką zaprezentowała w biegu finału B, gdzie wspaniałym finiszem pokonała zawodniczkę z GBR i w pokonanym polu pozostawiła pozostałe rywalki osiągając najlepszy w historii swój czas 7:51,69. Zawodniczka jest jeszcze w wieku młodzieżowym co pozwala pozytywnie patrzeć w przyszłość przy dalszym odpowiednim rozwoju sportowym.

Mając taką grupę zawodniczek kategorii lekkiej można tylko żałować, że olimpijska historia wagi lekkiej zakończy się w Paryżu. Należy jednak mieć nadzieję, że właśnie w stolicy Francji uda się ten rozdział zakończyć z silnym polskim akcentem.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce

Ostateczny wynik: 7 miejsce

Ocena PZTW: pozytywna

II. JEDYNKA KOBIET W1x

Wieliczko Marta

1994

Wisła Grudziądz

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Zieliński - Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Zawodniczka Marta Wieliczko to medalistka igrzysk olimpijskich z roku 2021. Po przejściu na indywidualny tryb przygotowań przez Agnieszkę Kobus-Zawojską i Martę Sajdak w reprezentacji pozostały Marta i Katarzyna Zillmann. Po nieudanym sezonie 2022 i zmianach w sztabie szkoleniowym pod koniec roku 2022 obie zawodniczki trafiły do grupy Aleksandra Wojciechowskiego, gdzie za bezpośrednią opieką szkoleniową odpowiada Przemysław Konecki. W związku z problemami zdrowotnymi Katarzyny Zillmann sztab szkoleniowy zdecydował o wystawieniu w Bled Marty w konkurencji jedynki i także obu Pań w dwójce podwójnej.

Zawodniczka wystartowała jedynie w przedbiegu, w którym była czwarta (07:57,07) co generowało obowiązek startu w repasażach. Niestety po wyścigu nasiliły się u zawodniczki bóle w kolanie co wymusiło podjęcie decyzji o wycofaniu jej z rywalizacji w skiffie, aby nie przeciążyć organizmu i pozwolić zrealizować starty jedynie w drugiej konkurencji, w której została zgłoszona, czyli dwójce podwójnej.

Na podstawie przedbiegów trudno ocenić dyspozycje Marty Wieliczko. Dla naszej medalistki olimpijskiej najważniejszym zadaniem jest powrót do pełnej dyspozycji psychofizycznej umożliwiającej kontynuowanie przygotowań do kwalifikacji olimpijskich. Podjęta przez kierownictwo związku w porozumieniu z trenerem prowadzącym decyzja o wycofaniu z rywalizacji na jedynce i skoncentrowanie się na dwójce zostało przez World Rowing wstępnie zaakceptowane jednak w ostatniej chwili decyzja została zmieniona i obie osady zostały z zawodów wycofane.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: nie sklasyfikowana
Ocena PZTW: brak

III. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW2x

Radosz Martyna	1991	Lotto Bydgoscia
Wełna Katarzyna	1994	AZS AWF Kraków

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
 Artur Leśniak - AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Łukasz Pawłowski

Grupa wagi lekkiej kobiet, po nieudanej kwalifikacji na IO w Tokio, została na nowo utworzona jesienią 2021 roku. W skład grupy weszły cztery zawodniczki. W sezonie 2023 grupa dalej liczy cztery zawodniczki jednak Zuzannę Jasińską zastąpiła Martyna Radosz więc obecnie mamy w grupie dwie zawodniczki kategorii młodzieżowej i dwie seniorki. Trener Pawłowski zdecydował o składach obu osad właśnie w analogicznym podziale – osady seniorskiej i młodzieżowej.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy w Bled zgłoszono 11 dwójek podwójnych wagi lekkiej, w tym 5 osad finalistek zeszłorocznych Mistrzostw Świata. Polska osada startowała w 3 wyścigach. Pierwszy start w przedbiegu nie dał bezpośredniego awansu do finału A. Załoga zajęła 2 miejsce za Francją. Bezpośredni awans do półfinału uzyskała tylko pierwsza osada. Repasaż dwójka wygrała tocząc wyrównany bój z osadą Szwajcarii. Ostatnim wyścigiem naszej osady był finał A. Wyścig finałowy osada rozpoczęła dobrze osiągając po pierwszych 500 m drugie miejsce. Na półmetku nasza osada zajmowała czwarte miejsce nieznacznie przegrywając z drugą Grecją 0,84 sek. oraz trzecią Francją 0,65 sek. Brytyjki prowadziły z przewagą ponad 3 s. Kluczowym momentem wyścigu okazało o się trzecie 500m, gdzie Polska załoga straciła dystans do strefy medalowej tracąc niespełna 2 sekundy do trzeciej Francji. Polska dwójka walczyła o medal do samego końca. Popłynęła najszybsze ze wszystkich osad ostatnie 500m jednak to pozwoliło zbliżyć się na sekundę do trzecich Francuzek co dało ostatecznie 4 m.

Polska dwójka zajęła 4 miejsce nieznacznie przegrywając brązowy medal. W biegu finałowym, który był powtórką finału MŚ w Racicach (Polki zastąpiły amerykanki nieobecne w Słowenii z racji formuły imprezy) nasza osada zaprezentowała charakter i doskonałą dyspozycję. Osada potwierdziła wysoki poziom sportowy prezentowany we wcześniejszych etapach przygotowawczych. Należy uznać występ dwójki wagi lekkiej za pozytywny biorąc dodatkowo pod uwagę fakt, iż był to pierwszy start osady w tym składzie oraz pierwszy start od 3 lat Martyny Radosz, która miała przerwę związaną z macierzyństwem. Mimo

niedosytu braku medalu, przy mądrej pracy, wyciągnięciu wniosków z wyścigów z Bled, można z optymizmem patrzeć w przyszłość tej osady.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: 4 miejsce
Ocena PZTW: pozytywna

IV. DWÓJKA PODWÓJNA Kobiet W2x

Zillmann Katarzyna	1995	AZS UMK Toruń
Wieliczko Marta	1994	Wisła Grudziądz

Trenerzy klubowi:

Mariusz Szumański – AZS UMK Toruń
Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Obie zawodniczki – medalistki igrzysk olimpijskich w Tokio po słabym występie w roku 2022 przeszły do grupy Aleksandra Wojciechowskiego i stworzyły dwójkę podwójną która ma walczyć o kwalifikację olimpijską w trakcie mistrzostw świata w Belgradzie we wrześniu br. Niestety w przypadku obu Pań pojawiają się kłopoty zdrowotne i głównie w przypadku Katarzyny Zillmann mają one bardzo negatywny wpływ na proces szkoleniowy. Z tych powodów podjęta została decyzja o zgłoszeniu na mistrzostwa Europy dwójki oraz Marty Wieliczko, która miałaby wystartować także w jedyńce.

Nasza dwójka podwójna pań była czwarta w przedbiegu (07:13.98) i ze względu na wycofanie zgody na kontynuowanie rywalizacji w dwójce po wycofaniu Marty Wieliczko w jedyńce osada już nie brała udziału w zawodach. Wycofanie Marty Wieliczko związane było ze stanem bólowym w prawym kolanie, jednak zawodniczka chciała kontynuować rywalizację na dwójce podwójnej.

W kobiecych konkurencjach dwójki podwójnej i jedynki zgłoszone zostały wicemistrzynie olimpijskie Katarzyna Zillmann i Marta Wieliczko. W obu konkurencjach (Marta startowała w 2x i 1x) zawodniczki wystartowały jedynie w przedbiegach, ale nie osiągnęły wyników pozwalających na zakwalifikowanie się bezpośrednio do kolejnego etapu rywalizacji i swoich szans szukać miały w repasażach. Podjęta przez kierownictwo związku w porozumieniu z trenerem prowadzącym decyzja o wycofaniu z rywalizacji Marty Wieliczko na jedyńce i skoncentrowanie się na dwójce zostało przez World Rowing wstępnie zaakceptowane jednak w chwili, gdy zawodniczki wychodziły na start w konkurencji dwójki decyzję zmieniono uniemożliwiając im dalszy udział w rywalizacji. Na podstawie przedbiegów trudno ocenić obecną dyspozycję naszych mistrzyń. Dla obu zawodniczek najważniejszym obecnie zadaniem jest powrót do zdrowia, pełnej sprawności oraz poziomu sportowego, którym zachwycaliśmy się w latach ubiegłych.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: nie sklasyfikowana
Ocena PZTW: brak

V. DWÓJKA BEZ STERNICZKI Kobiet W2-

Jęchorek Barbara	2001	KS Posnania RBW Poznań
Potrzuska Anna	2001	AZS AWFIS Gdańsk

Trenerzy klubowi:

Mariola Abrahamczyk – KS Posnania RBW Poznań
Michał Rychlicki – AZS AWFIS Gdańsk

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Potrzuska Anna i Jęchorek Barbara to zawodniczki grupy młodzieżowej, które do Bled pojechały jako startująca rezerwa do czwórki bez sterniczki. Obie zawodniczki stanowią obecnie bezpośrednio zaplecze grupy senierek. Zawodniczki wiekowo należą jeszcze do grupy młodzieżowej U23, zaś start tej osady był realizowany pod kątem sprawdzenia ich obecnych możliwości i z założeniem zgłoszenia tej osady do startu w mistrzostwach U23.

W zawodach w tej konkurencji wystartowało jedenaście osad. Osada w swoich wyścigach trzy razy przypłynęła na ostatnich miejscach i ostatecznie zajęły XI miejsce.

Zawodniczki mają duże predyspozycje i w trakcie zawodów zebrały doświadczenie, które zaowocuje w przyszłości, gdyż występ należy ocenić jako doskonałą formę przygotowania do udziału w tegorocznych zawodach kategorii młodzieżowej. Udział w mistrzostwach dał zawodniczkom pogląd na dystans jaki dzieli je od europejskiej czołówki oraz uświadomił jak dużo jeszcze pracy je czeka.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: 11 miejsce
Ocena PZTW: niezadowolająca

VI. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIET W4x

Chrzanowska Paulina	2000	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	1992	RTW Lotto Bydgoscia
Galek Izabela	1998	Lotto Bydgoscia
Streng Barbara	2000	BTW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Waldemar Nowakowski	- Lotto Bydgoscia
Michał Kozłowski	- Lotto Bydgoscia
Tomasz Ormiński	- BTW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aneta Bełka-Siemion

Po wywalczeniu przez czwórkę podwójną kobiet srebrnego medalu Igrzysk Olimpijskich w Tokio dwie zawodniczki przeszły na indywidualny tok przygotowań i w szkoleniu reprezentacyjnym pozostały jedynie Marta Wieliczko oraz Katarzyna Zillmann które wraz z Joanną Dittmann oraz Katarzyną Boruch zajęły odległe 11 miejsce podczas rozgrywanych w ubiegłym roku mistrzostwach świata. Po zakończeniu sezonu 2022 trener osady Jakub Urban zrezygnował z pracy w reprezentacji zaś obie olimpijki przeszły pod opiekę Aleksandra Wojciechowskiego, który podjął się przygotować złożoną z obu Pań dwójkę podwójną. Tym samym w koncepcji budowania czwórki podwójnej nowy szkoleniowiec, któremu powierzono tworzenie tej osady - Aneta Bełka-Siemion korzystała z pozostałych najlepszych zawodniczek wiosł krótkich.

W konkurencji czwórki podwójnej kobiet wystartowało 11 osad. Z czołowych osad była osada z Holandii – II miejsce MŚ 2022 (dwie zmiany osobowe), Wielka Brytania - III m MŚ 2022 (dwie zmiany osobowe) oraz osada Ukrainy – IV m MŚ 2022 w niezmiennym składzie. Podczas regat w Bled w tej konkurencji odbyły się dwa przedbiegi. W pierwszym starcie eliminacyjnym nasza osada spotkała się z osadą z Wielkiej Brytanii, Ukrainy, Rumunii, Niemiec oraz Czech. Tylko pierwsze miejsce dawało awans bezpośrednio do finału. Wygrała osada Wielkiej Brytanii z czasem 6:21,35. Nasza osada zakończyła rywalizację w tym biegu z czasem 6:42,73. W repasażu Polki płynęły z osadą Ukrainy, Niemiec, Francji oraz Norwegii. Do dystansu 1000m rywalizowały z osadą z Norwegii. Na mecie nasze zawodniczki zameldowały się na V pozycji zaś do finału A awansowały Ukraina oraz Niemcy. W finale B Polki wyprzedzając Czeszki zajęły IV pozycję, co dało naszej osadzie ostatecznie X miejsce.

Osada nie wypełniła zadania wynikowego, należy jednak mieć na uwadze, że zawodniczki pływały w tym zestawieniu tylko 6 dni, gdyż w ostatniej chwili w wyniku przejazdów kontrolnych okazało się, że osada z Joanną Dittmann, która zastąpiła Katarzynę Dudę pływa szybciej. Pomimo, że zawodniczkom nie można odmówić ambicji i woli walki oraz pozytywnej motywacji i systematyczności, to same zawody nie można zaliczyć do udanych. Zabrakło w tym składzie opływania oraz ekonomii wiosłowania. Zawodniczki, wiedząc, że projekt czwórki podwójnej kobiet nie jest krótkoterminowy i to jak długo będzie trwał zależy od ich zaangażowania i stałej progresji wyników indywidualnych.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: 10 miejsce
Ocena PZTW: niezadowolająca

VII. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET

W4-

Boruch Katarzyna	1998	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Kaźmierczak Weronika	2000	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Lesner Zuzanna	1999	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Michałkiewicz Olga	1994	AZS AWF Gorzów Wlkp.

Katarzyna Boruch

Weronika Kaźmierczak

Zuzanna Lesner

Olga Michałkiewicz

Trener klubowy:

Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Podczas ubiegłorocznych mistrzostw świata w Racicach osada w składzie Weronika Kaźmierczak, Olga Michałkiewicz, Barbara Jęchorek, Zuzanna Lesner zajęła 11 miejsce. Trener Wojciech Jankowski, który od początku 2023 roku przejął od Piotra Bulińskiego tą grupę szkoleniową, po analizie tegorocznych wyników początku sezonu złożył „bezkę” z najsilniejszych obecnie zawodniczek wiosł długich w której zastępując Barbarę Jęchorek swoje miejsce znalazła Katarzyna Boruch z powodzeniem pływająca zarówno na wiosłach krótkich jak i długich.

W zawodach w tej konkurencji wystartowało osiem osad. W przedbiegu nasza osada zajęła trzecie miejsce, a jedynie zwycięzca bezpośrednio awansował do finału A. Dla polskiej osady konieczny był start w repasażu. W repasażu o awans walczyło 6 osad w których cztery pierwsze awansowały do dużego finału. Niestety nasza osada zakończyła wyścig na miejscu 5 i wyprzedziła jedynie osadę Francji. Dania, Irlandia, Holandia i Hiszpania były poza zasięgiem polskiej osady. Analizując wyścig można zaznaczyć, że nasza osada liczyła się w rywalizacji o finał do 1750 m, gdzie płynęła jeszcze na miejscu premiowanym, jednak atak osady Hiszpanii spowodował nerwowe poczynania naszych zawodniczek, które chaotycznie i nierówno odpowiedziały na finisz. Zabrakło współpracy w komunikacji co spowodowało, że każda zawodniczka sama rozpoczęła finisz, w czego wyniku nastąpił brak stabilności łódki. W Finale B nasze zawodniczki wygrały z osadą Francji. Odbył się wyścig „jeden/na jeden”. Polki prowadziły od startu do mety. Wygrana cieszy – VII miejsce, ale spodziewany był udział tej osady w Finale A.

Widoczne są braki u zawodniczek, dlatego konieczne będą przed następnymi startami korekty w składzie osobowym. Osada okazała się w trakcie zawodów lepsza jedynie od Francuzek, z którymi wygrały dwukrotnie, bo choć w przedbiegu przypląnęły także przed Hiszpankami, to biorąc pod uwagę fakt, że w biegu tym do finału awansowała jedynie pierwsza osada, nie należy z tego zwycięstwa wyciągać zbyt optymistycznych wniosków, choć rzeczywiście repasaż pokazał, że Hiszpanki są w zasięgu naszych Pań. Sam bieg finałowy, w którym ostatecznie Polki rywalizowały jedynie z Francją był formalnością. Zajęcie VII miejsca w zawodach jest wypełnieniem przyjętych założeń wynikowych, ale z pewnością osiągnięty wynik nie jest zadowalający.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce

Ostateczny wynik: 7 miejsce

Ocena PZTW: niezadowalająca

VIII. JEDYNKA MĘŻCZYZN M1x

Płomiński Piotr

2001

WTW Warszawa

Piotr Płomiński

Trener klubowy:

Krzysztof Kaliński – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Piotr Płomiński pomimo młodego wieku z powodzeniem rywalizuje w gronie najlepszych jedynkarzy Europy zbierając konieczne doświadczenie. W przygotowaniach zawodnika zdarzyła się w okresie przygotowawczym kontuzja stawu skokowego i wielodniowa przerwa, w treningach która wystąpiła w okresie startu w regatach międzynarodowych w Duisburgu, poprzedzających mistrzostwa Europy, a która wynikała z infekcji i miała niewątpliwie negatywny wpływ na Jego dyspozycję.

Piotr Płomiński był czwarty w swoim przedbiegu (07:03.63), co nie dawało mu bezpośredniej kwalifikacji do półfinału i kolejnym etapem rywalizacji był repasaż, w którym był trzeci (07:01.44), co niestety ponownie nie dało mu awansu do półfinału A/B, do którego weszło dwóch najlepszych zawodników. W półfinale C/D nasz zawodnik popłynął bardzo dobrze wygrywając ten bieg czasem 07:02.03 i tym samym zakwalifikował się do finału C. Finał C Piotr od początku kontrolował i z czasem 07:03.96 zajął w nim 1 miejsce kończąc mistrzostwa Europy ostatecznie na 13 miejscu.

Zawodnik, który, mimo że nie pokazał pełni swoich możliwości zasługuje na pozytywną ocenę. Zwycęstwo w finale C i wszystkie starty na poziomie czasu 7:01.03 świadczą o dobrym poziomie międzynarodowym. Szkoda jedynie biegu repasażowego, w którym zabrakło dobrego finiszu i awansu do ½ finału. Młody wiek jest usprawiedliwieniem udziału Piotra w szkoleniu z perspektywą na dobre wyniki zarówno w grupie młodzieżowej jak i seniorskiej. Jednak konieczne jest ustabilizowanie prezentowanego poziomu i aby myśleć o Paryżu Piotr musi wyraźnie poprawić skuteczność wiosłowania.

Prognoza wynikowa: 9-16 miejsce

Ostateczny wynik: 13 miejsce

Ocena PZTW: dobra

IX. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM1x

Gałęza Daniel
Kowalski Jerzy

2004
1988

Drakkar Gdańsk
Gopło Kruszwica

Trener klubowy:

Tomasz Bykowski – Drakkar Gdańsk
Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Robert Sycz

W związku z permanentną niedyspozycją Artura

Mikołajczewskiego oraz zgłoszoną przez niego na dwa dni przed wyjazdem kontuzją, do osady w ostatniej chwili dołączony został zawodnik Drakkaru Gdańsk Daniel Gałęza. Jest to typowe połączenie doświadczenia oraz rutyny z młodością. Daniel Gałęza jest zawodnikiem młodego pokolenia, który w roku bieżącym stara się pogodzić obowiązki reprezentacyjne i szkolne, zaś Jerzy Kowalski boryka się z zupełnie odmiennymi problemami, które charakterystyczne są dla zawodników zaawansowanych wiekowo z pełnymi konsekwencjami tego etapu kariery.

Daniel Gałęza i Jerzy Kowalski byli drugimi w przedbiegu (06:27.82) i bezpośrednio awansowali do półfinału, w którym zajęli piąte miejsce (06:26.02) i niestety nie uzyskali prawa startu w finale A. W finale B nasza „lekka” dwójka podwójna była druga z czasem 06:28.39, tracąc dwie sekundy do zwycięskich Hiszpanów 06:26.05. Zawodnicy na każdym etapie regat walczyli od startu do mety z pełnym zaangażowaniem.

Osada stworzona już w Bled w wyniku kontuzji Artura Mikołajczewskiego, którego zastąpił Daniel Gałęza w dwójce z Jerzym Kowalskim. Można uznać, że mimo młodego wieku, zawodnik Drakkaru Gdańsk potwierdził, że jest pełnowartościowym członkiem osady, która może walczyć w Belgradzie o olimpijską kwalifikację.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce

Ostateczny wynik: 8 miejsce

Ocena PZTW: dobra

X. DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M2-

Chabel Wiktor
Szpakowski Michał

1985
1989

Posnania Poznań
Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Maciej Hoffmann – Posnania Poznań

Maciej Kurek – Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Maciej Kurek

Osada dwójki bez sternika na początku sezonu, w regatach długodystansowych oraz centralnych regatach otwarcia sezonu prezentowała się jako najszybsza w kraju. Podczas treningów w Wałczu i na przejazdach kontrolnych uzyskiwane czasy dawały nadzieję na realizację zadania wynikowego, czyli miejsce do ósmego. Jednak podczas Mistrzostw Europy osada zaprezentowała znacznie gorszą dyspozycję.

Osada w przedbiegu rywalizowała z osadami takimi jak Wielka Brytania (brązowi medaliści mistrzostw świata z Racic 2022), Hiszpania (srebrni medaliści mistrzostw świata z Racic 2022), Litwa (młodzieżowi wicemistrzowie świata z 2022 z Varese), Francja i Grecja. Tylko dwie osady awansowały do półfinału. Wygrała osada z Wielkiej Brytanii, z czasem 6:37,00 (w finale 2 miejsce), drugie miejsce zajęła osada z Hiszpanii z czasem 6:44,84 (w finale trzecie miejsce). Nasza osada przyплыnęła na trzeciej pozycji z czasem 6:47,64, tym samym musząc wystąpić w repasażu. W repasażu nasza osada pływała z osadami: Włoch, Francji, Niemiec, Węgier i Mołdawii. Awans do półfinału gwarantowały pierwsze trzy miejsca. Od początku wyścigu do 1000 m nasza osada walczyła o pierwszą pozycję z osadą Włoch. Niestety już na 1500 m traciła do osady Włoch 0,70 sek., by na końcu dystansu ulec jej 1,16 sek. Kończąc wyścig na drugim miejscu przed osadą Francji o 1,16 sek. i awansując do półfinału. Podczas półfinału osada musiała zmierzyć się z osadami Szwajcarii (w finale 1 miejsce) Hiszpanii, (w finale 3 miejsce) Serbii (w finale 6 miejsce), Holandii i Chorwacji. Do bezpośredniego finału awansowały pierwsze trzy osady. Mimo wysiłku, osada zajęła 5 miejsce z czasem 6:46,76. Zwycięska osada Szwajcarii ukończyła bieg półfinałowy z czasem 6:30,26, druga osada Hiszpanii z czasem 6:31,70, trzecia osada Serbii z czasem 6:34,58. W finale B nasza osada, również zdobyła 5 miejsce z czasem 6:40,06, co dało jej ogólną 11. pozycję. Finał B wygrała osada z Holandii z czasem 6:34,10.

Podsumowując, start dwójki bez sternika podczas Mistrzostw Europy w Bled nie spełnił oczekiwań. Pomimo wcześniejszych sukcesów osady na arenie krajowej, rywalizacja na europejskim poziomie okazała się zbyt wymagająca, aby osiągnąć założony wynik sportowy. Brak umiejętności opływania Wiktora Chabela i silniejsza konkurencja w porównaniu do regat krajowych mogły przyczynić się do uszczywnienia zawodnika, co wpłynęło na brak płynności jazdy i sztywność całej osady. Prowadzący osadę Maciej Kurek będzie musiał zdecydować o zmianach jakie w przypadku tej osady wydają się konieczne – w realizowanym procesie szkoleniowym bądź składzie osobowym.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce**Ostateczny wynik: 11 miejsce****Ocena PZTW: niezadowolająca****XI. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x**

Kasperek Krzysztof

2000

Posnania Poznań

Pośnik Szymon

1993

AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Maciej Kurek – Posnania Poznań

Krzysztof Szumowski – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Osada zbudowana w roku 2022 w którym debiutując na mistrzostwach świata zajęła bardzo dobre 8 miejsce, w roku bieżącym nie zrobiła spodziewanego postępu. Doświadczony Szymon Pośnik mimo bardzo dobrej indywidualnej dyspozycji na początku sezonu nie uzyskał kwalifikacji do najlepszej polskiej osady, czyli czwórki podwójnej i kontynuował treningi z utalentowanym reprezentantem młodego pokolenia Krzysztofem Kasparkiem.

Krzysztof Kasperek i Szymon Pośnik zajęli w swoim przedbiegu czwarte miejsce uzyskując czas 06:44.03, a kwalifikacje do półfinału uzyskiwały dwie pierwsze osady, więc musieli startować w repasażu, w którym byli trzeci (06:26.59), a w związku z faktem, że do półfinału A/B ponownie trafiały dwie

pierwsze osady to nasi zawodnicy definitywnie stracili szanse na walkę o finał A. W finale C uplasowali się na czwartym miejscu uzyskując czas 06:35.76.

Krzysztof Kasperek i Szymon Pośnik zakończyli zawody na odległym XVI miejscu i trudno powiedzieć coś pozytywnego o ich występie, który ostatecznie nie wypełnił założeń wynikowych. Dobre przejazdy kontrolne na treningach poprzedzających start w Bled nie przełożyły się na wynik mistrzostw Europy. Widoczny brak „ducha” walki na wszystkich etapach i ostatecznie miejsce w końcówce finału C źle wróży temu zespołowi. Konieczne stają się poszukiwania nowego układu osobowego osady.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: 16 miejsce
Ocena PZTW: niezadowolająca

XII. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M4x

Barański Fabian	1999	WTW Włocławek
Biskup Mateusz	1994	Lotto Bydgoscia
Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Gabryelewicz – WTW Włocławek
 Sycz Robert – Lotto Bydgoscia
 Jarosław Szymczyk – AZS AWF Warszawa
 Szumański Mariusz – AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Polska osada jest wynikiem pracy szkoleniowca, który ma ogromne doświadczenie w prowadzeniu grupy wiosł krótkich mężczyzn oraz rywalizacji w tej grupie wynikającej ze sporej liczby utalentowanych zawodników. Osada, która w ubiegłym roku w tym samym składzie wywalczyła srebrny medal mistrzostw Europy oraz złoty mistrzostw świata wyznacza obecnie poziom tej konkurencji i do Bled przyjechała jako faworyt.

W przedbiegu polska czwórka zajęła drugie miejsce za Holandią, co podrażniło i mocniej zmobilizowało polskich reprezentantów i było jedynie dowodem na to, że nikt nie zamierza naszym mistrzom ułatwiać życia i do każdego biegu należy podchodzić z pełną koncentracją. Wynik przedbiegu przełożył się na pewne zwycięstwa w repasażu i finale, w którym Polacy pokonali między innymi holenderskich mistrzów olimpijskich oraz czołówkę europejskich osad, Włoch i Anglii.

Pierwszy start w międzynarodowej konkurencji i czas 5'40" w trudnych warunkach na jeziorze w Bled pozwala mieć nadzieje na dobry sezon tej osady. Finał nie pozostawia żadnych złudzeń kto w konkurencji czwórki podwójnej rądzii na świecie. Osada prezentuje obecnie ogromną skuteczność wynikającą z prezentowanego stylu jak i taktycznego rozgrywania biegów.

Prognoza wynikowa: 1-3 miejsce
Ostateczny wynik: 1 miejsce
Ocena PZTW: pozytywna

XIII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M4-

Burda Mikołaj	1982	Lotto Bydgoscia
Jackowiak Emilian	2000	Posnania Poznań
Posyjałka Łukasz	1996	AZS Szczecin
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski – Lotto Bydgoscia
 Maciej Kurek – Posnania Poznań
 Piotr Kula – AZS Szczecin
 Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Maciej Kurek

Osada czwórki bez sternika mężczyzn złożona została przez szkoleniowca w wyniku wielu prób z liczego grona zawodników starszych i doświadczonych wśród których znaleźli się mistrzowie świata z 2019 roku oraz sporej grupy zawodników młodszego pokolenia.

W przedbiegu osada zajęła 3. miejsce z czasem 6:10,21. Tylko pierwsza osada awansowała do bezpośredniego finału, a byli to mistrzowie świata z Racic z 2022 roku, osada z Wielkiej Brytanii z czasem 6:02,85. W repasażu tylko dwie pierwsze osady awansowały do bezpośredniego finału. Nasza osada zajęła 2. miejsce, awansując tym samym do Finału A, przytływając za osadą Francji (w finale brązowi medalści) o 3,59 sek., a przed osadą Niemiec o 2,53 sek. Początek wyścigu był obiecujący, do 1500 m nasza osada prowadziła przed osadą Francji. Na 500 m o 1,26 sekundy, a na 1000 m przewaga wzrosła do 1,47 sekundy. Na 1500 m osada Francji zbliżyła się jednak do naszej do 0,05 sekundy, by na końcu wygrać z naszą, z przewagą 3,29 sekundy. Nasza osada awansowała do finału A, wygrywając z osadą Niemiec o 2,43 sekundy. W finale nasza osada zajęła 5. miejsce z czasem 5:58,94, przegrywając z osadami z Wielkiej Brytanii (czas 5:49,34), Holandii (czas 5:52,24), Francji (czas 5:53,12) i Rumunii (czas 5:53,39), a wyprzedzając osadę Szwajcarii (czas 6:01,92).

Podczas zawodów ME poszczególne biegi różniły się skutecznością pokonywania dystansu co wyraźnie dało się zauważyć w biegach repasażowym i finałowym, i głównie w drugiej części wyścigu. Podsumowując, start czwórki bez sternika mężczyzn podczas mistrzostw Europy w Bled był umiarkowanie udany, osiągając 5. miejsce i spełniając założenia wynikowe. Pozostałe etapy przygotowań muszą zostać wykorzystane na dalszą optymalizację potencjału zawodników, których do dyspozycji ma trener Kurek. Mając na uwadze determinację całego zespołu liczymy, że czwórka będzie mocnym punktem kwalifikacji olimpijskich.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: 5 miejsce
Ocena PZTW: pozytywna

XIV. ÓSEMKA ZE STERNIKIEM MĘŻCZYŹN **M8+**

	Januszewski Mikołaj	2000	Posnania Poznań
	Józefowicz Damian	2000	Posnania Poznań
	Juszczak Piotr	1988	AZS AWF Kraków
	Kaczmarek Jerzy	2001	Posnania Poznań
	Streich Oskar	2001	AZS UMK Toruń
	Szwarc Wojciech	1999	Posnania Poznań
	Wanat Przemysław	2000	Posnania Poznań
	Woźniak Adam	1992	AZS AWF Warszawa
<i>stern.</i>	Skurzyński Tomasz	2002	AZS UMK Toruń

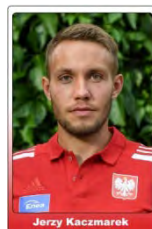
Mikołaj Januszewski

Damian Józefowicz

Piotr Juszczak

Jerzy Kaczmarek

Oskar Streich

Wojciech Szwarc

Przemysław Wanat

Adam Woźniak

Tomasz Skurzyński

Trenerzy klubowi:

Maciej Kurek – Posnania Poznań
 Artur Leśniak – AZS AWF Kraków
 Mariusz Szumański – AZS UMK Toruń
 Krzysztof Szumowski – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

Naszą osadę stanowili zawodnicy, którzy nie zakwalifikowali się do pierwszoplanowych osad dwójki i czwórki bez sternika. Jej trzon to sześciu młodych zawodników poniżej 24 roku życia. Czterech z nich w ubiegłym roku zajęło piąte miejsce w młodzieżowych mistrzostwach świata i zdobyło srebrny medal na młodzieżowym czempionacie Europy, na którym piąty z nich (D. Józefowicz) zdobył złoty medal w czwórce bez sternika. Młoda osada uzupełniona jest o doświadczonego Piotra Juszcza, który wiele lat pływał w tej konkurencji i zdobywał medale na imprezach rangi mistrzowskiej oraz Adama Woźniaka, który z Michałem Szpakowskim w ubiegłym roku zajął w dwójce bez sternika siódme miejsce na mistrzostwach Europy i dziesiąte w mistrzostwach świata.

W Bled przy sześciu zgłoszonych osadach ósemka wystartowała dwa razy w biegu o tory i w finale. W pierwszym z nich zajęła szóste miejsce ulegając na 500 metrach aktualnym mistrzom świata Brytyjczykom 3,07 sek. Dalej do 1500 m różnica systematycznie zwiększała się by na ostatnich 500 metrach, gdzie liderzy pilnowali już tylko satysfakcjonujących ich miejsc nasza ósemka nie straciła dystansu. W sumie zajęli ostatnie miejsce ze stratą 8,58 sek. do zwycięzcy wyścigu. W sobotnim finale Polacy mocniej wystartowali tracąc do prowadzących Brytyjczyków na 500 metrach 2,21sek i dłużej utrzymywali się w stawce. Jednak już przed półmetkiem na czoło wyścigu zdecydowanie wysunęły się trzy walczące o medale osady GBR, NED i ROU. Strata naszej osady na kolejnych odcinkach wynosiła 4,62 sek. na półmetku i 7,56 sek. na 1500 m, a w decydującej walce o medale trzy czołowe osady odjechały jeszcze bardziej. Polska ósemka ponownie zajęła szóste miejsce ze stratą 11,41 sek. do zwycięzcy i 4,42 sek. do piątych Włochów.

Osada ósemki jest projektem pionu szkolenia na wykorzystanie bardzo dużego potencjału zawodników wiosel długich. Z założenia jest to projekt długofalowy i stanowić ma bezpośrednie zaplecze dla czołowych osad w reprezentacji. Należy wierzyć, że w perspektywie najbliższych lat z tej grupy wyrosną kolejni olimpijczycy. Podczas mistrzostw Europy reprezentacyjna ósemka pokazała waleczną postawę i 5 sekund straty do czwartych na mecie Niemców daje podstawy by uznać, że warto ten projekt dalej prowadzić.

Podsumowując start ósemki w Bled należy przyjąć, że jej wynik nie jest zadowalający. Jednak zakładając, że jest to dopiero początek długofalowego projektu można uznać ten start jako obiecujący w dłuższej perspektywie. Zawodników czeka systematyczna praca nad podniesieniem indywidualnego poziomu sportowego jak i opływaniem oraz zgraniem osady.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: 6 miejsce
Ocena PZTW: niezadowolająca

XV. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM1x

Sawicki Łukasz

1986

AZS AWF Warszawa

Trener klubowy:

Krzysztof Szumowski – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Miha Pirih (Słowenia)

Zawodnik, który do wszystkich pasji, które realizuje okazuje wielkie serce. Uczestnik Konkursu Chopinowskiego, w którym realizował swoją miłość do fortepianu, kolejną część swojego życia poświęcił wioślarstwu. Jego wyniki sportowe dawały bez wątpienia powód, aby uznać go za zawodnika, który nie odbiega od poziomu najlepszego naszego duetu „lekkusów” Artura Mikołajczewskiego i Jerzego Kowalskiego i może stanowić dla nich bezpośrednie wsparcie i zaplecze. Decyzja PZTW o zgłoszeniu Łukasza Sawickiego do ostatnich, jak zapowiedział, zawodów w jego profesjonalnej karierze zawodniczej, którą rozpoczął w wieku ponad 30 lat, była dowodem uznania dla Jego dokonań i wkładu w budowanie ogólnego przekazu o roli i znaczeniu ambicji i zaangażowania w podejmowane wyzwania i stanowić może kierunkowskaz dla innych sportowców, w tym wioślarzy.

Wywalczenie ostatecznie ósmego miejsca wśród najlepszych skiffistów Europy jest ukoronowaniem jego kilkuletniej fascynacji naszą dyscypliną sportu.

Prognoza wynikowa: 4-8 miejsce
Ostateczny wynik: 8 miejsce
Ocena PZTW: dobra

Młodzieżówka 19-22 lata

Mistrzostwa świata

Młodzieżowe mistrzostwa świata rozgrywane zostały po raz osiemnasty. W tym roku już po raz trzeci w Płowdiw w ostatnich ośmiu latach. Geneza powołania młodzieżowych mistrzostw świata sięga roku 1976. W latach 1976-1991 jako pierwsza rozgrywana była impreza pod nazwą mecz seniorów, w której uczestniczyły młodzieżowe reprezentacje państw dawnego bloku gospodarczego Europy zachodniej, który funkcjonował pod nazwą Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (EWG). Potem w 1992 roku dawny mecz seniorów zmienił nazwę na Puchar Narodów i został otwarty także dla państw spoza EWG pod warunkiem, że zostali członkiem organizacji o tej samej co regaty nazwie. Od 2001 roku nadzór merytoryczny nad imprezą przejęła Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA, nazywając ją początkowo światowymi regatami do lat 23. Od 2005 roku rozgrywane są już oficjalnie młodzieżowe mistrzostwa świata do lat 23.

W ciągu tych 19 lat najwięcej, bo 63 federacje wioślarskie wystartowały w 2011 roku w Amsterdamie. W bieżącym roku wystartowało 50 państw, i to jest wynik poniżej średniej. Tylko dwukrotnie było mniej państw-uczestników w historii tej imprezy.

Jak co roku dla najstarszych zawodniczek i zawodników była to ostatnia okazja do walki o medale mistrzostw świata w tej kategorii wiekowej, natomiast dla młodszych, 19-latków pierwszy poważny sprawdzian na początku ich sportowych karier. Reprezentacja Polski liczyła 26 zawodniczek i zawodników, którzy stworzyli osiem osad. W zadaniu wynikowym kilka miało liczyć się w finałowych rozgrywkach, a dwie - walczyć o medale.

Nasza reprezentacja osiągnęła największy sukces w historii tej imprezy, zdobywając 2 złote i 2 srebrne medale! W gronie 50 państw, Polska zajęła historyczne drugie miejsce w klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich, tuż za Wielką Brytanią. Na MMS nie zabrakło żadnej liczącej się w światowym wioślarstwie reprezentacji. Po raz pierwszy w MMS i po raz drugi w historii wioślarskich MŚ spośród wszystkich kategorii wiekowych Polska zdobyła dwa złote medale w konkurencjach olimpijskich - ostatnio podczas finałów seniorskich MŚ w Poznaniu w 2009 r.

W młodzieżowych mistrzostwach świata w tym roku, tak jak w ubiegłym nie mogły wystartować z oczywistych powodów, reprezentacje Rosji i Białorusi. World Rowing – czyli Międzynarodowa Federacja Wioślarska po długich namysłach umożliwiła jednak rywalizację w najmniejszych typach łodzi sportowcom z tych państw (1x oraz 2- kobiet i mężczyzn), ale pod warunkami zachowania „neutralności” (bez żadnych symboli i barw narodowych, bez hymnu i flagi oraz bez manifestowania narodowości lub poparcia dla działań wojennych) jako AIN (Athletes Individual Neutral). W sumie rywalizowali przedstawiciele pięciu kontynentów, w tym tradycyjnie w większości z Europy.

Tradycyjnie rozegrano 22 konkurencje, po 11 tych samych konkurencji kobiecych i męskich. W tym 14 objętych programem igrzysk olimpijskich oraz 8 tzw. „nieolimpijskich”. Wśród czternastu objętych programem igrzysk olimpijskich jest siedem konkurencji kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i analogicznie: siedem męskich w tym jedna wagi lekkiej.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x – jedynka kobiet
- W2x – dwójka podwójna kobiet
- W2- – dwójka bez sterniczki kobiet
- W4- – czwórka bez sterniczki kobiet
- W4x – czwórka podwójna kobiet
- W8+ – ósemka kobiet
- LW2x – dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x – jedynka mężczyzn
- M2x – dwójka podwójna mężczyzn
- M2- – dwójka bez sternika mężczyzn
- M4- – czwórka bez sternika mężczyzn
- M4x – czwórka podwójna mężczyzn
- M8+ – ósemka mężczyzn
- LM2x – dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

W ramach konkurencji nie objętych obecnie programem igrzysk olimpijskich rozgrywane są po cztery takie same konkurencje żeńskie i męskie, w tym po trzy wagi lekkiej i po jednej wagi otwartej.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x – jedynka wagi lekkiej kobiet
- LW2- – dwójka bez sterniczki wagi lekkiej kobiet
- LW4x – czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- W4+ – czwórka ze sterniczką kobiet
- LM1x – jedynka wagi lekkiej mężczyzn
- LM2- – dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn
- LM4x – czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn
- M4+ – czwórka ze sternikiem mężczyzn

Łączna liczba osad, które zgłosiły się do mistrzostw wyniosła 269, w tym 152 męskie i 117 żeńskich. Tradycyjnie już na MMS najliczniej obsadzone są konkurencje jedynek: zarówno w kategorii „otwartej” jak i wagi lekkiej (nieolimpijskiej) – od 19 do 23 osad w jedynce mężczyzn kat. open. Najstąbiej natomiast, tzn. 6 osad i mniej obsadzone było pięć konkurencji nieolimpijskich, w których Polska od kilkunastu lat nie startuje. Wszystkie konkurencje olimpijskie obsadzone były w ilości od 7 osad w ósemce kobiet do 23 we wspomnianej jedynce mężczyzn.

Polityka PZTW, oparta o realne założenia szkoleniowe, również w tej kategorii wiekowej dąży do tego, aby każdego roku zgłaszać średnio 6-8 osad przy założeniu, że staramy się wystawić do startu jedynie załogi mające przynajmniej teoretyczne szanse na zajęcie miejsca w pierwszej ósemce startujących osad w danej konkurencji. Po raz czwarty już PZTW zgłosił osiem osad na MMS. Tylko raz dziewięć polskich osad wystartowało w 2016 roku – w Rotterdamie. Pięciokrotnie mieliśmy w reprezentacji taką samą ilość osad kobiecych i męskich, a w pozostałych startach w większości były osady męskie. Niemcy zgłosili do mistrzostw osady w 21 konkurencjach, Włosi w 19., Amerykanie

w 17. Nasza reprezentacja liczyła podobnie jak ESP i NED 8 osad. Gospodarze - Bułgarzy zgłosili tylko 3 osady. 13 reprezentacji zgłosiło po 2 lub tylko po 1 osadzie.

W tegorocznych młodzieżowych mistrzostwach świata w Płowdiw wystartowało łącznie 739 zawodniczek i zawodników, co daje drugi najniższy wynik. Średnia uczestników wszystkich rozegranych dotąd mistrzostw wynosi ponad 800. Najwięcej uczestniczących zawodniczek i zawodników było w 2010 roku w białoruskim Brześciu (914), a najmniej w 2019 roku w amerykańskiej Sarasocie (672). Te skrajne przypadki są wytłumaczalne względami finansowymi. W 2010 roku na Białoruś przyjechało wiele reprezentacji państw z dawnego Związku Radzieckiego i to w szerokiej obsadzie, nie mając żadnych ograniczeń wizowych, oraz mając do pokonania stosunkowo niewielką odległość. Natomiast te same przyczyny zadziałały wręcz odwrotnie w przypadku mistrzostw które odbyły się na Florydzie, gdzie sam transport sprzętu lub jego wypożyczenie zdecydowanie podnosiły koszty startu.

Obecnie pełna reprezentacja na młodzieżowych mistrzostwach świata liczy 72 osoby. Po 34 zawodniczki i zawodników oraz cztery sterniczki lub sterników, gdyż nie ma w tej chwili ograniczeń płci wśród sterników, a jedynie obowiązuje jedna wspólna minimalna masa ciała.

Startująca w tym roku polska reprezentacja była wielkością zbliżona do średniej startujących we wszystkich dotychczas rozegranych młodzieżowych mistrzostwach świata. Struktura podziału kobiet i mężczyzn w polskiej reprezentacji była zbliżona, jednak tylko raz w historii liczba kobiet nie była niższa niż mężczyzn (po równo w 2019 roku). W tegorocznych mistrzostwach w Płowdiw komplet zawodniczek i zawodników w konkurencjach olimpijskich mieli jedynie Niemcy.

Polska młodzieżowa reprezentacja wioślarska od 2005 r. na oficjalnych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata łącznie zdobyła 32 medale.

LICZBA MEDALI REPREZENTACJI POLSKI W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA

2005	Amsterdam	2 medale	2014	Varese	2 medale
2006	Hazewinkel	3 medale	2015	Płowdiw	2 medale
2007	Strathclyde	3 medale	2016	Rotterdam	2 medale
2008	Brandenburg	4 medale	2017	Płowdiw	1 medal
2009	Racice	2 medale	2018	Poznań	1 medal
2010	Brześć	Bez medalu	2019	Sarasota	Bez medalu
2011	Amsterdam	Bez medalu	2021	Racice	2 medale
2012	Troki	1 medal	2022	Varese	1 medal
2013	Linz	2 medale	2023	Płowdiw	4 medale

Tegoroczne MŚ przyniosły Polsce rekordowy dorobek w postaci 2 złotych i 2 srebrnych medali. Tylko jeden raz wcześniej w 2008 roku Polska zdobyła też 4 medale (w tym jeden złoty). Pięć razy nasza reprezentacja zdobyła trzy medale. Dwanaście razy zdobywała po dwa medale. Siedem razy po jednym medalu. Trzy razy wracała polska reprezentacja młodzieżowa bez medalu. W całej historii rywalizacji reprezentacji młodzieżowych w światowych mistrzostwach pod różnymi nazwami polscy wioślarze zdobyli 63 medale z następującym podziałem: 15 złotych, 22 srebrne i 26 brązowych.

Klasyfikacji medalowej prymat nadają medale złote i to kraje, które zdobywają ich najwięcej zawsze są na czele takiego rankingu. Poniżej klasyfikacje medalowe z Płowdiw: ogólna, mężczyzn i kobiet.

Miejsce	Państwo	Razem medale				Mężczyźni				Kobiety				Kolejność wg liczby
		Z	S	B	Razem	Z	S	B	Razem	Z	S	B	Razem	
1	Włochy	5	3	1	9	3	2		5	2	1	1	4	1
2	W. Brytania	3	2		5	3	1		4		1		1	=3
3	Niemcy	2	3	2	7	2	1	2	5		2		2	2
4	Polska	2	2		4	1	1		2	1	1		2	6
5	USA	2	1	2	5	1	1	1	3	1		1	2	=3
6	Rumunia	2			2					2			2	=12
7	Irlandia	1	2		3	1	1		2		1		1	=7
8	Australia	1	1	3	5		1	2	3	1		1	2	=3
9	Turcja	1	1	1	3					1	1	1	3	=7
10	Szwajcaria	1		1	2					1		1	2	=12
10	Grecja	1		1	2					1		1	2	=12
12	Litwa	1			1					1			1	=16
13	Holandia		2	1	3		1		1		1	1	2	=7
14	N. Zelandia		2		2		1		1		1		1	=12
15	Hiszpania		1		1		1		1					=16
15	Czechy		1		1						1		1	=16
15	Chile		1		1						1		1	=16
18	Kanada			3	3			1	1			2	2	=7
18	Francja			3	3			2	2			1	1	=7
20	Tajlandia			1	1							1	1	=16
20	Serbia			1	1			1	1					=16
20	Dania			1	1			1	1					=16
20	Bułgaria			1	1									=16
Razem:		22	22	22	66	11	11	11	33	11	11	11	33	

Podobnie jak w zeszłym roku ogólną klasyfikację medalową Młodzieżowych Mistrzostw Świata wygrali Włosi, którzy zdobyli pięć złotych medali (wszystkie w konkurencjach nieolimpijskich), przed Wielką Brytanią (trzy złote), Niemcami i Polską, USA i Rumunią (po dwa złote). W męskich konkurencjach po trzy razy zwyciężali Włosi i Brytyjczycy, dwukrotnie Niemcy, natomiast w kobiecych dwukrotnie Włoszki i Rumunki. Tradycyjnie mocne federacje jak Holandia, Francja, Nowa Zelandia w tym roku bez złotego medalu. Brązowy medal w konkurencji BLW2- zdobyła Tajlandia. Włosi tradycyjnie już zdominowali rywalizację w konkurencjach nieolimpijskich zdobywając w tym roku 5 złotych (spośród wszystkich 8) i 2 srebrne medale.

OLIMPIJSKA KLASYFIKACJA MEDALOWA

Miejsce	Państwo	Razem medale			Kolejność wg liczby
		Z	S	B	
1	Wielka Brytania	3	1		=2
2	Polska	2	2		=2
3	Niemcy	2	1	2	1
4	Rumunia	2			=8
5	Irlandia	1	2		=5
6	USA	1	1		=8
7	Szwajcaria	1		1	=8
7	Grecja	1		1	=8
9	Litwa	1			=13
10	Holandia		2	1	=5
11	Australia		1	3	=2
12	Włochy		1	1	=8
13	Hiszpania		1		=13
13	Czechy		1		=13
13	Chile		1		=13
16	Francja			3	=5
17	Kanada			1	=13
17	Bułgaria			1	=13
Razem:		22	22	22	66

Polska po raz pierwszy na MMS zajęła drugie miejsce w klasyfikacji medalowej olimpijskiej, ulegając tylko Wielkiej Brytanii. Dziewięć państw zdobyło złote medale w konkurencjach olimpijskich, ale nie było wyraźnego lidera w klasyfikacji. Najwięcej medali (5) zdobyła reprezentacja Niemiec. Bez złotego medalu pozostały mocne reprezentacje Holandii, Australii, Włoch, Francji. Nowa Zelandia w tym roku nie zdobyła żadnego medalu.

Najlepszym wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	98
2	Włochy	96
3	Wielka Brytania	61
4	Australia	49
5	USA	43
6	Francja	41
7	Holandia	39
8	Polska	35
9-10	Rumunia, Szwajcaria	29
11	Irlandia	28
12	Kanada	25
13-15	Grecja, Nowa Zelandia, Turcja	23

Lp.	Kraj	Liczba punktów
16	Litwa	16
17	Hiszpania	15
18	Czechy	13
19	Chiny	10
20-21	Bułgaria, Serbia	9
22-23	Belgia, Austria	8
24-25	Chile, Dania	7
26	Tajlandia	6
27-28	Portugalia, Urugwaj	5
29	Południowa Afryka	4
30	Brazylia	3
31	AIN	2

W tegorocznych Mistrzostwach Świata w 22 konkurencjach było do rozdzielenia 796 punktów, a jedna reprezentacja maksymalnie mogła zdobyć 198 punktów. Ostatecznie punkty zdobyło 30 federacji i zawodnicy „neutralni” startujący jako AIN spośród 50 uczestniczących ekip. Zwycięzcą punktacji drużynowej w tym roku ponownie zostali Niemcy, minimalnie przed Włochami i wyraźnie przed i GBR i AUS. Pierwsza „dwójka” nie zmienia się od kilku lat. Zwycięzcami punktacji drużynowej w latach 2017 - 2018 byli Włosi, a od 2019 roku nieprzerwanie są Niemcy. Polska zajęła w punktacji drużynowej 8. miejsce zdobywając 35 punktów i plasując się przed takimi potentatami jak: Rumunia, Szwajcaria, Irlandia, Kanada czy Nowa Zelandia.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	68
2	Wielka Brytania	54
3	Francja	35
4-5	Holandia, Polska	34
6	Włochy	32
7	Australia	30

Lp.	Kraj	Liczba punktów
12	USA	17
13	Litwa	16
14	Kanada, Czechy	13
15	Hiszpania	12
16	Chiny	10
17	Bułgaria	9

8	Rumunia	29
9	Irlandia	28
10	Grecja	23
11	Szwajcaria	20

18-19	Belgia, Chile	7
20-23	Nowa Zelandia, Austria, Portugalia, Urugwaj	5
24	Południowa Afryka	4
25-26	Turcja, Brazylia	1

W konkurencjach olimpijskich do rozdzielenia w młodzieżowych mistrzostwach świata było 517 punktów. Tylko w konkurencji ósemki kobiet było 7 osad. Jedna reprezentacja maksymalnie mogła zdobyć 126 punktów (po 63 dla kobiet i mężczyzn). Punkty zdobyło 26 federacji. Będąc

czelę zestawienia Niemcy zdobyli ponad połowę możliwych do zdobycia punktów. Polska reprezentacja zanotowała bardzo dobry występ. Oprócz 1 pkt. cały swój dorobek zebrała w konkurencjach olimpijskich i uplasowała się ex equo z Holandią na miejscach 4-5, tuż za Francją. Mniejszy dorobek punktowy niż Polska na tegorocznych MŚ osiągnęły takie uznane federacje jak: Włochy, Australia, Rumunia, Grecja, USA, Nowa Zelandia.

Poniżej zestawiono punktację ogólną oraz punktację w konkurencjach olimpijskich wszystkich oficjalnych młodzieżowych mistrzostw świata od 2005 roku.

ZESTAWIENIE MIEJSC REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI OGÓLNEJ I W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W ROZEGRANYCH DOTYCHCZAS MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2023

ROK	MIEJSCE	LICZBA OSAD			PUNKTACJA OGÓLNA		PUNKTACJA OLIMPIJSKA	
		Razem	kobiecych	nieolimpijskich	Liczba punktów	miejsce	Liczba punktów	miejsce
2005	Amsterdam	8	3	2	21	9-12	20	5
2006	Hazewinkel	8	3	2	28	13	22	9-10
2007	Strathclyde	8	4	0	36	6-7	36	3-4
2008	Brandenburg	6	3	0	25	11-12	25	5-7
2009	Racice	6	3	0	17	16	17	13
2010	Brześć	5	2	0	13	17	13	14
2011	Amsterdam	7	2	2	17	14	14	12-16
2012	Troki	7	3	0	22	13	22	8
2013	Linz	7	3	1	21	13	18	11
2014	Varese	7	3	0	20	14	20	10
2015	Płowdiw	7	3	0	23	11	23	8-10
2016	Rotterdam	9	4	1	28	9-10	28	5
2017	Płowdiw	7	3	0	9	25-26	9	20-22
2018	Poznań	6	2	0	8	23-24	8	17-19
2019	Sarasota	2	1	0	0	-	0	-
2021	Racice	7	3	0	28	10	28	5-6
2022	Varese	6	3	1	15	17	15	14-15
2023	Płowdiw	8	3	1	35	8	34	3-4

Tegoroczny start polskiej reprezentacji w młodzieżowych mistrzostwach świata biorąc pod uwagę zdobyte punkty był prawie identyczny jak rekordowy rok 2007. Po 17 latach Polska znalazła się ponownie w najlepszej „ósemce” w klasyfikacji ogólnej i w najlepszej „czwórce” w klasyfikacji olimpijskiej.

Mistrzostwa świata odbywały się na torze regatowym w Płowdiw oddalonym od stołecznej Sofii o około 150 km. Tor regatowy wioślarsko – kajakowy spełnia wszelkie wymogi światowej federacji upoważniające go do bycia gospodarzem ważnych imprez mistrzowskich. Obiekt miejscowego kompleksu sportowego, chociaż już nie najnowsze, w części socjalnej służy każdorazowo organizacji imprez. Poprzednie MMS odbyły się na tym obiekcie zaledwie 6 lat temu. Następnie w 2018 r. odbyły się tutaj MŚ Seniorów. MMS w tym roku okazały się dodatkowo sprawdzianem odporności na upały, które praktycznie przez cały pobyt i regaty dochodziły do 37-38 st. C. Temperatura wody przekraczała codziennie 30 st. C. Tylko silniejsze podmuchy wiatru czasami mogły przynieść chwilową ulgę zawodnikom podczas zawodów. Warunki były na tyle trudne, że decyzją organizatorów i World Rowing przez całe regaty nie można było trenować w godzinach 13:00-16:00, kiedy największy upał stawał się ryzykowny zarówno dla zawodników jak i wszystkich osób pracujących na regatach wykonujących swoje obowiązki na zewnątrz.

Polska reprezentacja tak jak i inne największe ekipy dysponowała namiotem oraz środkami niezbędnymi w tych warunkach atmosferycznych do skutecznej regeneracji postartowej i potreningowej jak: basen chłodzący i kamizelki z wkładami chłodzącymi.

Polska reprezentacja po zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz udała się z Warszawy do Sofii samolotem trzy dni przed rozpoczęciem mistrzostw. Reprezentacja zamieszkała - tak jak podczas poprzednich regat - w hotelu Ostrova przy samym torze, około 500 m od startu. Zapewniał on dobry standard pokoi, ale średni standard posiłków. W tym roku, oprócz naszej, w tym hotelu mieszkała także kiluosobowa reprezentacja gospodarzy. Hotel, podobnie jak i cały tor regatowy położony jest wśród dużego kompleksu zieleni. Tego lata z uwagi na ekstremalne upały na południu Europy szalały bardzo rozległe pożary. Już od porannych godzin niedzielnych finałów zauważalne były pożary traw i krzewów w okolicy startu tuż obok toru. Natomiast już po regatach po powrocie części zawodników i ekipy do pokoi pożar rozprzestrzenił się na tyle szybko, że ekipy ratownicze zarządziły ewakuację całego hotelu, którą jednak wkrótce odwołano. Z uwagi na chaotyczną akcję gaśniczą, sprzeczne komunikaty służb i pracowników hotelu, poważne zadymienie i zapylenie całej okolicy hotelu kierownictwo polskiej ekipy wymusiło na organizatorze regat przeniesienie całej naszej reprezentacji do bezpiecznego hotelu w centrum miasta na ostatnią noc przed powrotem do kraju.

Tegoroczne młodzieżowe mistrzostwa świata rozgrywane były od środy do niedzieli. Zawodnicy startowali wg następującego programu:

- 19 lipca, środa - rozegrano przedbiegi m.in: w jedynkach, w konkurencjach nieolimpijskich (BLW1x i BLM1x) i olimpijskich (BW1x, BM1x) oraz biegi o tory w najmniej licznych konkurencjach
- 20 lipca, czwartek - rozegrano przedbiegi pozostałych konkurencji oraz repasaże po środowych przedbiegach.
- 21 lipca, piątek - to dzień repasaży, półfinałów C/D oraz półfinałów W2- i M2- .
- 22 lipca, sobota – rozegrano finały D, C, B, finały w konk. nieolimpijskich, finały W2-, M2, W4x oraz półfinały do niedzielnych finałów.
- 23 lipca, niedziela – rozegrano finały B i finały A.

W trakcie tegorocznych mistrzostw poprawiono tylko jeden rekord MŚ U23 (BLW2x). Wciąż najstarszym rekordowym rezultatem jest czas męskiej czwórki podwójnej UKR z 2011. Pozostałe uzyskano w latach 2016-2022. Z uwagi na warunki pogodowe najlepsze rezultaty tegorocznych młodzieżowych mistrzostw świata uzyskiwano w dniu finałowym. Z ośmiu polskich osad startujących w Płowdiw swoje najlepsze rezultaty mistrzostw osady uzyskały w finale A lub B. Czwórka podwójna męska natomiast w półfinale, ponieważ w finale B już nie wystartowała. Wśród 11 konkurencji kobiecych: nowy rekordowy rezultat i najwyższy poziom osiągnęła osada GRE w dwójce podwójnej wagi lekkiej - poprawa o ponad 4 sekundy. Również Polska osada popłynęła szybciej od poprzedniego rekordowego czasu. Poziom konkurencji BW4-, dzięki wynikowi polskiej osady dał 5 miejsce wśród osad kobiecych (4. miejsce wśród olimpijskich). Wśród 11 konkurencji męskich: najwyższy poziom w konkurencjach uzyskał zwycięzca w nieolimpijskiej BLM1x. W konkurencjach z udziałem polskich osad następne wysokie miejsca (2, 3, 4) zaprezentowali zwycięzcy męskich konkurencji BM4-, BM2x, BM4x. Wśród ośmiu polskich osad startujących w tegorocznych młodzieżowych mistrzostwach świata najlepszy rezultat w swojej konkurencji osiągnęła tak jak w poprzednim roku żeńska dwójka podwójna wagi lekkiej. Różnicę 6,1 sek. do rekordowego czasu w swojej konkurencji zanotowała srebrna męska dwójka podwójna. Złote medalistki w czwórce bez sternika były najszybsze zarówno w przedbiegach, jak i w finałach. Ich finałowy czas był jednak o 7,4 sek. wolniejszy od rekordowego. Piotr Płomiński nie osiągnął rekordowych czasów w swojej konkurencji, co oczywiście nie ma znaczenia w kontekście zdobycia tytułu młodzieżowego mistrza świata. Męska czwórka podwójna popłynęła tylko 5 sek. wolniej od najszybszego czasu w regatach, więc tym bardziej szkoda, że z uwagi na pozasportowe przyczyny nie ukończyli regat. Zdecydowanie najniższy poziom spośród polskich osad zaprezentowała czwórka podwójna kobiet zajmując 11 miejsce, tracąc 21 sek. do rekordowych rezultatów w konkurencji i jednocześnie 16 sek. do tegorocznych złotych medalistek.

KIEROWNICTWO EKIPY

Michał Jelinski

Małgorzata Stańczyk-Dąbrowska

Przemysław Salamon

Kierownik

Mariusz Szumański

Trener kadry młodzieżowej

Łukasz Pawłowski

Trener wagi lekkiej kobiet

Lekarz

Aneta Bejka-Siemion

Trener współpracujący

Fizjoterapeuta

Rafał Dziekonski

Trener współpracujący

Wojciech Gutorski

Trener współpracujący

I. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET BLW2x

Kalinowska Wiktoria	2002	AZS AWF Warszawa
Sobocińska Jessika	2001	Posnania Poznań

Wiktoria Kalinowska

Jessika Sobocińska

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Szumowski - AZS AWF Warszawa
Mariola Abrahamczyk - Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Łukasz Pawłowski

Do konkurencji dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet zgłoszono 13 osad. Najmocniej spośród nich prezentowały się Greczynki ubiegłoroczne finalistki mistrzostw świata seniorów (VI miejsce). Włoszki to złote medalistki ubiegłorocznych młodzieżowych mistrzostw świata, z tym że jedna w dwójce a druga w czwórce podwójnej wagi lekkiej. W osadzie Niemiec wiosłowała jedna srebrna medalistka, a w osadzie Francji jedna brązowa medalistka w czwórce podwójnej wagi lekkiej z Varese.

Nasze zawodniczki to ubiegłoroczne brązowe medalistki w tej konkurencji. W okresie przygotowawczym i początku okresu startowego trenowały pod okiem Łukasza Pawłowskiego w grupie senierek. Podczas regat kwalifikacyjnych w Poznaniu zajęły na jedynekach drugie i czwarte miejsce ulegając tylko seniorkom Wełnie i Radosz. Podobnie było w konkurencji dwójki podwójnej. Jessika Sobocińska wystartowała ponadto na jedynce wagi lekkiej w mistrzostwach Europy seniorów, gdzie zajęła siódme miejsce. W tym sezonie zawodniczki wystartowały również w drugiej edycji pucharu świata rozgrywanej na szybkim torze regatowym w Varese. W imprezie tej zajęły ósme miejsce uzyskując czas w finale B 6:53,17 co jest wynikiem o 1,24 sekundy lepszym od oficjalnego najlepszego czasu w kategorii młodzieżowej osiągniętego podczas młodzieżowych mistrzostw świata.

W Płowidzi zawodniczki wystartowały trzy razy. W przedbiegu spotkały się z głównymi rywalkami w walce o medale osadami Grecji i Włoch. Od startu zdecydowanie prowadziły Greczynki za nimi nasza dwójka, a następne w kolejności były Włoszki i te trzy osady zajęły miejsca premiowane awansem do półfinału. Przedbieg tych trzech dwójek był zdecydowanie najszybszy i uzyskały one trzy najlepsze czasy tej fazy eliminacji. Pierwszy półfinał zdecydowanie wygrały Greczynki, nasza dwójka po raz drugi okazała się lepsza od Włosek i pewnie wygrała drugi półfinał. Z wyników eliminacji wynikało, że walka o medale rozstrzygnie się między tymi trzema osadami ze wskazaniem na Greczynki jako zdecydowane kandydatki do tytułu mistrzowskiego. Tak też się stało - w finale dwie dwójki - Grecji i Polski walczyły o złoty medal, a dalej z tyłu płynęła osada Włoch z którymi tylko do półmetka nawiązały walkę Niemki. Ostatecznie o długość łodzi wygrała dwójka Grecji przed Polską, za którą ponad 10 sek. przypłynęła osada Włoch. Dwójka Grecji okazała się tym razem mocniejsza. Po zdecydowanie mocniejszym starcie uzyskała długość łodzi przewagi, którą mimo ataków ze strony naszej dwójki utrzymała do mety. Na uwagę zasługuje fakt, że obie osady uzyskały czas lepszy od dotychczasowego rekordu. Polki poprawiły go o 1,69 sek., a dwójka Grecji aż o 4,28 sek. Zawodniczki zaprezentowały się bardzo dobrze wykazując pełną determinację w walce o najwyższy cel jakim było mistrzostwo świata, mimo że miały ponad 10 sek. przewagi nad następną osadą walczyły do końca. Nasze zawodniczki spełniły pokładane w nich nadzieje i zdobyły pewnie srebrny medal, poprawiając zeszłoroczny wynik. Z uwagi na spodziewane wycofanie wagi lekkiej z programu olimpijskiego po 2024r. ambicje zawodniczek idą w kierunku kategorii "open".

Prognoza wynikowa: I-III miejsce
Ostateczny wynik: srebrny medal

II. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET BW4-

Jankowska Martyna	2002	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Jęchorek Barbara	2001	Posnania Poznań
Potrzuska Anna	2001	AZS AWFIS Gdańsk
Ludwiczak Weronika	2002	Lotto Bydgoscia

Martyna Jankowska

Barbara Jęchorek

Anna Potrzuska

Weronika Ludwiczak

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.
Mariola Abrahamczyk - Posnania Poznań
Michał Rychlicki - AZS AWFIS Gdańsk
Waldemar Nowakowski - Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Gutorski

W Płowdiw wystartowało 12 czwórek bez sterniczki. Wśród zgłoszonych osad na uwagę zasługiwały osada Wielkiej Brytanii z dwiema srebrnymi medalistkami z Varese w ósemce i czwórce bez sterniczki oraz czwórka Chile, która w tym samym składzie podczas MMS w Racicach (2021r.) zajęła IV miejsce. W osadzie Francji wiosłowały dwie ubiegłoroczne finalistki w tej konkurencji (V miejsca). W pozostałych osadach nie odnotowano zawodniczek o znaczących sukcesach w wiosłach długich na imprezach rangi mistrzowskiej.

Polska czwórka to dwie ubiegłoroczne finalistki młodzieżowych mistrzostw świata i srebrne medalistki młodzieżowych mistrzostw Europy w tej konkurencji oraz brązowa medalistka w czwórce podwójnej. Czwartą w osadzie jest zawodniczka, która w ubiegłym roku w seniorkach zajęła VI miejsce w mistrzostwach Europy i XI na świecie.

Podczas regat czwórka wystartowała dwa razy. W przedbiegu trafiły na dwie osady z krajów uznanych za wiodące w długich wiosłach kobiet GBR i USA, a ponadto osady FRA, ITA i CHN. Od startu do 500 m płynęły w stawce z Brytyjkami i Amerykankami by dalej po 500 metrach stopniowo z „chwytu na chwyt” przesuwać się do przodu. Na półmetku prowadziły ponad długość łodzi i taki stan utrzymały do 1800 kiedy to finiszujące Brytyjki zbliżyły się do nich na 1,52 sek. Pewna wygrana z najlepszym czasem eliminacji była niewątpliwie zaskoczeniem i dała nadzieję na walkę o zwycięstwo w tej konkurencji. Drugi przedbieg wygrały Kanadyjki z czasem jednak o 5,59 sek. gorszym. Finał nasza czwórka rozpoczęła mocniej i szybciej wyszła na prowadzenie. Na półmetku prowadziła 1,93 sek. nad nieoczekiwanie płynącymi na drugiej pozycji zawodniczkami Chile i 3,34 sek. nad trzecimi Australijkami. Taka kolejność utrzymała się do mety pomimo bardzo mocnego finiszu czwórki Chile. Zawodniczki od przedbiegu, gdzie osiągnęły najszybszy czas były skupione, pewne swoich możliwości i wytrzymały presję zdobywając zasłużenie tytuł mistrzyń świata!

Cwórka zwyciężyła w bardzo dobrym czasie 6:33,99, tylko 7,37 sek. gorszym od najlepszego w tej konkurencji mimo, że przed mistrzostwami nie była rozpatrywana w roli pewnego kandydata do medalu. Zawodniczki wykorzystały swoją szansę, aczkolwiek musiały zaprezentować podczas regat odpowiednio wysoki poziom i pełną koncentrację. Tylko cztery z jedenastu konkurencji kobiecych zaprezentowały wyższy poziom sportowy niż nasze zawodniczki w czwórce bez sterniczki. Gratulacje dla zawodniczek i trenera prowadzącego za wykonaną pracę, umiejętności pozwalające osiągnąć mistrzostwo świata jak również za odporność psychiczną na presję jaka powstała po wygranym przedbiegu. Dla naszych zawodniczek powinien to być motywacyjny „zastrzyk” do dalszej pracy w perspektywie kariery seniorskiej.

Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce
Ostateczny wynik: złoty medal

III. CZWÓRKA PODWÓJNA Kobiet **BW4x**

Baranowska Dominika	2001	BKW Bydgoszcz
Khlibenko Anna	2004	AZS AWFIS Gdańsk
Malicka Natasha	2004	Drakkar Gdańsk
Śmigielska Zofia	2004	Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

- Agata Chrustowska - BKW Bydgoszcz
- Michał Rychlicki - AZS AWFIS Gdańsk
- Bykowski Tomasz - Drakkar Gdańsk
- Mariola Abrahamczyk - Posnania Poznań
- Piotr Abrahamczyk - Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aneta Bełka-Siemion

W konkurencji czwórki podwójnej kobiet w Płowdiw wystartowało 12 osad. W tej konkurencji Rumunki to ubiegłoroczne srebrne medalistki, Czeszki to czwarta osada tej imprezy, a Niemki z jedną zmianą to brązowe medalistki z Varese. Nasza czwórka podwójna kobiet to nowe zestawienie złożone z najlepszych zawodniczek wiosł krótkich z rankingu po regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu. Dwie z nich N. Malicka i A. Khlibenko to ubiegłoroczne srebrne medalistki mistrzostw Europy juniorów oraz finalistki MŚJ (V miejsce) w tej konkurencji. Dwie pozostałe zawodniczki w osadzie nie startowały jeszcze w imprezie rangi mistrzowskiej.

Cwórka w trakcie regat startowała trzykrotnie. W przedbiegu, repesażu i finale B. W pierwszym wyścigu nasza czwórka po słabym starcie już na pięciuset metrach traciła 4,56 sek. do prowadzących Rumunek i zajmowała piąte miejsce. W dalszej części dystansu strata powiększała się by na mecie osiągnąć 16,99 sek. Czwórce udało się jedynie wyprzedzić słabo dysponowane Amerykanki i zająć przedostatnie miejsce

w wyścigu z ósmym czasem przedbiegów. Repesaż popłynęła w podobnym stylu jak wcześniejszy wyścig. Do osady zwycięskiej w repesażu straciły 12,53 sek. w żadnym momencie rywalizacji nie włączając się do walki o miejsce premiowane awansem do „dużego” finału. Finał B mimo słabszej stawki przeciwniczek wyglądał podobnie. Ostatecznie zajęły jedenaste miejsce wyprzedzając jedynie zdecydowanie najslabsze w całej rywalizacji Dunki. Wynik poniżej oczekiwań i możliwości osady.

Mimo, że podczas przejazdów kontrolnych w Wałcu nieznacznie tylko ustępowały poziomem sportowym czwórce bez sterniczki to na regatach podczas walki nie wykorzystywały w pełni swoich możliwości. Jedynym usprawiedliwieniem dla osady może być fakt, że jest to młoda osada i dla dwóch zawodniczek była to pierwsza tak poważna impreza i możliwe, że nie wytrzymały presji i usztywniły się przez co ucierpiała „pływalność łodzi”.

Od kilku sezonów poziom naszych osad w czwórce podwójnej nie pozwala nam nawiązywać walki z najlepszymi i dopiero rozpoczyna się odbudowa młodzieżowej kadry kobiet na bazie najmłodszy roczników. W perspektywie kolejnych sezonów, obecne 18-19- to latki powinny podnosić swój poziom sportowy, aby dać nadzieję na choćby nawiązanie do młodzieżowych medali z lat 2013-2016, które stworzyły podstawy medali olimpijskich w Rio i Tokio.

Prognoza wyników: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: XI miejsce

IV. JEDYNKA MĘŻCZYZN BM1x

Płomiński Piotr

2001

WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Kaliński - WTW Warszawa

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki, Rafał Dziekoński

Podczas Młodzieżowych Mistrzostw Świata w jedynce mężczyzn wystartowało 23 zawodników. Oprócz naszego zawodnika kandydatami do medali wydawali się być Bułgar Neykow - złoty medalista w tej konkurencji z 2021 roku i brązowy z 2022, Amerykanin I. Harrison - wicemistrz świata z Varese. Niemiec Berghoff to srebrny medalista w czwórce podwójnej, a Irlandczyk A. Sheehan brązowy medalista w czwórce bez sternika z ubiegłego roku. Piotr Płomiński to młodzieżowy mistrz Europy 2022 w jedynce. Dwa lata temu w czeskich Racicach zdobył wicemistrzostwo świata ulegając jedynie Bułgarowi Neykowowi, którego w ubiegłym roku podczas czempionatu Europy w Hazewinkel pokonał. Ze względu na starty w czwórce i dwójce podwójnej w pucharach świata i mistrzostwach Europy seniorów w ubiegłym roku nie wystartował w młodzieżowych mistrzostwach świata. W tym sezonie szkolony w grupie seniorów startował również w kategorii Elite zajmując między innymi IX miejsce w jedynce na pucharze świata we włoskim Varese i drugie miejsce w Henley, gdzie w wyścigu finałowym uległ aktualnemu mistrzowi świata - reprezentantowi Niemiec O. Zeidlerowi.

W przedbiegu Piotr ponad połowę dystansu walczył o prowadzenie z Turkiem i gdy w końcu przełamał go, do walki o pierwsze premiowane awansem do półfinału miejsce włączył się płynący dotąd spokojnie i nieco z tyłu Niemiec. W momencie gdy na ostatnich dwustu metrach ostro finiszujący Niemiec wyprzedził Piotra ten całkowicie zrezygnował z dalszej walki swobodnie dopływając do mety. Przyczyną takiego stanu rzeczy mogły być trudne warunki atmosferyczne - gorąco i wilgotno - do czego nasz zawodnik się jeszcze na zaadoptował. Repesaż był tylko formalnością zakończoną pewnym zwycięstwem. W półfinale nasz zawodnik popłynął w swoim stylu, szybko wychodząc na prowadzenie i w pierwszej połowie dystansu uzyskując kilku sekundową przewagę nad pozostałymi uczestnikami biegu, by na ostatnich pięciuset metrach w obliczu mocno finiszujących przeciwników walczyć o utrzymanie wypracowanej wcześniej pozycji. Wyprzedzić Piotra udało się tylko jednemu zawodnikowi E. Neykowowi z Bułgarii o zaledwie 0,11 sek., ale bardzo blisko za naszym jedynkarzem byli także Niemiec 0,10 sek. i Turek 0,26 sek. Drugi półfinał, jednak z gorszym czasem, wygrał Irlandczyk przed Portugalczykiem i Szwajcarem.

Wyścig finałowy Piotr rozegrał nieco inaczej, bo po zdecydowanym wyjściu na prowadzenie do 500 metrów na drugim odcinku dystansu utrzymywał ten stan by zachować więcej sił na końcówkę, co pozwoliło, mimo niesamowitego finiszu zarówno Irlandczyka jak i Bułgara i bardzo emocjonującej walce na ostatnich 150 metrach, dać Piotrowi zwycięstwo i tytuł mistrzowski.

Niewątpliwie to wielki sukces. Po czternastu latach polska męska osada wywalczyła złoty medal młodzieżowych mistrzostw świata. Nie udało się to wcześniej bardzo mocnemu zawodnikowi jakim był niewątpliwie olimpijczyk z Rio - Natan Węgrzycki-Szymczyk, który

czterokrotnie próbował wywalczyć złoty medal na jedyńce. Jednak jego starty zakończyły się zdobyciem dwóch srebrnych i dwóch brązowych medali. Piotr Płomiński systematycznie podnosi swój poziom sportowy, zdobywa doświadczenie i należy mieć nadzieję, że w przyszłości będzie czynił dalsze postępy w kategorii seniorów.

Prognoza wynikowa: I-III miejsce
Ostateczny wynik: złoty medal

V. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN BM2x

Domański Konrad	2002	WTW Warszawa
Woźniak Jakub	2003	KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Kaliński - WTW Warszawa
Miroslaw Rewers - KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Rafał Dziekoński

Dwójka podwójna w tym składzie to nowy projekt. Obaj zawodnicy wyróżniali się bardzo podobną techniką wiosłowania. Dobrze czują na wysokich tempach i dynamicznym przejściu przez wodę.

Już w Wałcu na przejazdach kontrolnych potrafili pływać bardzo szybko. Na MŚ bez zbędnej kalkulacji rozegrali dwa znakomite biegi, ulegając tylko niepokonanym w Płowdiw Irlandczykom. Ich taktyka przypominała taktykę Piotra Płomińskiego na jedyńce, czyli bardzo mocny początek i skuteczna ucieczka rywalom. Osiągane przez nich czasy były jednymi z szybszych spośród wszystkich konkurencji w Płowdiw.

W Płowdiw wystartowało siedemnaście dwójek podwójnych mężczyzn. Głównymi kandydatami do medali były osady Irlandii z brązowymi medalistami z Varese. Osada Niemiec to mistrzowie świata juniorów w czwórce podwójnej z 2021 roku. W osadzie Francji wiosłował jeden ubiegłoroczny finalista tej konkurencji (V miejsce) a w dwójce Litwy mistrz świata juniorów w jedyńce z 2021 roku. Osada Greków to tegoroczni srebrni medalści mistrzostw świata juniorów w dwójce podwójnej z Paryża.

W naszej dwójce podwójnej wystartowali czołowi zawodnicy wiosł krótkich w grupie młodzieżowej. J. Woźniak w ubiegłym roku startował w czwórce podwójnej i zdobył brązowy medal MME oraz zajął VIII miejsce podczas młodzieżowych mistrzostw świata w Varese. Natomiast K. Domański prezentujący w ubiegłym roku słabszą dyspozycję, startował tylko w mistrzostwach Europy na dwójce podwójnej z Mikołajem Kulką gdzie zajął V miejsce. W tym roku obydwaj zawodnicy bardzo dobrze wypadli na jedyńkach w regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu, gdzie płynąc razem wygrali również zdecydowanie dwójkę podwójną w kategorii młodzieżowej. Zaliczyli także dobry występ w regatach międzynarodowych w Duisburgu, gdzie w finale w kategorii seniorów zajęli III miejsce pokonując między innymi młodzieżowego wicemistrza świata w czwórce podwójnej z Varese.

W Płowdiw w przedbiegu nasi dobrze dysponowani zawodnicy ponad 750 metrów prowadzili z pretendencjami do tytułu mistrzowskiego - Irlandczykami, którzy jednak przed półmetkiem wyszli na prowadzenie, a nasza dwójka aby awansować dalej, musiała bronić się na finiszu przed zaciekle atakującymi Urugwajczykami. Ostatecznie nasi zawodnicy uzyskali awans do półfinału z drugim czasem przedbiegów. W półfinale nastąpiła kolejna konfrontacja z zaskakująco mocną dwójką Urugwaju. Zgodnie z przewidywaniami nasza osada szybko objęła prowadzenie i utrzymywała je niemal do mety. Jednak znowu na finiszu ostro finiszowali Urugwajczycy, a nasza dwójka nie podjęła waliki o zwycięstwo w tym wyścigu, najprawdopodobniej żeby zachować więcej sił na rozgrywkę finałową i pewnie awansowała do finału z drugiego miejsca przed Niemcami.

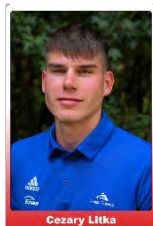
W finale bezkonkurencyjna okazała się dwójka z Irlandii, z którą do półmetka jedynie nasi zawodnicy podjęli walkę. W drugiej części dystansu sytuacja się nie zmieniła, jedynie zwiększyły się różnice między poszczególnymi osadami. Kolejność na mecie: Irlandia przed Polską i Niemcami, którzy pokonali mocno finiszujących Urugwajczyków.

Srebrny medal to wynik powyżej oczekiwań. Osada wraz z trenerem od momentu zestawienia tworzyła zgrany zespół, obiecujące przejazdy kontrolne w Wałcu sprawiły, że wysoko ustawili sobie poprzeczkę przed Płowdiw i w pełni wykorzystali swoje możliwości i nadarzącą się szansę na bardzo dobry wynik.

Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce
Ostateczny wynik: srebrny medal

VI. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYŹN BM4x

Czekanowicz Igor	2004	SMS/Posnania Poznań
Rańda Michał	2004	AZS Wratysłavia
Litka Cezary	2002	Posnania Poznań
Bartkowski Bartosz	2000	AZS AWFIS Gdańsk

Trenerzy klubowi:

Przemysław Abrahamczyk	- Posnania Poznań
Wojciech Szymerowski	- AZS Wratysłavia
Maciej Kurek	- Posnania Poznań
Michał Rychlicki	- AZS AWFIS Gdańsk

Trener prowadzący w reprezentacji:

Rafał Dziekoński

W konkurencji wystartowało siedemnaście osad. Wśród nich Niemcy z ubiegłorocznym srebrnym medalistą z Varese i dwoma mistrzami świata juniorów w 4x MJ i 2xMJ z lat 2021-2022. Osada Włoch z mistrzem świata juniorów w jedynce i młodzieżowym mistrzem świata w czwórce podwójnej z ubiegłego roku. W pozostałych osadach wiosłowali zawodnicy bez osiągnięć medalowych w wiosłach krótkich na imprezach rangi mistrzowskiej. Nasza czwórka to dwóch starszych zawodników, którzy w ubiegłym roku w tej konkurencji zajęli ósme miejsce w MMS i zdobyli brązowy medal mistrzostw Europy oraz dwójka pierwszoroczników - ubiegłorocznych finalistów mistrzostw świata juniorów w czwórce podwójnej (V miejsce). Są to czołowi zawodnicy młodzieżowych wioseł krótkich z regat kwalifikacyjnych w Poznaniu.

Cwórka podwójna mężczyzn w Płowdiw wystartowała tylko dwa razy. W przedbiegu bez większych problemów zajęła drugie miejsce i awansowała do półfinału osiągając ósmy czas pierwszej fazy eliminacji. W ubiegłym roku nasza czwórka podwójna mimo dobrych rokowań nie zdołała awansować do finału ulegając w decydującej rozgrywce biegu półfinałowego osadzie z Litwy. W tym roku półfinał dla naszych zawodników zapowiadał się bardzo wyrównany i tak też było. Wyścig od początku rozgrywał się między czterema osadami AUS, FRA, ITA i POL. Nasi zawodnicy prowadzili na 500 metrach, na półmetku na czoło wysunęli się Francuzi, zaś na kolejnym punkcie pomiarowym znowu prowadzili nasi zawodnicy. Różnica między pierwszą, a czwartą osadą na 1500 metrach wynosiła 0,59 sek. Jednak w decydującej, niesamowicie wyrównanej, końcowej rozgrywce najwięcej sił zachowali Australijczycy i Francuzi. Nasza osada na ostatnich 150 metrach całkowicie straciła koordynację i w fatalnym stylu ukończyła wyścig na czwartym miejscu ze stratą do zwycięskich Australijczyków 1,63 sek. i czasem który gwarantował wygraną w drugim półfinale. Szlakowy czwórki Cezary Litka, który najbardziej odczuł trudy wyścigu po minięciu mety zasłabł i trafił do centrum medycznego z podejrzeniem udaru słonecznego, o co przy panujących w Płowdiw warunkach nie było trudno. Następnego dnia rano stan zdrowia szlakowego nie pozwalał na dalszy jego udział w rywalizacji i po konsultacji z lekarzem reprezentacji dr M. Stańczyk-Dąbrowską podjęto decyzję o wygłoszeniu czwórki z walki w finale B. Finał B wygrała osada Szwajcarii z którą nasza czwórka dwukrotnie pewnie wygrała - w przedbiegu i półfinale.

W warunkach jakie panowały w Płowdiw taka sytuacja mogła się przytrafić nie tylko naszej osadzie. Brak możliwości zastąpienia szlakowego innym zawodnikiem, bowiem zawodnicy z dwójki i jedynki mieli szanse na zdobycie medali w swoich konkurencjach i wykorzystanie ich we wcześniejszym finale B w czwórce byłoby zbyt ryzykowne. Osada nie wystąpiła w finale i nie została sklasyfikowana, co zrozumiałe pozostawiło przede wszystkim ogromny niedosyt.

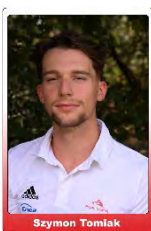
Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce
Ostateczny wynik: wycofana z finału B

VII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYŹN BM4-

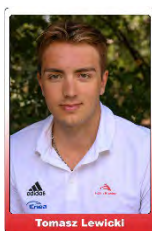
Wojtalak Patryk	2001	Posnania Poznań
Tomiak Szymon	2002	Posnania Poznań
Lewicki Tomasz	2003	Lotto Bydgoszcz
Streich Oskar	2001	AZS UMK Toruń

Patryk Wójcicki

Szymon Tomiak

Tomasz Lewicki

Oskar Streich

Trenerzy klubowi:

Maciej Kurek - Posnania Poznań
 Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
 Mariusz Szumański - AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

Decyzją trenera Szumańskiego w tym roku naszą reprezentacją w męskich konkurencjach długowiosłowych stanowią dwie czwórki: bez oraz ze sternikiem. Trzon ten pierwszej stanowili najlepsi obecnie młodzieżowcy. Do młodzieżowych mistrzostw świata 2023 zgłoszono 14 czwórek bez sternika mężczyzn. Wśród nich w czwórce Wielkiej Brytanii wiosłowało dwóch mistrzów świata w ósemce z ubiegłego roku. Zawodnicy z Francji w tym roku w Duisburgu zajęli dwa pierwsze miejsca w dwójce bez sternika, a w drugim pucharze świata w Varese przyłączyli się na IX miejscu wyprzedzając naszą osadę seniorów o 2,44 sek. W składzie Rumunów wiosłowali dwaj brązowi medalisci w dwójce z Varese i dwaj mistrzowie świata juniorów w dwójce bez sternika z 2021 roku. Wśród Niemców było dwóch brązowych medalistów mistrzostw świata juniorów z ubiegłego roku.

W naszej czwórce bez sternika wiosłuje T. Lewicki - ubiegłoroczny młodzieżowy mistrz Europy z Hazewinkel w tej konkurencji oraz trzech srebrnych medalistów w ósemce ze sternikiem, którzy też w ósemce ze sternikiem zajęli V miejsce w MMS w Varese. Osadę w tym składzie zestawiono już w marcu podczas zgrupowania klimatycznego w Portugalii, gdzie z dobrej strony zaprezentowała się w przejazdach kontrolnych na tle naszej grupy seniorów wiosłujących długimi. Również dobrze zaprezentowali się w czwórce podczas regat kwalifikacyjnych w Poznaniu gdzie przegrali z najmocniejszą czwórką seniorów 6,29 sek. i uzyskali czas 6:06,91 sek. Mimo, że osadę wyłoniono już w marcu to jednak nie dane jej było zbyt dużo popłynąć w tym zestawieniu, ze względu na projekt ósemki ze sternikiem seniorów, w którym uczestniczył Oskar Streich i maturę Tomasza Lewickiego. Dopiero po pucharze świata w Varese (16-18.06.2023) czwórka bez zakłóceń zaczęła płynąć w tym składzie.

Czwórka bez sternika mężczyzn wystartowała w młodzieżowych mistrzostwach świata w trzech wyścigach. Przy czternastu zgłoszonych osadach z przedbiegu do półfinału bezpośrednio awansowały trzy osady. Nasza czwórka trafiła na osady Francji, Kanady, Grecji i Egiptu. Od startu płynęła na miejscu premiowanym awansem do półfinału - do 500 metrów na pierwszym, a od półmetka na miejscu drugim za Francuzami stopniowo zwiększając przewagę nad trzecimi Kanadyjczykami i pozostałymi osadami. Drugie miejsce i siódmy czas przedbiegów wskazywał, że walka o finał nie będzie łatwa. W półfinale do rywalizacji stanęły oprócz naszej trzy osady, które uzyskały w przedbiegu lepszy czas niż nasza załoga. Niestety błąd

taktyczny wynikający z założenia, że należy popłynąć nieco wyższym tempem sprawił, że nasza czwórka tylko do półmetka nawiązała równorzędną walkę z trzecimi Włochami. Jazda wyższym tempem okazała się nieskuteczna i sprawiła, że zawodnicy nie mogli wykazać swoich maksymalnych możliwości. Wyszedł brak startów w regatach, który jednoznacznie pokazałby, że tempo 38-39 nie zwiększa szybkości łodzi na dłuższym dystansie i jazda w tym tempie nie jest ekonomiczna. Ponadto warunki atmosferyczne nie sprzyjały naszym zawodnikom, którzy nie wykazują zbyt dużej mocy w testach na ergometrze. Brak awansu do finału był rozczarowaniem zarówno dla zawodników jak i trenera.

Ostatni wyścig jakim był finał B, w którym panowały sprzyjające warunki był bardzo dobry w wykonaniu naszej czwórki. Po szybkim starcie jazda torowa w tempie 37 okazała się bardzo skuteczna i pozwalała na odpłynięcie pozostałym rywalom na długość łodzi i kontrolę wyścigu. Pewna wygrana finału B w bardzo dobrym czasie 5:53,56, tylko 6,48 sekundy gorszym od czasu zwycięzców finału A - Brytyjczyków, w którym panowały podobne warunki wietrzne świadczy o tym, że w nieco bardziej sprzyjających warunkach i lepszej taktyce w półfinale walka o finał powinna zakończyć się sukcesem. Mimo, że siódme miejsce było spełnieniem zadania wynikowego to jednak pozostaje niedosyt i odczucie niewykorzystanej szansy.

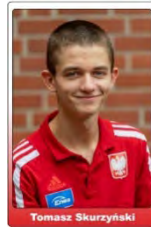
Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: VII miejsce

VIII. CZWÓRKA ZE STERNIKIEM MĘŻCZYZN

BM4+

Kozłowski Mateusz	2004	SMS/AZS UMK Toruń
Sopoński Bartłomiej	2002	BTW Bydgoszcz
Witkowski Michał	2002	Lotto Bydgoscia
Karwecki Jakub	2001	Lotto Bydgoscia
Skurzyński Tomasz	2002	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

- Szymon Wiśniewski - AZS UMK Toruń
- Tomasz Ormiński - BTW Bydgoszcz
- Michał Kozłowski - Lotto Bydgoszcz
- Mariusz Szumański - AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

W ostatnich siedmiu mistrzostwach świata wystartowało w czwórce ze sternikiem od sześciu (Racice 2021r.) do dwunastu (Rotterdam 2016) osad. W tym roku do Płowidw zgłoszono dziewięć czwórek. Najmocniej z nich prezentowała się osada Wielkiej Brytanii z trzema medalistami mistrzostw świata juniorów z lat 2019 i 2022. W czwórce Niemiec wiosłowali medaliści mistrzostw świata juniorów z lat poprzednich, a osada Włoch to trzech zawodników z dziesiątej ósemki MMS w Varese. W pozostałych osadach wiosłowali zawodnicy bez sukcesów medalowych w głównych imprezach rangi mistrzowskiej w kategorii młodzieżowej. Naszą czwórkę stanowią dwaj zawodnicy trzeciej i po jednym z czwartej i piątej młodzieżowej dwójki bez sternika z Centralnych Wiosennych Regat Kontrolnych w Poznaniu. Bartłomiej Sopoński w zeszłym roku zdobył złoty medal młodzieżowych mistrzostw Europy w czwórce bez sternika, a Mateusz Kozłowski w ubiegłorocznych mistrzostwach świata juniorów zajął XVII miejsce. Zawodnicy: Karwecki i Witkowski debiutowali w imprezie rangi mistrzowskiej w kategorii młodzieżowej.

W przedbiegu czwórka mocno popłynęła tylko do 1000 metrów, po czym nie widząc szans na awans do finału nie podjęła maksymalnej walki w drugiej części wyścigu. Jak się okazało awans w ich przedbiegu uzyskali późniejsi złoci i srebrni medalisti tej konkurencji. Wyścig repasażowy w wykonaniu naszych reprezentantów okazał się najlepszy, osada bardzo odważnie wystartowała płynąc równo z drugimi Amerykanami i mimo późniejszej zadyszki na dystansie, po półmetku odzyskali wigor i mocno atakowali uzyskując najlepszy czas na ostatnich 500 metrach. Jednak to nie pozwoliło na awans do finału i ostatecznie przypłynęli na trzecim miejscu ze startą 1,02 sek. do drugiej na mecie osady USA - późniejszych brązowych medalistów i 2,92sek. do pierwszej w tym biegu czwórki Nowej Zelandii.

Czwórka popłynęła maksymalnie, wykorzystując w pełni swoje aktualne możliwości, które jeszcze nie pozwalają na awans do finału. W finale B nie popłynęli już tak mocno odczuwając mimo jednego dnia przerwy skutki maksymalnego wysiłku jakim był dla nich repesaż. Ulegli Francuzom, z którymi wcześniej wygrali, ale po raz trzeci pokonali czwórkę Rumuni zajmując w końcowym rozliczeniu VIII miejsce. Zawodnicy w minimalnym stopniu spełnili zadanie wynikowe, jednak poznali poziom jaki trzeba prezentować, żeby walczyć o medale w finale i ile jeszcze do tego poziomu brakuje.

Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce
Ostateczny wynik: VIII miejsce

Mistrzostwa Europy

Tegoroczne, siódme z kolei młodzieżowe mistrzostwa Europy rozegrane zostały na torze regatowym w Krefeld, na mało znanym wiosłarzom torze na jeziorze Elfrather, który dopiero kilka lat temu gościł międzynarodowe zawody juniorskie. Okazją do przyznania praw organizacji MME był w tym roku podwójny jubileusz dla gospodarzy: 140-lecie miejscowego klubu i 650-lecie miasta. Tor regatowy umiejscowiono na jeziorze, który pełni też rolę obiektu rekreacyjnego dla okolicznych mieszkańców. Krefeld mieści się w regionie Niemiec, niezwykle urodzajnym w tory regatowe, tzn. nieopodal znajdują się znane obiekty w Essen i Duisburgu.

Wszystkie młodzieżowe mistrzostwa rozgrywane były w podobnym terminie, czyli na przełomie sierpnia i września. Podejście do młodzieżowych mistrzostw Europy przez krajowe federacje jest różne: część przysłała osady drugoplanowe (niektóre osady niemieckie, brytyjskie, włoskie), część pozostawia skład osad z MMS lub wzmacniają je jeszcze starając się maksymalizować ilość medali (Rumunia) lub sprawdzają zupełnie nowe osady w perspektywie następnego młodzieżowego sezonu (Polska). W tym roku wśród najmocniejszych federacji zabrakło m.in. Francji, Holandii, Irlandii.

W tegorocznych młodzieżowych mistrzostwach Europy wystąpiło tylko 25 europejskich federacji. W poprzednich latach ilość zainteresowanych uczestnictwem w mistrzostwach tej grupy wiekowej ustalił się na poziomie 30-32 państw. Wyjątkiem były mistrzostwa w białoruskim Brześciu, ale niestety i w tym roku ubyło kilka startujących federacji.

Obecnie w młodzieżowych mistrzostwach Europy podobnie jak w ostatnich dwóch latach rozgrywany jest pełen program młodzieżowych mistrzostw świata, czyli 14 konkurencji objętych programem Igrzysk Olimpijskich i 8 konkurencji tzw. „nieolimpijskich”. Niestety przy tej mniejszej ilości uczestniczących federacji, a przede wszystkim przy zmniejszonej ilości zgłaszanych osad jest wiele konkurencji, w których ilość startujących osad jest bardzo mała. Z tego powodu Międzynarodowa Federacja Wioślarska podjęła decyzję o nie wręczaniu medalu załodze w przypadku, gdy dana osada ze względu na ilość zgłoszeń jest jednocześnie w swojej konkurencji ostatnia. Wśród rozegranych konkurencji było po siedem kobiecych i męskich objętych programem igrzysk olimpijskich (w tym jedna wagi lekkiej), a w kategorii nieolimpijskich cztery męskie i trzy kobiece.

Konkurencje olimpijskie:

- jedyńka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sternika
- czwórka bez sternika
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje nieolimpijskie:

- jedyńka wagi lekkiej
- dwójka bez sternika wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej (tylko męska)
- czwórka ze sternikiem

Tylko w jednej konkurencji było więcej niż 12 osad, tzn. tylko w jedynce kobiet potrzebne były półfinały. Tylko 10 konkurencji było obsadzone przez co najmniej 7 osad. W przypadku 11, rozgrywano biegi o tory, tzn. zgłosiło się 6 i mniej osad. Żadna federacja nie zgłosiła w tym roku maksymalnej ilości osad, natomiast najwięcej w swojej reprezentacji mieli ich Niemcy i Rumuni (odpowiednio 13 i 12 osad). Polska reprezentacja z dziewięcioma obsadzonymi konkurencjami była na 5. miejscu pod względem liczby zgłoszonych osad. Tylko 6 osad wystawiła GBR. Spośród większych reprezentacji zabrakło FRA, NED, IRL. Z krajów bałkańskich wystąpiła tylko Słowenia. Małe reprezentacje zgłosiły tradycyjnie tylko po jednej lub po dwie osady.

W tym roku pełna reprezentacja na młodzieżowe mistrzostwa Europy mogła mieć 30 zawodniczek i 34 zawodników oraz cztery sterniczki lub sterników. Zabrakło czwórek podwójnych wagi lekkiej kobiet. W przypadku sterników w tej chwili nie ma podziału na płęć, a jest jedynie wspólny limit wagi. Z tego względu w osadach kobiecych „na sterze” może płynąć mężczyzna i analogicznie w osadach męskich – sternikiem może być kobieta. Polska reprezentacja liczyła 28 startujących osób (w tym 10 kobiet). Tegoroczne młodzieżowe mistrzostwa Europy pod względem ilości polskich osad w finałach były trzecie z dotychczas rozegranych.

W młodzieżowych mistrzostwach Europy łącznie jest zazwyczaj do zdobycia 66 medali, jednak w tym roku wręczono ich zaledwie 50. Jest to wynikiem sytuacji, że w przypadku ośmiu konkurencji (5 męskich i 3 kobiecych) startowało tylko 3 lub mniej osad. Natomiast decyzją World Rowing w takich przypadkach nie dekoruje się ostatnich osad.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Rumunia	9
2	Polska	6
3	Szwajcaria	5
4-5	Grecja, Niemcy	4
6-8	Belgia Wielka Brytania Włochy	3
9-11	Austria, Litwa, Portugalia	2
12-18	Czechy, Dania, Norwegia, Słowenia, Turcja, Ukraina, Węgry	1

Z 25 rywalizujących w tegorocznych młodzieżowych mistrzostwach Europy federacji 18 zdobyło medale. Najwięcej medali w tegorocznych młodzieżowych mistrzostwach Europy zdobyli tradycyjnie Rumuni, którzy generalnie w każdym roku w tej imprezie zdecydowanie dominują. Polska reprezentacja z sześcioma medalami, podobnie jak w ubiegłym roku znalazła się na drugim miejscu. Pięć pierwszych w tym zestawieniu reprezentacji zdobyło razem 56% wszystkich medali. Podobnie jak w latach 2021-22 dalsze miejsce zajęła reprezentacja Niemiec, która zdominowała mistrzostwa rozegrane u siebie w Duisburgu w 2020 r. Świadczy to o tym, że federacja Niemiec MME nie traktuje już priorytetowo.

LICZBA MEDALI ZDOBYTYCH PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH EUROPY

Rok i miejsce mistrzostw	MEDALE			
	złote	srebrne	brązowe	RAZEM
2017 Kruszwica	1	1	-	2

2018 Brześć	-	2	1	3
2019 Joanina	-	1	-	1
2020 Duisburg	-	-	-	0
2021 Kruszwica	-	3	3	6
2022 Hazewinkel	3	2	2	7
2023 Krefeld	1	5	-	6
RAZEM	5	14	6	25

W tym roku Polska zdobyła jeden złoty i aż pięć srebrnych medali.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	8 - 1 - 0
2	Niemcy	4 - 0 - 0
3	Szwajcaria	3 - 1 - 1
4	Włochy	2 - 1 - 0
5	Polska	1 - 5 - 0
6	Wielka Brytania	1 - 1 - 1
7	Litwa	1 - 1 - 0
8	Turcja	1 - 0 - 0
9	Grecja	0 - 2 - 2
10	Austria	0 - 1 - 1
11-13	Czechy	0 - 1 - 0
	Słowenia	
	Węgry	
14	Belgia	0 - 0 - 3
15	Portugalia	0 - 0 - 2
16-18	Dania	0 - 0 - 1
	Norwegia	
	Ukraina	

Na czele klasyfikacji medalowej tegorocznych młodzieżowych mistrzostw Europy znalazła się ponownie Rumunia przed Niemcami, Szwajcarią, Włochami i Polską. Osiem federacji zdobyło złote medale, 11 reprezentacji – srebrne, a 7 reprezentacji – brązowe.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	6 - 1 - 0
2	Niemcy	2 - 0 - 0
3	Polska	1 - 4 - 0
4-5	Szwajcaria	1 - 1 - 1
	Wielka Brytania	
6	Litwa	1 - 1 - 0
7-8	Turcja	1 - 0 - 0
	Włochy	
9	Grecja	0 - 2 - 2
10-12	Czechy	0 - 1 - 0
	Słowenia	
	Węgry	
13	Belgia	0 - 0 - 2
14-18	Austria	0 - 0 - 1
	Dania	
	Norwegia	
	Portugalia	
	Ukraina	

W konkurencjach olimpijskich rozdano w sumie 38 medali. Najwięcej, bo 7 medali zdobyła Rumunia, z czego aż 6 złotych. Pozostałe 8 złotych medali zdobyło łącznie 7 federacji. Na czele klasyfikacji znalazła się Rumunia przed Niemcami i Polską. Bardzo słabo, poniżej wieloletniej średniej jak i posiadanego potencjału wypadli w klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich Brytyjczycy, Włosi (tylko po jednym złotym medalu) oraz Grecja (bez złotego medalu). Jest to spowodowane tym, że te federacje nie wystawiają pełnej ani najsilniejszej reprezentacji.

KLASYFIKACJA MEDALOWA W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW EUROPY W LATACH 2017-2023

Rok	MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	2017			2018			2019				
			LICZBA MEDALI			LICZBA MEDALI			LICZBA MEDALI				
			ZŁ	SR	BR	PAŃSTWO	ZŁ	SR	BR	PAŃSTWO	ZŁ	SR	BR
1		Rumunia	7	1	1	Rumunia	7	0	0	Rumunia	7	1	1

2	Rosja	1	1	2	Grecja	4	4	1	Grecja	3	1	2
3	Bulgaria	1	1	1	Węgry	1	1	0	Białoruś	2	1	0
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR
	4-6	1	1	0	7-8	0	2	1	11-12	0	1	0

Rok	2020				2021				2022			
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	LICZBA MEDALI			PAŃSTWO	LICZBA MEDALI			PAŃSTWO	LICZBA MEDALI		
		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	ZŁ
1	Rumunia	5	2	2	Rumunia	4	4	0	Rumunia	4	3	0
2	Niemcy	3	3	3	Wielka Brytania	2	0	1	Polska	3	2	2
3	Włochy	2	4	1	Grecja/Turcja	1	1	0	Belgia/Grecja	2	0	0
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR
	Brak medali	0	0	0	11	0	3	2	2	3	2	2

Rok	2023			
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	LICZBA MEDALI		
		ZŁ	SR	BR
1	Rumunia	6	1	0
2	Niemcy	2	0	0
3	Polska	1	4	0
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR
	3	1	4	0

We wszystkich dotychczas rozegranych młodzieżowych mistrzostwach Europy na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich była reprezentacja Rumunii i aż czterokrotnie w pierwszej trójce byli Grecy. Polska w tym roku po raz drugi z rzędu znalazła się w pierwszej „trójce” tej klasyfikacji.

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje wysoki poziom sportowy. W młodzieżowych mistrzostwach Europy jest do rozdzielania łącznie 814 punktów przy pełnej obsadzie 22 konkurencji. Jednak w tegorocznych mistrzostwach ze względu na niepełną ilość startujących w niektórych konkurencjach i brak jednej konkurencji rozdzielono tylko 600 punktów. W Krefeld jedna reprezentacja mogłaby zdobyć teoretycznie 189 punktów (w 21 konkurencjach).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA 2023 – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Rumunia	82
2	Niemcy	71
3	Włochy	64
4	Polska	56
5	Szwajcaria	49
6	Grecja	44
7	Wielka Brytania	36
8	Litwa	27
9-11	Belgia, Czechy, Norwegia	18
12	Austria	16
13	Słowenia	15
14	Ukraina	14
15-17	Estonia, Portugalia, Węgry	13
18	Turcja	9
19	Dania	8
20	Słowacja	6
21	Bulgaria	4
22	Finlandia	3
23	Łotwa	2
24	Moldawia	1

Punkty zdobyły 24 kraje, tylko reprezentacja Izraela nie zdobyła ani jednego punktu. Punktację drużynową młodzieżowych mistrzostw Europy wygrała Rumunia przed Niemcami i Włochami. Polska reprezentacja zajęła tak jak w ub.r. dobre czwarte miejsce z 56 punktami. Tylko trzy polskie osady z dziewięciu startujących nie zdobyły medalu. Wszystkie reprezentacje, które wyprzedziły nas w tej klasyfikacji miały więcej startujących osad. W siedmiu dotychczas rozegranych młodzieżowych mistrzostwach Europy punktację drużynową pięciokrotnie wygrała Rumunia. Tylko po razie wygrali Włosi i Niemcy. W pierwszej trójce zawsze były reprezentacje Rumuni i Niemiec. Mistrzostwa na swoim torze jako gospodarze wykorzystali Białorusini i Grecy, którzy „u siebie” zajmowali w tej punktacji trzecie miejsca. W Krefeld wygrywający Rumuni mieli prawie najmniejszą ilość punktów jako zwycięzcy MME.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA 2023 – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Rumunia	64
2	Polska	49
3	Niemcy	48
4	Grecja	40
5	Wielka Brytania	36
6	Szwajcaria	31
7	Litwa	27
8	Włochy	23
9	Czechy	18
10	Estonia	13
11-12	Belgia, Słowenia	12
13	Norwegia	11
14-16	Austria, Turcja, Węgry	9
17-18	Dania, Ukraina	8
19	Portugalia	6
20	Bułgaria	4
21	Łotwa	2
22	Słowacja	1

W 14 konkurencjach olimpijskich z uwagi na niepełną ilość zgłoszeń w kilku konkurencjach do rozdzielania było mniej punktów. Jedna reprezentacja maksymalnie mogła zdobyć 126 punktów (po 63 punkty wśród kobiet i mężczyzn). Ostatecznie rozdzielono 252 pkt wśród mężczyzn i tylko 181 pkt wśród kobiet. W konkurencjach olimpijskich punktowały 22 z 25 startujących federacji. Drużynowo w konkurencjach olimpijskich wygrała Rumunia po roku przerwy przed Polską i Niemcami. Należy podkreślić bardzo dobrą postawę naszej reprezentacji, która wykorzystała nieobecność najsilniejszych reprezentacji lub osad z silnych federacji. W siedmiu dotychczas rozegranych młodzieżowych mistrzostwach Europy punktacją drużynową w konkurencjach olimpijskich pięciokrotnie wygrała Rumunia i po jednym razie Niemcy i Polska. Na podium punktacji drużynowej w konkurencjach olimpijskich zawsze byli Rumuni, sześciokrotnie – Niemcy, trzykrotnie – Polacy, dwukrotnie – Grecy, Rosjanie oraz po jednym razie – Białorusini, Włosi i Szwajcarzy. Najwięcej punktów zdobyli zwycięzcy młodzieżowych mistrzostw Europy w 2019 i 2020 roku, Rumuni i Niemcy po 86. Najmniej punktów zdobyli zwycięzcy w ostatnich dwóch latach (Polska w ub.r. 62 pkt, Rumunia 64 pkt w roku bieżącym).

LICZBA ZDOBYWANYCH PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ PUNKTÓW ORAZ ZAJĘTE MIEJSCA W PUNKTACJI DRUŻYNOWEJ W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH EUROPY W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH W LATACH 2017-2023

Rok i miejsce mistrzostw	2017 Kruszwica	2018 Brześć	2019 Joanina	2020 Duisburg	2021 Kruszwica	2022 Hazewinkel	2023 Krefeld
Liczba punktów	31	20	21	14	52	62	49
Miejsce w punktacji drużynowej olimpijskiej	4-5	12-13	9	12	2	1	2

Z powyższego zestawienia wynika, że na przestrzeni siedmiu edycji ostatnie trzy młodzieżowe mistrzostwa Europy były wyraźnie najlepszymi występami polskiej reprezentacji. Jednak przy tak skonstruowanym kalendarzu międzynarodowym w którym MME odbywają się pięć tygodni po młodzieżowych mistrzostwach Świata ostateczne miejsce w europejskim rankingu może nie do końca oddawać rzeczywistą pozycję naszej reprezentacji. Trzeba zauważyć nieobecność takich krajów jak m.in. Francja i Holandia oraz fakt, że np. Niemcy czy Brytyjczycy dają szansę zmiennikom lub nie wystawiają większej ilości osad.

Warto docenić utrzymanie wysokiego poziomu sportowego polskich osad na MME w stosunku do 2022 r. Po bardzo udanych i historycznie najlepszych MMS w tym sezonie, na MME w Krefeld trener główny kadry młodzieżowej mógł sprawdzić młodszych zawodników lub też zestawić nowe osady z perspektywą na kolejny sezon. Tym bardziej, że nikt z medalistów czterech osad z MMS z Płowdiw nie wystartował już w Krefeld w tym samym składzie. Albo startował w innych składach w MME albo nie startował w ogóle, bo uczestniczył już w końcowych przygotowaniach do MŚ Seniorów w Belgradzie.

Polska reprezentacja na młodzieżowe mistrzostwa Europy w wioślarstwie wyjechała autokarem bezpośrednio po zakończeniu zgrupowania w COS OPO Wałcz w dniu 24 sierpnia. Po trwającej ponad osiem godzin podróży zatrzymała się w niemieckiej miejscowości Hannover na nocleg. Następnego dnia po śniadaniu ekipa ruszyła w dalszą podróż. Reprezentację zakwaterowano w trzy gwiazdkowym Holiday Inn Express w pokojach dwuosobowych z klimatyzacją, w bardzo dobrych warunkach. W hotelu reprezentacja zapewnione miała śniadania, a obiady i kolacje na torze regatowym w Krefeld. Cały akwen oprócz głównej części z torem tworzą też mniejsze boczne zatoczki, z których w przypadku bocznego, zachodniego wiatru tworzy się fala w co najmniej dwóch miejscach. Niestety takie właśnie warunki dominowały przez oba dni regat.

Regaty rozgrywano w systemie dwudniowym: pierwszego dnia w sobotę do południa przedbiegi lub biegi o tory, po południu repasaże. Natomiast w niedzielę od rana najpierw półfinały (tylko w jedynce kobiet) oraz finały B i A. Podczas zawodów warunki wietrzne były zmienne, ale głównie dominował wiatr i fala boczna. Temperatury przyjemne w okolicach 16 -20 st. C. Ostatnie cztery finały regat w tym dekoracje zostały opóźnione przez burzę i ulewny deszcz, który zmusił organizatorów do ogłoszenia prawie godzinnej przerwy.

W Krefeld wystartowało w 21 konkurencjach 50 osad kobiecych i 78 osad męskich. Najwięcej osad wystartowało w konkurencjach jedynek kobiet – 13 i tylko w tym przypadku potrzebne były półfinały. Najslabiej obsadzonymi konkurencjami były ósemki, czwórki bez sterniczki i czwórki podwójne kobiet oraz pięć konkurencji nieolimpijskich, które były reprezentowane przez zaledwie 2-3 osady.

Ocena, ale przede wszystkim obiektywne porównanie poziomu polskich osad jest bardzo trudne. Po pierwsze z uwagi na słabą obsadę w wielu konkurencjach, tzn. niepełne finały. Po drugie trudne warunki pogodowe, zmienne w czasie regat powodowały znaczne różnice czasowe w rozgrywanych biegach. Burza, która spowodowała także przerwę w regatach całkowicie zmieniła warunki pogodowe na torze, tzn. siłę i kierunek wiatru. Przykładowo w niektórych konkurencjach rezultaty osiągnięte przez zwycięzców odbiegały o nawet 35 - 40 sek. od rekordowych osiągnięć w tej kat. wiekowej (np. BWL2x, BW4), w innych natomiast lepsze warunki wietrze sprzyjały osiągnięciu przyzwoitych rezultatów (BM2x – ok. 11 sek. do rekordu). Dlatego też ocenę występu polskich osad trzeba przeprowadzić indywidualnie, poprzez zdobycze medalowe, ale też różnice do złotych medalistów.

W tym zestawieniu na tle sześciu medalistów i medalistek bardzo dobrze wypada czwórka bez sternika kobiet, która wprawdzie zajęła 3., ostatnie miejsce, ale uległa najszybszym o zaledwie 1,9 sek., a drugim na mecie rywalkom o zaledwie 1 sek. Najslabiej w tym zestawieniu prezentują się obie męskie dwójki podwójne - open i kat. lekkiej, którym wyraźnie zabrakło do medalu – odpowiednio 10,9 i 16,3 sek.

Lp.	Konkurencja	Zwycięzca	Czas zwycięzcy	Czas osady polskiej	Strata polskiej osady do I miejsca	Miejsce w MME
1	BM4x	POL	05:53,8	05:53,8	00:00,0	I
2	BM4-	ROU	06:15,8	06:17,4	00:01,5	II
3	BW4-	GBR	07:01,8	07:03,7	00:01,9	III
4	BW4x	LTU	06:37,0	06:39,0	00:02,0	II
5	BM1x	TUR	07:10,6	07:15,3	00:04,7	II
6	BW2-	ROU	07:33,6	07:39,1	00:05,5	II
7	BM4+	ROU	06:33,6	06:42,1	00:08,4	II
8	BM2x	GER	06:19,1	06:30,0	00:10,9	V
9	BLM2x	GER	06:36,6	06:52,8	00:16,3	VI

KIEROWNICTWO EKIPY

Kierownik

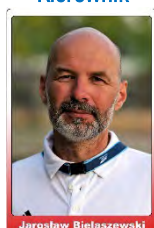
Lekarz

Fizjoterapeuta

Trener kadry młodzieżowej

Trener współpracujący

Trener współpracujący

Trener współpracujący

Trener współpracujący

I. DWÓJKA BEZ STERNICZKI Kobiet BW2-

Jęchorek Barbara	2001	Posnania Poznań
Jankowska Martyna	2002	AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trenerzy klubowi:

Mariola Abrahamczyk - Posnania Poznań
Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Gutorski

Do konkurencji zgłoszono cztery osady i nasze zawodniczki jako aktualne mistrzynie świata w czwórce bez sterniczki najlepiej prezentowały się w tym towarzystwie pod względem swojego dotychczasowego wyniku. Dwójka Austrii zajęła IV miejsce w tej konkurencji w Płowdiu, osada Rumunii to zawodniczki z siódmej ósemki, a jedna zawodniczka w osadzie Grecji to tegoroczna srebrna medalistka mistrzostw świata junierek w dwójce bez sterniczki. Nasza osada początkowo miała popłynąć w składzie Jęchorek/Potrzuska, jednak przejazdy kontrolne w Wałczu wykazały, że lepiej prezentuje się na dwójce zestawienie Jęchorek/Jankowska. Natomiast czwórka bez sterniczki w składach z Jankowską lub z Potrzuską pływała bardzo podobnie.

Dwa wyścigi dwójek bez sterniczki w Krefeld zakończyły się taką samą kolejnością. Najmocniejsze dwa razy okazały się Rumunki i tylko Polki w początkowej fazie wyścigu nawiązały z nimi równorzędną walkę. W finale Polki nawet ponad 500 metrów po starcie prowadziły. Jednak konsekwentna mocna jazda dwójki z Rumunii sprawiła, że to ona wygrała regaty przed osadą Polski i Austrii. Najślabsze dwukrotnie okazały się zawodniczki z Grecji.

Polska dwójka bez sterniczki wypełniła postawione przed nią zadanie wynikowe i mimo, że wygrały z czwartą osadą z Płowdiu to jednak zawodniczki czeka jeszcze dużo pracy by osiągnąć poziom satysfakcjonujący w grupie senierek szczególnie, że szlakowa osady zakończyła już swoją młodzieżową karierę.

Prognoza wynikowa: I-III miejsce
Ostateczny wynik: srebrny medal

II. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC BW4x

Baranowska Dominika	2001	BKW Bydgoszcz
Khlibenko Anna	2004	AZS AWFIS Gdańsk
Malicka Natasha	2004	Drakkar Gdańsk
Stefaniak Gabriela	2005	Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Agata Chrustowska - BKW Bydgoszcz
Michał Rychlicki - AZS AWFIS Gdańsk
Tomasz Bykowski - Drakkar Gdańsk
Mariola Abrahamczyk - Posnania Poznań
Piotr Abrahamczyk - Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aneta Bełka-Siemion

Na młodzieżowe mistrzostwa Europy w Krefeld zgłoszono tylko trzy czwórki podwójne kobiet, oprócz naszej jeszcze Litwinki - piątę w Płowdiu i Brytyjki z dwiema zawodniczkami, które w Płowdiu zajęły ósme miejsce, przed naszą osadą.

Polska czwórka zajęła XI miejsce w tegorocznych młodzieżowych mistrzostwach świata. W Krefeld w składzie jedna zmiana: zadebiutowała w tej kategorii z G. Stefaniak (uczestniczka MŚJ 2023 w Paryżu). Zmiana to próba wzmocnienia osady na zawody w Krefeld. Jako, że po wcześniejszej selekcji najślabszym ogniwem w osadzie była Z. Śmigielska podjęto próbę sprawdzenia czy z aktualną jeszcze juniorką G. Stefaniak osada popłynie szybciej. Gabriela wspólnie z dwiema innymi zawodniczkami z czwórki N. Malicką i A. Khlibenko to ubiegłoroczne srebrne medalistki mistrzostw Europy juniorów oraz finalistki MŚJ (V miejsce) w tej konkurencji. Przejazdy kontrolne mające na celu wyłonienie najszybszego składu wypadły na korzyść G. Stefaniak.

W Krefeld podczas biegu o tory zgodnie z przewidywaniami najszybsze były najwyżej notowane Litwinki, które po starcie objęły pewne prowadzenie i nie oddały go do mety. Nasza osada do półmetka toczyła wyrównaną walkę z Brytyjkami, jednak w drugiej części dystansu po powiększeniu przewagi przez czwórkę GBR nie podjęły już walki o wyższe miejsce dopływając do mety w równym tempie i zachowując

siły na wyścig finałowy. W niedzielnym finale nasza czwórka mocno wystartowała, jednak szybsze na starcie ponownie okazały się Litwinki, ale za to Brytyjki zostały pół długości łodzi. W dalszej części dystansu Polki zmniejszały stratę do prowadzącej osady i zwiększały przewagę nad trzecimi Brytyjkami. Ostatecznie zajęły drugie miejsce ze stratą 2,00 sek. do Litwy i przewagą 2,54 sek. nad Wielką Brytanią.

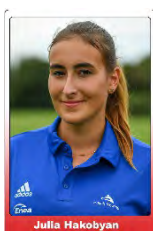
Osadę należy pochwalić za dobre rozłożenie sił na dystansie, a różnica do piątej z Mistrzostw Świata czwórki napawa optymizmem przed przyszlórocznym sezonem, tym bardziej, że podstawę naszej czwórki stanowią młode zawodniczki, które dopiero zdobywają doświadczenie w regatach międzynarodowych. Zakładając, że będą podnosić konsekwentnie swój poziom sportowy, należy wierzyć że w najbliższych latach pozwoli im to włączyć się do walki o finały, a później o medale imprez rangi mistrzowskiej w grupie młodzieżowej.

Prognoza wynikowa: I-III miejsce
Ostateczny wynik: srebrny medal

III. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIEC BW4-

Gałka Dominika	2002	AZS UMK Toruń
Hakobyan Julia	2004	SMS/AZS UMK Toruń
Potrzuska Anna	2001	AZS AWFIS Gdańsk
Ludwiczak Weronika	2002	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:
 Szymon Wiśniewski - AZS UMK Toruń
 Michał Rychlicki - AZS AWFIS Gdańsk
 Waldemar Nowakowski - Lotto Bydgoscia
Trener prowadzący w reprezentacji:
 Wojciech Gutorski

W konkurencji czwórki bez sterniczki wystartowały tylko trzy osady; oprócz naszej czwórki jeszcze Rumunki i Brytyjki. W osadzie z wielkiej Brytanii wiosłowały dwie zawodniczki, które w Płowdiw zajęły czwarte miejsca w czwórce bez sterniczki i w ósemce. Czwórka z Rumunii to dwie zawodniczki z siódmej ósemki tegorocznych młodzieżowych mistrzostw świata i dwie, które w ubiegłym roku były szóste na ósemce w Varese. W naszej czwórce wiosłowały dwie złote medalistki tegorocznych młodzieżowych mistrzostw świata w tej konkurencji oraz dwie złote medalistki MMP w czwórce bez sterniczki.

Czwórki bez sterniczki w Krefeld wystartowały dwa razy w biegu o tory i w finale. Obydwa wyścigi były bardzo wyrównane i wskazanie po pierwszym starcie która osada zwycięży było niezwykle trudne. Dodatkowym czynnikiem motywacyjnym, żeby walczyć o jak najwyższe miejsce był fakt, że ostatnia czyli trzecia osada nie uczestniczy w ceremonii dekoracji i nie otrzymuje medalu. W finale czwórka Polek bardzo zmotywowana po wyrównanym wyścigu o tory od startu wyszła na prowadzenie. Ponad 1500 metrów prowadziła, a różnice na poszczególnych punktach pomiarowych między trzema osadami wynosiły nie więcej niż 1,5 sekundy i o ostatecznej kolejności decydował finisz. Niestety najwięcej sił na końcówkę zachowały zawodniczki Wielkiej Brytanii, które zwyciężyły 0,81 sek. przed Rumunkami i 1,89 sek. przed naszą czwórka. Wyścig bardzo emocjonujący i niezwykle wyrównany. Nikła strata do zwycięzcy naszej osady świadczy o wyrównanym poziomie i można przypuszczać, że czwórka Polek przy lepszym opływaniu i bardziej ekonomicznej i efektywnej jeździe na dystansie zachowałyby więcej sił na finisz, co mogłoby zmienić kolejność osad na mecie. Niestety tak się nie stało i tym bardziej szkoda straconej szansy, która była blisko, ale niewątpliwie zawodniczki popłynęły na miarę swoich aktualnych możliwości i należy mieć nadzieję, że wyciągną wnioski z tego startu i będą odpowiednio zmotywowane do wytężonej pracy przed następnym sezonem.

Prognoza wynikowa: I-III miejsce
Ostateczny wynik: III miejsce

IV. JEDYNKA MĘŻCZYZN BM1x

Litka Cezary

2002

Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Maciej Kurek - Posnania Poznań

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Rafał Dziekoński

W jedynce mężczyzn zgłoszono dziesięciu zawodników. Najwyżej notowany był Szwajcar szósty w Płowdiu na jedynce, gdzie Turek zajął ósme miejsce, a Słoweniec dwunaste. Ponadto startowali ubiegłoroczny mistrz świata juniorów w jedynce Mario Prati i tegoroczny srebrny medalista wśród juniorów Grek Makrygranis Panagiotis. C. Litka zgłoszony do jedynki to ubiegłoroczny brązowy medalista w czwórce podwójnej z MME w Hazewinkel. Szkolony przez cały okres przygotowawczy w grupie seniorów. Podczas regat kontrolnych w Poznaniu na jedynce zajął V miejsce ze stratą 3,33 sek. do czwartego w tym wyścigu Piotra Płomińskiego aktualnego młodzieżowego mistrza świata w jedynce. W tym roku wystartował również w młodzieżowych mistrzostwach świata gdzie szlakował czwórkę podwójną. W imprezie tej po niezwykle wyrównanym, ale nieudanym dla naszej czwórki wyścigu półfinałowym na ostatnich 150 metrach C. Litka zupełnie stracił koordynację, a po minięciu linii mety zaślabł prawdopodobnie w wyniku udaru słonecznego. W konsekwencji ze względu na stan zdrowia Cezarego następnego dnia osada nie wystartowała w finale B i nie została sklasyfikowana. Po Płowdiu wystartował jeszcze w Chengdu podczas Letniej Uniwersjady. W konkurencji jedynki bez większych problemów przeszedł eliminacje i z drugiego miejsca w półfinale z drugim czasem tej fazy eliminacji awansował do finału. W wyścigu finałowym ponad 1750 metrów płynął na pozycji medalowej jednak na ostatnich 200 metrach wyraźnie osłabł i wyprzedzany przez kolejnych zawodników zajął ostatecznie piąte miejsce. Zarówno w Płowdiu jak i Chengdu panowały podobne warunki pogodowe, wysoka temperatura powyżej 35 stopni i duża wilgotność, które wyraźnie naszemu zawodnikowi nie służyły.

Przy dziesięciu zgłoszonych zawodnikach rozegrano dwa przedbiegi, jeden repesaż i dwa finały. W przedbiegu C. Litka spotkał się z Turkiem i Włochem. Stawką były dwa miejsca premiowane awansem do finału. Od startu Polak prowadził ponad 1500 metrów, jednak nie odpowiedział na końcowy atak zawodnika Turcji i ostatecznie pewnie przed Włochem awansował do finału z drugiego miejsca z trzecim czasem eliminacji. Z drugiego przedbiegu do finału awansowali Grek i Słoweniec, a w repesażu awans uzyskali Szwajcar i Norweg. W finale w walce o zwycięstwo liczyło się tylko dwóch zawodników Turek i Polak. Ponad 1000 metrów prowadził C. Litka, po półmetku przez dłuższy czas obaj zawodnicy płynęli niemal równo. Jednak na ostatnich 500 metrach więcej sił na finisz zachował jedynkarz z Turcji który pewnie wygrał. Drugi był C. Litka 2,83 sek. przed trzecim Grekiem.

Bardzo duży potencjał wydolnościowy zawodnika, jego determinacja i chęć przełamania impasu wynikowego w sezonie, a także wiara we własne możliwości sprawiły, że zdobył srebrny medal w młodzieżowych mistrzostwach Europy. Spełnił zadanie wynikowe i obecnie upewniony co do własnych sił oraz umiejętności z pewnością z nowymi nadziejami przystąpi do kolejnego sezonu.

Prognoza wyniku: I-III miejsce

Ostateczny wynik: srebrny medal

V. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN BLM2x

Majewski Jakub

2004

AZS AWFIS Gdańsk

Rostworowski Stefan

2002

AZS AWF Kraków

Trenerzy klubowi:

Michał Myszka - AZS AWF Kraków

Michał Rychlicki - AZS AWFIS Gdańsk

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Bielaszewski

W konkurencji dwójki podwójnej wagi lekkiej mężczyzn wystartowało dziesięć osad. Najwyżej notowane były dwójki Niemiec z ubiegłorocznym srebrnym medalistą młodzieżowych mistrzostw świata oraz trzy osady z finału B tegorocznych mistrzostw świata - dziewiątej Portugalii, dziesiątej osady Węgier i jedenastej Szwajcarii. W składzie naszej osady wiosłowali ubiegłoroczny finalista młodzieżowych mistrzostw Europy w tej konkurencji J. Majewski (IV miejsce) oraz aktualny srebrny medalista młodzieżowych mistrzostw Polski w jedynce wagi lekkiej S. Rostworowski. Zawodnicy wygrali bieg kwalifikacyjny

wykorzystując słabszą dyspozycję drugiej dwójki wynikającą ze startu S. Stankiewicza w Letniej Uniwersjadzie w Chengdu oraz jego późnego powrotu z Chin i zdobyli tym samym prawo startu w MME.

Podczas przedbiegu w Krefeld, z którego do finału awansowały dwie pierwsze osady nasza dwójka do 1000 metrów zajmowała trzecie miejsce, ale z dużą stratą do drugiej osady Estonii. Uwzględniając tę stratę nie kontynuowała dalszej walki mając na uwadze start w repesażu, który miał się odbyć cztery i pół godziny później.

Z repesażu do finału również awansowały dwie dwójki i Polacy dobrze wystartowali zajmując na 500 metrach drugą pozycję. Jeszcze na półmetku mimo, że byli już trzeci utrzymywali kontakt z czołówką wyścigu. Niestety dalej sytuacja zmieniła się na niekorzyść naszej dwójki i czołowe dwie osady odjechały. Trzecie miejsce ze stratą ponad 5 sek. do drugich Węgrów sprawiło, że dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn jako jedyna z Polskich osad nie

wystartowała w „dużym” finale. W finale B mocno zmotywowani do walki o zwycięstwo nasi zawodnicy niemal cały wyścig prowadzili równorzędną walkę z Grekami. Różnice między tymi dwoma osadami walczącymi o zwycięstwo w finale B były na kolejnych punktach pomiarowych minimalne i wynosiły nie więcej niż 0,22 sek. Na finiszu więcej sił zachowali Polacy i to oni wygrali 1,11 sek. przed Grekami i ponad 5 sek. nad Bułgarami.

Dwójka wygrywając finał B zajęła ostatecznie VII miejsce spełniając tym samym zadanie wynikowe.

Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: VII miejsce

VI. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN BM2x

Kulka Mikołaj	2003	Drakkar Gdańsk
Szewczyk Kajetan	2002	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Tomasz Bykowski - Drakkar Gdańsk

Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Bielaszewski

W Krefeld wystartowało jedenaście dwójek podwójnych mężczyzn. Wśród nich osada Niemiec z ubiegłorocznym mistrzem świata juniorów i czwartym zawodnikiem młodzieżówki w tej konkurencji. Grecy to aktualni wicemistrzowie świata juniorów z dwójki podwójnej i jednocześnie ósma osada MMS, a Belgowie wygrali finał B tegorocznych młodzieżowych mistrzostw świata. Zawodnicy dwójki Włoch startowali w tym roku w Płowdiw z tym, że jeden z nich zajął piąte miejsce w czwórce, a drugi piętnaste w dwójce podwójnej. W naszej dwójce wiosłowali zawodnicy, którzy nie zakwalifikowali się do osad na młodzieżowe mistrzostwa świata. Są zmiennikami dla zawodników wiosłujących w czwórce podwójnej i w każdej chwili mogą ich zastąpić reprezentując nieznacznie tylko niższy poziom sportowy. Mikołaj Kulka w ubiegłym roku w Hazewinkel podczas MME zajął V miejsce właśnie w dwójce podwójnej.

W regatach dwójka wystartowała trzy razy. W przedbiegu przy jednej awansującej do finału osadzie nasi reprezentanci tylko do półmetka prowadzili walkę o premiowane miejsce, drugą połowę dystansu odpuszczając mając w perspektywie wyścig repesażowy który miał się odbyć za cztery i pół godziny. W repesażu dobrze zmotywani i nastawieni na walkę o dwa dające awans do finału miejsca od startu zabrali się z czołówką wyścigu, a dzięki dobrej rytmicznej jeździe torowej na półmetku objęli prowadzenie, którego już do mety nie oddali. W finale, który ze względu na burzę odbył się z ponad półgodzinnym opóźnieniem rywalizując w silnej konkurencji prawie do 1000 metrów nawiązali walkę o medal. W dalszej części dystansu jednak osłabli i ostatecznie zajęli piąte miejsce ze stratą do zwycięzcy 10,86 sek., a do brązowego medalu 8,20 sek.

Zawodnicy popłynęli na miarę swoich aktualnych możliwości wypełniając postawione przed nimi zadanie wynikowe. Jednak, aby wejść do pierwszoplanowej osady w wiosłach krótkich muszą do przyszłego sezonu podnieść wyraźnie swój poziom sportowy.

Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: V miejsce

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

BM4x

Bartkowski Bartosz	2000	AZS AWFIS Gdańsk
Czekanowicz Igor	2004	SMS/Posnania Poznań
Rańda Michał	2004	AZS Wratysłavia
Woźniak Jakub	2002	KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

Michał Rychlicki	- AZS AWFIS Gdańsk
Wojciech Szymerowski	- AZS Wratysłavia
Maciej Kurek	- Posnania Poznań
Mirosław Rewers	- KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Rafał Dziekoński

W młodzieżowych mistrzostwach Europy wystartowało osiem czwórek podwójnych mężczyzn. Wśród nich Szwajcarzy, którzy w tym samym składzie w Płowdiu wygrali finał B, oprócz nich ścigali się również w niezmienionym składzie Czesi z ósmego miejsca i Litwini z dziesiątego z jedną zmianą na finalistę w deblu z MMS. Nasza czwórka podwójna to osada z jedną zmianą w stosunku do tej z młodzieżowych mistrzostw świata. W imprezie MMS po niezwykle wyrównanym, ale nieudanym dla naszej czwórki wyścigu półfinałowym w którym po zaślabnięciu szlakuwego z powodu udaru słonecznego, osada nie wystartowała w finale B i nie została sklasyfikowana. Właśnie w miejsce szlakuwego C. Litki, który wystartował w Krefeld na jedynce wszedł aktualny wicemistrz świata w dwójce podwójnej z Płowdiu J. Woźniak.

W młodzieżowych mistrzostwach Europy Polska czwórka wystartowała dwa razy wygrywając obydwie wyścigi. Przedbieg, z którego do finału awansowała tylko jedna osada Polska czwórka pewnie zwyciężyła przed Litwinami, Niemcami i Rumunami. Z drugiego przedbiegu awansowali Czesi. W niedzielę przed finałem czwórki podwójnej ze względu na zbliżającą się burzę wyraźnie zmieniły się warunki atmosferyczne. Przede wszystkim wiatr zmienił się z bocznego trzymającego na sprzyjający i w trakcie wyścigu zaczął padać deszcz. Polska czwórka bardzo dobrze taktycznie rozegrała bieg finałowy. Po spokojnym starcie utrzymała się w czołówce wyścigu i dalej na dystansie systematycznie przesuwała się do przodu obejmując po półmetku prowadzenie, którego mimo ataków ze strony Litwinów i Szwajcarów już nie oddała do mety zwyciężając 1,02 sek. nad drugą i 1,11sek. nad trzecią osadą. Startem w Krefeld czwórka powetowała sobie niepowodzenie z Płowdiu i zrehabilitowała się wypełniając postawione przed nią zadanie wynikowe. Potwierdziła też że słabszy występ w półfinale MMS był tylko wypadkiem przy pracy i że zaprezentowany wysoki poziom sportowy predysponuje ich danego startu w przyszłorocznych młodzieżowych mistrzostwach świata.

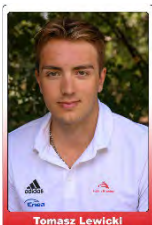

Prognoza wynikowa: I-III miejsce
Ostateczny wynik: złoty medal

VIII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN

BM4-

Lewicki Tomasz	2003	Lotto Bydgoscia
Streich Oskar	2001	AZS UMK Toruń
Tomiak Szymon	2002	Posnania Poznań
Wojtalak Patryk	2001	Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	- Lotto Bydgoscia
Mariusz Szumański	- AZS UMK Toruń
Maciej Kurek	- Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

W konkurencji czwórki bez sternika wystartowało w Krefeld osiem osad. Najmocniej wśród nich prezentowały się osada Rumuni z dwoma zawodnikami z czwartej czwórki „bez” z Płowdiu oraz zawodnikami z szóstej ósemki i dwunastej dwójki bez sternika. W czwórce GBR wiosłował aktualny młodzieżowy mistrz świata w ósemce, a z czwórki Grecji w Płowdiu dwóch zawodników zajęło dziesiąte miejsce w tej konkurencji i osadę uzupełniono dwoma finalistami MŚJ w dwójce bez sternika (V miejsce).

Czwórka Polska w młodzieżowych mistrzostwach świata w Płowdiw wygrała finał B z bardzo dobrym czasem 5:53,56. Wynik uzyskany przez czwórkę w Płowdiw nie spełnił ambicji zawodników i oczekiwań trenera. Błąd taktyczny w półfinale sprawił, że prowadzili realną walkę o finał jedynie do półmetka. W finale B popłynęli już inaczej tzn. niższym tempem, rytmicznie i skutecznie co pozwoliło im wygrać z dziesiątą osadą z pucharu świata w Lucernie w bardzo dobrym czasie, który w finale pozwoliłby na zajęcie V miejsca i był jedynie o 6,48 sek. gorszy od czasu mistrzów świata – osady GBR.

Przy ośmiu osadach w Krefeld z przedbiegu awans do finału uzyskiwał tylko zwycięzca wyścigu. Nasza osada trafiła na potencjalnych kandydatów do medalu – osady Wielkiej Brytanii, Niemiec i Grecji. Po nieoczekiwanie słabszym starcie ponad połowę dystansu płynęli na ostatnim czwartym miejscu ze stratą do prowadzących Brytyjczyków ponad połowy długości łodzi. Po półmetku wyraźnie przyspieszyli, a ostatnie 500 metrów popłynęli najszybciej i awansowali do finału z przewagą 1,52 sek. nad drugą czwórką GBR. Drugi przedbieg pewnie i bez większego wysiłku wygrali Rumuni. W finale od początku prowadziła osada z Rumunii, a nasza czwórka dopiero przed półmetkiem wyszła na drugą pozycję i zaczęła zbliżać się do prowadzącej osady broniąc się jednocześnie przed zaciekle atakującymi Brytyjczykami. Ostatecznie zdobyli srebrny medal 1,51 sek. za Rumunią i 0,14

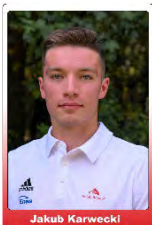
sek. przed brązową osadą GBR.

Wyciągnięcie wniosków z nieudanego startu w Płowdiw oraz lepsze opływanie i dobra dyspozycja podczas regat sprawiły, że zawodnicy zdobyli srebrny medal w Krefeld i zrehabilitowali się po Płowdiw, gdzie wypadli poniżej swoich oczekiwań. Wynik z MME potwierdził, że czwórka prezentuje wysoki poziom sportowy i np. przy innym rozegraniu biegu półfinałowego w Płowdiw realna była walka w finale tej imprezy.

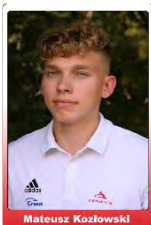
Prognoza wynikowa: IV-VIII miejsce
Ostateczny wynik: srebrny medal

IX. CZWÓRKA ZE STERNIEM MĘŻCZYZN BM4+

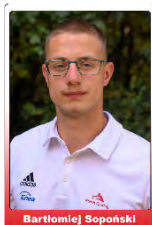
Karwecki Jakub	2001	Lotto Bydgoscia
Kozłowski Mateusz	2004	SMS/AZS UMK Toruń
Sopoński Bartłomiej	2002	BTW Bydgoszcz
Witkowski Michał	2002	Lotto Bydgoscia
Skurzyński Tomasz Ster.	2002	AZS UMK Toruń

Jakub Karwecki

Mateusz Kozłowski

Bartłomiej Sopoński

Michał Witkowski

Tomasz Skurzyński

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
Szymon Wiśniewski - AZS UMK Toruń
Tomasz Ormiński - BTW Bydgoszcz
Mariusz Szumański - AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

Do konkurencji czwórki ze sternikiem zgłoszono trzy osady w tym Rumunię zestawioną z zawodników szóstej ósemki z Płowdiw oraz czwórkę Ukrainy w której wiosłowali zawodnicy z ubiegłorocznej dziesiątej ósemki mistrzostw świata juniorów. Nasza osada podczas tegorocznych młodzieżowych mistrzostwach świata zajęła VIII miejsce. Osada najlepiej zaprezentowała się w repesażu, w którym dwa pierwsze miejsca dawały awans do finału. Popłynęła w nim bardzo odważnie od początku co pozwoliło na walkę o finał do końca wyścigu. Niestety nie osiągnęli jednak upragnionego celu, zajmując trzecie miejsce ulegając 1,02 sek. Amerykanom, którzy później zdobyli brązowy medal.

Czwórki ze sternikiem wystartowały dwa razy. Zarówno w biegu o tory jak i w finale kolejność była taka sama. Zdecydowanie na prowadzenie wychodziła osada Rumunii i dalej tylko zwiększała przewagę nad dwiema pozostałymi czwórkami. W finale mimo zdecydowanej próby utrzymania równego tempa z Rumunami tylko przez pierwsze 400 metrów naszej osadzie udało się utrzymać bezpośredni kontakt. Plusem

tej sytuacji było zdecydowane odpłynięcie trzeciej w stawce osadzie Ukrainy. W dalszej części dystansu tylko powiększały się różnice między czwórkami.

Zdobycie srebrnego medalu przez naszą czwórkę przy tej konkurencji było planem minimum, który został zrealizowany. Można mieć nadzieję, że doświadczenie zdobyte zarówno w Płowdiw jak i w Krefeld zaowocuje w przyszłym sezonie i zawodnicy z tej osady wejdą w skład priorytetowej w kategorii wiośł długich czwórki bez sternika.

Prognoza wynikowa: I-III miejsce
Ostateczny wynik: srebrny medal

Juniorzy

Ta grupa wiekowa ma każdego roku pięć imprez, do których przygotowywana i zgłaszana jest reprezentacja narodowa. W tych imprezach startują trzy grupy wiekowe ograniczane do góry. W 2023 roku juniorzy startowali:

- Reprezentacja do lat 18
 - *Mistrzostwa Świata Juniorów* 02-06.08.2023 - Paryż (Francja)
 - *Mistrzostwa Europy Juniorów* 20-21.05.2023 - Brive la Gaillarde (Francja)
 - *Puchar Młodzieży „Coupe de la Jeunesse”* 29-30.07.2023 - Amsterdam (Holandia)
- Reprezentacja do lat 17
 - *Puchar Bałtyku „Baltic Cup”* 30.09-01.10.2023 - Hamburg (Niemcy)
- Reprezentacja do lat 16
 - *Regaty Nadziei Olimpijskich „Olympic Hopes”* 23.06.2023 - Szeged (Węgry)

Mistrzostwa świata

Mistrzostwa świata 2023 rozegrano na torze olimpijskim pod Paryżem. Tor regatowy Vaires-sur-Marne powstał na miejscu starej żwirowni. Umiejscowiony jest na rozległym 50 hektarowym parku krajobrazowym. Odległość od centrum Paryża wynosi 22km. Długość toru 2200m z ośmioma pasmami i czterema pomostami.

W zawodach udział wzięli wioślarze z 50 krajów oraz Individual Neutral Athletes (AIN). W Paryżu tradycyjnie na Mistrzostwach Świata Juniorów najliczniejsze reprezentacje wystawili: Włosi (14 osad) i Niemcy (13 osad) i Amerykanie (12 osad). Dużą delegacją na te zawody wystawiła Wielka Brytania (9 osad) i Rumunia (8 osad). Polska reprezentacja składała się z siedmiu osad, ale zaledwie dwie z nich to załogi wielowiosłowe (4xKJ/MJ). Większość pozostałych Federacji wystawiło symboliczną ilość osad. Przygotowanie startowe rozpoczęło na zgrupowaniu w Iławie. Bezpośrednio po nim, w dniach 1-2.07.2023 odbyły się zawody kwalifikacyjne w Kruszwicy podczas których wszystkie zaproponowane załogi wygrały rywalizację krajową ze znaczną przewagą. Po szczegółowej analizie poziomu sportowego w dwóch konkurencjach: dwójce podwójnej juniorek i dwójce bez sternika juniorów podjęto decyzję o dodatkowym biegu kontrolnym z wyznaczonym limitem czasowym.

W dniu 09.07.2023 obie osady zrealizowały zadanie czasowe i zdobyły nominacje na mistrzostwa świata. Bezpośrednie przygotowanie startowe zostało realizowane w Centralnym Ośrodku Przygotowań Olimpijskich w Wałczu. Wśród naszych uczestników dominował krótki staż treningowy. W naszym kraju większość młodzieży praktycznie rozpoczyna uprawianie wioślarstwa w wieku 14-15 lat, natomiast rywalizacja rówieśników na świecie trwa już kilka lat. Zmiany umożliwiające start w regatach zawodników w młodszym wieku, wprowadzone przez Polski Związek Towarzystw Wioślarskich mają na celu zmianę tych tendencji. Wybór kandydatów do reprezentacji juniorów jest szkoleniowo trudny i właściwie reprezentacje juniorów co roku budowane są od nowa. W Paryżu startowały jedynie dwie zawodniczki z ubiegłorocznych mistrzostw świata w Varese. Trudno o dużą grupę zawodniczek i zawodników na wysokim poziomie sportowym z umiejętnością wiosłowania na osadach wielowiosłowych. 16 kadrowiczów reprezentowało 11 polskich klubów. Jediną klubową załogą była dwójka bez sternika juniorów z KTW Kalisz. Stąd nieco mniej zwraca się uwagę na medalowe wyniki w tej grupie wiekowej, a przede wszystkim liczy się potencjał poszczególnych reprezentantów i doświadczenia wyniesione z międzynarodowej rywalizacji.

W mistrzostwach w Paryżu startowała zbliżona liczba krajów jak w ubiegłym roku. Podczas mistrzostw Europy w Brive-la-Gaillarde wystartowało 26 krajów, zabrakło licznych reprezentacji Wielkiej Brytanii i Niemiec, w związku z tym prognoza wynikowa na mistrzostwa świata w Paryżu była utrudniona. Małe doświadczenie startów międzynarodowych, brak rywalizacji krajowej dało małą odporność na stres startowy. Podczas tych regat wkraśli się dużo niepokoju i napięcia związanego z warunkami atmosferycznymi oraz zmianami w programie zawodów. Przekładanie startów, trudności z realizacją treningów na wodzie, drastyczne zmiany w czasie rozgrywania półfinałów i finałów tego samego dnia z dwugodzinną przerwą między startami pomimo szybkich zmian w planach treningowych zaważyły na ostatecznych wynikach. Pomimo dobrego przygotowania, warunkiem walki o najwyższe trofea jest przejście przez gęste sito eliminacji. Wszyscy zawodnicy imponowali zaangażowaniem, ambicją i walką sportową, a do poszczególnych awansów zabrakło najczęściej jednego miejsca. Mistrzostwa rozgrywane są zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA.

W Mistrzostwach Świata Juniorów 2023 liczba startujących reprezentacji wzrosła o kolejne dwie w stosunku do roku ubiegłego. Dodatkowo startowali wioślarze pod banderą AIN (Individual Neutral Athletes). Zdecydowanie najwięcej narodowych reprezentacji uczestniczyło dotychczas w mistrzostwach 2009 roku we francuskim Brive la Gaillarde bo aż 66 federacji i to było o 7 więcej niż w następnych pod tym względem Mistrzostwach Świata 2016 roku w Rotterdamie i 15 mniej niż w tym roku w Paryżu. Mistrzostwa te były licznie obsadzone przez „kraje zamorskie”.

W Mistrzostwa Świata Juniorów 2023 podobnie jak w ostatnich rozegrano czternaście konkurencji. Po siedem tych samych kobiecych i męskich. W każdej grupie rozgrywane są po trzy konkurencje krótko-wiosłowe:

- Jedyńki
- Dwójki podwójne
- Czwórki podwójne

oraz cztery konkurencje długo-wiosłowe:

- Dwójki bez sternika (-czki)
- Czwórki bez sternika (-czki)
- Czwórka ze sternikiem lub sterniczką
- Ósemki ze sternikiem lub sterniczką

Tym razem najwięcej osad zgłoszono w jedynkach junierek i juniorów. Cztery pierwsze najliczniej obsadzone konkurencje to konkurencje krótkowiosłowe, co wynika z przyjmowanego systemu szkolenia na całym świecie z przyczyn głównie zdrowotnych, ale i organizacyjnych. Przyczyny zdrowotne to przede wszystkim ochrona młodego, nie do końca ukształtowanego organizmu (szczególnie układu kostnego) w momencie, kiedy kandydat na przyszłego olimpijczyka rozpoczyna naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wiosłach krótkich jest symetryczne, układ mięśni rozwija się równomiernie, natomiast w długich asymetryczne, gdzie występują pewnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Przyczyny organizacyjne to przede wszystkim bezpieczeństwo na wodzie, mniejsza możliwość wywrócenia się, kiedy jedna osoba trzyma jednocześnie dwa wiosła oraz możliwość indywidualnego treningu na jedyńce bez wzajemnego uzależniania się zawodników. Wśród najłabiej obsadzonych konkurencji znalazła się czwórka ze sternikiem junierek. Procentowa ilość osad kobiecych w stosunku do męskich Paryżu wynosiła 47,4% / 53,9%. Kolejny raz zwiększył się udział kobiet w stosunku do ostatnich sześciu lat i tym razem wyniósł 46,1%, kiedy w 2019 roku w Płowdiv był wyjątkowo niski i wyniósł 39,7%.

Maksymalną liczbę czternastu osad do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów zgłosili jedynie Włosi. Nieznacznie mniej Niemcy (13) oraz Amerykanie (12). Jednak każda z tych federacji przysłała swoje osady na innych zasadach. Niemcy i Włosi start swoich osad finansują w całości z budżetu federacji, natomiast w reprezentacji USA większość kosztów muszą pokryć indywidualni sponsorzy poszczególnych zawodników (kluby, rodzice lub ewentualnie sponsorzy zewnętrzni). Amerykańska federacja wioślarska zajmuje się głównie selekcją i organizacją przygotowań, wyjazdu i startu. Nasza federacja, z założenia zgodnie z zasadami kwalifikacji wysłała na mistrzostwa świata osady, które rokują nadzieję na podjęcie walki o miejsce w pierwszej dziesiątce poszczególnych konkurencji. W historii startów ostatnich 23 lat najwięcej - 10 osad zgłosiliśmy w 2006 roku. Trzykrotnie zgłaszaliśmy po osiem osad i czterokrotnie po siedem.

W Paryżu wystartowało łącznie 610 osoby (281 zawodniczek i 329 zawodników). Po zmianach programowych pełna reprezentacja w Mistrzostwach Świata Juniorów liczy 54 osoby. 25 zawodniczek i 25 zawodników oraz cztery sterniczki lub sternicy, gdyż obecnie w regulaminie nie ma podziału sterników ze względu na płeć, a jedynie jest jedno wspólne ograniczenie oddolnej masy ciała. Maksymalną ilość uczestniczących zawodniczek i zawodników mieli jedynie Włosi, którzy zgłosili swoje osady do wszystkich konkurencji, a w czołówce zestawień z największą ilością zawodników znajdują się jeszcze federacje, które miały w swoich reprezentacjach ósemki. W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów polska reprezentacja składała się z siedmiu zawodniczek i dziewięciu zawodników.

Obecnie w Mistrzostwach Świata Juniorów w czternastu konkurencjach jest do rozdysponowania 42 medale.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Niemcy	7
2-4	Rumunia, Wielka Brytania, Włochy	6
5	Grecja	4
6	Turcja	3
7	Australia	2
8-15	Chiny, Francja, Irlandia, Południowa Afryka, Słowacja, Szwajcaria, Urugwaj, USA	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1-3	Rumunia, Wielka Brytania, Włochy	4
4-6	Australia, Grecja, Niemcy	2
7-9	Irlandia, Urugwaj, USA	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Niemcy	5
2	Turcja	3
3-6	Grecja, Rumunia, Wielka Brytania, Włochy	2
7-11	Chiny, Francja, Południowa Afryka, Słowacja, Szwajcaria	1

Na pierwszym miejscu pod względem ilości zdobytych medali uplasowali się Niemcy. W porównywanym osiemnastoleciu 2005-2023 w trójce federacji, które zdobywały najwięcej medali zawsze byli Niemcy, w pozostałych najczęściej byli Włosi i Rumuni, Amerykanie, Chiny, Australia i Wielka Brytania, Nowa Zelandia, Grecja i Francja. Przewaga Niemców jest też bezsporna pod względem łącznej ilości medali w całym siedemnastolecu, którzy zdobyli 166 medali, a następni w tym względzie są Włosi, którzy łącznie zdobyli w tym okresie 86 medali, Rumuni – 73 medali oraz Amerykanie 53 medale. Poniżej zestawiono w tabeli ilości medali zdobywanych przez nasze kolejne reprezentacje juniorów w ostatnich dwudziestu czterech latach oraz miejsca zajmowane w klasyfikacji medalowej.

**LICZBA ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ W LATACH 1999-2023**

Rok	Liczba medali	Miejsce w klasyfikacji	Rok	Liczba medali	Miejsce w klasyfikacji
1999	1	7-10	2011	0	-
2000	1	11-19	2012	0	-
2001	0	-	2013	3	4
2002	2	6-10	2014	0	-
2003	2	6-10	2015	0	-
2004	3	3-7	2016	0	-
2005	1	7-14	2017	0	-
2006	1	12-15	2018	0	-
2007	0	-	2019	0	-
2008	0	-	2021	1	13-18
2009	1	9-16	2022	0	-
2010	0	-	2023	0	-

Jak widać nasza reprezentacje juniorów w 24 porównywanych mistrzostwach świata aż czternaście razy nie zdobyły ani jednego medalu. Dwukrotnie (w 2004 i 2013 roku) zdobyły po trzy medale, również dwukrotnie po dwa medale i sześciokrotnie po jednym medalu. Najlepsze – trzecie miejsce naszej reprezentacji w klasyfikacji medalowej było w 2004 roku wspólnie z pięcioma innymi federacjami oraz czwarte w 2013 roku. Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich liczba.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1-2	Wielka Brytania	3 – 2 – 1
	Włochy	
3	Rumunia	3 – 0 – 3
4	Niemcy	2 – 5 – 0
5	Turcja	2 – 0 – 1
6	USA	1 – 0 – 0
7	Grecja	0 – 4 – 0
8	Irlandia	0 – 1 – 0
9	Australia	0 – 0 – 2
10-15	Chiny	0 – 0 – 1
	Francja	
	Południowa Afryka	
	Słowacja	
	Szwajcaria	
	Urugwaj	

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Wielka Brytania	2 – 1 – 1
2	Rumunia	2 – 0 – 2
3	Włochy	1 – 2 – 1
4	Niemcy	1 – 1 – 0
5	USA	1 – 0 – 0
6	Grecja	0 – 2 – 0
7	Australia	0 – 0 – 2
8	Irlandia	0 – 1 – 0
9	Urugwaj	0 – 0 – 1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Turcja	2 – 0 – 1
2	Włochy	2 – 0 – 0
3	Niemcy	1 – 4 – 0
4	Wielka Brytania	1 – 1 – 0
5	Rumunia	1 – 0 – 1
6	Grecja	0 – 2 – 0
7-11	Chiny	0 – 0 – 1
	Francja	
	Południowa Afryka	
	Słowacja	
	Szwajcaria	

Na czele klasyfikacji medalowej w tym roku znaleźli się Wielka Brytania i Włochy z trzema złotymi medalami, dwoma srebrnymi i jednym brązowym. Czternaście złotych medali rozdzieliło pomiędzy siebie sześć reprezentacji, srebrne medale zdobyło pięć federacji, a brązowe jedenaście. W konkurencjach junierek na czele klasyfikacji znalazła się Wielka Brytania z dwoma złotymi medalami, jednym srebrnym i brązowym. Drugie miejsce zajęły Rumunki z dwoma złotymi medalami i dwoma brązowymi, a pozostałe złote medale przypadły Włoszkom,

Niemką i Amerykanką. W konkurencjach juniorów na czele klasyfikacji medalowej znaleźli się Turcy i Włosi, którzy wygrali dwa złote medale. Pozostałymi złotymi medalami podzieliły się trzy federacje. Srebrne medale przypadły trzem federacją, a brązowe siedmiu państwom.

Polscy juniorzy w całej historii rozgrywania swojej imprezy głównej pod dwoma nazwami zdobyli dotychczas 37 medali z podziałem widocznym powyżej. W podziale złotych medali do tej pory jest równowaga, ponieważ trzy z nich były udziałem osad kobiecych (dwa razy skifistki i raz dwójka podwójna) i trzy z udziałem osad męskich (dwójka ze sternikiem, ósemka i skifista). Z zawodniczek i zawodników, którzy dla naszej federacji zdobywali złote medale jedyłą dotychczas, która powtórzyła swój sukces, zdobywając złoty medal na Igrzyskach Olimpijskich była Natalia Madaj (złoty medal Mistrzostw Świata Juniorek na jedyńce w 2006 roku i złoty medal Igrzysk Olimpijskich na dwójce podwójnej w 2016 roku w Rio de Janeiro). Natomiast w Mistrzostwach Świata Seniorów Julia Michalska (złoty medal Mistrzostw Świata Juniorek na jedyńce w 2003 roku i złoty medal Mistrzostw Świata Seniorek w 2009 roku na dwójce podwójnej) i Mikołaj Burda (złoty medal Mistrzostw Świata Juniorów w 1999 roku w ósemce i złoty medal Mistrzostw Świata Seniorów w 2019 w czwórce bez sternika)

Z zawodniczek i zawodników, którzy w ogóle zdobywali medale w Mistrzostwach Świata Juniorów później zdobywali medale w Igrzyskach Olimpijskich jest Kajetan Broniewski, który zdobył srebrny medal Mistrzostw Świata Juniorów 1981 roku i brązowy medal Igrzysk Olimpijskich 1992 roku w Barcelonie, Magdalena Fularczyk-Kozłowska, która zdobyła srebrny medal w dwójce podwójnej w Mistrzostwach Świata Juniorek w 2002 roku i brązowy medal w Igrzyskach Olimpijskich 2012 roku w Londynie oraz złoty medal Igrzysk Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro oraz Julia Michalska – Płotkowiak, która zdobyła złoty medal Mistrzostw Świata Juniorek w jedyńce w 2003 roku i brązowy medal w Igrzyskach Olimpijskich 2012 roku w Londynie w dwójce podwójnej.

Oprócz tego z polskich medalistów Mistrzostw Świata Juniorów medale w Mistrzostwach Świata Seniorów powtórzyli Natalia Madaj, Magdalena Fularczyk-Kozłowska, Julia Michalska, Kajetan Broniewski, Marcin Brzeziński, Mikołaj Burda i sternik Daniel Trojanowski.

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy, zajmując miejsca tuż za strefą medalową.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	70
2	Włochy	61
3	Wielka Brytania	55
4	Rumunia	45
5	Grecja	33
6	Turcja	29
7	USA	25
8	Australia	23
9	Francja	21
10	Czechy	16
11-12	Irlandia, Południowa Afryka	15
13	Chiny	14
14	Szwajcaria	13
15-16	AIN, Nowa Zelandia	9
17	Polska	7
18-19	Słowacja, Urugwaj	6
20	Belgia	5
21-22	Austria, Norwegia	4
23-25	Bułgaria, Portugalia, Węgry	3
26-27	Chorwacja, Kanada	2
28-29	Chile, Holandia	1

Obecnie w Mistrzostwach Świata Juniorów jest do zdobycia 518 punktów, z czego jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 126 punktów przy abstrakcyjnym założeniu, że zdobędzie czternaście złotych medali. W tym roku ze względu na ilość zgłoszeń do zdobycia było 500 punktów, 257 w juniorach i 243 w juniorkach. Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów drużynowo wygrali Niemcy wyprzedzając dziewięcioma punktami Włochów. Trzecia w punktacji była Wielka Brytania.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Włochy	32
2	Wielka Brytania	31
3	Rumunia	30
4	Niemcy	29
5	USA	18
6	Australia	16
7	Grecja	15
8	Irlandia	12
9-12	Czechy, Francja, Południowa Afryka, Szwajcaria	7

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	41
2-3	Turcja, Włochy	29
4	Wielka Brytania	24
5	Grecja	18
6	Rumunia	15
7	Francja	14
8	Chiny	13
9	Czechy	9
10	Południowa Afryka	8

13	Urugwaj	6
14	AIN	5
15-17	Austria, Norwegia, Nowa Zelandia	4
18	Belgia	3
19-20	Kanada, Polska	2
21-22	Chiny, Holandia	1

11-12	Australia, USA	7
13-14	Słowacja, Szwajcaria	6
15-16	Nowa Zelandia, Polska	5
17	AIN	4
18-21	Bułgaria, Irlandia, Portugalia, Węgry	3
22-23	Belgia, Chorwacja	2
24	Chile	1

W rozbiu na konkurencje kobiece i męskie w juniorkach najlepsze okazały się Włoszki z 32 punktami, a w juniorach Niemcy z 41 punktami. Polska reprezentacja zdobyła pięć punktów w konkurencjach juniorów i dwa punkty w konkurencji junierek, a punktowały trzy osady. Siedem punktów pozwoliło na zajęcie polskiej reprezentacji na sklasyfikowane 17 miejscu.

LICZBA ZDOBYTYCH PUNKTÓW PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI WE WSZYSTKICH MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1995-2023

Rok	liczba punktów	Rok	liczba punktów	Rok	liczba punktów
1995	19	2005	18	2015	4
1996	17	2006	24	2016	1
1997	22	2007	4	2017	4
1998	16	2008	8	2018	12
1999	17	2009	11	2019	7
2000	17	2010	3	2021	9
2001	3	2011	0	2022	8
2002	22	2012	11	2023	7
2003	27	2013	26		
2004	30	2014	1		

Jak wynika z zestawienia w tabeli w ostatnich 28 Mistrzostwach Świata Juniorów nasza reprezentacja maksymalnie zdobyła 30 punktów w 2004 roku w hiszpańskim Banyoles, natomiast raz na torze olimpijskim w angielskim Eton w 2011 roku nie zdobyła żadnego punktu. Tegoroczna liczba zdobytych punktów jest zbliżona do dorobku z ostatnich kilku lat. Poniżej dla zobrazowania i porównania startów reprezentacji juniorów w poszczególnych latach, także w rozbiu na juniorki i juniorów, przedstawiono zbiorczą tabelę miejsc zajmowanych przez całą reprezentację i ilość zdobywanych punktów.

LICZBA PUNKTÓW I MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI JUNIORÓW W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2006-2023 RAZEM

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Miejsce	Amsterdam NED	Pekin CHN	Linz AUT	Brive FRA	Racice CZE	Eton GBR	Plovdiv BUL	Troki LTU	Hamburg GER
Punkty	24	4	8	11	3	0	11	26	1
Lokata	4-5	24-25	14-16	14-15	24	-	15-16	6	30-31
	2015	2016	2017	2018	2019	2021	2022	2023	
Miejsce	Rio de Janeiro BRA	Rotterdam NED	Troki LTU	Racice CZE	Tokio JPN	Płowdiw BUL	Varese ITA	Paryż FRA	
Punkty	4	1	4	12	7	9	8	7	
Lokata	23-27	26-30	25-29	11	21-23	14-15	17-18	17	

JUNIORKI

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Punkty	3	4	0	0	0	4	5	0
Miejsce	19	13-15	-	-	-	15-17	14-15	-
ROK	2015	2016	2017	2018	2019	2021	2022	2023
Punkty	0	1	4	0	1	0	4	2
Miejsce	-	17-19	19-21	-	20-22	-	14-15	19-20

JUNIORZY

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Punkty	1	4	11	3	0	7	21	1
Miejsce	23-26	19-20	8-9	20-21	-	12-14	3	26-28
ROK	2015	2016	2017	2018	2019	2021	2022	2023
Punkty	4	0	0	12	6	9	4	5
Miejsce	16-20	-	-	8	13-16	8-12	20	15-16

Najlepsze w historii trzecie miejsce w punktacji drużynowej nasi juniorzy zajęli w mistrzostwach świata w 2013 roku w Trokach oraz dwukrotnie piąte w mistrzostwach świata 2003 i 2004 roku w Atenach i Banyoles. W szesnastoletnim okresie od 2007 roku w konkurencjach junierek nasze zawodniczki siedem razy nie zdobywały żadnego punktu, a w konkurencjach juniorów trzy razy nie zdobywali w rywalizacji mistrzostw świata. Najlepsze miejsce reprezentacji junierek w omawianym okresie to trzynaste miejsce w mistrzostwach świata 2008 roku w austriackim Ottensheim, natomiast juniorów to trzecie miejsce w litewskich Trokach w 2013 roku.

Reprezentacja Polski Juniorów na mistrzostwa świata po zakończonym zgrupowaniu w Wałczu dnia 29.07 udała się autokarem do Warszawy, gdzie nazajutrz wyleciała do Paryża. Zakwaterowanie realizowane było w hotelu Campanille w miejscowości Torcy około 10 minut drogi od toru regatowego. Hotel 3-gwiazdkowy o przeciętnym standardzie pokoi; śniadania i kolacje na poziomie odpowiednim. Wszystkie reprezentacje obiady zaś spożywały w stołówce na torze regatowym. W naszym hotelu łącznie zakwaterowanych było kilka innych reprezentacji, w tym m.in. AUS, CZE, RPA, NED, GRE, a hotel obok AIN („neutralni” Białorusini). Pomimo niewielkiej odległości od toru transport ekip, który miał być zagwarantowany przez organizatora stwarzał problemy od pierwszego dnia pobytu (brak punktualności, wypadanie kursów, zbyt mało miejsc w stosunku do potrzeb). Każdy praktycznie dzień wymagał od nas interwencji tel. u menedżera transportu i stoickiego spokoju. Wydaje się, że sam sposób zabierania „zamówień” od reprezentacji był mało precyzyjny, co powodowało, że nie raz organizator był zaskoczony zbyt dużą ilością chętnych do dotarcia na tor w tym samym czasie. Niestety tych problemów organizator nie poprawił skutecznie. Jednak to warunki pogodowe i w ślad za tym decyzje organizatorów co do programu regat były czynnikiem, które najbardziej wpłynęły na kalendarz startów. Planowane 5 dni startów skrócono do zaledwie 3. Już pierwszego dnia treningowego (poniedziałek) zawodnicy musieli zmagać się z silnym bocznym wiatrem. W środę z uwagi na wyraźne pogorszenie warunków odwołano treningi i planowane przedbiegi (rano silne opady, po południu silny wiatr). W czwartek rozegrano zaledwie przedbiegi, a już wieczorem pojawił się komunikat o odwołaniu niedzielnych startów i konieczności rozegrania w sobotę zarówno półfinałów A/B i finałów A po ok. 2 godz. i finałów B po ok. 3 godz. Podyktowane było to obawami o niedzielne prognozy, które mówiły o „nie wioślarskich warunkach”. Kolejne komunikaty tylko zmniejszały różnice czasowe pomiędzy startami, aby przyspieszyć zakończenie rywalizacji w sobotę.

Zgodnie z prognozami pogodowymi kluczowym rozstrzygnięciem towarzyszył silny boczny wiatr z lewej strony. Pomimo różnych warunków na różnych torach (głównie fala) nie doszło do niespodziewanych rozstrzygnięć, a najlepsze osady w przedbiegach również w finałach potwierdziły swój najwyższy poziom. Podsumowując: problemy z transportem i dużymi zmianami w programie regat powodowały dodatkowy stres dla zawodników i wymagały od szkoleniowców zachowania chłodnej głowy i uspokajania emocji wśród swoich osad. Wydaje się, że nawet w starszych kat. wiekowych wielu zawodników zaczęłoby niepotrzebnie panikować, ale odporność na takie niespodzianki z pewnością powinna przyjąć z wiekiem i większym startowym doświadczeniem.

Mistrzostwa Świata Juniorów 2023 odbyły się ze znacznie zmodyfikowanym programem zawodów. Odbyły się wg następującego planu:

03.08. czwartek - rozegrano przedbiegi w sześciu konkurencjach (JM1x, JW1x, JM4+, JW2-, JM2-, JW4-, JM4-, JW4x, JM4x, JW2x, JM2x, JW8+, JM8+, JW4+ (preliminary race for lanes), repasaże konkurencji (JM1x, JW1x).

04.08. piątek - rozegrano finały E: JW1x. Finały D: JM2-, JW2x, JM2x, JM1x, JW1x.

Finały C: JW2-, JM2-, JM4x, JW2x, JM2x, JM1x, JW1x.

05.08. sobota - rozegrano półfinały A/B: JW2-, JM2-, JM4-, JW4x, JM4x, JW2x, JM2x, JM1x, JW1x. Finał A: JW4+, JM4+, JW2-, JM2-, JW4-, JM4-, JW4x, JM4x, JW2x, JM2x, JW8+, JM1x, JW1x, JM8+, oraz finały B: JW2-, JM2-, JW4-, JM4-, JW4x, JM4x, JW2x, JM2x, JM1x, JW1x.

Odwołano półfinały C/D w konkurencjach JM2-, JW2x, JM2x, JM1x, JW1x.

W Mistrzostwach Świata Juniorów w Paryżu nie poprawiono najlepszych rezultatów w grupie juniorów. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie nie ma oficjalnych rekordów świata, a jedynie notowane są najlepsze światowe rezultaty i to wyłącznie na regatach pod nadzorem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, czyli tylko na mistrzostwach świata wszystkich grup wiekowych i pucharach świata. Czyli praktycznie w przypadku juniorów tylko na Mistrzostwach Świata Juniorów. Siedem polskich osad startujących w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów swoje najlepsze rezultaty osiągnęły: dwie w przedbiegu (męska i damska czwórka podwójna), dwie w repasażu (męska i damska dwójka podwójna), jedna w ćwierćfinale (jedynek męska) pozostałe w finałach: C (męska dwójka bez sternika i jedynka kobiet).

KIEROWNICTWO EKIPY

Kierownik

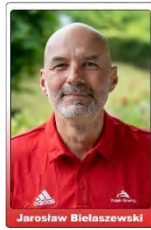
Lekarz

Fizjoterapeuta

Trener kadry juniorów

Trener współpracujący

Trener współpracujący

Trener współpracujący

Trener współpracujący

I. JEDYNKA JUNIOREK JW1x

Stefaniak Gabriela

2005

Posnania RBW Poznań

Trener klubowy:

Abrahamczyk Piotr - Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Iwona Wójcik-Pietruszka

Gabrysia Stefaniak dominowała w kraju w rywalizacji indywidualnej. W ubiegłym roku zdobyła srebrny medal Mistrzostw Europy juniorów w konkurencji czwórki podwójnej juniorek. W tej samej konkurencji zajęła piąte miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów.

W tym sezonie debiutuje jako skiffistka. W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów w Brive la Gaillarde zajęła szóste miejsce. Biorąc pod uwagę, że Gabrysia to maturzystka i jej przygotowania były zaburzone koniecznością pogodzenia nauki ze sportem, zakładając prawidłowe bezpośrednie przygotowanie startowe decyzja o kwalifikacji w tej konkurencji wydawała się słuszna. Przygotowania przebiegały jednak labilnie. Pomimo dużego zaangażowania sztabu medycznego intensywność treningu zaburzała drobna, lecz przewlekła kontuzja przedramienia. W systematycznym treningu okazało się, że zawodniczka ma zaniżoną samoocenę i to wpływało często na jakość treningu. Pomimo tego podczas Mistrzostw Polski, które były w trakcie przygotowań zawodniczka podkreśliła swoją supremację.

Na Mistrzostwach Świata w Paryżu w rywalizacji skiffistek udział brało 27 zawodniczek. Na początku zawodów przesunięto pierwszy start na kolejny dzień. W czwartek Gabrysia wystartowała w swoim przedbiegu. Zajęła pewnie drugą lokatę. Różnice w warunkach pogodowych uniemożliwiły porównanie czasów do zawodniczek z innych biegów. Kolejnego dnia odbył się ćwierćfinał. Pierwszy 1000m przebiegał zgodnie z planem. Reprezentantka płynęła w stawce walcząc o awans do półfinału. Na odcinku ok. 1200m przy bocznej fali nastąpił błąd techniczny i wiosło zanurzyło się pod wodę wyhamowując łódkę. Zabrakło natychmiastowej reakcji i walki z pełną determinacją o awans. Ta chwila zawahania pomimo podjętej walki skutkowałą zajęciem czwartej lokaty, co uniemożliwiło walkę w półfinale A/B. Tego samego dnia rozegrano finał C. Wyścig ten odbył się w ekstremalnych warunkach pogodowych przy ulewie deszczu i gradu. Pomimo tego nasza zawodniczka wykazała determinację prowadziła od początku z widoczną przewagą. Przed samą metą arbiter spływający do bazy zrobił dużą falę i na finiszowych metrach zalał naszą zawodniczkę co spowodowało, że wpłynęła na linię mety jako druga za osadą Litwy.

Start Gabrysi to duży niedosyt. Jeden błąd techniczny i brak natychmiastowej reakcji przyniósł surowe konsekwencje i odebrał możliwość walki o wyższe trofea. Nie bez znaczenia miał też krótki indywidualny staż startowy w rywalizacji międzynarodowej w tej trudnej konkurencji. Kilkuletnia dominacja na jedynce w kraju spowodowała brak odporności na wysoki poziom stresu w startach międzynarodowych, gdzie pojedynki trwają od startu do mety. Z pewnością to zawodniczka przyszłościowa i perspektywiczna, ale jeszcze nie stabilna. Jeżeli ma startować w tej wyjątkowej konkurencji jedynki, musi nabrać doświadczenia i ukształtować poczucie własnej wartości.

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: XIV miejsce

II. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIOREK JW2x

Ćwiklińska Julia

2006

Lotto Bydgoscia/OSSM Bydgoszcz

Pawłowska Amelia

2005

AZS UMK/SMS Toruń

Julia Cwiklińska

Amelia Pawłowska

Trenerzy klubowi:

Rafał Dziekoński - Lotto Bydgoscia
 Agnieszka Robaszekiewicz - AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Iwona Wójcik-Pietruszka

To załoga, która uzyskała nominację w dodatkowym biegu kwalifikacyjnym przeprowadzonym na zgrupowaniu w COS OPO Wałcz. Dylematem było czy dwójka junierek ma wystartować na regatach Coupe de la Jeunesse w Amsterdamie czy na Mistrzostwach Świata w Paryżu. Podczas biegu kontrolnego w Wałczu uzyskała dobry czas 7.15. i tym samym uzyskały nominację na główne zawody sezonu. Wymienione juniorki startowały w tym składzie podczas Mistrzostw Europy Juniorów w Brive la Gaillarde zajmując IX miejsce, ale systematyczna praca powodowała stały wzrost poziomu sportowego i znaczny postęp.

Zawody w Paryżu również ze względu na warunki atmosferyczne rozpoczęły się dzień później. W czwartek nastąpił pierwszy start. Z przedbiegu do półfinału awansowała tylko pierwsza dwójka. Na pierwszym miejscu wysforowała się osada włoska. Nasza osada przypluwając w stawce, wpłynęła na linię mety czwarta. Skutkowało to trudnym repasażem. Następnego dnia po bardzo ambitnej walce wpłynęły na linię mety jako trzecie. Do półfinału A/B awansowały pierwsze dwie łodzie. Kilka godzin później nasza załoga wygrała finał C. Wymieniona dwójka zrealizowała zadanie wynikowe, ale nadzieje były większe. Różnice między poszczególnymi dwójkami nie były duże, a zawodniczki przy odrobinie szczęścia mogły awansować do półfinału. Jedna zawodniczka, pozostaje w tej kategorii wiekowej na następny sezon i powinna wnieść wartość dodatnią przy budowaniu kolejnych osad.

Prognoza wyniku: IX-XVI miejsce

Ostateczny wynik: XIII miejsce

III. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIOREK JW4x

Kusiowska Kinga	2005	AZS Szczecin
Szczęch Emilia	2005	AZS AWF Kraków
Bajerska Joanna	2006	KTW Kalisz/SMS Toruń
Stępień Barbara	2005	AZS AWF Kraków

Kinga Kusiowska

Emilia Szczęch

Joanna Bajerska

Barbara Stępień

Trenerzy klubowi:

Ryszard Kowalczyk - AZS Szczecin
 Iwona Wójcik Pietruszka - AZS AWF Kraków
 Agnieszka Robaszekiewicz - SMS/AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Iwona Wójcik-Pietruszka

Skład osady to czołowe zawodniczki rywalizacji krajowej. Przygotowania w sezonie przebiegały nierównomiernie. W osadzie wiosłowały trzy maturzystki. Ze względu na obowiązki szkolne nie wystartowały na regatach międzynarodowych w Monachium. Pod koniec ubiegłego sezonu juniorki wiosłowały w zbliżonym składzie. Na bazie tych doświadczeń udanie zaprezentowały się podczas tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów w Brive la Gaillarde zdobywając srebrny medal. Wydawało się, że solidne przygotowania, podczas których zawodniczki skupią się tylko na wyczynowym uprawianiu wioślarstwa przyniosą wymierne efekty. Niestety przygotowania przebiegały niestatecznie. Podczas pierwszego zgrupowania uzyskaliśmy informację, że Kinga Kusiowska ma obniżoną wrażliwość organizmu na działanie insuliny. Pomimo tego zawodniczka uzyskała zdolność do treningu. Po konsultacji ze specjalistą dietetykiem dr Krzysztofem Durkałem-Michalski ustalono dietę na poszczególnych etapach przygotowań. Dodatkowo po regatach kwalifikacyjnych w Kruszwicy kilkudniową infekcją przeszła Stępień Barbara. Brakowało dbałości o detale, determinacji w każdym szczególe. Dodatkowo wkradała się niestabilność przejazdów na treningach, wynikająca prawdopodobnie z pogarszających się wzajemnych relacji. Spotkania i rozmowy przynosiły wymierny efekt, ale nie na dłuższą metę. Wyjazd na zawody zjednał zespół i osada była gotowa do walki.

Nasza czwórka rozpoczęła rywalizację przedbiegiem, zajmując drugą lokatę awansowały do półfinału. Przedbiegi pokazały jak minimalne różnice czasowe są między poszczególnymi czołowymi osadami. Nasza załoga uzyskała czwarty czas tych biegów. Półfinał okazał się niezwykle trudny. Wystartowały w nim trzy czwórki medalistek tegorocznych Mistrzostw Europy i jak się później okazało złote medalistki Mistrzostw Świata GER. Rywalizacja była niezwykle wyrównana. Na pierwszym 1000m, polska osada wpłynęła pierwsza, ale pozostałe trzy osady wpłynęły w jednej sekundzie. Na około 1200m rozpoczęła się bezpośrednia walka o awans. Niestety nasze zawodniczki na skrajnym piątym torze nie zdołały podjąć skutecznej walki. Wpłynęły na metę na czwartym miejscu i tym samym nie awansowały do głównego finału. Tego samego dnia dziewczyny wystartowały w finale B, który wygrały prowadząc od startu do mety ze znaczną przewagą. Pomimo, że czwórka zrealizowała zadanie wynikowe, pozostawiła duży niedosyt. Zabrakło komponentów, które miały bezpośredni wpływ na wynik sportowy. W finale A wystartowały osady Niemiec, Wielkiej Brytanii i USA, których nie było na Mistrzostwach Europy, ale czwórka Włoch zdobyła srebrny medal, z którą nasza osada w maju przegrała złoty medal sekundę.

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: VII miejsce

IV. JEDYNKA JUNIORÓW JM1x

Syposz Dominik

2006

Pegaz Wrocław

Trener klubowy:

Piotr Stroka - Pegaz Wrocław

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Bielaszewski

Dominik Syposz podczas tegorocznych Mistrzostw Polski Juniorów potwierdził bezsprzecznie swoją dominację w kraju wygrywając z 10 sekundową przewagą. Brak warunków somatycznych nadrabia nienaganną techniką wiosłowania, bardzo dobrą pływalnością łodzi. Do tego dokłada niezwykle wolę walki i determinację w osiągnięciu celu. W swoim dorobku ma w tym roku zwycięstwo w regatach międzynarodowych w Monachium. Cały okres przygotowawczy przepracował bardzo solidnie robiąc największy postęp spośród wszystkich polskich osad. W Paryżu wystartowało 27 skiffistów. W tak licznej konkurencji, aby walczyć o najwyższe trofea, trzeba przejść przez gęste sito eliminacji.

To kolejny zawodnik, który rozpoczął zawody dzień później, debiut był niezwykle udany. Wygrał swój przedbieg z trzecim czasem eliminacji. Następnie odbyły się ćwierćfinały i to kolejny dobry bieg w wykonaniu Dominika. Tym razem uplasował się na miejscu drugim i pewnie awansował do półfinału A/B. Stawką kolejnego wyścigu był finał A. Mając na uwadze, że tego samego dnia zaplanowany był finał w tym biegu zawodnik rozpoczął zbyt spokojnie- popełnił błąd taktyczny i pomimo morderczego pościgu i doskonałego drugiego odcinka 1000m, do awansu zabrakło 0,28 sek. Ta gała spowodowała, że w finale B mógł już tylko walczyć o miejsca 7-12. W biegu finałowym wystartował tym razem bardzo ambitnie prowadząc większość dystansu. Na finiszu uległ jedynie zawodnikowi z Portugalii, kolejny raz z minimalną stratą tym razem 0,5 sekundy. Ostatecznie został sklasyfikowany na miejscu ósmym. Według przysłowia szczęście sprzyja lepszym, ale do udanego finału brakowało niewiele, a zawodnika stać było na lepszy wynik. Zawodnik pozostaje w tej kategorii wiekowej jeszcze następnym sezonem. Skiffista zrealizował zadanie wynikowe.

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: VIII miejsce

V. DWÓJKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM2-

Bielak Mateusz

2005

KTW Kalisz

Kliber Bartosz

2005

KTW Kalisz

Trener klubowy:

Mateusz Trzmiel - KTW Kalisz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mateusz Trzmiel

To klubowa dwójka bez sternika, która wszystkie krajowe zawody kwalifikacyjne i kontrolne wygrała co najmniej z 10 sekundową przewagą. Dodatkowo udanie zaprezentowali się w regatach

międzynarodowych w Monachium zdobywając brązowy medal. To jedyni przedstawiciele konkurencji długich wiosł w polskiej reprezentacji w Paryżu. Załoga uzyskała kwalifikacje dopiero po zrealizowaniu zadania wynikowego w dodatkowym biegu na torze regatowym Centralnego Ośrodka Przygotowań Olimpijskich w Wałczu. Podczas przejazdu kwalifikacyjnego uzyskała czas 6:48. Pomimo, że zawodnicy nie prezentują modelowych parametrów somatycznych, ich brak rekompensują doświadczeniem płynącym ze sobą kolejny sezon.

Podczas pierwszego biegu regat dwójka z Kalisza przyплыła na miejscu czwartym. Do półfinału awansowały pierwsze dwie osady. Kolejny wyścig to rywalizacja w repasażu. Bieg zaczęli odważnie do pierwszego 1000m, w drugiej części dystansu przeciwnicy okazali się lepiej przygotowani. Polska dwójka przekroczyła linię mety na miejscu trzecim, a do półfinału awansowały dwie pierwsze załogi. Wszystkie biegi pojechali bardzo ambitnie na swoim poziomie wydolności. Niestety poziom ten nie był wystarczający, aby osiągnąć dużo lepszy wynik. Osada zrealizowała zadanie wynikowe.

Prognoza wyniku: IX-XVI miejsce

Ostateczny wynik: XIII miejsce

VI. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIORÓW

JM2x

Kalinowski Wojciech	2006	Polonia Poznań
Sieradzki Kamil	2005	KW GOPŁO Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Wlekiński Piotr - Polonia Poznań
Januszek Robert - KW Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Bielaszewski

Budowa tej osady to bardzo ambitny projekt. Dwójka podwójna powstała z zawodników o zbliżonych, dobrych parametrach somatycznych (ponad 193cm wzrostu). Obaj zawodnicy są zdolni, ale posiadają krótki staż treningowy i mają znikome doświadczenia startowe. Osada wygrała ze znaczną przewagą bieg kontrolny w Kruszwicy. Pomimo krótkiego wspólnego wiosłowania obaj zawodnicy zdołali wypracować podobną technikę wiosłowania. Podczas Mistrzostw Świata w Paryżu startowały 24 osady. To jedna z najliczniej obsadzonych konkurencji. Start w tych zawodach pod względem sportowym nie był jednostajny. Zaskoczeniem dla zawodników była zacięta walka na każdej części dystansu wszystkich załóg. Regaty tradycyjnie rozpoczęto przedbiegiem. Dwójka zakończyła ten start na czwartej pozycji. Kolejnego dnia zaplanowano repasaż. To był pomyślny bieg, gdzie po zaciętym boju nasza osada wpłyła na drugiej pozycji dającej awans do półfinału A/B. Kolejny start nie należał do udanych. Pomimo podjętej walki polska dwójka przepłyła linię mety na miejscu szóstym.

Finał B to lepszy start naszej osady. Podjęli walkę na dużej fali, która dla naszych debiutantów była dużym utrudnieniem. Niestety nie była ona efektywna i po zaciętym boju, zmagania zakończyły się na miejscu szóstym. Załoga zanotowała znaczny postęp w stosunku do startu na Mistrzostwach Europy. Zabrakło powtarzalności i skuteczności na całym dystansie. Zabrakło niecałe 3 sekundy do punktowanego ósmego miejsca. Osada zrealizowała zadanie wynikowe.

Prognoza wyniku: IX-XVI miejsce

Ostateczny wynik: XII miejsce

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIORÓW

JM4x

Weichhaus Martin	2005	AZS UMK/SMS Toruń
Olszewski Jakub	2006	UKS PUMA Ostróda
Narożny Aleks	2006	Posnania RBW/SMS Poznań
Hervet Tristan	2005	AZS AWF Kraków

Trenerzy klubowi:

Tomasz Radkowski	- AZS UMK Toruń
Arkadiusz Stępka	- UKS PUMA Ostróda
Łukasz Nieradka	- Posnania Poznań
Iwona Wójcik-Pietruszka	- AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Łukasz Nieradka

Osada czwórki podwójnej powstała z czołowych zawodników w rywalizacji krajowej tegorocznych regat Centralnych w Poznaniu. Pomimo tego, że wszyscy zawodnicy to nowicjusze w osadzie czwórki podwójnej zdobyli złoty medal Mistrzostw Europy. Obiektywnie trzeba ocenić, że nie startowały osady Niemiec i Wielkiej Brytanii, z którymi przegraliśmy w Monachium. Pewną trudnością było, że każdy zawodnik trenuje w innym klubie i dopiero na zgrupowaniach centralnych mogliśmy intensywnie pracować nad ujednoczeniem techniki wiosłowania. Czwórka wygrała rywalizację krajową ze znaczną 15 sekundową przewagą nad kolejną załogą. W trakcie przygotowań brakowało bezpośredniej rywalizacji. Wszystkie przejazdy przeprowadzono z użyciem liczników GPS pokazujących prędkość, ale były to komfortowe warunki, bez stresu startowego. Pomimo tego załoga robiła systematyczny postęp i była dobrze przygotowana do najważniejszych zawodów w sezonie. Prezentowała najwyższy poziom sportowy na tle pozostałych polskich osad. W rywalizacji męskich czwórek podwójnych wystartowało 17 czwórek. Pierwszy bieg nasza osada zakończyła na miejscu drugim, awansując bezpośrednio do półfinału A/B. Kolejnego dnia w półfinale musieli stoczyć zacięty bój o awans do głównego finału. Batalia dużo kosztowała, ale zakończyła się sukcesem. Z miejsca trzeciego awansowali do finału A.

Ze względów atmosferycznych zmieniono jednak harmonogram zawodów przesuwając finał z niedzieli na sobotę i to zaledwie z dwugodzinną przerwą od poprzedniego biegu. Podczas walki o miejsca medalowe polska czwórka zaczęła ambitnie. Pierwszy 1000 w stawce i walce, z upływem dystansu tracili jednak siły, spadała skuteczna jazda co w konsekwencji skutkowało piątym miejscem na mecie. Niestety zabrakło regeneracji wynikającej ze zmiany programu regat.

Pozostają niezaspokojone ambicje. Czwórka nawiązywała równorzędną walkę sportową z pozostałymi międzynarodowymi teamami, jednak zbyt krótka przerwa między biegami uniemożliwiła zaprezentowanie wysokiego potencjału. W walce o medale wygrali Niemcy przed Wielką Brytanią i Chinami. Polacy pozostawili w tyle takie tuzy jak chociażby Włochy, Francję, Rumunię, Nową Zelandię i USA. Podobnie jak w ubiegłym roku polska czwórka podwójna zakończyła mistrzostwa na piątym miejscu.

Prognoza wyniku: I-III miejsce

Ostateczny wynik: V miejsce

Mistrzostwa Europy

W tym roku gospodarzem najważniejszych regat wioślarskich w kategorii juniorów jest Francja. Mistrzostwa Europy odbyły się w malowniczym Brive-la-Gaillarde, a mistrzostwa świata zaplanowano w Paryżu. W zawodach udział wzięło około 400 wioślarzy z 26 krajów europejskich.

W Mistrzostwach Europy Juniorów tradycyjnie najliczniejsze reprezentacje wystawili: Włosi (14 osad) i Rumuni (11 osad). Kolejny raz dużą delegację na te zawody wystawiła Francja (10 osad). Polska reprezentacja składała się z 8 osad (6 osad w roku ubiegłym). Tradycyjnie silna reprezentacja Wielkiej Brytanii wystawiła 2 osady, a reprezentacja Niemiec nie wzięła udziału w zawodach. W Polsce nie odbyły się zawody kwalifikacyjne do tych regat, a reprezentacja zbudowana została na podstawie oceny startów krajowych regat kontrolnych w Poznaniu i międzynarodowych w International Munchen Regatta. Wybór kandydatów do reprezentacji juniorów jest o tyle trudny, że każdego roku reprezentacje juniorów budowane są prawie od nowa. Z ubiegłorocznych Mistrzostw Europy w Polskiej reprezentacji startowało 5 zawodniczek. Zawodnicy nie startowali na takiej imprezie międzynarodowej.

Wioślarstwo jest tzw. „sportem późnym” i w naszym kraju większość młodzieży rozpoczyna uprawianie go w wieku 14-15 lat, natomiast rywalizacja w Mistrzostwach Europy czy Świata Juniorów trwa już kilka lat. Stąd nieco mniej zwraca się uwagę na medalowe wyniki w tej grupie wiekowej, a przede wszystkim liczy się potencjał poszczególnych reprezentantów i doświadczenia wyniesione z międzynarodowej rywalizacji.

Kalendarz startów pozwolił jedynie na kilkudniowe zgrupowanie poprzedzające wyjazd na te zawody. Z powyższych względów bardzo trudne było określanie prognozy wynikowej. Jeżeli chodzi o zdobyte medalowe był to jeden z najlepszych występów Polskiej reprezentacji, niestety czterem osadom zabrakło jednego miejsca do punktowanych rezultatów.

Trzeba dodać, że pierwsze Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrano cztery lata po wznowieniu, po 34 letniej przerwie, Mistrzostw Europy Seniorów, a od trzech lat rozgrywane są także Młodzieżowe Mistrzostwa Europy. Jako fakt historyczny trzeba też zaznaczyć, że pierwszymi organizatorami wszystkich Mistrzostw Europy były polskie miasta przy współudziale Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Poznań – pierwsze po wznowieniu Mistrzostwa Europy Seniorów w 2007 roku, Kruszwica – pierwsze Mistrzostwa Europy Juniorów w 2011 roku i Młodzieżowe Mistrzostwa Europy w 2017 i 2021 roku.

Mistrzostwa rozgrywane są zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Mistrzostwa Świata Juniorów trwają pięć dni, natomiast Mistrzostwa Europy tylko dwa.

W Mistrzostwach Europy Juniorów, o jedną mniej niż w ostatnich dwóch latach, uczestniczyło 26 z 46 europejskich federacji zarejestrowanych obecnie w European Rowing Board. W dalszym ciągu pod względem zgłoszonych osad dominuje reprezentacja Włoch, która tym razem jako jedyna wystawiła pełen komplet konkurencji. Pozytywnym zjawiskiem jest niemal wyrównanie się federacji wioślarskich mających w swoich reprezentacjach zarówno osady w konkurencjach kobiecych jak i męskich.

Obecnie program Mistrzostw Europy Juniorów obejmuje rozegranie czternastu konkurencji, siedmiu kobiecych i siedmiu męskich. W każdej grupie rozgrywane są trzy konkurencje krótkowiosłowe:

- Jedyńki
- Dwójki podwójne
- Czwórki podwójne

oraz cztery konkurencje długowiosłowe:

- Dwójki bez sternika (-czki)
- Czwórki bez sternika (-czki)
- Czwórka ze sternikiem lub sterniczką
- Ósemki ze sternikiem lub sterniczką

W mistrzostwach 2023 wystartowało 395 zawodniczek i zawodników z tendencją wzrostową do roku ubiegłego. Uczestnicy wiosłowali w 127 osadach. Rekordowymi dotychczas były Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrane w litewskich Trokach w 2016 roku. Ze względu na późny termin rozgrywania w tamtym olimpijskim roku Mistrzostw Świata Juniorów, jedyny raz Mistrzostwa Europy odbyły się 9 – 10 lipca, a więc wtedy gdy wszyscy mają już wakacje w szkołach. Następnymi w kolejności pod względem ilości osad i uczestników były mistrzostwa rozgrywane w Niemczech; w Krefeld i w Essen. Jednak tu głównym powodem była maksymalnie duża reprezentacja gospodarzy.

Ze 127 wszystkich osad największą ilość osad tradycyjnie zgłoszono w konkurencjach męskich krótkich wiosł. W tym kolejno w: dwójkach podwójnych juniorów (17), jedynkach (13), a także czwórkach podwójnych juniorów (12). Wyjątkowo dużo jak na tą konkurencję zgłosiło się czwórek bez sterniczki junierek (9). Natomiast na końcu zestawienia znalazły się: czwórka ze sterniczką junierek, czwórka ze sternikiem juniorów, ósemka junierek. W tegorocznych mistrzostwach Europy pod względem zgłoszonych osad dominowali Włosi - 14 z kompletem osad. 11 osad mieli Rumuni, a 10 gospodarze Francuzi. Aż osiem federacji obsadziło co najmniej połowę konkurencji.

Osiem osad w polskiej reprezentacji to o dwie więcej niż w roku ubiegłym w Mistrzostwach Europy Juniorów, ale wynika to głównie z faktu, że wystawiliśmy męską i damską jedynkę. Rekordową liczbę zgłoszonych polskich osad mieliśmy w Kruszwicy, ale byliśmy gospodarzami tych regat. W drugich co do ilości zgłoszonych mistrzostwach w Bled mieliśmy sporą grupę mocnych kandydatów, z których kilku stanowi obecnie podstawę pierwszej reprezentacji seniorów (Marta Wieliczko, Olga Michałkiewicz, Katarzyna Zillmann, Katarzyna Wełna, Dominik Czaja). Jednak w większości stać nas było z uwagi na poziom sportowy na zgłoszenie około siedmiu osad. W tym sezonie zgłosiliśmy po cztery osady kobiece i męskie. Połowa wystawionych polskich osad to tzw. małe typy łodzi. Ilość 20-26 zgłoszonych zawodników jest standardem wśród zgłaszanych reprezentacji do Mistrzostw Europy Juniorów. Na tyle pozwala poziom naszego wioślarstwa juniorskiego

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM LICZBY ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Włochy	13
2-3	Czechy, Rumunia	5
4	Francja	4
5-6	Grecja, Turcja	3
7-8	Polska, Węgry	2
9-13	Bułgaria, Hiszpania, Słowacja, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Włochy	7
2-3	Czechy, Francja	3
4-5	Grecja, Rumunia	2
6-9	Hiszpania, Polska , Węgry, Wielka Brytania	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Liczba medali
1	Włochy	6
2-3	Rumunia, Turcja	3
5	Czechy	2
6-11	Bułgaria, Francja, Grecja, Polska , Słowacja, Szwajcaria, Węgry	1

Zdecydowanie najwięcej medali zdobyli Włosi. Polska w konkurencji junierek wspólnie z Hiszpanią, Węgrami i Wielką Brytanią uplasowała się na czwartym miejscu w zestawieniu junierek. W konkurencji juniorów wspólnie z Bułgarią, Francją, Słowacją, Szwajcarią, Grecją, Węgrami uplasowaliśmy się na miejscu czwartym. Polska reprezentacja w dotychczasowych Mistrzostwach Europy Juniorów w wioślarstwie zdobyła łącznie 20 medali.

Rok i miejsce mistrzostw	2011 Kruszwica	2012 Bled	2013 Mińsk	2014 Hazewinkel	2015 Racice	2016 Troki	2017 Krefeld
Liczba medali	1	4	2	1	0	1	1
Rok i miejsce mistrzostw	2018 Gravelines	2019 Essen	2020 Belgrad	2021 Monachium	2022 Varese	2023 Brive-la-Gaillarde	
Liczba medali	0	1	3	2	2	2	

Dorobek Polski w Mistrzostwach Europy Juniorów to dziewięć medali srebrnych, dziewięć brązowych i dwa medale złote. Klasyfikację medalową tym razem wygrali Włosi, którzy zdeklasowali rywali trzynastoma medalami.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Włochy	7 – 2 – 4
2	Rumunia	2 – 3 – 0
3	Turcja	2 – 1 – 0
4	Francja	1 – 2 – 1
5	Czechy	1 – 1 – 3
6	Polska	1 – 1 – 0
7	Grecja	0 – 2 – 1
8	Węgry	0 – 1 – 1
9	Bułgaria	0 – 1 – 0
10-12	Hiszpania	0 – 0 – 1
	Słowacja	
	Szwajcaria	

Klasyfikację medalową wygrali Włosi, drudzy byli Rumuni, a trzeci Turcy. Polska reprezentacja tym razem z dwoma medalami zajęła 6 miejsce. Sześć federacji rozdzieliło 14 złotych medali, z czego aż siedem Włosi. Dziewięć federacji zdobyło srebrne medale i pięć federacji medale brązowe.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Włochy	4 – 2 – 1
2	Rumunia	2 – 0 – 0
3	Francja	1 – 1 – 1
4	Czechy	0 – 1 – 2
5	Grecja	0 – 1 – 1
6-7	Polska	0 – 1 – 0
	Węgry	
8-9	Hiszpania	0 – 0 – 1
	Wielka Brytania	

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Włochy	3 – 0 – 3
2	Turcja	2 – 1 – 0
3	Czechy	1 – 0 – 1
4	Polska	1 – 0 – 0
5	Rumunia	0 – 3 – 0
6-8	Bułgaria	0 – 1 – 0
	Francja	
	Grecja	
9-11	Słowacja	0 – 0 – 1
	Szwajcaria	
	Węgry	

W podziale na konkurencje junierek i juniorów na czele obu klasyfikacji znalazła się reprezentacja Włoch. Polska w juniorkach z jednym srebrnym medalem zajęła szóste miejsce. Polska w juniorach z jednym złotym medalem zajęła czwarte miejsce.

W kolejnych latach rozgrywania Mistrzostw Europy Juniorów nasi reprezentanci zdobywali kolejno następujące medale:

Rok i miejsce mistrzostw	MEDALE			
	złote	srebrne	brązowe	RAZEM
2011 Kruszwica	-	-	1	1
2012 Bled	-	2	2	4
2013 Mińsk	-	1	1	2
2014 Hazewinkel	-	-	1	1
2015 Racice	-	-	-	-
2016 Troki	-	1	-	1
2017 Krefeld	-	-	1	1
2018 Gravelines	-	-	-	-
2019 Essen	-	1	-	1
2020 Belgrad	-	2	1	3
2021 Monachium	1	-	1	2
2022 Varese	-	1	1	2
2023 Brive-la-Gaillarde	1	1	-	2
RAZEM	2	9	9	20

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Włochy	106
2	Rumunia	60
3	Czechy	42
4	Francja	40
5	Grecja	31
6	Turcja	26
7	Węgry	23
8	Austria	20
9	Polska	19
10	Szwajcaria	17
11	Belgia	15
12-13	Hiszpania, Ukraina	13
14	Litwa	10
15-16	Portugalia, Wielka Brytania	9
17-18	Bułgaria, Słowacja	7
19	Serbia	5
20	Słowenia	4
21-22	Dania, Szwecja	2
23	Chorwacja	1

Punktację drużynową wygrali Włosi. Punkty zdobyły 23 federacje z 26 biorących udział w tegorocznych MEJ.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Włochy	56
2	Rumunia	31
3	Francja	26
4	Czechy	24
5-6	Grecja, Węgry	17
7	Austria	12
8	Polska	10
9-10	Litwa, Szwajcaria	9
11	Hiszpania	8
12-13	Belgia, Wielka Brytania	6
14	Ukraina	5
15-16	Słowacja, Turcja	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Włochy	50
2	Rumunia	29
3	Turcja	25
4	Czechy	18
5-6	Francja, Grecja	14
7-9	Belgia, Polska, Portugalia	9
10-12	Austria, Szwajcaria, Ukraina	8
13	Bułgaria	7
14-15	Słowacja, Węgry	6
16-17	Hiszpania, Serbia	5
18	Słowenia	4
19	Wielka Brytania	3
20-21	Dania, Szwecja	2
22-23	Chorwacja, Litwa	1

W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 15 federacji, natomiast w konkurencjach męskich 23 federacje. W dziesięciu dotychczas rozegranych Mistrzostwach Europy Juniorów w punktacji drużynowej zwyciężyły tylko trzy nacje: Rumuni – 5, Włosi – 5 razy oraz Niemcy 3 razy. W poniższej tabeli zestawiono ogólną ilość punktów zdobywanych przez reprezentacje polskich juniorów we wszystkich Mistrzostwach Europy Juniorów od początku ich rozgrywania, a także z podziałem na konkurencje kobiece i męskie oraz miejsca zajmowane przez poszczególne nasze reprezentacje juniorskie w tych latach.

Rok i miejsce mistrzostw	Juniorki		Juniorzy		RAZEM	
	Liczba pkt.	Miejsce	Liczba pkt.	Miejsce	Liczba pkt.	Miejsce
2011 Kruszwica	18	VI	27	III	45	IV
2012 Bled (Słowenia)	25	III	10	X-XI	35	IV-V
2013 Mińsk (Białoruś)	11	VII	20	V	31	V-VI
2014 Hazewinkel (Belgia)	9	VIII	10	VIII-IX	19	IX
2015 Racice (Czechy)	10	VIII	1	XX-XXII	11	XVII
2016 Troki (Litwa)	7	X-XI	0	-	7	XIX
2017 Krefeld (Niemcy)	5	XIV-XVII	6	XVI	11	XV-XVI
2018 Gravelines (Francja)	0	-	8	XI-XIII	8	XVIII-XIX
2019 Essen (Niemcy)	7	XII	13	VII	20	VII-VIII
2020 Belgrad (Serbia)	18	V	18	V	36	IV-V

2021 Monachium (Niemcy)	4	XVI	20	V-VI	24	VIII
2022 Varese (Włochy)	13	V-VI	11	XI	24	VI
2023 Brive-la-Gaillarde (Francja)	10	VIII	9	VII-IX	19	IX

Najstarszym wynikiem rekordowym w grupie juniorów jest rezultat rumuńskiej czwórki ze sternikiem osiągnięty w Mistrzostwach Świata Juniorów 2006 roku w Amsterdamie. Osiem najlepszych rezultatów w kategorii juniorów osiągnięto w mistrzostwach świata 2018 roku w czeskich Racicach i pięć w ubiegłorocznych mistrzostwach świata w Varese. W Mistrzostwach Europy Juniorów w Brive-la Gaillarde uzyskiwane najlepsze wyniki niektórych konkurencji były zbliżone od najlepszych światowych rezultatów notowanych na świecie. W większości konkurencji najlepsze rezultaty osiągnięto w finałach A, co jest pewnego rodzaju prawidłowością przy w miarę porównywalnych warunkach atmosferycznych, gdyż to w finałach do walki stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji, a poza tym jest to już końcowa walka o medale. Wśród polskich osad dwie z nich najlepsze swoje rezultaty osiągnęło w swoich finałach (medaliści), pozostali w przedbiegach i repasażach.

Reprezentacja Juniorów na ME do Brive-la-Gaillarde musiała odbyć długą, męczącą – ponad 19 godzinną podróż. Poranny wyjazd z Wałcza autokarem, następnie dwa loty: Poznań – Monachium – Tuluza oraz ponownie ponad dwugodzinna podróż autokarem z lotniska. Zakwaterowanie reprezentacji było w hotelu Campanille, w dość przeciętnym standardzie. Przez cały okres pobytu wszystkie śniadania serwowane były w hotelu, natomiast pozostałe posiłki na

torze regatowym. Największym problemem organizacyjnym okazał się transport na tor. Organizator zapewniał tylko 2-3 kursy dziennie z hotelu i z powrotem. W praktyce zmuszałoby to całą naszą reprezentację na wczesno-poranny wyjazd na tor i powrót po całym dniu treningowym lub startowym dopiero po kolacji. Na szczęście reprezentacja dysponowała 8-osobowym busem, który przyjechał z przyczepą z łodziami z Polski i można było dopasować transport poszczególnych osad do grafika startów. Dzięki temu nawet w przypadku dwóch startów dziennie zawodnicy mogli skutecznie zregenerować się w hotelu, bądź też uniknęli wielogodzinnego oczekiwania na torze na start, albo na powrót do hotelu.

Tor wioślarski położony jest na jeziorze Lac du Gausse około 8 kilometrów od centrum Brive. Położony jest urokliwie pomiędzy okolicznymi wzniesieniami. Wzdłuż brzegów całego jeziora prowadzi ścieżka pieszo-rowerowa o długości ponad 8 kilometrów. Ostatnią ważną wioślarską imprezą na tym akwenie były Akademickie Mistrzostwa Świata w 2004 roku. W trakcie tegorocznych mistrzostw panowały bardzo dobre warunki pogodowe w zakresie 18-22 stopni C i wiał niewielki wiatr.

Reprezentacja liczyła 20 zawodniczek i zawodników, z czego aż 8 osób to 17-latkowie, którzy jeszcze w następnym roku mogą być członkami Kadry Narodowej Juniorów. Praktycznie wszyscy reprezentanci posiadają już doświadczenie w startach międzynarodowych z poprzedniego sezonu z imprez międzynarodowych. Również dzięki odpowiedniej pracy trenera głównego i trenerów prowadzących wszyscy reprezentanci byli odpowiednio zmotywowani i zdyscyplinowani w odpowiedzialnym podejściu do regat tak jak na reprezentanta kraju przystało.

I. DWOJKA PODWÓJNA JUNIOREK JW2x

Ćwiklińska Julia	2006	LOTTO Bydgoscia/OSSM Bydgoszcz
Pawłowska Amelia	2005	AZS UMK/SMS Toruń

Trenerzy klubowi:

Rafał Dziekoński - LOTTO Bydgoscia

Agnieszka Robaszkiewicz - AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Agnieszka Robaszkiewicz

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce**Ostateczny wynik: IX miejsce**

Zaproponowana osada została zestawiona z kolejnych zawodniczek rankingu krajowego kobiecych krótkich wioseł. Zawodniczki nie pływały razem wcześniej i miały mało czasu, aby wspólnie opływać zaproponowaną dwójkę.

Ćwiklińska Julia to tegoroczna srebrna medalista Mistrzostw Polski na ergometrze. Pawłowska Amelia to dynamiczna zawodniczka, która dobrze radzi sobie w osadach. Podczas wszystkich startów w zawodach wiosłowały ambitnie, adekwatnie do swojego aktualnego poziomu sportowego. Do realizacji założeń zabrakło niewiele. Ostatecznie zostały one sklasyfikowane na 9 miejscu. Aby osada rywalizowała na najwyższym poziomie sportowym wymagany jest postęp, lub należy podjąć próbę zmiany w składzie.

II. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIOREK**JW4x**

Stępień Barbara	2005	AZS AWF Kraków
Kusiowska Kinga	2005	AZS Szczecin
Szczęch Emilia	2005	AZS AWF Kraków
Bajerska Joanna	2006	KTW Kalisz/ SMS Toruń

Trenerzy klubowi:

Wójcik Pietruszka Iwona - AZS AWF Kraków

Ryszard Kowalczyk - AZS Szczecin

Wójcik Pietruszka Iwona - AZS AWF Kraków

Robaszkiewicz Agnieszka - AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wójcik Pietruszka Iwona

Prognoza wyniku: I-III miejsce**Ostateczny wynik: srebrny medal**

Srebrny medal Mistrzostw Europy był jedynym prognozowanym w naszej reprezentacji. Podczas regat Centralnych w Poznaniu zawodniczki wchodzące w skład osady zaprezentowały wysoki poziom indywidualny. Zaproponowano budowę czwórki podwójnej ze sportsmenek, które zajęły od drugiego do piątego miejsca w regatach krajowych. Ze względu na maturę trzech kadrowiczek osada w tym składzie nie wystartowała w Monachium. Przed startem, były obawy czy obowiązki szkolne nie zaburzą przygotowań. Zaprocentowało jednak doświadczenie, które zawodniczki zdobyły podczas ubiegłorocznych regat Coupe de la Jeunesse i Pucharu Bałtyku startując w zbliżonym składzie.

W finale wystartowały bardzo agresywnie walcząc nawet o złoto. Uległy nieznacznie Włoszkom, które zachowały więcej sił na finiszu. Wspólny trening, już bez ograniczeń powinien przynieść wyraźny postęp.

III. JEDYNKA JUNIOREK**JW1x**

Stefaniak Gabriela	2005	Posnania/SMS Poznań
--------------------	------	---------------------

Trener klubowy:

Abrahamczyk Piotr - Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Trzmiel Matusz

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce**Ostateczny wynik: VI miejsce**

Gabrysia Stefaniak zameldowała się po raz kolejny w finale dużej wiosłarskiej imprezy. Ubiegłoroczna vice-mistrzyni Europy w czwórkach podwójnych, tym razem wystartowała w jedynce. Tegoroczna maturzystka nie mogła poświęcić wymaganego czasu na przygotowania, ponadto w przededniu startu borykała się z drobną kontuzją przedramienia. Dotychczas wiosłowała w osadach wielowiosłowych. W ubiegłym roku zdobyła srebrny medal Mistrzostw Europy juniorów w konkurencji czwórki podwójnej junierek. W tej samej konkurencji zajęła piąte miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów. Swoją przygodę ze skiffem rozpoczęła z powodzeniem w ubiegłorocznych regatach Pucharu Bałtyku. Przygotowania przebiegały pod opieką fizjoterapeuty. Przedbieg jeszcze z dolegliwościami, ale dobry bieg repasażowy dał awans do głównego finału. Finał A pozostawił pewien niedosyt. Do 1500 m Gabrysia zajmowała czwarte miejsce, które nie udało się obronić. Myślę, że zdystansowana i zdrowa może podjąć walkę sportową na najwyższym poziomie sportowym.

IV. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM2x

Kalinowski Wojciech	2006	Polonia Poznań
Sieradzki Kamil	2005	KW Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Wlekiński Piotr - Polonia Poznań
Januszek Robert - Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Bielaszewski Jarosław

Prognoza wyniku: IX-XVI miejsce

Ostateczny wynik: XIII miejsce

Prezentowana załoga zapłaciła swoim brakiem doświadczenia. Dwójka podwójna została zbudowana z zawodników o zbliżonych, dobrych parametrach somatycznych (ponad 193cm wzrostu). To załoga perspektywiczna. Każdy kolejny start wyglądał lepiej, a starty międzynarodowe uzmysłowiły zawodnikom, żeby zając premiiowane miejsce należy walczyć od początku do samego końca. Wysokie skuteczne tempo wiosłowania jest nieodłącznym elementem taktyki biegu.

Przed osadą nie było wymaganego zadania wynikowego. Systematyczna praca, ale przede wszystkim desperacja w chęci osiągnięcia wyznaczonego celu to jedyna droga do przepustki na światowe regaty.

V. DWÓJKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM2-

Kliber Bartosz	2005	KTW Kalisz
Bielak Mateusz	2005	KTW Kalisz

Trener klubowy:

Mateusz Trzmiel - KTW Kalisz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mateusz Trzmiel

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: IX miejsce

Klubowa dwójka bez sternika Kaliskiego Towarzystwa Wioślarskiego wygrywała ze znaczną przewagą rywalizację krajową. Pomimo, że zawodnicy nie prezentują modelowych parametrów somatycznych, ich brak rekompensują doświadczeniem, płynącym w tym składzie czwarty sezon. W ubiegłorocznych regatach Pucharu Bałtyku zdobyli srebrny medal. W tym sezonie z prestiżowych regat w Monachium również wrócili z medalem, tym razem brązowym. Niestety poziom sportowym regat krajowych konkurencji dwójki bez sternika w konfrontacji z poziomem Mistrzostw Europy okazał się niezadowalający. Pomimo ambitnej walki we wszystkich biegach regat ostatecznie zostali sklasyfikowani na miejscu dziewiątym. Do realizacji zadania wynikowego zabrakło jednego miejsca. Obecnie podjęta zostanie próba budowy czwórki bez sternika na bazie wymienionych zawodników.

VI. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK JW4-

Przedmojska Zofia	2006	AZS UMK/SMS Toruń
Lewandowska Wiktoria	2005	AZS UMK/SMS Toruń
Zawadzka Wiktoria	2005	LOTTO Bydgoscia/OSSM Bydgoszcz
Oszczęda Julia	2005	LOTTO Bydgoscia/OSSM Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Robaszkiewicz Agnieszka - AZS UMK Toruń
Dziekoński Rafał - Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Robaszkiewicz Agnieszka

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: IX miejsce

Skład osady to zawodniczki, które zajęły dwa pierwsze miejsca w rywalizacji krajowej w konkurencji dwójki bez sterniczki. Dodatkowo posiadają doświadczenie startowe - trzy z nich startowały w ubiegłorocznych

Mistrzostwach Europy i Świata w konkurencji 8+. Po wstępnej analizie ubiegłoroczny odważny projekt stworzenia silnej grupy wioseł długich kobiet nie przyniósł wymiernych rezultatów. Start w Mistrzostwach Europy zaliczyć należy do nieudanych. Brak finału był niemiłym zaskoczeniem. Wydawało się, że strategia finału B, który miał bronić honoru osady była dobra. Jednak poprzez brak skutecznej jazdy na finiszu dziewczyny nie utrzymały przewagi i zakończyły zmagania na trzecim miejscu finału B.

VII. JEDYNKA JUNIORÓW JM1x

Syposz Dominik	2006	Pegaz Wrocław
----------------	------	---------------

Trener klubowy:

Piotr Stroka - Pegaz Wrocław

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Bielaszewski

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: IX miejsce

Dominik Syposz to utalentowany skiffista z niespotykaną wolą walki. Od dwóch lat wygrywał rywalizację krajową w kategorii juniorów młodszych. Przechodząc do starszej kategorii wiekowej podczas tegorocznych regat Centralnych w Poznaniu wygrał dwa z trzech biegów w kategorii juniorów. Brak warunków somatycznych nadrabia determinacją w osiągnięciu wyniku sportowego. W maju tego roku wygrał międzynarodowe regaty w Monachium.

Podczas Mistrzostw Europy kolejny raz był „bezkompromisowy”. Niestety to nie zawsze przynosi rezultaty. W półfinale nie zrealizował zakładanej taktyki, a próba prowadzenia w biegu, za wszelką cenę i zmęczenie na finiszowych metrach skutkowało brakiem awansu do finału A. W finale B do realizacji założeń wynikowych zabrakło jednego miejsca. Jeżeli Dominik wykaże się dojrzałością i nauczy się rozkładać siły na dystansie, możemy mieć umiarkowaną nadzieję na poprawę wyniku sportowego.

VIII. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM4x

Hervet Tristan	2005	AZS AWF Kraków
Olszewski Jakub	2006	PUMA Ostróda
Narożny Aleks	2006	Posnania/SMS Poznań
Weichhaus Martin	2005	AZS UMK/SMS Toruń

Trenerzy klubowi:

Iwona Wójcik-Pietruszka - AZS AWF Kraków
Arkadiusz Sępka - PUMA Ostróda
Łukasz Nieradka - Poznań Poznań
Tomasz Radkowski - AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Łukasz Nieradka

Prognoza wyniku: IV-VIII miejsce

Ostateczny wynik: złoty medal

Osada czwórki podwójnej powstała z czołowych zawodników w rywalizacji krajowej tegorocznych regat Centralnych w Poznaniu. W grupie krótkich wioseł mamy mocną rywalizację krajową, co przynosi wymierne efekty. Załoga w tym składzie zajęła piąte miejsce w International Munchen Regatta. Dokonała wyraźnego postępu w technice wiosłowania. Podczas Mistrzostw Europy wszystko przebiegało zgodnie z planem. Już w przedbiegu panowie uzyskali najlepszy czas i udało im się wytrzymać ciśnienie. Czwórka podwójna w finale zaimponowała rozważą, w pełni zrealizowała zaplanowaną taktykę biegu i po dobrym starcie nie oddała prowadzenia. Przed zawodnikami ciężka praca, która ma prowadzić do progresu, a nie spoczywaniu na laurach po osiągniętym wyniku sportowym.

Puchar Młodzieży – Coupe de la Jeunesse

Coupe de la Jeunesse w 2023 roku został rozegrany w Amsterdamie w Holandii. Prawo udziału w tej imprezie mają juniorzy z 16 państw – Austria, Czechy, Dania, Francja, Hiszpania, Belgia, Holandia, Irlandia, Norwegia, Polska, Portugalia, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania i Włochy. Dodatkowym ograniczeniem jest zakaz startu zawodników, którzy startują w Mistrzostwach Świata Juniorów.

Od 2022 roku w skład reprezentacji Polski na regaty Coupe de la Jeunesse wchodzi również zawodnicy ostatniego rocznika juniorów. We wcześniejszych latach Polski Związek Towarzystw Wioślarskich wysyłał na tę imprezę młodszą reprezentację niż to wynika z przepisów tj. złożoną z zawodników nie starszych niż 17-letni.

Impreza rozgrywana jest w systemie dwudniowym – każdego dnia przedbiegi i finały. Pierwszego dnia załogi do startu w przedbiegach są losowane, natomiast drugiego dnia już rozstawiane na podstawie wyników z dnia poprzedniego. Z tego względu często zdarza się, że wyniki uzyskiwane przez poszczególne osady w obu dniach zawodów mogą się znacząco różnić. W ramach programu regat przewidziane są starty w konkurencji ósemek zarówno dziewcząt i chłopców wg zasady, że zawodniczki i zawodnicy wchodzący w skład ósemek rekrutują się z zawodników startujących w pozostałych konkurencjach.

Polska reprezentacja na Coupe de la Jeunesse 2023 złożona była z sześciu osad, w tym trzech męskich i trzech kobiecych. Razem w naszych załogach wystartowało 16 osób, w tym 9 zawodniczek i 7 zawodników.

Prowadzona jest punktacja drużynowa wszystkich konkurencji i wyłaniany zdobywca Pucharu Młodzieży. W 2023 roku zarówno w punktacji kobiet jak i mężczyzn, a tym samym w całej imprezie zwyciężyła Wielka Brytania, która zdobyła Puchar Coupe de la Jeunesse. Drugie miejsce drużynowo w regatach zajęli Włosi i trzecie Francuzi. Polska reprezentacja w punktacji kobiet zajęła VI miejsce, a w punktacji mężczyzn X miejsce oraz w punktacji ogólnej regat VII miejsce.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA W ROKU 2023

Lp.	Kraj	Kobiety	Mężczyźni	Razem
1	Wielka Brytania	225	232	457
2	Włochy	182	195	377
3	Francja	195	148	343
4	Austria	105	118	223
5	Holandia	90	91	181
6	Szwajcaria	67	107	174
7	Polska	83	69	152
8	Czechy	64	85	149
9	Hiszpania	74	57	131
10	Irlandia	44	70	114
11	Węgry	28	76	104
12	Dania	54	30	84
13	Norwegia	31	47	78
14	Belgia	40	35	75
15	Portugalia	14	27	41
16	Szwecja	26	0	26

W 2023 roku trzy nasze osady zdobyły razem cztery medale. Wyniki polskich osad startujących w regatach Coupe de la Jeunesse w 2023 roku:

1.	JW1x	Syrytczyk Wiktoria	Drakkar Gdańsk		
		<i>Wynik I dzień:</i>	<i>VII miejsce</i>	<i>Startowało 10 osad</i>	
		<i>Wynik II dzień:</i>	<i>VIII miejsce</i>	<i>Startowało 10 osad</i>	
2.	JW4-	Przedmojska Zofia	AZS UMK Toruń		
		Lewandowska Wiktoria	AZS UMK Toruń/SMS Toruń		
		Stąlega Kinga	AZS UMK Toruń/SMS Toruń		
		Miazgowska Aleksandra	AZS UMK Toruń/SMS Toruń		
		<i>Wynik I dzień:</i>	<i>I miejsce</i>	<i>Startowało 9 osad</i>	
		<i>Wynik II dzień:</i>	<i>I miejsce</i>	<i>Startowało 9 osad</i>	
3.	JW4x	Jabłońska Patrycja	AZS AWF Poznań/SMS Poznań		
		Pietrzak Zofia	PTW Płock/SMS Płock		
		Solarska Anna	Posnania RBW Poznań/SMS Poznań		
		Kocieniewska Maja	RTW Bydgoscia		
		<i>Wynik I dzień:</i>	<i>V miejsce</i>	<i>Startowało 11 osad</i>	
		<i>Wynik II dzień:</i>	<i>II miejsce</i>	<i>Startowało 11 osad</i>	
4.	JM1x	Żmuda Oskar	PTW Płock/SMS Płock		
		<i>Wynik I dzień:</i>	<i>III miejsce</i>	<i>Startowało 11 osad</i>	
		<i>Wynik II dzień:</i>	<i>IV miejsce</i>	<i>Startowało 11 osad</i>	
5.	JM2x	Matulewicz Remigiusz	Zawisza Bydgoszcz/OSSM Bydgoszcz		
		Chabowski Kamil	RTW Bydgoscia/OSSM Bydgoszcz		
		<i>Wynik I dzień:</i>	<i>VIII miejsce</i>	<i>Startowało 14 osad</i>	
		<i>Wynik II dzień:</i>	<i>VII miejsce</i>	<i>Startowało 14 osad</i>	
6.	JM4x	Kajtowski Mateusz	AZS Szczecin		
		Bagniak Piotr	AZS Szczecin		
		Kotkowiak Bartosz	AZS Szczecin		
		Błach Wiktor	AZS Szczecin		
		<i>Wynik I dzień:</i>	<i>IV miejsce</i>	<i>Startowało 11 osad</i>	
		<i>Wynik II dzień:</i>	<i>VII miejsce</i>	<i>Startowało 11 osad</i>	

Puchar Bałtyku – Baltic Cup

Impreza rozgrywana jest cyklicznie każdego roku od 1994, a powstała z inicjatywy Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich i ówczesnego Prezesa PZTW – Tomasza Waszczuka, który po 2020 r. przekazał swoje obowiązki Michałowi Jelińskiemu. Obecnie władzę sprawuje trzy osobowy Zarząd Regat w międzynarodowym składzie. Po śmierci Prezesa Waszczuka w lutym 2023 r. PZTW ufundował Puchar na cześć założyciela Regat, który otrzymują zwycięzcy w konkurencjach jedynek dziewcząt i chłopców począwszy od edycji w 2023 r.

Uczestnikami i organizatorami są poszczególne kraje leżące wokół basenu Morza Bałtyckiego. W Pucharze Bałtyku startują Litwa, Łotwa, Estonia, Finlandia, Szwecja, Norwegia, Dania, Niemcy i Polska (Rosja i Białoruś nie są zapraszane od momentu agresji na Ukrainę w 2022 r.). Od 2019 r. Regaty mają formułę Open i mogą w nich uczestniczyć też inne kraje. Puchar Bałtyku rozgrywany jest na dwóch dystansach 2000 m pierwszego dnia oraz 500 m - drugiego. Początkowo rozgrywano 4 konkurencje wśród junierek i 4 wśród juniorów (jedynki, dwójki bez sternika, czwórki podwójne i czwórki bez sternika), a od 2007 roku włączono dwójki podwójne. W Pucharze Bałtyku startują zawodniczkami i zawodnikami do 17 lat. W 2023 roku organizacja zawodów przypadła Niemcom i zostały one rozegrane w Hamburgu w dniach 30.09-1.10.2023.

W 2023 roku polska reprezentacja uplasowała się na drugiej pozycji drużynowo, a punktację drużynową jak zawsze wygrali Niemcy.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA PUCHARÓW BAŁTYKU W ROKU 2023

Lp.	Kraj	Liczba punktów
1	Niemcy	224
2	Polska	210
3	Dania	154
4	Norwegia	132
5	Litwa	114
6	Łotwa	109
7	Estonia	80
8	Szwecja	57
9	Finlandia	28

W Pucharze Bałtyku w 2023 roku nasza reprezentacja zdobyła łącznie 18 medali.

	2023 -
Kobiety	9
Mężczyźni	9
RAZEM	18

W polskiej reprezentacji w 2023 roku wystartowały następujące osady:

1.	JW1x	Czaja Zuzanna <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	AZS AWF Kraków <i>III miejsce</i> <i>VI miejsce</i>	<i>Startowało 7 osad</i> <i>Startowało 7 osad</i>
2.	JW2-	Głód Barbara Bala Weronika <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	UKS Milenium Wrocław UKS Milenium Wrocław <i>III miejsce</i> <i>I miejsce</i>	<i>Startowały 4 osady</i> <i>Startowały 4 osady</i>
3.	JW2x	Ćwiklińska Julia Bajerska Joanna <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	RTW Bydgoszcz/OSSM Bydgoszcz KTW Kalisz/SMS Toruń <i>III miejsce</i> <i>II miejsce</i>	<i>Startowało 9 osad</i> <i>Startowało 9 osad</i>
4.	JW4-	Przedmojska Zofia Miazgowska Aleksandra Graczkowska Julia Stalkowska Hanna <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	AZS UMK Toruń AZS UMK Toruń/SMS Toruń AZS UMK Toruń/SMS Toruń AZS UMK Toruń/SMS Toruń <i>II miejsce</i> <i>II miejsce</i>	<i>Startowało 5 osad</i> <i>Startowało 5 osad</i>
5.	JW4x	Pietrzak Zofia Solarzka Anna Syrytczyk Wiktoria Jabłońska Patrycja <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	PTW Płock/SMS Płock Poznania RBW Poznań/SMS Poznań Drakkar Gdańsk AZS AWF Poznań <i>II miejsce</i> <i>II miejsce</i>	<i>Startowało 6 osad</i> <i>Startowało 6 osad</i>
6.	JM1x	Syposz Dominik <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	Pegaz Wrocław <i>I miejsce</i> <i>III miejsce</i>	<i>Startowało 9 osad</i> <i>Startowało 8 osad</i>
7.	JM2-	Zieliński Adam Chabowski Kamil <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	RTW Bydgoszcz/OSSM Bydgoszcz RTW Bydgoszcz/OSSM Bydgoszcz <i>II miejsce</i> <i>II miejsce</i>	<i>Startowało 6 osad</i> <i>Startowało 6 osad</i>
8.	JM2x	Konopka Tymon Wojciechowski Mateusz <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	AZS AWFIS Gdańsk Poznania RBW Poznań/SMS Poznań <i>III miejsce</i> <i>V miejsce</i>	<i>Startowało 8 osad</i> <i>Startowało 7 osad</i>
9.	JM4-	Biegiewski Jakub Kowalski Mikołaj Kusz Daniel Jakubczak Rafał <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	AZS UMK Toruń/SMS Toruń AZS UMK Toruń/SMS Toruń AZS AWF Gorzów Wlkp. AZS AWF Gorzów Wlkp./SMS Gorzów <i>III miejsce</i> <i>II miejsce</i>	<i>Startowały 4 osady</i> <i>Startowały 4 osady</i>
10.	JM4x	Narożny Aleks Olszewski Jakub Kalinowski Wojciech Sobieszek Wiktor <i>Wynik 2000 m:</i> <i>Wynik 500 m:</i>	Poznania RBW Poznań/SMS Poznań UKS Puma Ostróda Polonia Poznań PTW Płock/SMS Płock <i>II miejsce</i> <i>III miejsce</i>	<i>Startowało 8 osad</i> <i>Startowało 8 osad</i>

Regaty Nadziei Olimpijskich – Olympic Hopes

Regaty Nadziei Olimpijskich odbywają się rotacyjnie w czterech państwach Układu Wyszehradzkiego czyli Czech, Słowacji, Węgier i Polski. W 2023 roku zawody zostały rozegrane na Węgrzech na torze regatowym w Szeged w dniu 23.06.2023 r. Uczestniczą w nich juniorzy młodszy 15-16 letni. Program obejmuje 13 konkurencji, czyli wszystkie z mistrzostw świata juniorów. W 2023 roku podobnie jak rok

wcześniej w zawodach poza konkursem wystartowała również reprezentacji Austrii. W regatach prowadzona jest punktacja drużynowa wg następującej zasady:

dla 6 zgłoszonych osad	7-5-4-3-2-1
dla 5 zgłoszonych osad	6-4-3-2-1
dla 4 zgłoszonych osad	5-3-2-1
dla 3 zgłoszonych osad	4-2-1
dla 2 zgłoszonych osad	3-1

Polska reprezentacja na regaty w 2023 roku była złożona z 9 osad, w tym 5 kobiecych i 4 męskich. Nasza reprezentacja w 2023 roku zdobyła łącznie 5 medali: 2 srebrne i 3 brązowe.

Kobiety	5
Mężczyźni	0
RAZEM	5

W punktacji drużynowej w 2023 roku nasza reprezentacja zajęła trzecie miejsce:

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Węgry	39
2	Czechy	35
3	Polska	25
4	Słowacja	10

Wyniki polskich osad startujących w Regatach Nadziei Olimpijskich „Olympic Hopes” w 2023 roku:

- JWB1x Solarska Anna Posnania RBW Poznań/SMS Poznań
Wynik: II miejsce Startowało 6 osad
- JWB2- Graczkowska Julia AZS UMK Toruń/SMS Toruń
 Stalkowska Hanna AZS UMK Toruń/SMS Toruń
Wynik: II miejsce Startowały 4 osady
- JWB2x Czaja Zuzanna UKS 93 Kraków
 Królikiewicz Zuzanna AZS UMK Toruń/SMS Toruń
Wynik: III miejsce Startowało 5 osad
- JWB4- Szczawińska Julia UKS Szóstka Gdańsk
 Kuśmider Anna UKS Szóstka Gdańsk
 Szarmach Weronika UKS Szóstka Gdańsk
 Bulińska Celina UKS Szóstka Gdańsk
Wynik: III miejsce Startowało 5 osad
- JWB4x Czaja Zuzanna UKS 93 Kraków
 Lesińska Zuzanna Unia Tczew
 Kamińska Antonina AZS AWF Poznań/SMS Poznań
 Mitura Marta Drakkar Gdańsk
Wynik: III miejsce Startowały 4 osady
- JMB1x Barański Błażej WTW Włocławek
Wynik: V miejsce Startowało 6 osad
- JMB2x Sobieszek Wiktor PTW Płock/SMS Płock
 Wojciechowski Mateusz Posnania RBW Poznań/SMS Poznań
Wynik: IV miejsce Startowało 6 osad
- JMB4- Kusz Daniel AZS AWF Gorzów Wlkp./SMS Gorzów
 Pietrzak Ziemowit AZS UMK Toruń/SMS Toruń
 Tymuła Kacper AZS UMK Toruń/SMS Toruń
 Jakubczak Rafał AZS AWF Gorzów Wlkp./SMS Gorzów
Wynik: V miejsce Startowało 5 osad
- JMB4x Malon Kajetan AZS Wratysłavia
 Matczak Maksym Drakkar Gdańsk
 Szymczyk Patryk AZS UMK Toruń/SMS Toruń
 Konopka Tymon AZS AWFIS Gdańsk
Wynik: IV miejsce Startowało 6 osad

Szkoły Mistrzostwa Sportowego

W Szkołach Mistrzostwa Sportowego w 2023 roku szkolonych była następująca liczba zawodników:

2023	SMS Gorzów		SMS Płock		SMS Poznań		SMS Toruń		SMS Wałcz		Razem		Razem
	M	K	M	K	M	K	M	K	M	K	M	K	
	4	3	7	5	6	10	11	14	-	4	28	36	64

Trenerami głównymi w SMS w byli:

- Szymon Wiśniewski – SMS Toruń
- Jacek Karolak – SMS Płock
- Błażej Kamola – SMS Poznań
- Jacek Błoch – SMS Wałcz
- Piotr Basta – SMS Gorzów Wlkp.

Natomiast w szkoleniu sportowym szkół brało udział w różnej formie zatrudnienia następująca liczba trenerów i instruktorów:

	2023
SMS Płock	1
SMS Poznań	7
SMS Toruń	7
SMS Wałcz	1
SMS Gorzów Wlkp.	2

W 2023 roku Szkoły Mistrzostwa Sportowego wykorzystwały środki budżetowe w następującej wysokości:

Rok/Szkoła	SMS Gorzów Wlkp.	SMS Płock	SMS Poznań	SMS Toruń	SMS Wałcz	Razem
2023	65 000,00 zł	50 000,00 zł	318 499,00 zł	519 997,65 zł	84 500,00 zł	1 037 996,65 zł

W 2023 roku w młodzieżowych imprezach głównych startowała następująca liczba zawodniczek i zawodników z poszczególnych Szkół Mistrzostwa Sportowego:

SMS	Gorzów Wlkp.			Płock			Poznań			Toruń			Wałcz		
	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata							1	1	2		1	1			
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy							1	1	2	1	1	2			
Mistrzostwa Świata Juniorów							1	1	2	2	1	3			
Mistrzostwa Europy Juniorów							1	1	2	3	1	4			
Coupe de la Jeunesse				1	1	2			2	3		3			
Puchar Bałtyku		2	2	1	1	2	2	2	4	5	2	7			
Regaty Nadziei Olimpijskich		2	2		1	1	2	1	3	3	3	6			
Ogółem		4	4	2	3	5	10	7	17	17	9	26			

W imprezach mistrzowskich w sezonie 2023 brali udział, a także zdobywali medale również absolwenci Szkół Mistrzostwa Sportowego. W mistrzostwach świata seniorów Mirosław Ziętański – SMS Toruń w czwórce podwójnej zdobył brązowy medal. W tej samej konkurencji w mistrzostwach Europy seniorów zdobył złoty medal. W młodzieżowych mistrzostwach świata złoty medal w czwórce bez sterniczki zdobyły absolwentki SMS Gorzów Wlkp. – Martyna Jankowska i SMS Wałcz – Barbara Jęchorek, srebrny medal w dwójce podwójnej wagi lekkiej zdobyły absolwentki SMS Poznań – Wiktoria Kalinowska i SMS Wałcz Jessica Sobocińska. W młodzieżowych mistrzostwach Europy medale zdobyli: złoty – Jakub Woźniak z SMS Poznań w BM4x, srebrny - Barbara Jęchorek z SMS Wałcz i Martyna Jankowska z SMS Gorzów Wlkp. w BW2-, Cezary Litka z SMS Poznań w BM1x, Oskar Streich z SMS Toruń i Patryk Wojtalak z SMS Poznań w BM4-, Tomasz Skurzyński z SMS Toruń w BM4+, brązowy - Dominika Gałka z SMS Toruń w BW4-. Poniżej zestawienie absolwentów SMS startujących w imprezach mistrzowskich 2023.

SMS	Gorzów Wlkp.			Płock			Poznań			Toruń			Wałcz		
	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.	K	M	Raz.
Mistrzostwa Świata Seniorów	2		2				2	2	4		2	2	3		3
Mistrzostwa Europy Seniorów								6	6	1	4	5	6		6
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata	1		1				1	4	5		2	2	2		2
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy	1		1					3	3	1	2	3	1		1
Ogółem	4		4				3	15	18	2	10	12	12		12

Ośrodek Szkolenia Sportowego Młodzieży

Pod koniec 2021 roku Zarząd PZTW podjął decyzję o powołaniu Ośrodka Szkolenia Sportowe Młodzieży w Bydgoszczy. Celem utworzenia ośrodka było stworzenie warunków do skoordynowanego rozwoju sportowego zawodników/czek wszystkich czterech bydgoskich klubów w wymiarze ponadklubowym jednocześnie pozostawiając im możliwość uczęszczania do wcześniej wybranych przez siebie szkół średnich. Ośrodek rozpoczął swoją działalność w 2022 roku. Związek w 2023 roku przeznaczył na jego funkcjonowanie tj. prowadzenie szkolenia sportowego 180 000 zł pochodzące ze dotacji Ministerstwa Sportu i Turystyki ze środków FRKF.

W OSSM w 2023 roku szkolonych było 19 zawodniczek i zawodników z klubu RTW Bydgoszcz, 3 osoby z klubu BTW Bydgoszcz i 3 osoby z Zawiszy Bydgoszcz. Trenerką koordynatorem w ośrodku była Aneta Bełka-Siemion, natomiast trenerami współpracującymi byli:

- Rafał Dziekoński
 - Paulina Straszewska-Mikołajczak
 - Waldemar Nowakowski
 - Tomasz Czubak
 - Jarosław Bielaszewski
 - Marcin Zgorzelak
 - Tomasz Strychalski
- RTW Bydgoscia
 - BTW Bydgoszcz
 - RTW Bydgoscia
 - RTW Bydgoscia
 - RTW Bydgoscia
 - BTW Bydgoszcz
 - RTW Bydgoszcz

W 2023 roku w młodzieżowych imprezach głównych startowała następująca liczba zawodniczek i zawodników z OSSM w Bydgoszczy:

Zawody	OSSM Bydgoszcz		
	K	M	Raz.
Młodzieżowe Mistrzostwa Świata			
Młodzieżowe Mistrzostwa Europy			
Mistrzostwa Świata Juniorów	1		1
Mistrzostwa Europy Juniorów			
Coupe de la Jeunesse		2	2
Puchar Bałtyku	1	2	3
Regaty Nadziei Olimpijskich			
Ogółem	2	4	6

Spośród szkolonych w ośrodku zawodników najlepsze wyniki w sezonie 2023 osiągnęła Julia Ćwiklińska z Lotto Bydgoscia, która wioślując w dwójce podwójnej junierek zakwalifikowała się do reprezentacji na Mistrzostwa Świata Juniorów oraz Mistrzostwa Europy Juniorów. W mistrzostwach Europy, w składzie czwórki bez sterniczki junierek, wystartowały również Zawadzka Wiktoria i Oszczęda Julia. W regatach juniorów Coupe de la Jeunesse do reprezentacji Polski w dwójce podwójnej zakwalifikowali się zawodnicy OSSM Matulewicz Remigiusz z Zawiszy Bydgoszcz oraz Chabowski Kamil z Lotto Bydgoscii. Zajęli oni w tych zawodach miejsca VII i VIII. Z kolei w regatach Baltic Cup w dwójce bez sternika juniorów Zieliński Adam i Chabowski Kamil z Lotto Bydgoscii zdobyli dwa srebrne medale.

Szkolenie zawodników z predyspozycjami do uprawiania wioślarstwa

„Szkolenie zawodników z predyspozycjami do wioślarstwa”

W 2023 roku PZTW kontynuowało program „Szkolenie zawodniczek i zawodników posiadających predyspozycje do uprawiania dyscypliny wioślarstwo”. Prowadzenie program rozpoczęto w 2018 roku. Od początku rekrutując jedynie zawodniczki i zawodników o bardzo dobrych parametrach somatycznych. W 2023 roku do projektu zakwalifikowano 20 zawodników i 6 zawodników rezerwowych z 17 polskich klubów. W ramach projektu zawodnicy i zawodniczki wzięli udział w trzech zgrupowaniach oraz w Centralnych Regatach Otwarcia Sezonu w Poznaniu i Centralnych Jesiennych Regatach w Poznaniu.

Zadania szkoleniowe objęte dofinansowaniem dla uczestników programu w 2023 roku:

- Zgrupowanie zimowe Szczyrk 28.01-11.02
- Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Poznań 28-30.04
- Zgrupowanie szkoleniowe Wałcz 30.04-5.05
- Zgrupowanie letnie Wałcz 12- 21.08.
- Centralne Jesienne Regaty Juniorów Poznań 20-22.10.

Zawodnicy uczestniczący w programie wystartowali w następujących regatach międzynarodowych:

- Olympic Hopes - 7 zawodników
- Coupe de la Jeunesse – 5 zawodników
- Puchar Bałtyku – 10 zawodników

„Młode Polskie Wiosła”

PZTW po raz drugi w kompleksowym zakresie zrealizowało ogólnopolski program upowszechniania sportu „Sport dla Wszystkich” ze środków MSiIT (FRKF). Program pod nazwą „Młode Polskie Wiosła” był realizowany na terenie 12 województw, czyli także po za klubami wioślarskimi.

Główne cele programowe to:

- upowszechnianie sportu wśród młodzieży ze szkół podstawowych;
- trwałe wzmocnienie potencjału sprzętowego i organizacyjnego klubów sportowych, w tym dofinansowanie pracy trenerów klubowych;
- identyfikacja talentów do wyczynowego uprawiania wioślarstwa.

Elementy programu:

- prowadzenie cyklicznych zajęć treningowych z młodzieżą ze szkół podstawowych - łącznie ponad 900 uczestników i ponad 60 prowadzących zajęcia w ciągu całego roku na terenie kraju,

- zakup nowych łodzi wioślarskich (30 czwórek podwójnych bez sternika),
- działania promocyjne - zintensyfikowanie działań w zakresie promocji swojej pracy szkoleniowej i skuteczniejszych działań naborowych.
- dofinansowanie 18 regat wioślarskich i ergometrych dla młodzieży do lat 18
- podnoszenie kompetencji trenerów klubowych, także w wymiarze praktycznym we współpracy z trenerami szkolenia centralnego

Budżetu programu Młode Polskie Wiosła wyniósł 2,5 mln zł. Z czego ponad 0,9 mln zł rozdysponowano w ramach organizacji cyklicznych zajęć sportowych dla uczniów z przeznaczeniem głównie na: wynagrodzenie trenerów oraz instruktorów, transport urządzeń i sprzętu, wynajem obiektów i sprzętu.

Program jest bardzo pozytywnie odbierany przez środowisko wioślarskie jako szansa na realne upowszechnianie wioślarstwa w kraju. W 2023 roku zauważalne było wyraźne zwiększenie ilości startujących na regatach MMM, MPM, MPJM/OOM w stosunku do roku ubiegłego i lat ubiegłych.

Współzawodnictwo sportowe

Krajowe współzawodnictwo sportowe obejmuje rywalizację w pięciu Mistrzostwach Polski na klasycznym dystansie 2000 m oraz w Mistrzostwach Polski na ergometrze wioślarskim i Mistrzostwach Polski w Sprincie na dystansie 500 m.

- Mistrzostwa Polski Seniorów – powyżej 18 lat
- Młodzieżowe Mistrzostwa Polski – w przedziale wieku 19-22 lata
- Mistrzostwa Polski Juniorów – w przedziale wieku 17-18 lat
- Mistrzostwa Polski Juniorów Młodszych – w przedziale wieku 15-16 lat
- Mistrzostwa Polski Młodzików – w przedziale wieku 13-14 lat
- Mistrzostwa Polski na ergometrze – powyżej 14 lat
- Mistrzostwa Polski w Sprincie – powyżej 16 lat

LICZBA ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W IMPREZACH GŁÓWNYCH W 2023 ROKU

	MP Seniorów	Młodzieżowe MP	MP Juniorów	MP Juniorów Mł.	MP Młodzików	MP Ergometr	MP Sprint
Kobiety	74	61	62	107	123	98	57
Mężczyźni	108	83	100	159	142	142	129
Razem	182	144	162	266	265	240	186

Na podstawie obowiązującego regulaminu powoływano kadry narodowe juniorów, młodzieżową i seniorów, która łącznie liczyła na koniec 2023 roku 342 osoby. W kadrze narodowej mieliśmy następujące ilości zawodniczek i zawodników.

LICZBA ZAWODNIKÓW KADRY NARODOWEJ W 2023 ROKU

Seniorki	28
Seniorzy	36
Kobiety U23	54
Mężczyźni U23	72
Juniorzy	74
Juniorzy	78
RAZEM	342

Przynależność do kadry narodowej jest na tyle ważna, że zgodnie z Ustawą o sporcie polskie związki sportowe za środki budżetowe mogą szkolić jedynie członków kadry narodowej. W związku z tym nie jest możliwe jakiegokolwiek powołanie zawodniczki czy zawodnika nawet na jednodniowe testy generujące koszty, który nie jest członkiem kadry narodowej.

Szkolenie i Doszkalanie

Pion szkolenia w roku 2023 podobnie jak w latach poprzednich zorganizował w Poznaniu w dniach 24-26.11.2023, w oparciu o obiekty toru regatowego Malta, kursokonferencję dla trenerów i instruktorów wioślarstwa. Natomiast w dniach 27-31.01.2023 dwóch trenerów kadry narodowej wzięło udział w prowadzonej w formie zdalnej konferencji trenerów organizowanej przez FISA.

W dniach 10-12.03.2023 w Górkach Zachodnich k. Gdańska Kolegium Sędziów zorganizowało coroczną kursokonferencję dla sędziów wioślarskich.

Program „Super Trener”

Kontynuacja programu „Super Trener” - finansowanego ze środków MSiT. Zakłada on „wsparcie szkolenia zawodników kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich...” przez włączenie do kadr szkoleniowych w pzs byłych utytułowanych zawodników. W ramach realizacji tego programu, podobnie jak w ub.r. funkcję Asystenta Dyrektora Sportowego pełnił Michał Jeliński. W ramach realizacji swoich obowiązków na co dzień wspierał głównie działania trenerów głównych i trenerów prowadzących w kadrze młodzieżowej i juniorskiej, pełnił funkcję kierownika wyjazdów na wszystkie imprezy mistrzowskie (ME, MŚ) i niższej rangi we wszystkich kategoriach wiekowych poniżej 23

lat oraz wspierał pracę Dyrektora Sportowego Andrzeja Krzepińskiego w zależności od potrzeb w trakcie sezonu. Był też odpowiedzialny za realizację programu „Młode Polskie Wiosła”.

Wydawnictwa i Promocja

W 2023 roku pion szkolenia dokonywał szerokiej i szczegółowej analizy startów reprezentacji w mistrzostwach świata i Europy: seniorów, juniorów oraz młodzieżowców. Oceny i analizy opublikowano na stronie internetowej PZTW.

- Wydano kalendarz trójdzielny promujący naszą dyscyplinę i jej czołowych zawodników.
- Na bieżąco prowadzono stronę internetową PZTW, jak również profile na Facebooku, Instagramie, Twitterze oraz Youtube.

Wioślarstwo osób niepełnosprawnych

Wioślarstwo osób niepełnosprawnych w 2023 roku podobnie jak w latach ubiegłych rozwijane było głównie w dwóch ośrodkach w Szczecinie w klubie Start oraz w klubie AZS AWF w Krakowie. Łącznie w Polsce w roku sprawozdawczym uprawiało wioślarstwo 11 licencjonowanych zawodników niepełnosprawnych. Wioślarstwem zajmuje się również pewna niezbyt liczna grupa osób niepełnosprawnych nie zarejestrowana w PZTW.

W 2023 roku przygotowania do startów w mistrzostwach Europy i świata zawodników niepełnosprawnych były finansowane przez Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych START oraz Polski Komitet Paraolimpijski. W ramach przygotowań do startu w imprezach mistrzowskich prowadzone były: dwójka podwójna mikst PR2Mix2x - Jolanta Majka, Michał Gadowski oraz jedynka PR1M1x - Arkadiusz Skrzypiński. Trenerem prowadzącym reprezentację był Tomasz Kaźmierczak. Reprezentacja osób niepełnosprawnych wystartowała w imprezach głównych sezonu tj. w Mistrzostwach Europy Seniorów w Bled oraz Mistrzostwach Świata Seniorów w Belgradzie. Dwójka podwójna mikst PR2 Mix2x rywalizowała w obu imprezach. Nasza osada w tym sezonie prezentowała się bardzo dobrze i w mistrzostwach Europy zajęła IV miejsce, a w mistrzostwach świata brązowy medal. Natomiast w jedynce PR1M1x w mistrzostwach świata seniorów po raz drugi w karierze wystartował Arkadiusz Skrzypiński. Nasz zawodnik w mistrzostwach zajął ostatecznie 12 miejsce.

Wioślarstwo Akademickie

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich w zakresie wioślarstwa akademickiego ściśle współpracuje z Zarządem Głównym AZS. Współpraca odbywa się przy realizacji dwóch programów finansowanych ze środków ministerstwa ds. sportu: Akademickie Centra Szkolenia Sportowego oraz Akademickie Mistrzostwa Świata. W roku 2022 zrealizowany był tylko program szkolenia w ACSS, gdyż planowana w Chengdu (Chiny) Uniwersjada została odwołana ze względu na panujące w Chinach obostrzenia sanitarne związane z COVID19.

Akademickie Centra Szkolenia Sportowego

W ramach ustawowej działalności każdy ACSS musiał uzyskać akceptację składów osobowych i planów szkolenia na rok swojej działalności z Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Pierwotnym założeniem ACSS było szkolenie zawodników – seniorów i młodzieżowców, którzy w najbliższym czasie mieliby szansę dołączyć do grupy szkolenia olimpijskiego lub przygotowań do mistrzostw świata seniorów. W wioślarstwie funkcjonuje pięć ACSS przy Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku, Warszawie, Poznaniu, Gorzowie Wlkp. i Krakowie. Oprócz tego działają jeszcze dwa ośrodki ACSS w Toruniu i Szczecinie. Założeniem jest również, aby działający w regionie ACSS działający przy AWF skupiał najwybitniejszych zawodników – studentów z innych klubów niż AZS. W 2023 roku w ACSS szkolona była następująca liczba zawodniczek i zawodników:

ACSS Gdańsk	22
ACSS Gorzów Wlkp.	10
ACSS Kraków	8
ACSS Poznań	0
ACSS Szczecin	24
ACSS Toruń	16
ACSS Warszawa	6
RAZEM	86

Współpraca z Fundacją Rozwoju Wioślarstwa Polskiego

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich we współpracy z Fundacją Rozwoju Wioślarstwa Polskiego zrealizował w 2023 roku program „Bezpieczna woda”. Operatorem programu była Fundacja Rozwoju Wioślarstwa Polskiego działająca przy PZTW. Głównym celem było wsparcie bezpieczeństwa wszystkich osób, które uprawiają sporty wodne lub też wypoczywają nad wodą. Z kosztów programu zakupiono

38 motorówek oraz dofinansowano pracę animatorów wodnych, którzy patrolowali akweny wodne pod kątem bezpieczeństwa wszystkich ich użytkowników.

Punktacja klubowa PZTW - 2023

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	1770
2	Posnania RBW Poznań	1195
3	AZS UMK Toruń	832,75
4	AZS Szczecin	500
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	471
6	AZS AWFIS Gdańsk	443
7	BTW Bydgoszcz	406
8	KW04 Poznań	346
9	AZS AWF Warszawa	291
10	AZS AWF Kraków	244
11	Drakkar Gdańsk	212
12	WTW Warszawa	211
13	BKW Bydgoszcz	209
14	KTW Kalisz	204,25
15	Zawisza Bydgoszcz	198
16	PTW Płock	187
17	KW Pegaz Wrocław	149
18	WTW Włocławek	140
19	TWDW Warszawa	116
20	Wisła Grudziądz	114
21	AZS Wratislavia	109
22	MKS "Dwójka" Warszawa	107
23	AZS AWF Poznań	82
24	Gopło Kruszwica	78
25	MOS Elk	71
26	Wir Ilawa	70
27	UKS 1993 Kraków	53
28	UKS Szóstka	52
29	UKS Milenium	39
30	UKS Puma Ostróda	31
31	Unia Tczew	30
32	Warsaw Rowing Club	28
33	UKS Bekawianka	22
	Polonia Poznań	22
35	UKS Dwójka Kórnik	13
36	UKS Ateny Wałcz	12
37	Tryton Poznań	7
38	Gedania Gdańsk	4
39	CHTW Chełmża	3
	UKS Brdów	3

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA KOBIEC		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	714
2	Posnania RBW Poznań	636
3	AZS UMK Toruń	423,75
4	BTW Bydgoszcz	257
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	254
	AZS AWFIS Gdańsk	254
7	AZS Szczecin	221
8	BKW Bydgoszcz	209
9	AZS AWF Warszawa	175
10	PTW Płock	123
11	AZS AWF Kraków	106
12	KW04 Poznań	92
13	Wisła Grudziądz	81
14	WTW Włocławek	75
15	MKS "Dwójka" Warszawa	68
16	Drakkar Gdańsk	60
17	KW Pegaz Wrocław	54

18	WTW Warszawa	53
19	UKS Szóstka	45
20	UKS 1993 Kraków	43
21	Gopło Kruszwica	39
	UKS Milenium	39
23	KTW Kalisz	29,25
24	Wir Ilawa	25
25	Warsaw Rowing Club	18
26	Unia Tczew	17
27	AZS AWF Poznań	15
28	Polonia Poznań	14
29	UKS Dwójka Kórnik	13
30	UKS Ateny Wałcz	12
31	Zawisza Bydgoszcz	3
	MOS Elk	3
	UKS Puma Ostróda	3
	UKS Brdów	3
35	AZS Wratislavia	1

ŁĄCZNA PUNKTACJA KLUBOWA MĘCZCZYN		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	1056
2	Posnania RBW Poznań	559
3	AZS UMK Toruń	409
4	AZS Szczecin	279
5	KW04 Poznań	254
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	217
7	Zawisza Bydgoszcz	195
8	AZS AWFIS Gdańsk	189
9	KTW Kalisz	175
10	WTW Warszawa	158
11	Drakkar Gdańsk	152
12	BTW Bydgoszcz	149
13	AZS AWF Kraków	138
14	AZS AWF Warszawa	116
	TWDW Warszawa	116
16	AZS Wratislavia	108
17	KW Pegaz Wrocław	95
18	MOS Elk	68
19	AZS AWF Poznań	67
20	WTW Włocławek	65
21	PTW Płock	64
22	Wir Ilawa	45
23	MKS "Dwójka" Warszawa	39
	Gopło Kruszwica	39
25	Wisła Grudziądz	33
26	UKS Puma Ostróda	28
27	UKS Bekawianka	22
28	Unia Tczew	13
29	UKS 1993 Kraków	10
	Warsaw Rowing Club	10
31	Polonia Poznań	8
32	UKS Szóstka	7
	Tryton Poznań	7
34	Gedania Gdańsk	4
35	CHTW Chełmża	3

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	631

2	Posnania RBW Poznań	495
3	AZS UMK Toruń	207
4	AZS AWF Warszawa	203
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	187
6	AZS AWFIS Gdańsk	157
7	AZS Szczecin	101
8	Drakkar Gdańsk	83
	KW04 Poznań	83
10	TWDW Warszawa	79
	BTW Bydgoszcz	79
12	KW Pegaz Wrocław	65
13	WTW Warszawa	60
14	AZS AWF Kraków	55
15	Zawisza Bydgoszcz	42
16	AZS AWF Poznań	26
	Wisła Grudziądz	26
18	AZS Wratislavia	21
	Poznań Rowing Club	21
20	BKW Bydgoszcz	19
21	Wir Ilawa	17
	PTW Płock	17
23	KTW Kalisz	15

PUNKTACJA KOBIEC MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	273
2	Posnania RBW Poznań	219
3	AZS AWF Gorzów Wlkp.	138
4	AZS AWF Warszawa	103
5	AZS AWFIS Gdańsk	102
6	AZS UMK Toruń	75
7	AZS Szczecin	67
8	BTW Bydgoszcz	49
9	KW Pegaz Wrocław	46
10	Wisła Grudziądz	26
11	Poznań Rowing Club	21
12	BKW Bydgoszcz	19
13	KW04 Poznań	17
	WTW Warszawa	17
	AZS AWF Kraków	17
16	Drakkar Gdańsk	15

PUNKTACJA MĘCZCZYN MISTRZOSTW POLSKI SENIORÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	375
2	Posnania RBW Poznań	276
3	AZS UMK Toruń	132
4	AZS AWF Warszawa	100
5	TWDW Warszawa	79
6	Drakkar Gdańsk	68
7	KW04 Poznań	66
8	AZS AWFIS Gdańsk	55
9	AZS AWF Gorzów Wlkp.	49
10	WTW Warszawa	43
11	Zawisza Bydgoszcz	42
12	AZS AWF Kraków	38
13	AZS Szczecin	34
14	BTW Bydgoszcz	30

15	AZS AWF Poznań	26
16	AZS Wratysłavia	21
17	KW Pegaz Wrocław	19
18	Wir Ilawa	17
	PTW Płock	17
20	KTW Kalisz	15

**PUNKTACJA ŁĄCZNA MŁODZIEŻOWYCH
MISTRZOSTW POLSKI**

Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	302
2	RTW Bydgoszcz	291
3	AZS UMK Toruń	185
4	AZS AWFIS Gdańsk	171
5	AZS Szczecin	129
6	KW04 Poznań	107
7	BTW Bydgoszcz	99
8	WTW Warszawa	90
9	BKW Bydgoszcz	83
10	Drakkar Gdańsk	77
11	Zawisza Bydgoszcz	74
12	AZS AWF Warszawa	66
13	AZS AWF Kraków	49
14	WTW Włocławek	44
15	KTW Kalisz	40
16	AZS AWF Gorzów Wlkp.	33
17	MKS "Dwójka" Warszawa	32
18	AZS Wratysłavia	26
19	PTW Płock	16
20	Wir Ilawa	14
21	TWDW Warszawa	10
22	Gopło Kruszwica	8

**PUNKTACJA KOBIET MŁODZIEŻOWYCH
MISTRZOSTW POLSKI**

Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	204
2	AZS AWFIS Gdańsk	127
3	AZS Szczecin	87
4	AZS UMK Toruń	85
5	BKW Bydgoszcz	83
6	RTW Bydgoszcz	76
7	BTW Bydgoszcz	63
8	AZS AWF Warszawa	50
9	MKS "Dwójka" Warszawa	32
10	AZS AWF Kraków	28
11	WTW Włocławek	26
12	Drakkar Gdańsk	22
13	AZS AWF Gorzów Wlkp.	21
14	PTW Płock	16
15	KW04 Poznań	12
16	WTW Warszawa	10
17	Gopło Kruszwica	8

**PUNKTACJA MĘŻCZYZN MŁODZIEŻOWYCH
MISTRZOSTW POLSKI**

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	215
2	AZS UMK Toruń	100
3	Posnania RBW Poznań	98
4	KW04 Poznań	95
5	WTW Warszawa	80
6	Zawisza Bydgoszcz	74

7	Drakkar Gdańsk	55
8	AZS AWFIS Gdańsk	44
9	AZS Szczecin	42
10	KTW Kalisz	40
11	BTW Bydgoszcz	36
12	AZS Wratysłavia	26
13	AZS AWF Kraków	21
14	WTW Włocławek	18
15	AZS AWF Warszawa	16
16	Wir Ilawa	14
17	AZS AWF Gorzów Wlkp.	12
18	TWDW Warszawa	10

**PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI
JUNIORÓW**

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	187
2	AZS UMK Toruń	133,75
3	AZS Szczecin	74
4	Posnania RBW Poznań	70
5	BTW Bydgoszcz	66
6	MKS "Dwójka" Warszawa	59
7	AZS AWF Kraków	53
8	KTW Kalisz	41,25
9	Wisła Grudziądz	36
10	WTW Warszawa	35
11	AZS AWFIS Gdańsk	32
12	AZS AWF Gorzów Wlkp.	29
13	UKS Puma Ostróda	20
14	Warsaw Rowing Club	18
15	AZS Wratysłavia	16
	Drakkar Gdańsk	16
	UKS Milenium	16
18	KSWiR Pegaz	15
	Polonia Poznań	15
20	Gopło Kruszwica	12
21	Wir Ilawa	10
22	PTW Płock	9
23	MOS Elk	8
24	WTW Włocławek	7
	Zawisza Bydgoszcz	7
26	Tryton Poznań	6
	AZS AWF Poznań	6
28	CHTW Chelmża	3
	TWDW Warszawa	3
	BKW Bydgoszcz	3
31	KW04 Poznań	1

**PUNKTACJA JUNIOREK MISTRZOSTW POLSKI
JUNIORÓW**

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	94
2	AZS UMK Toruń	88,75
3	Posnania RBW Poznań	39
4	BTW Bydgoszcz	38
5	MKS "Dwójka" Warszawa	31
6	Wisła Grudziądz	26
7	AZS AWF Kraków	24
8	Warsaw Rowing Club	18
9	Drakkar Gdańsk	16
	UKS Milenium	16
11	WTW Warszawa	14
12	AZS Szczecin	13

13	KTW Kalisz	11,25
14	Wir Ilawa	10
15	Polonia Poznań	9
16	AZS AWF Gorzów Wlkp.	8
17	AZS AWF Poznań	6
18	PTW Płock	3
	BKW Bydgoszcz	3
20	KW04 Poznań	1

**PUNKTACJA JUNIORÓW MISTRZOSTW POLSKI
JUNIORÓW**

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	93
2	AZS Szczecin	61
3	AZS UMK Toruń	45
4	AZS AWFIS Gdańsk	32
5	Posnania RBW Poznań	31
6	KTW Kalisz	30
7	AZS AWF Kraków	29
8	BTW Bydgoszcz	28
	MKS "Dwójka" Warszawa	28
10	WTW Warszawa	21
	AZS AWF Gorzów Wlkp.	21
12	UKS Puma Ostróda	20
13	AZS Wratysłavia	16
14	KSWiR Pegaz	15
15	Gopło Kruszwica	12
16	Wisła Grudziądz	10
17	MOS Elk	8
18	WTW Włocławek	7
	Zawisza Bydgoszcz	7
20	Polonia Poznań	6
	PTW Płock	6
	Tryton Poznań	6
23	CHTW Chelmża	3
	TWDW Warszawa	3

**PUNKTACJA ŁĄCZNA OGÓLNOPOLSKIEJ
OLIMPIADY MŁODZIEŻY**

Lp.	Klub	Punkty
1	AZS UMK Toruń	73
2	Posnania RBW Poznań	67
3	RTW Bydgoszcz	57
4	UKS Szóstka	42
5	PTW Płock	41
6	UKS 1993 Kraków	32
7	AZS AWF Gorzów Wlkp.	29
8	AZS AWFIS Gdańsk	28
	Unia Tczew	28
10	AZS Szczecin	24
11	AZS AWF Kraków	22
12	KW04 Poznań	21
13	AZS Wratysłavia	19
14	Drakkar Gdańsk	17
	BTW Bydgoszcz	17
16	UKS Milenium	16
17	Poznań Rowing Club	12
18	UKS Bekawianka	11
19	WTW Warszawa	9
20	MOS Elk	8
21	KTW Kalisz	7
22	WTW Włocławek	6
	Gopło Kruszwica	6
24	Wir Ilawa	5

	MKS "Dwójka" Warszawa	5
26	AZS AWF Poznań	4
	BKW Bydgoszcz	4
	UKS Ateny Wałcz	4
29	KW Pegaz Wrocław	3
30	Polonia Poznań	2
	UKS Puma Ostróda	2

PUNKTACJA JUNIOREK MŁODSZYCH OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY MŁODZIEŻY		
Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	51
2	UKS Szóstka	42
3	AZS UMK Toruń	35
4	RTW Bydgoszcz	25
5	UKS 1993 Kraków	24
6	PTW Płock	22
7	KW04 Poznań	17
8	UKS Milenium	16
9	Unia Tczew	15
10	BTW Bydgoszcz	11
11	AZS AWF Gorzów Wlkp.	8
12	Drakkar Gdańsk	7
13	Poznań Rowing Club	5
	MKS "Dwójka" Warszawa	5
15	BKW Bydgoszcz	4
	UKS Ateny Wałcz	4
17	AZS Szczecin	3
	WTW Warszawa	3
	KTW Kalisz	3
20	UKS Puma Ostróda	2
21	AZS Wratislavia	1
	Gopło Kruszwica	1
	Wir Iława	1
	Polonia Poznań	1

PUNKTACJA JUNIORÓW MŁODSZYCH OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY MŁODZIEŻY		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	44
2	AZS UMK Toruń	38
3	AZS AWFIS Gdańsk	28
4	AZS AWF Kraków	22
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	21
	AZS Szczecin	21
7	PTW Płock	19
8	AZS Wratislavia	18
9	Posnania RBW Poznań	16
10	Unia Tczew	13
11	UKS Bekawianka	11
12	Drakkar Gdańsk	10
13	UKS 1993 Kraków	8
	MOS Elk	8
15	Poznań Rowing Club	7
16	BTW Bydgoszcz	6
	WTW Warszawa	6
	WTW Włocławek	6
19	Gopło Kruszwica	5
20	KW04 Poznań	4
	KTW Kalisz	4
	Wir Iława	4
	AZS AWF Poznań	4
24	KW Pegaz Wrocław	3
25	Polonia Poznań	1

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI MŁODZIKÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	26
2	PTW Płock	14
	AZS UMK Toruń	14
4	BTW Bydgoszcz	12
5	Warsaw Rowing Club	10
	AZS Szczecin	10
	UKS Szóstka	10
	WTW Warszawa	10
	UKS 1993 Kraków	10
10	AZS AWF Kraków	9
	WTW Włocławek	9
	KW04 Poznań	9
13	MKS "Dwójka" Warszawa	8
	RTW Bydgoszcz	8
15	MOS Elk	7
	UKS Dwójka Kórnik	7
17	UKS Bekawianka	6
18	AZS AWF Gorzów Wlkp.	5
	BKW Bydgoszcz	5
20	KW Pegaz Wrocław	4
	Gedania Gdańsk	4
	Polonia Poznań	4
	UKS Milenium	4
24	AZS Wratislavia	3
	UKS Brdów	3
26	Zawisza Bydgoszcz	2
27	Tryton Poznań	1
	KTW Kalisz	1

PUNKTACJA DZIEWCZĄT MISTRZOSTW POLSKI MŁODZIKÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	AZS UMK Toruń	9
	BTW Bydgoszcz	9
	UKS 1993 Kraków	9
	KW04 Poznań	9
5	WTW Warszawa	8
6	Posnania Poznań	7
	UKS Dwójka Kórnik	7
8	RTW Bydgoszcz	6
9	PTW Płock	5
	AZS AWF Gorzów Wlkp.	5
	BKW Bydgoszcz	5
12	WTW Włocławek	4
	Polonia Poznań	4
	UKS Milenium	4
15	UKS Szóstka	3
	AZS AWF Kraków	3
	MOS Elk	3
	UKS Brdów	3
19	Zawisza Bydgoszcz	2
20	KTW Kalisz	1

PUNKTACJA CHŁOPCÓW MISTRZOSTW POLSKI MŁODZIKÓW		
Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	19
2	Warsaw Rowing Club	10
	AZS Szczecin	10
4	PTW Płock	9
5	MKS "Dwójka" Warszawa	8

6	UKS Szóstka	7
7	AZS AWF Kraków	6
	UKS Bekawianka	6
9	AZS UMK Toruń	5
	WTW Włocławek	5
11	MOS Elk	4
	KW Pegaz Wrocław	4
	Gedania Gdańsk	4
14	BTW Bydgoszcz	3
	AZS Wratislavia	3
16	WTW Warszawa	2
	RTW Bydgoszcz	2
18	UKS 1993 Kraków	1
	Tryton Poznań	1

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	152
2	Posnania RBW Poznań	104
3	AZS UMK Toruń	72
4	AZS AWF Kraków	56
5	AZS AWFIS Gdańsk	55
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	54
7	Wisła Grudziądz	52
8	Zawisza Bydgoszcz	49
9	AZS Wratislavia	24
	AZS Szczecin	24
11	AZS AWF Warszawa	22
12	Drakkar Gdańsk	19
13	TWDW Warszawa	18
	KW Pegaz Wrocław	18
	Poznań Rowing Club	18
16	PTW Płock	16
17	Gopło Kruszwica	12
	AZS AWF Poznań	12
19	UKS 93 Kraków	11
20	KW04 Poznań	10
	WTW Włocławek	10
22	UKS Puma Ostróda	9
	BTW Bydgoszcz	9
	BKW Bydgoszcz	9
25	KTW Kalisz	8
26	WTW Warszawa	7
27	UKS Dwójka Kórnik	6
28	MKS Dwójka Warszawa	3
	UKS Milenium	3
30	Unia Tczew	2
31	Polonia Poznań	1

PUNKTACJA KOBIET MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE		
Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	77
2	AZS UMK Toruń	41
3	Posnania RBW Poznań	40
4	AZS AWF Kraków	34
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	30
6	Wisła Grudziądz	29
7	AZS AWFIS Gdańsk	25
8	AZS AWF Warszawa	22
9	AZS Szczecin	19
10	Poznań Rowing Club	16

11	UKS 93 Kraków	10
12	BKW Bydgoszcz	9
13	KW Pegaz Wrocław	8
	KTW Kalisz	8
15	PTW Płock	7
	BTW Bydgoszcz	7
17	UKS Dwójka Kórnik	6
18	AZS AWF Poznań	5
	WTW Włocławek	5
20	UKS Milenium	3
21	Unia Tczew	2
22	Zawisza Bydgoszcz	1
	UKS Puma Ostróda	1
	WTW Warszawa	1

PUNKTACJA MĘŻCZYŹN MISTRZOSTW POLSKI NA ERGOMETRZE

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	75
2	Posnania RBW Poznań	64
3	Zawisza Bydgoszcz	48
4	AZS UMK Toruń	31
5	AZS AWFIS Gdańsk	30
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	24
	AZS Wroclavia	24
8	Wisła Grudziądz	23
9	AZS AWF Kraków	22
10	Drakkar Gdańsk	19
11	TWDW Warszawa	18
12	Gopło Kruszwica	12
13	KW Pegaz Wrocław	10
	KW04 Poznań	10
15	PTW Płock	9
16	UKS Puma Ostróda	8
17	AZS AWF Poznań	7
18	WTW Warszawa	6
19	AZS Szczecin	5
	WTW Włocławek	5
21	MKS Dwójka Warszawa	3
22	Poznań Rowing Club	2
	BTW Bydgoszcz	2
24	UKS 93 Kraków	1
	Polonia Poznań	1

PUNKTACJA ŁĄCZNA MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	244
2	AZS UMK Energia	148
3	AZS Szczecin	126
4	BTW Bydgoszcz	124
5	PTW Płock	74
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	70
7	WTW Włocławek	64
8	MOS Elk	48
9	KW Pegaz Wrocław	44
10	KTW Kalisz	42
11	AZS AWF Poznań	34

12	BKW Bydgoszcz	32
13	Wir Ilawa	24
14	Poznań Rowing Club	22
15	Gopło Kruszwica	20

PUNKTACJA KOBIEC MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	120
2	AZS UMK Energia	90
3	BTW Bydgoszcz	80
4	PTW Płock	70
5	WTW Włocławek	40
6	AZS Szczecin	32
	BKW Bydgoszcz	32
8	AZS AWF Gorzów Wlkp.	20
	Gopło Kruszwica	20
10	Wir Ilawa	14
11	KTW Kalisz	6
	Poznań Rowing Club	6
13	AZS AWF Poznań	4

PUNKTACJA MĘŻCZYŹN MISTRZOSTW POLSKI W SPRINCIE

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	124
2	AZS Szczecin	94
3	AZS UMK Energia	58
4	AZS AWF Gorzów Wlkp.	50
5	MOS Elk	48
6	BTW Bydgoszcz	44
	KW Pegaz Wrocław	44
8	KTW Kalisz	36
9	AZS AWF Poznań	30
10	WTW Włocławek	24
11	Poznań Rowing Club	16
12	Wir Ilawa	10
13	PTW Płock	4

PUNKTACJA ŁĄCZNA JUNIORÓW DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	77
2	Posnania RBW Poznań	39
3	KW04 Poznań	21
4	KTW Kalisz	10
	Gopło Kruszwica	10
	BKW Bydgoszcz	10
7	AZS AWF Gorzów Wlkp.	8
	Zawisza Bydgoszcz	8
	UKS Ateny Wałcz	8
10	UKS Bekawianka	5

PUNKTACJA JUNIOREK DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	33

2	Posnania RBW Poznań	32
3	KW04 Poznań	15
4	BKW Bydgoszcz	10
5	UKS Ateny Wałcz	8

PUNKTACJA JUNIORÓW DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	54
2	Posnania RBW Poznań	15
3	KW04 Poznań	11
4	KTW Kalisz	10
	Gopło Kruszwica	10
6	AZS AWF Gorzów Wlkp.	8
	Zawisza Bydgoszcz	8
8	UKS Bekawianka	5

PUNKTACJA ŁĄCZNA SENIORÓW DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	KW04 Poznań	89
2	RTW Bydgoszcz	84
	Posnania RBW Poznań	84
4	AZS AWF Gorzów Wlkp.	56
5	BKW Bydgoszcz	44
6	KTW Kalisz	40
7	Zawisza Bydgoszcz	16
8	AZS Szczecin	12
9	Gopło Kruszwica	10
10	TWDW Warszawa	6

PUNKTACJA KOBIEC DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	Posnania RBW Poznań	44
	BKW Bydgoszcz	44
3	AZS AWF Gorzów Wlkp.	24
4	KW04 Poznań	21
5	RTW Bydgoszcz	10
	Gopło Kruszwica	10

PUNKTACJA MĘŻCZYŹN DŁUGODYSTANSOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

Lp.	Klub	Punkty
1	RTW Bydgoszcz	74
2	KW04 Poznań	68
3	Posnania RBW Poznań	40
	KTW Kalisz	40
5	AZS AWF Gorzów Wlkp.	32
6	Zawisza Bydgoszcz	16
7	AZS Szczecin	12
8	TWDW Warszawa	6